

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2015/2016. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 121. ÉVÉBEN

2016. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Műszaki szerkesztő: Juhász Tibor
Képszerkesztés, retusálás: Simon Endre

Az 51. oldalon lévő grafika forrása: www.exclusiv-muenchen.de (Sylvia Jenak szíves engedélyével). A 79. oldal rajza (Andrew J. Hanson) és a 89. oldal fotója (Evan Herk) az en.wikipedia.org-ról a public domain licenc alá tartozik. A 84. oldal illusztrációja (Igor Zakowski) az openclipart.org szabad felhasználású (royalty free) képei közül származik.

Kiadja:
Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2016. augusztus

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

„Az ünneptől főként azt várnánk, hogy legyen! Végre valami ne tőlünk függjön, ne a jókedvünknek, szerencsénknek, boldogságunknak legyen kiszolgáltatva, hanem legyen: mint a természet. Ez volna az ünnep – jön, amikor ideje van, harmónia és jószág nő a nyomában, és nemcsak jobbá változunk, de a másik jószágára is rálátunk. Tevékeny részvételünk nélkül az ünnep csak halott forma, merev díszelgés valami előtt, ami tiszteletet érdemel, az ünnep mint jólneveltség, mint imamalom, mint hatalom, mint kötelességtudás (mert rend a lelke mindennek), elhárítás, elkerülés, megúszás, konzerválás, ilyen az az ünnep, amelyből elveszük a személyes tétjeinket.” (Esterházy Péter)

Szalagavató – 2016

Tisztelt ünneplő közönség!

Azt a megtisztelő feladatot kaptam, hogy én köszöntsem a színpadon álló nagyszerű fiatalokat, és mindazokat, akik hozzásegítették őket ehhez a szép pillanathoz. Talán azért én, mert már sok mindent átéltem ezen a színpadon zrinyisként elmúlt éveim során. Voltam itt már szalagos diák, ünneplő osztályfőnök, tanítványaira büszke tanár, egyszerű vendég, sőt még ifjú férj is, egykori szalagavató párával az oldalán (jól nézzétek meg, ki áll most mellettek ... ☺). Ha minden rendben megy, akkor egy év múlva azt is megtudhatom, milyen érzés ott szemben, büszke és meghatódott szalagavató szülőként itt lenni. Szerencsére lesz majd valaki mellettem, aki pontosan így fog érezni. A belekarolás–nevetés–sírás, ismerős érzés lesz. Pont úgy, mint a szalagavatónkon.

Kedves ünnepelek és ünneplők, most egy mesét szeretnék elmondani. A történet kezdete talán ismerős lesz néhány hallgatónak, de mentségemre szolgál, hogy magamtól idéztem és nem klasszikusoktól... ezekkel a gondolatokkal szeretném kifejezni tiszteletemet minden jelenlévőnek és egykori felejthetetlen meshallgatóimnak egyaránt.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. Országát, palotáját szerető király, akinek a neve nagyon hasonlított a hunok vezérére. A király egy gyönyörű ország szép kis városkájának nagyon szép és nagyon öreg palotájában lakott, sok-sok engedelmes alattvalóval. A palotának sok szigorú szabálya volt. A legszigorúbb talán mégis az, hogy a lakói nem élhettek itt egész életükben, csak annak egy igen fontos részében. Néhányan 5, néhányan 8 évig (különleges esetben egy kicsit tovább). Azért, hogy senki ne akarjon tovább a palotában maradni, bölcs, tapasztalt, okos tudósokkal vetette körbe magát a király. Nekik az volt a dolguk, hogy annyi okosságot, jószágot, becsületet, tudást és neveltséget csepegtessenek az alattvalók fejébe, ami ezen esztendő után elrepíti majd őket az ország közeli és távoli pontjaira, közeli és távoli királyságokba, köztársaságokba és egyéb államformákba. Aztán a felcseperedett és szélnek eresztett alattvalók akkor jöhetnek vissza a palotába, ha szükségét érzik egykori tudósaik tanácsainak, szavainak, ha hiányoznak a palota falai vagy a király ☺. És persze akkor, ha a tudós évek során jól megtelt kincses ládájukat a palotában kívánják elhelyezni...

Egyéb furcsaságok is voltak ebben a palotában. Aki be akart lépni a kapun, nehéz próbatételeken kellett átesnie. Először is le kellett tudni nyomni a legendás kilincset, ami különösen azoknak okozott nehézséget, akik a 8 éves palotaszolgálatot választották. Ha ezen az első próbatételen túljutottak, további furfangos kérdések vártak rájuk, melyeket bölcs professzorok tettek fel nekik. Akiknek minden (vagy majdnem minden) válaszadás sikerült, immár méltó lakói lehettek a palotának.

Ekkor azt mondta az arra méltóknak a király: Kedves alattvalóim! Ti most négy jobbnál jobb lehetőség közül választhattok.

„A”: Zsófia tudósasszony irányítása mellett megismerhetitek más népek beszédét, és a keze alá rendelt tudósaink segítségével ti fogtok a legjobban számolni, szöveget mérni, és furfangos kérdésekre válaszokat adni nem csak a palotában, de országunk más vidékein is. Közben versenyek sokaságán fogtok részt venni, és azokon úgy szerepelni, ahogy az „ásoktól” megszokhattuk. Karácsonyi ünnepségen fogunk tapsolni nektek, Palotai kirándulásaitokon bejárjátok országunkat, és sokan közületek eljuthatnak a Brit-szigetekre, a francia Riviérára vagy az Alpok havas lejtőire is.

„B”: István professzorunk segítségével, aki a környékbeli germán törzsek beszédének igen nagy ismerője, megismerkedhettek más országok beszélt nyelveivel, és mellé is olyan tudósokat rendeltem, akik felkészíthetnek benneteket arra, hogy országunk és más országok bármely fakultásán megálljátok a helyeteket. Döntögetni fogjátok a palotarekordokat az átlagaitokkal, ti lesztek a leglelkesebbek a Palotai Közösségi Szolgálat teljesítésében, számolni sem tudjuk nyelvvizsgáitokat, és sokáig emlékezni fogunk a karácsonyi műsorokra.

„N”: Tibor professzorunkra olyan nehéz feladatot bíztam, hogy erre neki öt helyett nyolcesztendőnyi időt adtam. Miután megtanuljátok a betűvetés, a számolás, a viselkedés szabályait, olyan ismeretekhez juthattok, amely alapján bármely megtanult ismeretet kamatoztathatjátok, bármely egyetemen. Lehet ez akár a természet tudománya, az orvoslás, a jogi ismeretek vagy akár a testgyakorlatok bármely ága. Nagyon sok helyen fogunk találkozni veletek. Tanulmányi versenyeken, színházban, sportversenyeken. Megszervezitek a palota túráját és az októberi nemzeti ünnepet. Az évek során verhetetlen labdarúgó- és kosárlabdacsapat válik belőletek, talán csak a professzorok csapata tudja tartani veletek a lépést... ☺

„C”: Gábor professzorunk segítségével azoknak kívánok kedvezni, akik messzi városokból, nehézségek árán tudnak csak eljutni a palota kapujáig. Ő abban fog benneteket segíteni, hogy ti legyetek a testgyakorlatokban a legképzettebbek, és ti hasonlítsanak legjobban hellén barátaink művészi ábrázolásaihoz. ☺ A professzorok segítségével pedig olyan helyekre is eljuthattok, mint a palota bármely más lakója. Ti a palota szabályai mellett kollégiumi professzoraitok segítségével elsajátítjátok az együttélés tudományát, megismerhetitek a kollégium varázslatos világát. Hangotokban gyönyörködik majd a palota az éneklő palota versenyeken, március 15-én felidézitek a dicső múltat, és gyarapodó nyelvtudásotok mellé jutalmul még Skócia ősi vidékét is látni fogjátok, kopasz hegyekkel, birkanyájakkal és a skót nemzeti ital illatával együtt.

Bárhogy is választatok, rossz döntést nem hoztok, folytatta a király. Azért, hogy kiérdemeljétek a palota teljes jogú tagságát, a rátok mért évek közben sok-sok apró és nagyobb, írásbeli és szóbeli próbán kell keresztülmenetnek. Minden palotarendezvényen és a palota falain kívül is az illendőség szabályait betartva kell viselkednetek, és ezeken illő

Végzős osztályaink a zsinagóga színpadán

ruházatban kell részt venniük. És természetesen indokolatlanul nem hagyhatják el a palota területét!!!

A hasznos tanácsok után minden alattvaló megtalálta a neki legjobban tetsző profeszszort, megértette és betartotta a palota szabályait és így észrevétlenül elteltek, elmúltak az alattvalók által választott évek. Eljött hát az idő, amikor újra az alattvalókhöz fordult a király.

Közeledik a palotában rátok mért idő vége, most kissé megsokasodnak feladataitok. Első lépésként a palota egy kék színben tündöklő mágikus szalaggal fog megajándékozni benneteket. Így már a palotán kívüliek is láthatják, hogy már elértetek valamit, ott álltok a próbatételek kapujában, és készen álltok arra, hogy megküzdjétek mindennel, és aki ezt látja, nézzen rátok tisztelettel! Az Évek végén illően, palotánkat és szívünket feldíszítve fogunk búcsút venni tőletek, majd ezután már nem csak a palota, hanem országunk színe előtt kell vallanotok tudásotokról, megmutatva, hogy Érettek vagytok az Élet további feladataira. És ekkor már nagyon közel lesztek ahhoz, hogy megkapjátok az ország és a palota ajándékait. Mivel a mai napon megértetek a mágikus kék szalagra, így előre elárulhatom nektek a nagy titkot: a három nagy ajándékot.

Az első ajándékot az ország fogja adni: ez egy füzet, az érettség füzeté. A színe hasonlóan kék, mint a szalagotoké. Benne az írás, amely megmutatja, milyen szorgalmas és tehetséges alattvalók voltatok a palotalakóként rátok mért években.

A második ajándékot a palotától fogjátok kapni: ez egy könyv. Igazi ropogós, és papírillatú. Nagyon vastag, érdekes és hasznos könyv. Minden pillanatban, minden helyzetben elővehető és használható. A könyvnek egy igen érdekes tulajdonsága van: láthatatlan. A címe: a tudás könyve. Ha bárkivel talákoztatok, beszéltek, életemek során, hamar észre fogjátok venni, hogy van-e neki ilyen könyve, és azt is, hogy milyen palotában lakott.

A harmadik ajándék a legnagyobb és a legfontosabb: ezt születektől kaptátok, és az évek során sokan alakítgatnak rajta, de leginkább magatokon múlik, hogy mi is lesz belőle valójában. A legnagyobb jutalom: Ti Magatok. Milyenek voltatok, milyenek lettetek, és mivé válhattok később. Becsüljétek meg ezt a jutalmat! Vigyázzatok magatokra! Most már így, majdnem felnőttén, egyre több minden rajtatok múlik. Mindig lesz, aki segít,

mindig lesz, akinek a tanácsait magatok előtt látjátok, de most már ti döntetek. Ti tudjátok, mit szeretnétek, ti tudjátok, hogyan, mit és kivel.

Mi, akik most itt a palota egyik legszebb ünnepén büszkén elöttetek állunk: szülők, társak, professzorok és örök palotalakók csak bízni tudunk abban, hogy majd nálatok történik meg az, amit tőlünk is vártak régi királyok és alattvalók: eljön a boldogság, a gazdagság, a tisztesség és a becsület ideje. Most messzinek tűnik, de talán majd TI...

Itt a vége, fuss el véle? Mi lesz a vége a mesének? Még nem tudjuk biztosan, csak sejthetjük. Legalábbis, mi, professzorok és itt maradt palotalakók, akik már sok mindent láttunk, és sok mindent tapasztaltunk, elég jól meg tudjuk jósolni. Ne lepődjete meg azon, ha bárhol kérdezni fogják, melyik palotából jöttetek, hogy mindenki csak elismerően bólint! Mi azt is tudjuk, hogy még ennél is fényesebb és hatalmasabb palotákba fogtok eljutni, szebbnél szebb országokat fogtok látni. Csak két fontos dolgot ne felejtsetek, amit ma sokan felednek! Nem a palota a legfontosabb, hanem az, ami benne van. És a másik: nem biztos, hogy az a kincs, amit a kincseskamra rejt. Azt kívánjuk nektek, hogy legyen meg a saját kis palotátok, és az lakjon benne, akit ti akartok, és annyian lakjatok benne, amennyit ti szeretnétek, és ez a palota mindig legyen boldog, őszinte és vidám. Most már tényleg itt a vége, fuss el véle.

Szekér Gábor

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm tanárainkat, szüleinket, rokonainkat és barátainkat a Zrínyi Miklós Gimnázium szalagavató ünnepélyén! Engedjék meg, hogy ezen jeles alkalomból egy rendhagyó vadmegfigyelésre invitáljam önöket, melynek során betekintést nyerhetnek a „zrínyis diák” nevű egzotikus faj mindennapjaiba. Az egyes egyedek megjelenése nagyon eltérő lehet: más diákfajoktól sokszor csupán a viselkedése különbözteti meg a zrínyist. Kivételesen intelligens, büszke, valamint előszeretettel folytat vándorló életmódot, igaz csak szűkös élőhelyén. Különleges tulajdonsága, hogy képes hosszabb ideig mintegy transzban, átszellemülve koncentrálni a feladatára, ami az egyik legversenyképesebb fajjává teszi a diákok között. Egyetlen gyengéje, hogy ez a képesség délután fél kettő és fél öt között megszűnik, ekkor rövid vegetációs szakasz következik az egyed agyműködésében. Viszont töretlen elhatározással néz szembe a kihívásokkal, ha kell, alvásigényét is képes radikálisan csökkenteni, többnyire energiapótló folyadék elfogyasztásával.

Rendkívül ritka faj, egyetlen élőhelyen található csak meg: az Egerszeg-hegységbeli, kerítéssel körülvett rezervátumban. Itt sokfajta, mesterségesen kialakított környezet veszi körül az egyedeket. Ilyen például egy különleges barlangtípus, melyet a faj kutatói csak tanteremnek neveznek, és ahol vándorlásuk során a zrínyis diákok időről időre letelepednek. Itt megy végbe szellemi fejlődésük folyamata. A ragadozók elleni harcra a szintén a rezervátumban élő, másik populációba tartozó egyedek, a zrínyis tanárok készítik fel őket. A környék legveszélyesebb ragadozói az ún. dolgozatok. A dolgozat kivételesen agresszív ellenfél; általában heti gyakorisággal támad, azonban előfordul, hogy több hetes kihagyás után csapatban tér vissza. Ám a zrínyis diákok leleményességének köszönhetően az áldozatok száma minimális.

Egy másik fontos élőhely a kis területű virágos aula, mely a rekreációs tevékenységeknek és a ragadozók elleni csendes felkészülésnek ad otthont. A virágos aulában, melyet

a B-s alfaj egyedei egyszerűen dzsungelnek hívják, a diákok jó magaviselete garantált, mivel mellette a zrinyis pedagóguspopuláció törzshelye, a tanári barlangrendszer található, és egyetlen erre tévedő példány sem kockáztatja meg, hogy a tanárok bármelyike a dolgozatok elé vessen.

A rezervátumban elkülönített terület szolgál a táplálékszerzés helyszínéül, amelyet a köznyelvben büfének hívnak. Itt a természet farkastörvényei uralkodnak, különösen a nagyszünetben. Aki nem elég gyors, vagy nincsenek megfelelő kapcsolatai más egyedekkel, az könnyen lemaradhat fő eledeléről, a kukoricás melegszendvicsről.

Esetenként előfordul, hogy a zrinyis diák úgy érzi, nem fogja túlélni a ragadozók következő támadását. Ilyenkor a nem messze fekvő Könyvtár-erdőbe menekül, hogy olyan ritka trófeákat gyűjtsön be, mint a történelematlász. Am itt, a könyvgyümölcsöktől roskadozó fák között könnyű eltévedni. A kevésbé szemfüles egyedeknek ilyenkor alternatív módszerekhez kell folyamodniuk, hogy élve megússzák a dolgozattámadást. A túlélési technikák közé tartozik például a jó időbeosztás, a csapatmunka – más néven csoportos házi másolás – vagy éppen a ragadozók távoltartása, amely a tanárok mindenható közbenjárásának kikönyörgésével érhető el.

A zrinyisek a rezervátumban töltött éveik végéhez közeledve egy énekes–táncos rituáléval végződő beavatási szertartáson esnek át, ahol végül kifejezik köszönetüket a rezervátum tanárpopulációjának, valamint gondozó egyedeiknek, akik a kerítésen kívülről segítik életben maradásukat. A beavatási szertartás első része az élőhelyükön kívül, a zsini fennsíkján, azaz színpadán, lezárása pedig a már a rezervátum diákedző tisztásán (közismert nevén a tornateremben) zajlik.

Kedves vendégeink! A vadmegfigyelés lassan véget ér, ahogy az egyedek, azaz a mi gimnáziumban töltött időnk is. Most mindnyájan itt vagyunk a szalagavatón, azon a bizonyos beavatási szertartáson, amelyen először tanárainknak szeretnénk megköszönni, hogy a középiskolás évek során hozzájárultak a fejlődésünkhöz. Gazdagították tudásunkat, igyekeztek egyengetni utunkat, ami nem lehetett mindig hálás feladat. Megköszönjük, hogy ennyi éven át megőrizték a türelmüket. Köszönetet mondunk szüleinknek is a támogatásukért, azért, hogy biztos pontot jelentenek az életünkben, hogy töretlenül bíznak bennünk. Erre sokáig szükségünk lesz még, mielőtt visszaadhatnánk nekik legalább egy kicsit abból, amit kaptunk tőlük.

Kedves végzős fajtársaim! Szeptembertől életünk új szakaszához érkezünk. Új egyedekkel ismerkedünk meg, új populáció tagjai leszünk. A ragadozó már nem holmi dolgozat lesz, hanem maga az élet, a harc pedig nem a jó jegyekért fog folyni, hanem az álmainkért és a túlélésért. Azonban biztos vagyok benne, hogy a változások ellenére sem felejtünk el zrinyis diáknak maradni, akár öt, akár nyolc évig tartoztunk is az Alma Materhez. Bereményi Géza dalszövege fogalmazza meg legkifejezőbbben, mi lehet a titka mindennek: *Nem kell, hogy visszanézz csak érezni elég, / Hogy hátad mögött ott jár egy néma gondo lat. / Azt én küldtem neked és ott marad veled és / Bármerre is járnál majd magaddal viszed... / Ha most majd hazamész és nagyutcákon mész, / Nem kell, hogy hátra nézz, mégis érezni fogod... / Az emlékem vagy...*

Köszönöm a figyelmet!

Koller Virág ötletei alapján írta: **Kámán Fruzsina 12.B,**
előadta: **Perezstegi Dóra 12.B**

pipacsok a réten

ki vagyok én tulajdonképpen?

törpebolygó a horizonton
abszurd háttér a hazai dombon
egy aktkép bundába bújtatva
koszos zokni a szennyesen hagyva
desszert amit senki még nem evett
egy senki, akit mindenki szeret

nem megírt házi a füzetben
a nevem ott zsong a füledben
kisírt szemű komor klüklopsz
eldobott cigarettás doboz
hibás orvosi lelet
egy senki akit mindenki szeret

egy oxigéntől dús tüdő
langymeleg édes ízű fürdő
pétisótól savas talaj
kiklopfolatlan karaj
Van goghon aranyozott keret
egy senki, akit mindenki szeret

egy piros pipacs.

Vers:

Gárdos Bíbor Zsófia 11.A

Grafika:

Csontos Hanna 9.A

Ballagás – 2016

Figyelj! Utoljára szólok hozzád. Nem lesz több kivonulási rend. A most következő néhány mondat a retorika szabályait követi. Aztán ti jöttök, majd szólok.

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium ballagási ünnepélyén. Köszöntöm a körünkben megjelent Felföldi Tibornét, gimnáziumunk nyugalmazott igazgatóját, Pácsonyi Imrét, a Zala megyei közgyűlés alelnökét, dr. Sifter Rózsa asszonyt, a Zala megyei kormány megbízottat, Kajári Attilát, a KLIK Zalaegerszegi Tankerületének igazgatóját, dr. Kocsis Gyulát, az Intézményi Tanács és az Iskolaszék elnökét és Gyuk Zsoltot, a szülői munkaközösség elnökét. Szeretném, ha Zsolt most kijönne ide mellém, hogy megköszönhessük neki mindazt, amit 8 éven át tett az iskoláért.

Na, most megint figyelj! Hozzád beszélek. Nézz magadba! Az elmúlt 5–8 évben hány-szor gondoltál arra egy-egy nehezebb pillanatban, hogy: „*Mikor lesz már vége?*”. Hát most. Már csak ezt az egy órát kell kibírni, és tiéd az élet. Érted virágoztak ki a fák, fürdik orgonában az iskola, és még talán a napocska is miattad ficcant elő, hogy jól lásson téged. Mindenki felvette legszebb ruháját, még én is szoknyába öltöttem. Itt állnak mindazok, akik szeretnek, büszkék rád, óvni akarnak. Ez egy igazán szép nap. Most megállhatna az idő.

Egyszer valaki úgy fogalmazott, hogy zrínyisnek lenni életforma. Higgyétek el, meg lehet ismerni benneteket még akkor is, ha nincs rajtatok az egyenruha. Ahogy Gitka néni (Kovács Lajosné, régi, szeretett kollégánk) mondta a minap, amikor az iskolában járt: érezni a szellemiséget. Általában udvariasak és kedvesek vagytok. Mozsátokról, a folyosón beszélgető csoportokról, a büfé előtt bandázó lyukasórásokról a külső szemlélő azt gondolja, céllal élnek a világban. Nem biztos, hogy világmegváltáson, szellemi elmélyülésen törtétek mindig a fejeteket, de látszott a rendezettség. Most persze vigyorogsz, mosolyogsz, bazsalyog a lelked. Eszedbe jutnak az elkövetett csínyek, az eltitkolt ballépések, az ügyes köntőfalazások. Lehet, hogy álltál már a szőnyeg szélén, hallgattál felnőttéltől szentbeszédet. Gyerekből van az ember, aki létezik, hibázik. De azért két dolgot vigyél magaddal! Ne azért ne vétkezz, mert valami büntetést kapsz érte, hanem azért, mert nem fér bele az önmagadról kialakított képbe! Ne azért teljesíts, mert elvárják, jutalmaznak, hanem mert te várod el magadtól! Ez lenne az igazi önmegvalósítás, a manapság oly divatos életcél. Persze gondolhatod azt is, hogy könnyen beszélek. Nem az én kezemet engedik el épp most, nem én csöppenek egy idegen, sokszor ellentmondásos értékeket közvetítő világba. Csak abban bízhatok/bízhatunk, hogy kaptál annyi muníciót az elmúlt években, ami segít a helyes döntésben.

Igazgató úr ilyenkor mindig fel szokta sorolni azokat a statisztikai adatokat, amelyek példázzák a ballagó évfolyam nagyszerűségét. Könnyű neki, matematikát tanít. Egy bölcsész ne zsonglórködjön a számokkal, úgyis leejt valamit! Különbösen is kezelhetetlen az az adathalmaz, amivel ti bizonyítottatok az iskola dicsőségét. Sokszor megtapsoltunk, megdicsértünk benneteket, a honlapon is olvasható, sőt már a Facebookon is sztároljuk a Büszkeségeinket. Mi is haladunk az idővel. A Tudomány és a Művészet bajnokai vagytok, ahogy ez a két szobor árnyékában el is várható. Szüleitek, tanáraitok mindent megtettek azért, hogy sikeresek legyetek. Ti meg hozzáraktátok a minden másik felét. De ne felejt-

Ballag a 12.A

és a 12.B

kezzünk meg azokról sem, akik nem versenyeztek! Egyszerűen örömet okoztak, hétköznapi hősök voltak. És róluk ne szóljon a mese? Nem szerettek/mertek tündökölni, csak tették, amit kell. Az a néhány kis renitens, aki most itt bújik köztetek, szintén ne keseredjen el! Hétfőtől itt a lehetőség, lehet bizonyítani, hogy meg nem értett, csiszolatlan gyémántok vagytok. És mi majd boldogan szégyenkezünk, hogy mennyire félreismertük kissé feketébb báránkáinkat. Büszkeségeink, hétköznapi hősök, csiszolatlan gyémántok, a miénk vagytok. Így alkottok egészet. Beleszorultatok az időbe. Bárhol vagytok, bármi történik, segítsétek egymást! Legyen varázsmondat: „Emlékszel? *Én is ott álltam akkor, azon a tornapályán.*”

És most szemléljük meg egyenként a kincseinket!

A-sok! Amikor kitaláltuk, hogy Beviz tanárnő gondjaira bízunk benneteket, még nem tudtuk, mit cselekszünk. Ismertük őt, őszinte szív és lélek, nagy tudású tanár, de hogy ennyi törődés, empátia, felelősségtudat és munkabírási lakik benne, nem gondoltuk volna. Ez természetes, hiszen ti vagytok az első osztálya, és szerintem örökre beleégettetek az emlékezetébe. Becsüljétek meg a szerencséteket!

B-sek! Ti is különlegesen szerepet töltetek be Herr Lőrincz életében. Lehet, hogy ti vagytok az utolsó osztálya. Nekem úgy tűnik, szép záróakkorddá váltatok egy igazi tanár-egyéni életében. Ehhez kellett kedvességeitek, tehetségeitek, szófogadásotok, segítő-

készségeket. A ballagási idézet szerint megmutatta nektek, hogy mi a különbség a veréb és a sas között. Szárnyalni csak veletek tudott.

C-sek! Szekér tanár úr számára új feladatot jelentettetek. Egy nyolcosztályos banda után hullottatok az ölébe, másfajta kihívásokkal, kevesebb idővel. De ahogy most elnéztek benneteket, a vizsgát ő is sikerrel teljesítette. Régen láttam már ilyen szeretetre méltó, sokoldalú, tehetséges C-s osztályt.

N-esek! Nagyon kicsik voltatok, amikor idekerültetek. Néhányatokra még emlékszem a szóbeli felvétéliről, és az első két év napközis időszakából, amikor az én Csipeteimmal voltatok összekeverve. Kovács tanár úr bizonyára nehezen dolgozta fel azt az élményt, hogy kapott egy zsáknyi 10 éves bolhát. Ő felnőtt volt, komoly tanár, ti kölkek, sokfélék és sokféle szaladók. De szerintem egymásra hangolódtatok. Ő megtalálta a segítségét, Flórit, Csengét, Kírá, Emesét, Tamást (bocsánat, ha kihagytam valakit), ti megtanultatok „*kovácsstanárúrul*”. Csapattá váltatok. Tudtatok együtt és párhuzamosan is dolgozni. Hitetek egymásban.

Még egy kicsit tartsatok ki! Jön a záró idézet. A magyartanár idegen tollakkal ékeskedik. Hamvas Béla üzen nektek, majd nézzetek utána, ki is ő!

„A nagy útban nincsen semmi rejtély. Az ég hatása: jónak lenni, a föld hatása a bőség, az ember hatása a rend. A boldogságot csak a bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle. Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg. Felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg. Most eredj és élj, mert a világ a tied!”

Isten veletek, és ha erre jártok, látogassatok meg minket! A Zrínyi Miklós Gimnázium szegletkőként itt marad.

Kollaricsné Soós Erika
igazgatóhelyettes

Tisztelt tanáraink, szüleink, egybegyűlt ünneplők, kedves diáktársaim!

Hirtelen érkezett a felkérés, hogy beszéljek a végzősök nevében, mégsem volt idegen számomra, mert már egy ideje forgattam magamban az ideillő gondolatokat. Eszembe jutott, hogy mennyi közhely lehet az ilyen beszédekben – alma mater, nagybetűs élet, felnőtté válás –, és hogy miként lehet mégis eredeti, egyéni. De ahogy azt egyik óránkon megtudhattuk, azért vannak közhelyek, mert valami közös, általános tapasztalatot mondanak ki. Az emberi élet állomásai, ha csak nagy vonalakban is, de megegyeznek. Ezeknek az állomásoknak a megéléséhez van szükség a hosszú idő alatt kiérlelt, elődeink által is átélt ünnepekre. A ballagás a búcsúzás ünnepe, az elindulás előtt, a felnőtté válás küszöbén... és álljunk is meg itt!

Kedves végzős társaim! Felnőttetek vagyunk mi? Őszintén! Ugye a ballagás nem a gyermekkor vége? Természetesen, jön a NAGYBETŰS élet, meg a felelősség, önállóan kell megállni a helyünket. Ezeket tudjuk, és merem állítani, hogy mindannyian izgalommal várjuk, ami következik. De ugye nem kell a gyermekkort végleg eldobnunk magunk-

Ballag a 12.C

és a 12.N

tól? Én nem hiszem, sőt! Az igazi felnőtt igenis őrzi még magában a gyermeket: a kíváncsiságát, nyitottságát, a szeretteibe vetett bizalmát, a rájuk való hagyatkozást. Ha most kiszórnánk középre egy nagy rakás gyermekjátékot, vajon hány felnőtt kezdene el kíváncsian válogatni, aztán önfeledten kisautót tologatni, rongybabát ringatni, kirakózni, építeni? Remélem, akadnának jó néhányan! Nekünk is milyen jólesett az elmúlt évek munkája közben is játszani a Zrínyi-túrákon, az osztálykirándulásokon és a diáknapokon, meg némelyik órán, akár „hivatalosan”, feladatként! Bizonyára mindenki fel tudna idézni néhány kedves pillanatot, amelyre szívesen emlékszik vissza, amit magával visz a kis fehér tarisznyában. Mert ebbe nemcsak a megszerzett, illetve megszerzendő tudás fér bele, hanem minden és mindenki, akivel itt együtt voltunk. A sok vidámság és jókedv, a poénok, a kisebb-nagyobb viszályok, amelyek végül elsimultak. Sok mindent átéltünk itt, voltak szebb és jobb napjaink, nehezebb és könnyebb számonkérések. Volt, amikor a dualizmus idejét éltük, de általában demokráciára törekedtünk, amire sok esetben a diktatúra volt a válasz. A fegyelmzéseseknek hála, az anarchista törekvések hamar kihaltak, vagy legalábbis illegálitásba és inkognitóba vonultak. Ha a felnőtté válás az örökös komolyságról szólna, köszönjük, nem kérünk belőle. Amikor Kosztolányi Dezsőt tanultuk, a legmegragadóbb az volt benne, ahogy felidézte gyermekkori önmagát.

*„Játszom ennen-életemmel,
búvócskázom minden árnyal,
a padlással, a szobákkal,
a fényvel, mely tovaszármal,
a tükörrel fényt hajítok
a homoknak, a bokornak,
s a nap – óriás aranypézt –
hirtelen ölembe roskad.”*

Ne engedjük a gyermeket kivesszani a lelkünkéből, mert a gyermek igazán boldog lehet. A felnőtteknek már olyan sok dolguk van, és annyira felelősségteljesen kell viselkedniük, hogy nemigen marad idejük a játékokra. Pedig néha muszáj kiszökni a kikapun a felnőtt világból, és fára mászni, vagy rohanni a játszótérre. De térjünk vissza a valóságba! Most a nagy megpróbáltatások jönnek: érettségik, felvételi, beilleszkedés egy új közösségbe, aztán vizsgák és így tovább. Mindenkinek sok sikert kívánok.

Kedves tanáraink! Rengeteggel tartozunk önöknek! Mégis kérjük, legyenek türelemmel irántunk, amíg a számlát ki tudjuk egyenlíteni azzal, hogy az életben megálljuk a helyünket, felelősséggel és – reméljük – elégedetten élünk, az utánunk jövőknek pedig szintén segítünk ebben az itt kapott tudást, példát felhasználva. Köszönjük, hogy igyekeztek átadni, amit fontosnak, szükségesnek érezték!

Drága szüleink és vendégeink! Ma azért gyűltetek össze ilyen szép számmal, hogy elbúcsúztassatok minket. Reméljük, sőt tudjuk, hogy továbbra is számíthatunk rátok. A kaland folytatódik, kinek itt, kinek ott, de a szülői szeretet mindenhová elér. Köszönjük a szeretetet, hogy biztatva, nyesegetve felneveltetek, és idáig eljuthattunk. Most a kormányrúd a mi kezünkbe kerül, de egy-egy jó tanácsotok elkél majd a háznál. Számítunk rátok, ti pedig számíthatok ránc, hiszen, ha igaz, amit mondanak, akkor most már felnőttek vagyunk.

Kedves alsóbb évesek! Biztosan belegondoltatok, hogy ti mikor álltok majd itt. Most mi köszönünk el, tanuljatok a sikereinkből és hiányosságainkból! Köszönjük az élményeket, amelyekkel gazdagítottatok bennünket. Ahogy a fali napórán is olvasható, az időben valóban a derű órái maradnak meg hangsúlyosabban. A nyolc év összeállt egy nagy, szép és felejthetetlen történetté. Nekem hiányozni fogtok! Ti és az itteni létforma is!

Mikor arra gondolok, hogy elmegyünk, vegyes érzéseim támadnak. Nostalgia és öröm, szomorúság és kíváncsiság egyszerre. Ezen egyszer mindenki átesik, hiszen ahogy korábban is mondtam, ez egy közhelyes ünnep. De nekünk nagy dolog, mert először és utoljára állunk itt, a megismételhetetlensége miatt is rendkívüli és értékes. Kissé meghatódva, de edzetten, némi büszkeséggel intenek búcsút, a végzős, de lélekben továbbra is zrínyis diákok.

Marx Tamás 12.N

Tisztelt ünneplő közönség, kedves ballagó diákok!

Ha valaki arra kérne titeket, hogy egy szóval foglaljátok össze az elmúlt pár évet, vajon milyen hangrendű volna, mélybe emelkedne, vagy magasba zuhanna? Nem könnyű megtalálni azt a szót, mely kifejezi azokat a magasságokat és néha persze mélységeket is, melyeket megjártatok az elmúlt évek során. Mint az első pillanatok, úgy a mostani utolsók is ambivalensen árasztják egyszerre abszurd és lehetséges, ábránd és valóság illatát. Közös bennük a bennetek kavargó csípős félelem, kétségek az ismeretlen iránt, az érzés, hogy hiába akarjátok megváltani a világot, mégsem csak rajtatok múlik, ugyanakkor ott van mellette a kétkomponensű főzet másik összetevője is, a mellkasotokat pattanásig feszítő fedhetetlen, enyhén túlédesített öröm. Biztosan mondhatjuk, hogy korántsem férne bele egy konvencionális étrendbe ez az ízhatás.

Kezdetben tetézte a bizonytalanságot a folyosókon járkáló kulcscsörgés zamatú magabiztosság, de az iskola immunissá tett, erőre nevelt a későbbi megpróbáltatásokkal szemben. Tanáraitok mindent megtettek, hogy emberré szelídítsenek titeket, hisz embernek lenni talán nagyobb misszió, mint nagy emberré válni. Ti már egy biztos alappal indultok harcba az érvényesülés következő gátjai ellen. Mindez itt fogant, s az elsőrendű kötés köztetek és a gimnázium között az évek alatt felszakíthatatlanná erősödött. Azonban a köldökzsinórt lassan el kell oldani, akarva vagy akaratlanul is. Kérdés, hogy egy óriási masnit köttök a végére vagy egy kis gubanccal a szíveteken fogtok új utakra lépni.

A most következő időkben, olyan dolgok válnak egyszeriben emlékké, amelyek eddig oly sokat jelentettek. Sírásra ingerlő egyenletek, kivonandó gondolatok, csapadékképződéssel járó reakciók, szerelmes szorzatok. Matekfüzetbe rajzolt illúziók, a mosdó tükrének elpanaszolt kicsinyes kínok, túlbonyolított példák mára mind közömbössé váltak. Csak a szép marad meg, az együtt töltött momentumok, kik voltak az első arcok, akiket megpillantottatok, az első idegesen megkötött emblémás nyakkendő, a rengeteg kérdőjel a homlokotokon, mik enyhén tengerizű cseppekben csordogáltak alá. Amire emlékezni fogtok mindebből az impulzív periódusból, nem a századra pontos átlagérték, sem a hibák, amiket vétettetek, sokkal inkább, a mintaszerűen kielemezett hétköznapiak, a mégiscsak megoldott feladatok, a meg nem talált közös nevezők, a boldogság ízű reggeli kávék, az alufólia galacsinba rejtett titkok.

Akit a Zrínyi lelkülete nevel, rendkívül alapos rálátást kap a világra, megtanulja a sajátjává tenni a környezetét, több nézőpontból szemlélni az egyértelműt. Végig precíz, korrekt nevelőitek voltak: olyan egyéniségek ők, akikre a küszöbön kívül is számíthat az ember. Egy kis túlzással azt is mondhatnánk, hogy egy kicsit mind Kőműves Kelemennék lettetek, cementbe gyúrt álmaitok itt maradnak az iskola falai között. A kis kavicsokról az idő eldönti majd, hogy belőle mit álmódott, finom homokot, amit a szél tovasodor, vagy szilárd sziklát, ami örökre összekapaszkodott a jó öreg agyagos zalai talajjal.

Hamvas Béla útravalójával köszönök el tőletek: „*Most eredj és élj, mert a világ a tied!*”

Isten veletek!

Gárdos Bíbor Zsófia 11.A

Grafika: Szalai Réka 6.N

LAPZÁRTA UTÁN

Itt közöljük azokat az írásokat, amelyek a tavalyi évkönyvből kimaradtak, mert az események már lapzárta után történtek.

Coca Cola CUP

A zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium csapata megnyerte a Coca Cola Kupát

Április 14-én rendezték Zalaegerszegen a Coca Cola CUP regionális döntőjét, amit a fiú kategóriában a Zrínyi Miklós Gimnázium csapata, a *CSADDEL!* nyert. Így kvalifikálták magukat az országos döntőre, amit május utolsó hétvégéjén Budapesten az Iharos Sándor Margitszigeti Atlétikai Centrumban rendeztek.

Fiú kategóriában nyolc csapat jutott az országos döntőbe, ahol két csoportot sorsoltak ki, csoportonként négy csapattal. Az első három csapat került a délutáni középdöntőbe, a *CSADDEL* két győzelemmel és egy döntetlennel csoportelsőként jutott tovább. A délutáni középdöntőben sem lassítottak a zalai srácok, egy győzelemmel egy döntetlennel zárták a csoportjukat, és jobb gólarányuknak köszönhetően bejutottak a Coca Cola CUP országos döntőjébe, ahol a *FASOR 1904* csapat sem volt ellenfél. Sikeresen abszolvták az akadályt, 1:0-ás arányban fölényes győzelmet arattak. A torna gólkirálya Paksa Péter, négy góllal, a *CSADDEL* csapatából.

A győztes csapat 2015. július 10–13-ig Madridba utazott a Coca Cola CUP International Camp-re, teljes ellátással, repülővel. Az International Camp a Real Madrid edzőközpontjában volt, ahol edzéseken vettek részt, így nemcsak városnézés várt a srácokra, hanem fociztak a más országban úgyszintén megrendezésre került Coca Cola CUP győztes csapataival.

Iskolánk korábbi tanulója, kiváló sportolója Horváth Patrik (Csoki) így emlékezett vissza a madridi útra:

„Ez a madridi túra nem a Cola Cola CUP következő állomása volt, hanem a spanyol fővárosban résztvevő hat közép- és kelet-európai ország (Bulgária, Románia, Görögország, Magyarország, Csehország, Lengyelország) győztesének a jutalomkirándulása. Ennek köszönhetően a foci is háttérbe szorult, összesen 2×2 óra jutott rá. Először szombaton volt egy koedukált edzés, ahol csoportokra bontva edzettünk, reális edzők kezei alatt. Mi a magyar lányokkal és a görög fiúkkal kerültünk egy csoportba. Leo, az edzőnk a játékos-labdás edzést részesítette előnyben, így sok volt a labdatartásos és a kiskapus játék. Másik pályákra átpillantva örültünk, hogy nekünk nem kellett bójákat kerülgetünk, azonban annak már kevésbe, hogy a görögök nem nagyon akartak passzolni.

A vasárnapi két órára jutott a torna része, ahol nem a különböző országokban rendezett megmérettetések győztesei, hanem a péntek este folyamán összesorsolt különböző nemzetek játékosai által alkotott csapatok versenyeztek.

A futball szerelmesei

A *Fekete* kódnévvel ellátott csapatban kapott helyett a legtöbb magyar, szám szerint három. A lila, a narancs és a piros csapatba két, a fehérbe egy, míg a sárga csapatba egyetlen magyar sem került. A csapatok 2×10 perces körmeccseket játszva döntötték el a végleges sorrendet. Szoros küzdelmeknek hála, a végén nem maradt veretlen csapat. Hatalmas izgalmak után végül a három magyarral felálló *Team Black* nyert. Mivel az egész torna a barátság jegyében zajlott, a győzelemért csak egy fotó járt a pódium tetején.”

A *CSADDEL* csapat tagjai: Fábíán Kristóf, Gönczöl Zoltán, Horváth Patrik, Jáger Bence, Nagy Philipp, Paksa Péter, Szabó Ákos Márton, Szeles Benjámín, Takács Attila, Tornynos Kornél. Felkészítő edző, kísérő: Herbert Martin, illetve Karvalits Levente.

A sorozat 2016-ban is elindul, immár Fair Play Cup néven, a Magyar Labdarúgó Szövetség szervezésében, amely nagyszerű lehetőség az újabb csoda megismétlésére.

Tornynos Kornél, Farkas Márton, Herbert Martin, Szabó Ákos 12.N

Mindent a zrinyis fociról, avagy a magyar–portugál

Most betekintést nyerhetünk a foci világába, megtudhatjuk a ZMG nyerő taktikájának titkait. Először is tudni kell, hogy a Zrínyi csapata 2015-ben megnyerte a középiskolások amatőr focibajnokságát, nevezetesen a Coca Cola Kupát. A csapat tagjai a támogatóknak köszönhetően ellátogathattak a nyáron Madridba.

De hogy is jutottak el idáig a *CSADDEL* tagjai? Kiváló egyéni teljesítményekkel (Jáger Bence, Tornyos Kornél, Paksa Péter, Szabó Ákos), alázattal, elszántsággal. Lelkes és kedves szurkolótáborral. A csapat taktikája pedig a játékosok, valamint Herbert Martin, Fehér Márk, Doszpoth Sándor és Karvalits Levente érdeme. Az utasítások között ott található a Zrínyisek régi és új trükkjei: HOLE, számolj, Darnyi, biztonság stb. A csapatnak sikerült figyelmét a legfontosabb meccseken végig fenntartani, működött az elzárás, a mérkőzések eleji letámadás, és mindig volt egy gólgyáros, elsősorban az országos gólkirály: Paksa Péter.

A Coca Cola Kupán három fordulón kellett átverekedniük a csapatoknak az országos megmérettetésig, városi, megyei és regionális meccseken. A csapat könnyedén jutott túl első akadályon, a városi fordulón. Azonban a megyei meccsek során vetélytársakra találtak, mivel a döntőben a másik zrinyis csapattal kellett megmérkőzniük, a *No Bajner No Party* csapattal. A játék döntetlennel végződött, a mérkőzést hetesek követték, melynek során a bajnokcsapat jött ki győztesként. A regionális akadályokat könnyen vették, és így zökkenőmentesen vehettek részt Budapesten 2015 tavaszán az országos döntőben. A csapat hősiessen harcolt, melynek eredménye egy győztes gól lett, így átvehette a győztesnek járó trófeát. Ezzel a diadallal bekerültek a Zrínyi történetének legsikeresebb sportolói közé. A csapat tagjainak zöme 2015-ben vagy az idei évben végeztek, végeznek, név szerint: Tornyos Kornél, Szabó Ákos, Szeles Benjamin, Jáger Bence, Gönczöl Zoltán, Fábián Kristóf, Takács Attila, Paksa Péter, Nagy Philipp és Horváth Patrik. Nemrég tudomásunkra jutott, hogy ez az eredmény tanulmányi szempontból is nagyon sikeres, hiszen az idén érettségizők 10 plusz pontot kapnak.

2016-ban is jelentkeztek a kupán ugyanazon a néven, azzal a reménnyel, hogy talán meg tudják védeni címüket, viszont a kupa más nevet kapott: Fair Play Cup. Idén azonban a másik zrinyis csapat, az *Esélyetek SE 12.A* revánsot vett. Az őszi, városi fordulóban az eddig veretlen *CSADDEL* kikapott Jung Martin bombagóljának köszönhetően. Az *Esélyetek SE* a megyeit is simán nyerte, majd a területi döntőben 4:0-lal tarolt, és május 28-

án szerepel az országos döntőben. Az ottani győztes a magyar–portugálra utazhat! Reméljük jövőre rólunk írunk majd!

Góth Máté 12.A

(Sajnos a csoda nem sikerült, így a fiúk kénytelenek voltak itthon megnézni a magyar–portugált. Pedig igazán jó meccs volt. – a szerk.)

Grafika: **Főző Lili 9.B**

Lengyelországban jártunk

2015. augusztus 15-én 6 óra tájt kezdetét vette az utazás. 13 órát utaztunk mire elértük a Hotel Krystynát, nagyszerű szálláshelyünket. Az utazás nagyon kimerített bennünket. Pár perc alatt kipakoltunk, és mentünk is vacsorázni. Este hamar lefeküdtünk, hisz másnap meglátogattunk Auswitzot és Birkenaut. Nagyon megrázó élmény volt számunkra, emberek szenvedéséről képeket, videókat látni. Láttuk milyen körülmények között „éltek”. Mondhatom, senkinek nem kívánám, hogy átélje azt, amit azok az emberek. Rengeteg mindent megtudtunk a haláltáborokról és az ott történt dolgokról, talán túl sok mindent. Sajnos időközben megeredt az eső, így az idegenvezetés végét esőben töltöttük.

Másnap idegenvezetéssel a várost néztük meg. Az idő akkor sem kedvezett nekünk. A három órás városnézés zuhogó esőben nem olyan élvezetes. Sok dolgot tudtunk meg Krakkóról és néhány nevezetességéről. Egy sárkányos legendával is megismerkedtünk.

A városnézés után elmentünk a wieliczka-i sóbányába. Megismerkedtünk a sóbánya belsejével, régi bányászati módszerekkel. Fantasztikus látvány tárult elénk. 60 m mélyen kezdődött a bányában való kirándulás. Mire a túra végére értünk már 130 m mélyen voltunk. Eljött az ebédidő. Azt hiszem, elmondhatom, mi voltunk azok, akik már 120 m mélyen ettek a föld alatt. Mire kiértünk a bányából, már nem esett az eső. Kaptunk szabad programot Krakkó belvárosában. Mindenki ment, amerre látott. Lengyel csokit ettünk, nagy fagyikat és különleges ételeket. Utolsó nap jártunk a Gubalowka-hegyen, csodálatos látvány tárult elénk.

Hatalmas élmény volt számunkra ez a négy nap, amit ott töltöttünk Lengyelországban. Végül augusztus 19-én hajnali egy tájkán hazaérkeztünk.

Hosszú Viktória 10.C

Lakatos Alexandra 10.C felvétele alapján

A Hód Napja

A „zrínyis hódok” meg-hód-ították a Júliai-Alpokat

2015 májusában a Zalai Földrajzi Társaság által szervezett, *A Hód Napja* elnevezésű túra- és természetjáró akadályversenyen, gimnáziumunkat a Cseke Adél, Sándor Nóra Virág, Turós Ákos Zoltán (9.A/Ny) alkotta háromfős csapat képviselte, Stárics Roland tanár úr felkészítésével. A vetélkedő alkalmával néprajzi, történelmi és természetismereti tudásunkról kellett számot adnunk. A középiskolások kategóriájában első helyezést értünk el, így elhozhattuk a vándorserleget, melyet egy évig őrizhetünk iskolánkban. Jutalmunk volt ezen kívül egy gyönyörű szlovéniai tanulmányút is.

A három napos júniusi kirándulásra kora reggel indultunk. Az utazás során is már sok látnivalóban volt részünk, és megfigyelhettük, hogyan változik a dimbes-dombos, erdővel borított zalai és kelet-szlovéniai táj sziklás, kopár csúcsokat mutató magashegységgé.

Elérve a Júliai-Alpokat, első állomásunk az 1000–1400 m-el a tenger szintje fölött elterülő Pokljuka-fennsík volt. Innen gyalogtúrát tettünk a 2050 m magas Viševnik-csúcsra. Pazar kilátás tárult elénk a Bohinji-tóra, a környező csúcsokra, köztük Szlovénia legmagasabb pontjára, a Triglavra, illetve az alattunk elterülő településekre. A nap folyamán megtekintettük még a Savica-vízesést, mely a Komma-szikla oldalából tör elő, majd pár kilométer megtétele után a Bohinji-tó hús, tiszta vizét táplálja.

A jubileumát ünneplő Földrajzi Társaság tiszteletére ünnepi vacsorán vettünk részt, melyen helyi gasztronómiai specialitásokat izlelhetünk meg. Az éjszakákat egy hangulatos, az alpesi táj épületeinek jellegzetességeit mutató vendégházban töltöttük.

A másnapi program a Vršič-hágón való átkeléssel kezdődött. A szerpentin 51, számozott hajtókanyarból áll. Az autóbusz ablakán kinézve nemcsak a látványtól, hanem a megemelkedett adrenalin szinttől is elállt a lélegzetünk.

Az utolsó napon elért minket a rossz idő, ezért a Bledi-tó szépségeit csak egy elegáns étterem panorámaablakain át, a híres bledi krémes kóstolása mellett nézhettük.

A hazafelé vezető úton a Velenjeben lévő régi, 1999-ben bezárt, mélyművelésű szénbányát látogattuk meg, amely valaha, az egykori Jugoszlávia, legnagyobb szénbányája volt. Egy 120 éves bányalifttel ereszkedtünk le a föld mélyébe, ahol bemutatták a bányászok munkáját. Utaztunk a bányavasúton, és elfogyasztottuk a bányászok ebédjét.

Utolsó állomásunk a Laško sörgyár volt. Megismerhettük a sörfőzés lépéseit és a palackozást. A vendéglátók egy sörkóstolással ajándékozták meg a társaságot. A fiatalabbak (vagy azok, akik nem sörbarátok) malátából készült gyümölcsös italokat kaptak. Az országhatárhoz közeledve vártak bennünket a jól ismert lankák, dombok.

Reméljük, a következő versenyen is eredményesek leszünk, így megtarthatjuk a vándorserleget, és újabb csodálatos élményeket nyújtó utazáson vehetünk részt.

Cseke Adél, Sándor Nóra Virág, Turós Ákos Zoltán 9.A

Egy felejthetetlen kirándulás

Minden A Hód Napjával kezdődött. Ezt a versenyt idén rendezték meg 8. alkalommal, az egykori Zala vármegye diákjainak, általános- és középiskolai kategóriában. Ez a vetélkedő abból a szempontból is különlegesnek számít, hogy nem egy tanteremben bizonyítottuk felkészültségünket, hanem a Kerta-mente Naturparkot ismertük meg, természetjáró gyalogtúra keretében. Eközben különböző akadályokat kellett leküzdenünk, valamint nyolc állomáson adtunk számot tudásunkról. Még mindig emlékszünk arra a pillanatra, amikor tudatosult bennünk, hogy megnyertük a fődíjat, az olasz–szlovén–horvát Adria-part gyöngyszemeit bemutató három napos tanulmányi utat. Epekedve vártuk, hogy különböző városokat fedezzünk fel, új tapasztalatokra tegyünk szert.

Számunkra az első nap volt a legemlékezetesebb, hiszen Olaszország egyik gyöngyszemét, Triesztet ismertük meg. Az itt található Habsburg Miksa egykori nyári rezidenciája, a Miramare-kastély annyira a szívünkhöz nőtt, hogy elhatároztuk, a jövő havi zsebpénzünkéből megvásároljuk. ☺ A kastélyhoz tartozó hatalmas parkból gyönyörű kilátás nyílik a Trieszti-öbölre.

A második napot Horvátországban töltöttük, két hangulatos isztriai kisvároskát ismertünk meg, a dombtetőn elhelyezkedő Buje-t és a művészek kedvelt helyét, Groznjant. Ezután ellátogattunk Porecbe is, ahol megcsodáltuk az Euphrasius-bazilika világhírű mozaikjait, melyek az UNESCO Világörökség részét képezik. A nap további részét strandolással töltöttük, amiben a kissé hideg tengervíz és a szemerkélő eső sem tudott minket megakadályozni. Felejthetetlen élmény volt az éjszakába nyúló séta a tengerparton, valamint a kacsázás, melyben abszolút győzelmet arattunk Stárics tanár úr felett. De erről őt ne kérdezzék, hátha más emlékei vannak a dolgokról ☺. Az esti kártyázásra is örömmel tekintünk vissza, melyben csak a szerencse és a közben elfogyasztott biokölesgolyó segített a nyeresben.

Az utolsó napunkat fájó szívvel kezdtük meg, de tudtuk, egyszer annak a pillanatnak is el kell majd jönnie, mikor búcsút mondunk a tengerparti szállásunkként szolgáló apartmannak. Első állomásunk Secovlje Naturpark sóleparlója volt, ahol megismerkedtünk a sókészítés praktikájával. A nap legjobb része a strandon töltött idő volt, hiszen végre a nap is előbújt a felhők mögül. A kirándulás végét a trojanei gigantikus fánkkal zártuk, sajnos már az autópálya mellett.

Az utazás során sok új baráttra tettünk szert. Megismerkedtünk a középiskolai kategória Lentiből érkező győzteseivel, akikkel reméljük, életre szóló barátságot kötöttünk, és majd jövőre is találkozunk. A szervezők nagyon készségesek voltak, egy rossz szavunk sem lehetett. Visszatekintve hatalmas élmény volt részt venni ezen a túrán. Ezúttal szeretnénk megköszönni Stárics Roland tanár úrnak a felkészítést és azt, hogy elkísért minket, valamint szeretnénk köszönetet mondani a szervezőnek, a Zalai Földrajzi Társaságnak, amiért lehetővé tette számunkra, hogy ennyi élménnyel és tudással gazdagodhattunk. Reméljük, jövőre is találkozhatunk.

Holányi Zsófia, Molnár Bence, Rosta Maya 8.N

Kirándulás Lynton környékén (fotó: Harmincz Tímea)

Angliában angolul, avagy mit ér a tudás

A 2014/15-ös tanévben, iskolánkban lehetőséget kaptunk arra, hogy Angliába utazzunk. Ezt egy non-profit szervezet, a SOL (Sharing One Language) tette lehetővé számunkra. A program célja az idegen nyelv tanulása, az adott ország kultúrájának megismerése, és a kommunikációképesség fejlesztése volt.

Augusztus 8-án indultunk Körmendről, Vas megyei diákokkal együtt. Egy nap utazás után Belgium fővárosában, Brüsszelben álltunk meg, majd másfél óra múlva folytattuk utunkat. Aznap este egy franciaországi tranzitszálláson aludtunk. A kora reggeli órákban kötött ki a kompunk a doveri kikötőben. Onnan Stonehenge felé vettük az irányt. Kirándulásunk Barnstaple-ben ért véget, ahol a fogadó családok már vártak minket. Kipakoltunk a buszból, majd mindenki a saját fogadó családjával ment haza. Az első találkozáskor mindenki kicsit félénk és feszült volt, ahogy teltek a napok, úgy oldódtak fel a bennünk lévő gátlások. Az első barnstaple-i reggelünkön a régi városháza egyik termében gyűltünk össze, majd ott megismerkedtünk angol tanárainkkal, idegenvezetőinkkel. Ismertették velünk a napi programunkat. Napjaink felét általában iskolában töltöttük, ahol kommunikációs feladatokat kaptunk, s a másik felét kirándulások töltötték ki. Ellátogattunk Woolacombe-ba, ahol lehetőségünk adódott megmártózni az óceán hűvös vizében. Majd

Ilfracombe felé vettük az irányt, ahol megtekinthettük a Damian Hirst által megálmodott és megalkotott Verity nevű szobrot. A szó jelentése „igazság, valóság”. Ez a szobor mindenkiben más érzelmeket keltett, hiszen egyik oldalán egy terhes, meztelen nőt ábrázol, másik oldalán pedig látشانak izmai, belső szervei és a méhében lévő magzat is.

Egy másik napon Lyntonból egy hegyi ösvényen keresztül vezetett

utunk Lynmouth felé, egy völgybe. Itt időt kaptunk arra, hogy kivárjuk sorunkat egy kis étterem előtt. Megérte, hiszen megkóstolhattuk azt, amiről a falu híres. Ez nem más, mint a Fish & Chips. Innen vissza egy különleges, vízzel hajtott felvonóval jutottunk fel, amely hasonló a budapesti siklóhoz. Ezen kívül két alkalommal egész napos kirándulásra mentünk. Először Exeterbe, amely Devon megye központja. Itt a híres katedrálist tekintettük meg, szabadidőnk pedig szuvenírek vásárlásával töltöttük el. Egy másik napon pedig Tintagelbe látogattunk el, ahol Artúr király legendájával ismerkedhettünk meg részletesebben. Sőt, ellátogattunk a vár romjaihoz is, amely a legenda szerint Artúr király tulajdona volt. A várrom egy sziklás hegyoldalakon található az óceán partján. Csodálatos sziklafalak, az óceán zúgása, turisták tömkelege és verőfényes napsütés jellemezte a túránkat, amelyet Tim, az angol idegenvezetőnk tett még érdekesebbé.

A vasárnapot mindenki a fogadó családjával töltötte, különböző programokat találtak ki nekünk. Volt, aki kirándulni ment, vagy a csodálatos naplementét tekintette meg, de volt olyan is, aki az otthoni grillezést részesítette előnyben. Lélegzetelállító helyeken jártunk, lehetőségünk adódott az óceánban szörfözni, ezen kívül sok angol ételkülönlegességet megkóstoltunk. Utolsó napunkon prezentációt kellett készítenünk, amiben helyi lakosok segítségét kértük. Kérdéseket tettünk fel nekik, majd válaszaik alapján állítottuk össze saját beszámolóinkat, különböző témákban. Miután másnap Barnstaple-t elhagytuk, Londonban töltöttünk egy napot, ahol a nagyobb nevezetességeket tekintettük meg, illetve hajóztunk a Temzén.

Nagyon hasznos volt számunkra ez az út, mert hihetetlenül sok élménnyel gazdagodtunk, tapasztalatokat szereztünk, és merjük állítani, hogy sokkal bátrabban állunk hozzá az idegen nyelven való kommunikációhoz. Köszönettel tartozunk Geiszler Ágnes és Molnár-Csík Enikő tanárnőknek azért, mert mindig segítettek nekünk, és vigyáztak ránk, illetve Harmincz Tímea tanárnőnek, aki az egész utazásunk fő szervezője volt.

Sopronyi Anna Eszter 9.A, Koczka Barnabás 10.A

Verity (Sopronyi Anna Eszter 9.A felvétele)

Szakmai gyakorlat Albániában, a sasok földjén

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán, nemzetközi igazgató szakos hallgatóként a diplomám megszerzésének egyik feltétele a hathetes szakmai gyakorlat.

Aki valamennyire is ismer, az tudja, hogy nem szeretem, ha az emberek előítéletekkel, hamis feltevésekkel rendelkeznek, a diszkrimináció táplálói, és még arra sem veszik a fáradságot, hogy utánajárjanak egy-egy általuk hitt meggyőződésnek. Nem is csodáltam tehát a sok negatív jellegű megnyilvánulást, amikor egyes ismerőseim tudomására jutott, hogy Tiranában fogom tölteni a szakmai gyakorlatomat. Amikor számomra is világossá vált, hogy ott fogok hat héten keresztül dolgozni, tudtam, hogy nem én választottam Albániát, hanem Albánia választott engem. Korábban sosem volt bennem az érzés, hogy valahol küldetésem van, de jelen esetben ennél erősebb nem is lehetett volna. Ennek következménye pedig az volt, hogy félelem nélkül, magabiztosan, tudatosan érkeztem a Balkánra. Ami ott várt, az felülmúlta az elképzeléseimet, mind szakmai, mind hétköznapi téren. Itt szeretném Heizer Antal tiranai magyar nagykövet urat kiemelni, aki nyitott volt arra, hogy egy gyakornok betekintést kaphasson a követség életébe, és aki kedvességével és szeretetével azon igyekezett, a többi kollegával egyetemben, hogy jól érezzem magam az országban, és minél többet megtapasztaljak belőle.

Albánia azért volt különleges számomra, mert egy fejlődésben lévő ország, tele van még kiaknázatlan lehetőségekkel. Úgy tudnám jellemezni, hogy a kontrasztok hazája, ahol olyan dolgokat láttam és tapasztaltam, amelyeket korábban csupán a filmekben. Vadonatúj, modern lakóövezet, mellette legelő bányák, kecskék; utcán dominó- vagy sakkpartit játszó nyugdíjas bácsikák, akiket kíváncsi emberek vesznek körül. Új utak, lakóparkok, irodaházak modernizálják a látképet.

Volt szerencsém ellátogatni Tiranán kívül is, mely helyeken csodálatos látvány fogadott. Tengerpart, hegységek, történelmi emlékek. Most már értem, mire gondolnak az útikönyvek, amikor azt írják Albániáról, hogy egy felfedezetlen gyöngyszem. Valóban az!

Ami a közlekedést illeti, megállja helyét az állítás, hogy akik Albániában jól vezetnek, ők a legjobb sofőrök a világon. A helyzetet a kaotikus szóval jellemezném. Az autósok nem akkor mennek, amikor szabad, hanem amikor tudnak, mindezt persze állandó dudahang kíséretében. Egy idő után azt is meg tudtam különböztetni, melyik jelentette a „*Szia! Ki vagy, te szőke lány a Balkánon?*” és a „*Menjél már, mert összetöröm a kocsidat!*”. Nem számítanak a táblák, a lámpák, az útfelfestések, ezért nagyon észnél kellett lenni gyalogosként is. De ne feledkezzünk meg a nyitott ajtóval közlekedő buszokról sem! Pár nap után azonban rá lehet hangolódni, és fel lehet venni a ritmust.

Kedves és segítőkész emberekhez volt szerencsém, és nagy öröömre egy albán család vendégszeretetét is megtapasztalhattam. Olyan melegszívűek, mint mi magyarok, akik szintén mindent megtesznek, ha vendég érkezik a házhoz. Ez azért nem meglepő, mert Albánia nagyon sokáig elszigetelt volt, külföldiekkel nem igen találkoztak, sőt, ők sem nagyon utazhattak, ezért nagy örömmel fogadják az országba érkező külföldi vendégeket. Ezen alkalommal az albán konyha ízeit is kipróbálhattam, sok zöldséget, gyümölcsöt, húst fogyasztanak. Ez természetesen az árakban is megjelenik, hiszen a megtermő élelmiszerek jóval olcsóbbak, mint otthon, az árszínvonal azonban a miénkre hajaz. A fize-tőeszköz az albán lek, melyet 2,2-vel kell megszorozni, hogy a magyar árakat kapjuk.

Amit továbbá igyekeztem megfigyelni, az a vallás, hiszen úgy indultam, hogy a bőrdömet telepakoltam sötét, hosszú ruhákkal, ámbár tudtam az öltözködésről, hogy hasonló, mint Budapesten. Nem is tapasztaltam mást, kevés olyan ember jött velem szembe az utcán, aki a ruháival vallási hovatartozását tükrözné. Az ortodoxok, muzulmánok és katolikusok békésen megférnek egymás mellett, nem jellemzőek az ebből fakadó viták.

Albánia a fejlődés útjára lépett, hiszen 2014-ben EU tagjelölt státuszt kapott, mely integrációs folyamatokat és kezdeményezéseket a szakmai gyakorlatom alatt is figyelemmel tudtam kísérni. Ez idő alatt a következő feladatokat végeztem el, és a felsorolt területekbe kaptam betekintést:

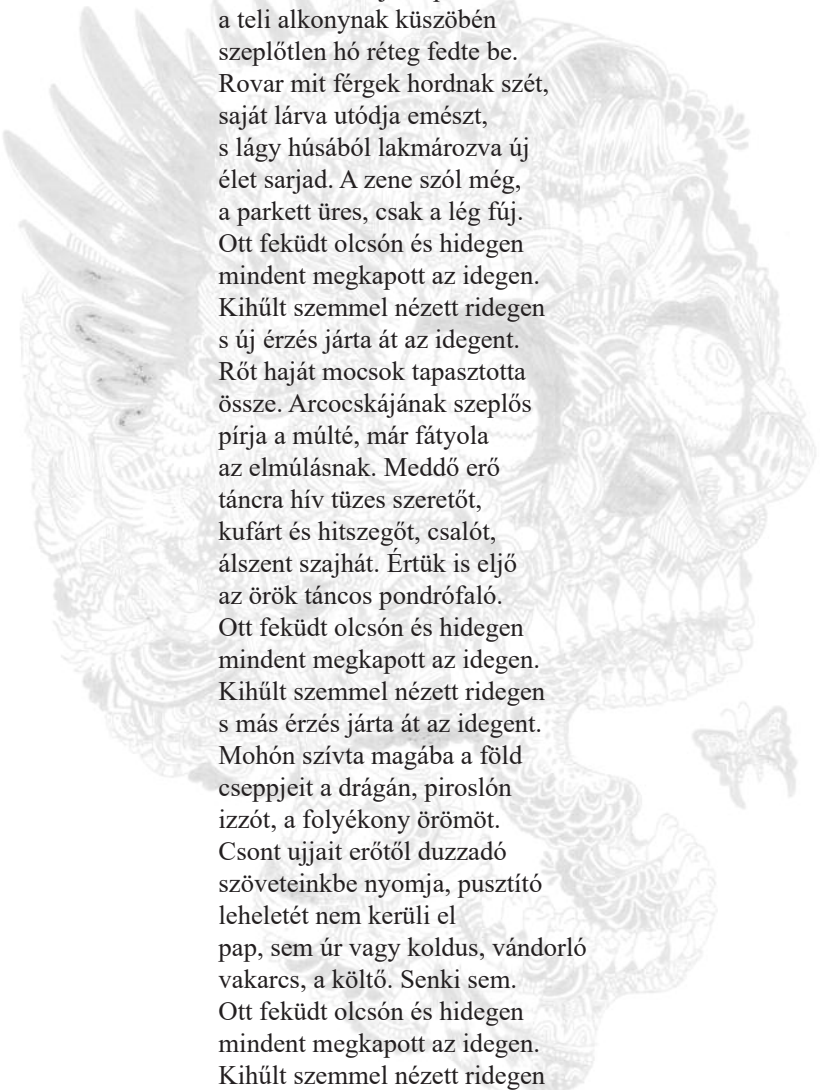
- Helyi, angol nyelvű sajtó figyelése, valamint kiemelt jelentőségű eseményekről beszámoló készítése. (Angela Merkel német kancellár balkáni körútja; Martin Schulz látogatása Tiranában; az új felsőoktatási törvény; Alexander Karpushin, tiranai orosz nagykövetség interjúja; Harlem Désir, francia Európa-ügyi államtitkár látogatása Albániában; Nikos Kotzias görög külügyminiszter találkozása az albán külügyminiszterrel stb.)
- A nyílt, hivatalos dokumentumok küldésének, módjának (scriptament) megfigyelése.
- Külgazdasági attasé munkájának megismerése.
- A sajtóattasé, biztonsági felelős, kulturális, oktatási, EU integrációs ügyekért felelős beosztott diplomaták feladatkörébe való betekintés.
- Konzul és konzulhelyettes hatáskörének feltérképezése.
- Konzuli ügyben való közbenjárás, segédkezés (tartózkodási engedély, vízum).
- Konzuli Információs Rendszer használatának áttekintése.
- A tiranai külképviselet biztonsági szabályzat; A nagykövetség Vészhelyzeti és Evakuálási terv; Ügyeleti beosztás, Tűz- és Munkavédelmi szabályzat; Készenléti Ügyeleti Napló megismerése és tanulmányozása.
- Részvétel:
 - a kulturális programokért felelős beosztott diplomata által szervezett, magyar fellépőkkel gazdagított Jazz Fesztivál rendezvényen, és annak sajtótájékoztatóján.
 - a külgazdasági attasé és egy gazdasági partnere által lefolytatott tárgyaláson.
 - a Habsburg Ottóról elnevezett utcaavatáson, találkozás Habsburg Györggyel.
 - az oknyomozó újságírás kiemelkedő újságíróinak történő díjátadáson.
 - a Népjóléti Miniszter által tartott 2015–2020-as, oktatásra fókuszáló és a diákok versenyképességét növelő stratégiát bemutató rendezvényen.
 - Apponyi Géraldine, magyar származású albán királyné születésének 100. évfordulója alkalmából tartott megemlékezésen.

Másoknak is csak ajánlani tudom ezt a térséget, hiszen egy, a miénktől eltérő kulturális közegbe kaptam betekintést, továbbá mindenkit bátorítok, akiben van affinitás, hogy keresse azokat a lehetőségeket, amelyek gazdagítják a külföldi élményeit, és jelentősen hozzájárulnak a szakmai fejlődéshez. Kitartásra és türelemre is szükség lesz, hiszen a végleges válasza én is fél évet vártam, de kellő akarattal semmi sem lehetetlen.

Büki Bettina

a 2013-ban érettségizett 12.N tanulója

Danse macabre

A vihar a kabátját tépte
a teli alkonynak küszöbén
szeplőtlen hó réteg fedte be.
Rovar mit férgek hordnak szét,
saját lárvá utódja emészt,
s lány húsából lakmározva új
élet sarjad. A zene szól még,
a parkett üres, csak a lég fúj.
Ott feküdt olcsón és hidegen
mindent megkapott az idegen.
Kihűlt szemmel nézett ridegen
s új érzés járta át az idegent.
Rőt haját mocsok tapasztotta
össze. Arcocskájának szeplős
pírja a múlté, már fátyola
az elmúlásnak. Meddő erő
tánra hív tüzes szeretőt,
kufárt és hitszegőt, csalót,
álszent szajhát. Értük is eljő
az örök táncos pondrófaló.
Ott feküdt olcsón és hidegen
mindent megkapott az idegen.
Kihűlt szemmel nézett ridegen
s más érzés járta át az idegent.
Mohón szívta magába a föld
cseppjeit a drágán, piroslón
izzót, a folyékony örömet.
Csont ujjait erőből duzzadó
szövetekbe nyomja, pusztító
leheletét nem kerüli el
pap, sem úr vagy koldus, vándorló
vakarcs, a költő. Senki sem.
Ott feküdt olcsón és hidegen
mindent megkapott az idegen.
Kihűlt szemmel nézett ridegen
s érzés sem járta át az idegent.

Lendvai Petra 10.C

Illusztráció: Takács Enikő 9.N

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„Te ki vagy? Mit akarsz? Mit remélsz? (...) Egyik pillanatban azt gondolom, most már semmi lényeges nem történik velem, minden rendben lesz, rendben, és kíméletlenül halad majd minden a maga útján, és ezt a rendet és kíméletlenséget hívom az életemnek; a másik pillanatban meg ismeretlen, homályos jövő mered rám, farkasszemet néz velem, kicsit félek, mi lesz ebből, és remegően gondolok arra, mi minden történik még velem.”

(Esterházy Péter)

A Borbás György galéria 2015/16-os kiállításai

- 09.15-ig Zrínyis Fotószalon 2015
- 09.15–10.15. A 2015-ös rajzsakkör anyagából
- 10.15–11.17. A tanulmányi kirándulások tablói
- 11.17–12.15. Id. Paulovics Zoltán kiállítása
- 12.15–01.12. Bódis Oxána művésztanár kiállítása
- 01.12–02.16. Pályázat a magyar kultúra napja alkalmából (versek, rajzok)
- 02.16–03.22. Busójárás – Zóka Gyula fotói
- 03.22–04.19. Kovács Krisztián rajzai
- 04.19–05.10. 11–12. évfolyamos zrínyis diákok alkotásai
- 05.10–06.15. Sportfotók és életképek – Zrínyis Fotószalon 2016

A kiállításokat rendezte: **Dienes Gyula**

Bújócska (Nagy Sára 9.A felvétele)

Zrínyi-túra 2015/16

A tavalyi túrának azzal a szándékkal indultunk neki, hogy veszítsünk, mert szeretttük volna mi szervezni a 2015. évi Zrínyi-túrát. Kívánságunk teljesült, s már nyáron megkezdődtek az előkészületek. Mivel már hetedik éve koptatjuk iskolánk padjait, és hat Zrínyi-túrán vettünk részt, szeretttük volna valami újat, netán jobbat csinálni, mint az eddigiek. (Akiknek már ki kellett állni valamilyen formában az iskola nyilvánossága elé, azok ismerik ezt a készletet!) Megpróbáltuk a lehető legtöbbet kihozni a lehetőségeinkből.

Az útvonal megtervezésekor az volt a célunk, hogy ne az ismert tájain járjunk Zalaegerszegnek, vadregényes ösvényeket és utakat igyekeztünk keresni. Ezért Teskándot választottuk célállomásként, s a talán kissé hosszúra sikeredett táv fáradalmiért több állomással és minél élvezetesebb feladatokkal igyekeztünk kárpótlást nyújtani.

Számunkra hatalmas élmény volt a túra megszervezése! A feladatok kitalálása nem volt olyan egyszerű, mint amilyennek gondoltuk: külső szemlélőként kellett tekinteni a saját ötleteinkre, vajon mi szívesen részt vennénk-e bennük. Fontos szempont volt még a pontozás, valamint hogy lehetőleg ne alakuljon ki torlódás az állomások előtt. Ezek az apró dolgok próbára tették mindnyájunkat, no meg hogy dűlőre jussunk egymással (meg néha az osztályfőnökkel!). Az egész osztály egyetértett abban, hogy nagyon érdekes volt állomásvezetőkként betekintenünk abba, hogyan is működik egy-egy osztályközösség. Kicsit még a tanárok szerepébe is belekóstolhattunk, hiszen minél egyszerűbben és gyorsabban kellett megértetnünk a feladatokat diáktársainkkal, és a mi feladatunk volt rendet tartani.

Zrínyis hagyományhoz híven, a túra szervezésének a feladatát mindig az utolsó helyezett osztály kapja meg, ám amekkora élményt vagy inkább kihívást jelenthet ez a feladat, lehet, hogy inkább kiérdemelni kellene ezt a jogot.

Tóth Virág 11.N

Diákvezetői visszatekintő a tanévre

Immár négy éve koptatom a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium padjait. Minden szeptemberben elhatározom, hogy sokkal többet fogok tanulni, sokkal nagyobb erőbedobással végzem diák-önkormányzatos tevékenységeimet, az elém gördülő akadályok ellenére.

Az idei tanév is sikeres volt. A Zalaegerszegi Városi Diákönkormányzat (ZVDÖK) októberi választásán Kövesi Csabát ismét diákpolgármesternek választották, Gál Grétát diákjegyzőnek, Kincses Imre Róbertet pedig képviselőnek. A testület szavazása alapján, általános iskolai alpolgármester hiányában, engem általános iskolai tanácsnoknak választottak. Mindannyiunk számára megtiszteltetés volt a kinevezés. A ZVDÖK tíz éves fennállásának idején egyszer sem volt még négy tag a Zrínyiből.

Kezdetben nagyon nehezen ment a csapatmunka. Olykor megszűnt a kommunikáció a csapattagok között. Minden a feje tetejére állt. Nehézkes volt a programszervezés, és ha valami nem az előírtak szerint működött, konfliktusok alakultak ki. Ezeken mind sikerült átlendülnünk, mikor igazgató úr és Stárics Roland tanár úr beneveztek minket a Tech Together nevű versenyre.

A versenynek volt egy online fordulója, ahol többnyire Zalaegerszeggel, kémiával és fizikával kapcsolatos kérdőívet kellett kitöltenünk. Az előfeladatok között szerepelt egy videó elkészítése, ami bemutatja az iskolát, a diákokat. Szerintem mindenkinek ez volt a kedvenc része. Sok időt fordítottunk a téma megtervezésére, kivitelezésre. Sikerült rávennünk igazgató urat arra is, hogy A keresztapa című film egyik híres jelenetét játssza el nekünk a videó sikerének érdekében. Ezalatt a pár nap alatt igazi összhang alakult ki a csapatban. Kezdetben semmi kedvünk nem volt egészhez, de ha már beneveztünk nyerni szerettünk volna. A versenyt a Városi Sportcsarnokban rendezték meg. A helyszínen ki kellett tölteni egy totót, a győri Moblis is készült jó néhány feladattal, a duális képzést biztosító magyarországi cégek is képviseltették magukat, és különböző feladatokat csináltak nekünk. Mi nagyon jól éreztük magunkat, győzni azonban nem sikerült. Ennek ellenére mégis pozitív élményekkel gazdagodtunk. Jó lenne, ha a 2016/17-es tanévben az iskolán belül is megvalósíthatnánk valami hasonló vetélkedőt, ami összekovácsolja az iskola diákságát.

Talán ez a cél lebeg mindannyiunk szeme előtt. Valami maradandót alkotni ezalatt az öt év alatt, hisz zrínyisnek lenni jó! Még akkor is, ha nem minden pillanatban gondoljuk így. Például mikor reggel korán kell kelni a nulladik órák miatt, vagy amikor egész éjszaka, pánikszerű tanulást rendezünk a témazárók előtt. Bízunk benne, hogy a befektetett munka megtérül, és minden emlék majd megszépül.

Takács Nikolett 11.B

A DÖK vezetősége

A júniusban készült fotóról hiányzik: Takács Nikolett 11.B DÖK elnök, Schulcz Ferenc 12.A, Peresztegi Dóra 12.B, Dezső Katalin 12.C, Varga Flórián 12.N, Durgó Fanni 11.B osztálytitkárok, továbbá Gál Gréta 11.B városi küldött.

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákönkormányzatának 2015/16. évi programjai

szeptember

- 8–9. A Városi Diákönkormányzat új tanévet előkészítő képzésén gimnáziumunk képviselőjében Gál Gréta (11.B), Kincses Róbert (9.C), Kövesi Csaba (11.C) és Takács Nikolett (11.B) jelent meg a Zalaegerszegi Városrészek Művelődési Központjában.
23. Az VI. Zalaegerszegi Ifjúsági Kerekasztal PIKNIK programján mindkét diákvezetőnk, Kövesi Csaba és Takács Nikolett is megjelent.

október

6. Kövesi Csaba, városi diákpolgármester, Takács Nikolett, a gimnáziumi DÖK elnöke és Stárics Roland DÖK-segítő koszorút helyezett el az iskolai diákság nevében az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésére emlékező városi ünnepségen.

15. A Zalaegerszeg Megyei Jogú Város diákszékhelyének alakuló ülése és a ZVDÖK új tisztségviselőinek megválasztására. Intézményünket Gál Gréta (11.B) és Takács Nikolett (11.B) képviselte, rajtuk kívül gimnáziumunk további három tanulója – Kelemen Éva (12.C), Pető Dóra (12.C) és Kövesi Csaba (11.C) – kollégiumi küldötként volt jelen. Kövesi Csabát újból városi diákpolgármesternek, Takács Nikolettet általános iskolákért felelős tanácsnoknak, Gál Grétát jegyzőnek, Kincses Imre Róbertet pedig képviselőnek választották.
22. A hagyományokhoz híven megrendezésre került a gimnáziumi gólyaavató és a gólyabál. A szervezésben, a lebonyolításban és versenyszűrítésben az iskolai diákönkormányzat tagjai aktív szerepet vállaltak.
23. A városi diákönkormányzat zrinyis három tagja (Kincses Róbert, Kövesi Csaba, Takács Nikolett) mellett Horváth Attila igazgató úr és Stárics Roland DÖK-segítő részt vett az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésére emlékező városi ünnepségen. A Zrínyi DÖK vezetői koszorút helyeztek el a hősökre emlékezve.

november

4. A városi diákönkormányzat zrinyis tagjai (Kövesi Csaba, Takács Nikolett, Gál Gréta, Kincses Róbert Imre) az Idősek & Fiatalok vetélkedő alkalmával vegyes csapatokban összemérték tudásukat a Kertvárosi Nyugdijas Klub tagjaival. Gimnáziumunk tanulóinak képviselői (Kövesi Csaba, Takács Nikolett, Gál Gréta, Kincses Róbert Imre) részt vettek az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére és a megtorlások kezdetére emlékező városi gyásznap rendezvényen, melyen mécses és virágot helyeztek el. A rendezvény szervezője Stárics Roland DÖK-segítő tanár volt. A megemlékező beszédet a gimnáziumi diákság nevében Durgó Fanni (11.B) mondta.
18. A Zrínyi-emlékműsoron Horváth Attila igazgató úr mellett a gimnáziumi diákönkormányzat vezetői koszorút helyeztek el a belvárosi Zrínyi Miklós szobornál.
20. A Városi Diákönkormányzat által rendezett gólyaavatón öt zalegerszegi középiskola gólyacsapata versengett egymással, iskolánkat a 9. A/Ny osztály képviselte. Csapatunk a 3. helyet szerezte meg a vetélkedőn.
30. A 12.A osztály szervezett sütivásárt.

január

16. Kövesi Csaba városi diákpolgármester a Székesfehérvári Diáktanács Diák Bál rendezvényén vett részt.

március

3. A Techtgether Junior elnevezésű, általános és középiskolai tanulók részére meghirdetett pályaaorientációs rendezvény versenyén tanulóinkból és DÖK-ös diákjainkból álló Zrínyis csapat is részt vett.
15. Takács Nikolett, Kövesi Csaba és Stárics Roland DÖK-segítő koszorút helyeztek el az 1848–1849-es forradalomra és szabadságharcra emlékező városi ünnepségen.

április

1. A Székesfehérvári Diáktanács ismét vendégül látta a ZVDÖK-öt, iskolánkból Kincses Róbert és Kövesi Csaba vettek részt a székesfehérvári sportnapon.
14. Gimnáziumunk csapata az V. Városi diáknapok keretében megrendezett középiskolás vetélkedőn a 3. helyet szerezte meg. A „bronzérmes” iskolai csapat tagjai: Lakatos Szilárd, Szekér Bonita, Boronyák Nóra, Kovács Petra, Durgó Fanni, Szakony Mária, Kalóczy Kornél, Peti Panna, Stomfai Panka, Sárosi Norberta, Bedő Donát, Czotter István, Nyári Marcell, Tóth Gabriella, Karakai Máté, Gál Flórián, Gergály Dorisz, Bődöcs Richárd, Rába László, Ronga Adrienn, Gál Gréta, Kincses Imre Róbert, Kövesi Csaba, Takács Nikolett. A csapatot Stárics Roland DÖK-segítő tanár kísérte és felügyelte.
30. Takács Nikolett, Kövesi Csaba és Stárics Roland DÖK-segítő iskolánk névadójára, Zrínyi Miklósról emlékezve koszorút helyezett el az iskolaudvaron és a belvárosi Zrínyi-szobornál.

június

3. A diákönkormányzat szervezésében gimnáziumi diáknapokra került sor. A tanulónak lehetőségük volt számos szórakoztató programon részt venni (biciklis akadályverseny, csocsóverseny, diákbeugró, irodalmi olvasókör, FIFA focis játék, kémiai kísérletek, küzdősport bemutató, pókerparti, streetball bajnokság, sikerfilmek vetítése, számítástechnikai játékok versenye). Természetesen idén sem maradt el a nagy népszerűségnek örvendő „Éneklő osztály verseny”, a „Leg-Leg-Leg szavazás” és az osztályok fotózása. A napot pedig „végzős-tanár” és „megyünk–maradunk” kispályás labdarúgó mérkőzésekkel zártuk. A rendezvény fő szervezői Karvalits Levente művelődésszervező és Stárics Roland DÖK-segítő voltak.
4. A diákönkormányzat az iskolai diákság nevében koszorút helyezett el a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából a városi megemlékezésen.

Ezúton is szeretnénk megköszönni valamennyi osztálytitkár, diák és pedagógus önzetlen munkáját és diákönkormányzatot segítő tevékenységét.

Összeállította: **Stárics Roland**

Megemlékező beszéd november 4-én

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves diáktársaim! A mai napon az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére és az évekig elhúzódó, kegyetlen megtorlószorozatra emlékezünk. 1956. november 4-én ugyanis szertefoszlott egy álom, a magyar nemzet függetlenségének és önrendelkezésének az álma. A hajnali órákban az előrenyomuló szovjet lánctalpakon minden jelentős nagyvárosunkba megérkezett az elnyomás, a jogfosztottság és az elrettentő példastatuálás hátborzongató érzése, kegyetlen valósága. Az idegen megszálló, eurázsiai világbirodalom hadigépezete egy csapásra megsemmisítette nemzetünk jobb, élhetőbb, vidámabb és szabadabb jövőbe vetett tizenkét napi reményét, bizakodását.

Tisztelt gyászoló egybegyűltek! Az 1956. november 4-e utáni történések nemzetünk letragikusabb lapjain foglalnak helyet. A Kádár János vezette magyar kommunista vezetés a Szovjetunió előljáróinak beleegyezésével könyörtelen bosszúhadjáratot intézett a hazájáért, szabadságáért és függetlenségéért fegyvert fogó magyarság ellen. A hazai kommunisták célja a belső megfélemlítésen túl a külső példamutatás volt, vagyis a többi, vasfüggöny mögötti, csatlós ország számára is megmutatni, mi történik azokkal, akik a Szovjetunió és a kommunista ideológiai egyeduralma ellen fellázadnak. A megtorlás egyértelmű üzenete az volt, hogy ahogy a magyaroknak, úgy a kelet-közép-európai népek egyikének sincs választása a sorsát illetően. Nincs kiút a szovjet érdekszférából, nincs reális alternatívája a kommunista hatalomgyakorlásnak. A megtorlás során eszközökben és módszerekben nem válogattak. Mindennaposá váltak az erőszakos és a törvényességet figyelmen kívül hagyó cselekedetek. Bevezették a rögtönítélő bíraskodást. Újból ítélkezési gyakorlattá tették a hamis, koholt vádakon alapuló koncepciós pereket. A halálbüntetés kiszabhatóságának korhatárát pedig, a kiskorúakra is kiterjesztve, 16 évre szállították le. A megtorlás legborzalmasabb és legkegyetlenebb formáinak a sortűzek és a kötél általi kivégzések bizonyultak. Az elrettentés egyéb módjaihoz tartoztak a börtönbüntetések, az internálások, a vagyonelkobzások és a munkahelyi elbocsátások, miközben fiatalok ezreinek jövőjét az érettségítől és a felsőfokú továbbtanulástól való eltiltással törték tudatosan ketté.

A kádári megtorlás során, 1956–1961 között összesen mintegy 350 embert végeztek ki és mintegy 15 000 főt börtönöztek be. Mindezt tizenkét napi szabadságért. Összehasonlításképpen, az 1848–49-es szabadságharcot leverő Haynau tábornagy mindössze 150 embert gyilkoltatott meg, és néhány ezer főt ítéltetett börtönbüntetésre. A több tízezer megnyomorított család mellett százazrekre tehető azon kis közösségek száma, melyekből iparosok, munkások, egyetemisták, főiskolások és értelmiségiek az ország elhagyására kényszerültek. A megtorlás rémképe elől menekülve vagy egy jobb és gyarapodóbb élet reményében, a becslések szerint kétszáz ezer honfitársunk keresett magának új hazát.

Tisztelt emlékező zalaegerszegiek! 1956. november 4-ének – mint az 59 évvel ezelőtti forradalmunk és szabadságharcunk zárónapjának – a mély szomorúságon és a megrendítő fájdalomon túl több, máig ható pozitív üzenete is van. Egyik és talán a legfontosabb olvasata a mögöttünk hagyott tizenkét nap eseményeinek, hogy az oly sokszor megosztott anyaországi magyarság egy közös és nemes cél érdekében nemcsak képes volt összefogni, de az utolsó erejéig szívvel-lélekkel hajlandó volt küzdeni. Napjaink független és szabad Magyarországa ugyanis az ő hősiességükben és embert próbáló akaraterejükben gyökerzik, nap-nap után belőle táplálkozik.

1956 bátor nemzedéke nélkül az ezen a téren álló, ifjabb generációk tagjai sem élvezhetnék az önrendelkezés, önkibontakoztatás és önkifejezés lehetőségét. Hőseink igaz ügyért harcolva példát mutattak akaraterejük, elszántságuk, kitartásuk és hazaszeretetük csakis, mint közösség iránti felelősség- és áldozatvállalásból. Ezek mind olyan értékek, amelyekből a jelenkor nemzedékei is tanulhatnak és erőt meríthetnek.

Végezetül kérem Önöket, hajtsunk hát fejet '56-os hőseink előtt és emlékezzünk azokra, akik életüket is kockáztatva álltak ki a hazáért és a szabadságért! Köszönöm szépen a figyelmüket!

Durgó Fanni 11.B

Bemutkozik a Tollforgató Klub

Poétalelkű zalaegerszegi középiskolások szárnypróbálgatásai

A zalaegerszegi középiskolások körében meghirdetett Tollforgató szakkör olyan lehetőség volt városunk poétalelkületű diákjai számára, amelyben Zalaegerszegen első ízben megmutathatták a szélesebb közönségnek is prózai–lírai érzékenységüket. Több szöveg szakkörünk kedvéért bújt elő az asztalfiók mélyéről. Ez érezhető volt a még kevésbé egyedi megszólalású, ámde szívből őszinte szavakba öntött vallomásokban. Más szövegekben már érettebb lírai hang tette érzékletessé e lelkileg kifejezetten érzékeny korosztály szókimondó, színes, ám olykor igen sok terhet cipelő lelkivilágát. A Tollforgatók alkalomról alkalomra mind őszintébben avatták be egymást szövegeik mélységeibe, ezáltal feltárult személyes életük megannyi nehézsége, egyedisége és csodája. Remélhető, hogy a nyár közepén megjelenő Tollforgató antológia tovább segíti őket az önkifejezés tökéletesebb módjaihoz, bátorságot kapnak egyéni hangjuk és stílusuk pallérozásához. Köszönet a Civil Háznak a lehetőségért, a Design Klub alkotóinak pedig a színes fotóillusztrációkért.

Karáth Anita

Gárdos Bibor Zsófia 11.A

gyerme-kín

A forgót hajamban örököltem,
Azonban hiába minden egy sirám,
Frufruért megannyit könnyörgtem,
De örökké megtiltotta az anyám.

Boltost akartam folyton játszani,
Kaktuszt árultam derűért cserébe,
Nem akart még senki sem áztatni,
Kaktuszt ültetni a lelkem helyére.

Gyerekként könyvet akartam írni,
Valami tücsök is volt a címében,
Bár már elfelejtettem képzelni,
Mégiscsak ott ragadtam a mesében.

Régen nem tudtam kenyeret szelni,
Bár talán még most sem megy úgy igazán,
Csak utáltam szénhidrátot enni
Este boszorka meg mézeskalácsház.

Mikor verset olvastak a nagyok,
Bontogatni kezdtem mindkét fonatom.
Rímeiket rajzolgatni akarok,
Délibábos tájról játékvonaton.

Könnyebb és szebb volt gyerekként élni,
Kitalált kínok közt képzelt boldogan,
Mint reggel valóságra ébredni,
Felcicomázott posztmodern káoszban.

Öt sor

*Lány ül a hűvösen szikkadt pad ormán
Rongy centrifugál a madzagot pörgető szél rekeszizmán
Az árokban két pillangó szerelmeskedik
Elegáns aktusnak tetszik
Egy férfi érkezett s a lényre szemet vetett
Még halott a szántás idén még nem esett teherbe
De várandóságnak néz elébe
Kacsák úsznak bár a tó tömény kása
Az ember hívja az ártatlant a lakásba
Egy varjúpár ácsorog a domboldalon
Zavartan pillog a nőstény a csador alól
Megkeseríti őket a büszkeség
Nem marad más mint a reggeli szürkeség
Nyájas mosolya undort kelt nem imponál sebet ejt
A cirnos egy szál magában
Sütkérezett vidám magányában
Felháborodott arccal megbántva elvihartzott de nem bánta
A lány a macskával szemben ült
Hisz egygé lettek mindenestül
Ugyanazon lelkület a szél már gyengül
elhal a lendület*

Gondolatok hálójában (Sopronyi Anna Eszter 9.A felvétele)

Úton

A hetedik órától régen kicsengettek. Hazafelé indulok. Egy kereszteződésnél ketten jönnek szembe. Két fiú, akiket látásból ismerek. Talán még egyikőjük nevét tudnám is, ha gondolkodnál rajta. Lépkednek veled szemben, majd az egyik megáll a zebránál, és balra fordul. A másik melletted megy el. Nem köszönünk. Se ő, se én. Rezzentelen arccal, magunk elé bámulva sietünk tovább. Még mindig csak némán, bambulva megyek a dolgom után.

Egy étterem terasza előtt elhaladva gondolataim a tél felé terelődnek. Nem ül kint senki. A szürke hideg hétköznapihoz nem illett volna. Egy alpesi kisvárosban, karácsony tájkán forralt bort kortyolgotó vidám társasághoz passzolna a kiülő. Hozzáképelem, milyen lehet ott lenni. Orromban és számban már érzem is a poharakból felszálló kellemes illatot és ízt.

Pár lépés után a kép szertefoszlik, és helyet ad egy másiknak. Figyelem az elhaladó embereket. A közlekedést szemlélem. Felvillan a gondolat, hogy el kellene érnem a zöldet, hát még sietősebbre veszem a lépteim. A nyugtalan sofőrök előtt áttipegve, felveszem újra a kényelmes tempót. Minek siessek? A buszom csak negyed ötkor indul.

Elhatározom, hogy nem a szokványos úton megyek. Egyszer már jártam arra egy osztálytársammal. Meg amúgy is, eltévedni is van időm. A parkban, amin keresztül megyek, a játszótér közelében, fiatalok beszélgetnek. Korombeliek lehetnek. Két lány, és egy fiú üldögél, békésen hintázik. Látszólag teljesen meg vannak elégedve az életükkel, de valódi gondolataik láthatatlanok. Én meg még mindig rendíthetetlenül tartok hazafelé, úton vagyok.

A tűzoltóság mellett haladva megint gyerekek jönnek velem szembe. Köztük egy, akit látásból ismerek. Rápillantok, majd szemem előre szegezem. Eltűnődök, hogy mi lett volna, ha rámosolygok. Biztos azt hiszi, tetszik nekem. Mert a mai világ ilyen. Ha valakivel rendes, kedves vagyok, egyből rám fogják, hogy akarok a másiktól valamit. Ha csak egy kicsit emberségesebb, és kevésbé zárkózott, netán picit sokat beszél az ember, máris kilóg.

Ma már sok esetben jobban számít a külső, s háttérbe szorulnak a belső értékek. Rohanunk, és nem figyelünk az apró csodákra. Kevesen eszmélnek rá, hogy mekkora jelentősége van egy mosolynak, egy tétova, kedves szónak. Vannak, akik később elgondolkoznak a viselkedésükön, és rájönnek, lett volna jobb megoldás is, de akkor már késő. Itt és most, a jelenben kell élni, és nem arra várni, hogy majd a jövőben egyszer megteesszük, ami tőlünk telik. Mert lesz, aki megteszi helyettünk.

Mi ez?

Az ajtónál várok.
Vajon tényleg azt mondta?
Várjam meg a kijáratnál?
Biztos nem nekem intézte.
Nem áll itt,
Senki más.
Tipródok.
Két lehetőség van,
Megyek vagy maradok.
Szeretnék maradni,
Nagyon is.
Az eszem azt súgja,
Fájni fog.
A körmöm piszkálgatom,
A ruhám redőit rendezem.
Látnivaló után kutatva,
A környéket vizslatom.
Tekintetem ide-oda siklik.
Lassan elegem van,
Indulok, habár még reménykedem.
Végül felbukkan.
Teljes valójában.
Megdermed a mozdulat,
Lélegzetem elakad.
Mosolyog.
Illan a kétely,
Csak a pillanat marad.
Mi ez?
Szerelem.

*Fátyol mögött
(Sopronyi Anna Eszter 9.A felvétele)*

Semmi-ség

Az vagy nekem, mint mindenkinek a semmi. Egy elképzelhetetlen, elérhetetlen, értetetlen, nem is objektumnak szánt fogalom, amit kezelni kéne és bár gondolunk rá, csak elmegyünk mellette, homokba dugjuk a fejünket, ha róla kérdeznek, vállunkat vonjuk, de mégis sokszor adjuk válaszként.

Sok kérdésre vagy a válaszom. Semmi vagy. Mint ez a szó, elszomorítasz néha, időnként jobb kedvre derítesz, és ha kimondom, a beszélgetőpartnereim egyszeriben értik, mi is van. Te vagy az én Semmim, a saját, egyszemélyes halmazom, amely technikailag üres, mégis eleme minden, ami Te vagy. Minden vagyok, ami Te nem, a komplementered. Úgy tűnhet, én vagyok a Minden, a Semmi párja, pedig valójában csak veled vagyok Minden. A Minden a Semmi nélkül nem Minden, a Semmi a Minden része.

Az emberek szinte félnek a Semmitől, én is félek, Tőled, a Semmitől. Az a sok-sok lírai szó, ami Téged körülír, körülírja a Semmit is. Sosem érnek el hozzád, akár a hiperbola a tengelyekhez. Én is csak közelíték a saját Semmimhez, hogy talán egyszer elérhessem, hogy egyszer, talán, ne kelljen félnem a Semmimtől, hogy egyszer talán a Semmim jogosan az enyém legyen, a sajátomnak nevezhessem.

Félek tőle, de magamnak akarom. Te vagy az: Semmi. Hát látod, milyen izé ez: a Minden és a Semmi bántják a másikat, pedig pontosan kiegészítik egymást. Talán, mert minden összeillő dolog bántja egymást. Talán a törés után összeillesztett üvegdarabok is szenvednek, ahogy karcolják egymást. Össze akarnak érni, de közben egymáshoz kell csiszolniuk, ami a fűvászor még egyben volt.

Nehéz megtalálni a Semminket, hiszen relatíve minden vagy Minden vagy Semmi, minden passzol mindenhez, nem létezik képlet, nem ülhetek le, és számolhatlak ki? Lehetünk ikerprímek, hogy bár én Minden vagyok, Te pedig Semmi, csekély köztünk a különbség (talán).

Tudni akarom, a hiperbolád érinti-e valaha a tengelyem, tudni akarom, hogy Semmi vagy semmi vagyok-e a szemedben.

A Semmid akarok lenni. Az az üresség, amitől a saját ürességed teljesnek érzed. Azt akarom, hogy a Semmi-léttel egymásnak rendeljük alá magunkat.

Nem tudom, Semmi, hogy mi Minden van benned, amit megszerettem.

Bár Te egészítesz ki saját magammá (hiszen, gyakorlatilag semmi vagy), úgy érzem, metsző egyenesek vagyunk, akik egyszer találkoznak egy rövid időre, majd egyre távolodnak, és lényegében azt kívánom, legyünk inkább párhuzamosak, hogy megállj, hogy ne távolodj, hogy legalább tisztas távolból figyelhesselek. Egyre zuhanok, egyre inkább veszik el a Semmi a Mindemből, és indirektül bebizonyosodik, hogy a Semmi, Te, mindennek a része vagy, kellesz ahhoz, hogy én Minden legyek. Szeretnék a Semmid lenni, hogy Te tekintsd úgy, csak velem vagy Minden. Érted vállalom, hogy Semmi legyek, ha ezáltal Te Mindenné válhatsz. Elszürkülök, hogy te színes lehess. Nekem nem kell Minden. Nekem elég vagy Te, nekem elég egy kis édes Semmi-ség.

365 nap

Tombolt a nyár, akárcsak egy jóhiszemű július közepe
A nap sugarai hívták játékra a világot, mely készségesen válaszolt.
Emberek özönlöttek a szabadba, kutyák töltötték meg a parkokat.
Az utcán haladva a csilingelés hallatszott
Vígan kacarászó fiatalok ültek a járdán, keresztbetett lábbal, nevetve a világra.
Színözön hömpölygött az utcán, akár a fonál, ha elszabadul s végiggurul a szobán
Az aszfalt ontotta a meleget, ha becsuktam a szememet, nyugalomra leltem.
S ott ültünk a Szabadság téren a padon,
Fülünkbe zengtek dallamok
Ahogy a madarak megünnepelték a nyarat
Keresztbe vetett lábbal
gesztikuláltam neked.
Tekinteted követte
Minden rezdülésem.
Azt mondtad – édes vagyok.
Kivetted a süteményt a dobozból.
Beleharaptál, megízlelted,
majd, ami megmaradt, a számba nyomtad, mondván egyik.
Savanyú volt benne a citrom
Az ízét elnyomta az általad okozott édesség.
Az emberek csak néztek, de minket nem zavart.
Egymás vállának dőlve
Sztoriztunk
tegnapról, máról, arról, ami holnap lesz, a csillagokról,
a mezőről, a rétről, a felette táncoló madarokról,
A világról, halálról, messzi galaxisokról, mágiáról,
arról mi tart fent éjjel, félelmekről, vágyakról, rejtett tulajdonságokról.
Ám véget ért a nap.
Eltűntél Budapest pezsgésében,
engem hátrahagyott a villamos.
Idegesen nyúltam a telefonom után.
Hátha írtál újra.
Sokára ősz lett, esős napsütéssel, szikrázó falevelekkel.
... az a nyár milyen volt, sose felejttem el.
Ahogy felém sétáltál a tömegben, magad körül színtelenné tettél mindent.
Egyedül te ragyogtál.

„Jó reggelt, Madaram” – mondtad, ahogy sétáltunk egymás mellett,
Rúgtuk a falevelet, ámultunk a macskakőre hulló színes csodákon.
Buborékfújójával játszottál mellettem
Felém hessegetted a szappangömböket.
Ha nevettem felkaptál,
tengelyem körül pörgöttél, és hülyeségből nem akartál letenni.

Mikor ismét eltűntél a villamossal, ugyanabba az irányba
Úgy fordultam meg, mintha legalábbis félúton lennék a pokolba.
Új telefoncsekk – még nem írtál.
Elérkezett a tél, közte millió szivecskés ígéret
A ballonkabátot szövetre cseréltem, a kalapot immár céllal hordtam
Ahogy az utcán a buszmegálló felé ballagtam.
Ott álltál, ahogy szoktál, vártad, hogy eltűnjenek közülünk az emberek.
És a karodba ugorhassak.
Ültünk a kávézóban
Egymással szemben az ablak mellett
Figyeltük a szürkeséget, ittuk a teát.
Hattyút hajtogattál a bérletemből
Csillagocskákat vágtam a tiedből.
Egymás személyijén nevtünk, kísértetiesen festettünk.
Megengedted, hogy elrontsam a hajad
Cserébe te is csak azt kérted,
hadd borzold össze az enyémet.
Ahogy beleakadt a kezed, úgy nevettem én is.
Másokat biztosan zavartunk.
Rég nem ettünk semmit.
„Nem akarom, hogy elmenj” – súgtam, de mindegy volt, nem hallhattad.
Karácsonykor rajzolt képeslap érkezett a postán
villamosok, virágok, emberek és Szabadság tér.
A felirat: „Akarom, hogy itt légy”.
A nyakam köré sálát tekerve, de a szívemben melegséggel
Sétáltam az utcán, s arra gondoltam, jó lenne minden, amit megálmodtam.
Később bálba hívtál s én igent mondtam
Hetekig kerestem valami tökéletest, amit magamra húzhatok
Te pedig mosolyogva figyelted a vadászatot.
Végül ott álltam – tökéletes! Életemben a legszebben
csak azért, hogy te kísérhess a terembe.
Egyszerre léptünk a ritmusra, biztos voltam benne, ugyanarra gondolunk.
Itt és most meg kéne állítani ezt a pillanatot.
Másnap fehér szirmok fedték az utcát,
Akár a hó télen, sétáltunk a verőfényben.
Amikor a kalapom elfújta a szél
te utána perdültél, mintha az életed múlna rajta.

Megláttunk egy varrodát
A fekete szövetre kék pöttyös szalagot kerítettél.
„Akár a szemed színe” – mondtad.
Elolvadtam.
Találkozunk a Szabadság téren, lehetőleg időben.
Ugyanazon a padon ültünk és ugyanazt csináltuk.
Ültünk, és a látóhatárba révedtük.

A Balaton nyugalma

Mediterrán enyészet

(Turós Ákos Zoltán 9.A felvételei)

Az öngyilkos készülődik

Aki nem vett még részt egy színdarab létrehozásában, az elképzelni sem tudja, mennyi munka és áldozat van egy előadás mögött. *Az öngyilkos* előkészítő munkálatai már a nyáron elkezdődtek. Többhetes munka árán megszületett a szöveggönyv. A koncepció tudomásom szerint már évek óta érett kedves kollégám, Bajnóczy Zoltán – társulatunk dramaturgja és rendezője – fejében, és ez nagyon érezhető volt a végeredményen: nem volt üresjárat, minden pillanatban történt valami szórakoztató a színpadon. Minden mozzanatnak, minden gesztusnak átgondolt és áthallásos értelme volt.

A szerepek kiosztása – ami szerintem parádésra sikerült – már szeptemberben megtörtént, és megkezdődött a próbafolyamat. Ez az idei szezon mindenkitől erőn felüli teljesítményt követelt. A heti két, menetrend szerinti és a számtalan különpróba, az egyes szereplők jellemének és gesztusainak megformálása rengeteg időt emésztett fel. Mire én bekapcsolódtam a próbafolyamatba, addigra volt, aki már nagyon erősen hozta a saját karakterét, feladva ezzel a leckét a később érkezőknek.

A próbák során, bár többször is végigolvastam a teljes szöveggönyvet, végig értek meglepetések, és nem csak a szöveg változásai miatt, hanem leginkább azért, mert láttam, ahogy hétről hétre, próbáról próbára életre kelnek a karakterek, gyarapodnak a kellékek, kialakul a színpadkép, a mozgások koreográfiája. Amikor már jelmezben próbálunk, az pedig már megint egy külön világ. Teljesen elbűjhat az ember a karakterében. És ehhez jött a realiztikus, nagyon igényes és robusztus díszlet. Mindezek együtt, az előadások alatt többször is megadták számomra annak az érzését, hogy tényleg ott állok Szemjon Szemjonovics élve temetésén. Hátborzongató élmény volt.

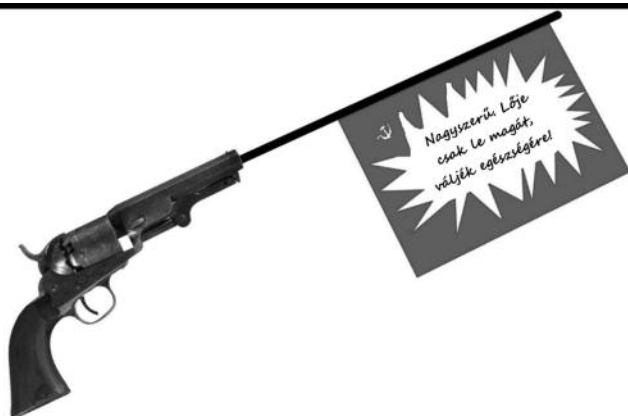
A főpróba hetét egész tanévben vártam, bár tudtam, hogy ez lesz a legnehezebb része az egész folyamatnak, és valóban az is lett. Amikor már 3-4 órája próbálunk egy egyórás felvonást, munka után, fáradtan, bizony nem is tűnik olyan szörnyűnek Podszekalnyikov elképzelt sorsa, az örök pihenés.

De aztán letudtuk azt a hetet is, és egy rövid hétvége után jött a bemutató. Érdekes, hogy csak addig izgultam, amíg el nem mondtam az első mondatom, és amíg először fel nem nevetett a közönség. Utána már ment minden, mint a karikacsapás. Véget ért az első előadás, és mire észbe kaptunk volna már kezdődött is a következő. Sok váratlan színpadi helyzettel, néhány tévesztéssel, de profi módon és gördülékenyen, ahogy azt magától és egymástól mindenki elvárta. Őt előadás nélkül, hogy valaki elakadt volna a szövegben vagy, hogy egy kellék rossz helyre került volna. Nem kis teljesítmény, de ezt csak az tudja igazán, aki végigélte ennek a darabnak a lassú születését és tapssal, nevetéssel teli életét, majd vidám és megható búcsúját a társulat és a fordító társaságában: együtt mindenki egy hatalmas torta körül felszabadultan, boldogan.

Akárhány előadásban fogok még szerepelni, akár itt, akár máshol, ez a darab, ez az élmény meghatározó lesz számomra és persze egy nagyon kedves emlék.

Trencsényi Péter

NYIKOLAJ ERDMAN: AZ ÖNGYILKOS

– tragikomédia két felvonásban –

Fordította Dalos Rimma

SZEMJON SZEMJONOVICS PODSZEKALNYIKOV munkanélküli	Bakó Bálint
MARIA LUKJANOVNA, a felesége	Szabó Melitta
SZERAFIMA ILJINYISNA, az anyósa	Dezső Katalin
KRASZNAJA MOSZKVICSOVA, a régi orosz értelmiség képviselője	Gönczöl Csenge
ALEKSZANDR PETROVICS KALÁBUSKIN szomszéd	Trencsényi Péter
MARGARITA IVANOVNA, az előbbi „vendége”	Bicsák Réka
KLEOPATRA MAKSZIMOVNA romantikus szerelemre vágyó asszony	Léber Lilien
HERMÉSZA NYIKOLAJEVNA költő, mellékállásban tolvaj	Trömböczky Julianna
ZSOLOZSMÁJA NŐVÉR	Stomfai Panka
KARAJOV hentesmester	Gál Flórián
ELSŐ ASSZONY, KÜLDÖNC I.	Balázs Regina
MÁSODIK ASSZONY, KÜLDÖNC II.	Kristó Boróka
FIATALEMBER	Karakai Máté
ZENE	Karakai Máté
FÉNY	Takács Máté
HANGTECHNIKUS	Ozsváth Dorottya
FÉNYTECHNIKUS	Filinger Marcell
JELMEZ	Szabó Márk
ASSZISZTENSEK	Molnár Kristóf és Fehér Csenge
RENDEZŐ	Bajnóczy Zoltán

A zenei felvételek a BpSound Stúdióban készültek.

Hangmérnök: Bácskay Péter

Zenészek: Kiss Krisztián és Lőrincz Tamás

Az előadás a Nemzeti Tehetség Program (NTP-KKI-B-15) támogatásával jött létre.

Színházban a Műhely

Újoncként beleszöppenni a Zrínyi Gimnázium Szépirodalmi Műhelyének sokszínű világába már önmagában hatalmas élmény volt számomra, amit csak tovább fokozott a téli szünetben tett kirándulásunk, melynek során megtekintettük az Übü király című darabot az Örkény Színházban.

Kora reggel indult lelkes csaptnak egy kisbusszal Budapest irányába. Déli érkezésünk után éhségünket a Trófea Grill étteremben csillapíthattuk. A „legpestibb” utcán, a Király utcán végigsétálva jutottunk el a vendéglőbe. Az ebédünk rendhagyó volt, korlátlan fogyasztásra volt lehetőségünk, kedvünkre válogathattunk, hiszen megannyi étel roskadozott a svédasztalokon. A későbbiekben a kalandozni vágyók egy rövid sétára indulhattak, hogy alaposabban felfedezzék a környéket.

Az esti előadásig ugyan még sok idő volt hátra, de egy kétórás előkészítő foglalkozásnak köszönhetően igazán különleges élményben lehetett részünk. Négy csapatra osztva birkóztunk meg különböző improvizációs feladatokkal, melyek nem csak a darab iránti kíváncsiságunkat csigázták fel, hanem a délutánunk kellemes hangulatát is megalapozták. Szó esett a parodizálásról, túlzásról, groteszk jelenségekről s mi több, a hatalomról. Ezután érkezünk el délutánunk egyik legérdekesebb pontjához, a kulisszajáráshoz. Bepillantást nyerhettünk a színpalak mögé, más szemszögből láthattuk ezt a világot.

Azután megnéztük a várva várt előadást. A nézőteret elhagyván megannyi gondolat cikázott a fejkben. Az Übü király beváltotta a hozzá fűzött reményeinket, sőt bőven felülmúlta azokat. Az i-re kétség kívül az tette fel a pontot, hogy lehetőségünk nyílt hosszabban elbeszélgetni a darabról magával a rendezővel, Mácsai Pállal. A levegőben érezhető volt a „zseniszag”, amikor a művész úr elmesélte, milyen is az ő szemüvegén keresztül az Übü király. Mi is bátran véleményt alkothattunk, majd a beszélgetés lassan egészen más mederbe folyt át. Nem csak az Örkény Színház világaról kaptunk árnyaltabb képet, hanem a direktor életébe és munkájába is kissé betekintést nyerhettünk.

Fáj a szívünk, hogy idő hiányában rövidre kellett fognunk ezt a beszélgetést, azonban így is megannyi élménnyel és tapasztalattal gazdagodtunk kirándulásunk során.

Balázs Regina 9.B

*Jelenet a színdarabból
Fotó: Gordon Eszter
(A kép közlésének engedélyezéséért köszönetet mondunk Veszprémi Juditnak, az Örkény Színház munkatársának.)*

Dolcsi kávé rendel!

Egy Dolcsi kávéért kérek – hallhatod gyakran a büfében. Bizonyára sokan megkérdezik, milyen is ez a kávé, és mit (kit 😊) jelent a „Dolcsi” a nevében.

A válasz nagyon egyszerű. Jó két éve megkértem Melindát (kedvenc büféslányunkat 😊), hogy tegyen a kávémba sok tejet, a tetejére pedig még annál is több tejszínhabot. Rendben, Dolcsi – válaszolta kedvesen. Így született meg a Dolcsi kávé.

A többi diák eleinte azt gondolta, hogy ezt a luxus kávéért bizonyára csak én kaphatom. Aztán egyre inkább elterjedt a híre, egyre több zrínyis kóstolta meg, majd lett örökös híve. Egyikük szerint a Dolcsi kávé „a Zrínyi-büfé legnagyobb innovációs terméke”. 😊

Igencsak hízelgő, hogy egy italt a becenevimmel illetnek. Remélem, még nagyon sok vásárló öröme szolgál, és lendületet visz a napjainkba. „Amíg létezik a világon kávé, semmi sem lehet annyira szörnyű” (*), szóval, ha nem próbáltad még ki, akkor itt az ideje! Remélem, ízleni fog! ♥

Dén Dolóresz Krisztina 11.B

Fotó: **Dudar Kata 11.B**

(*) Cassandra Clare (Judith Rumelt), amerikai író nő mondása.

27

Co

Kobalt

9

F

Fluor

26

Fe

Vas

Alapvető fontosságú elemek az élet fenntartásához 😊

Dötk, matematika, fizika és informatika – 2016

Iskolánk 2015-ben sikeresen pályázott „*A komplex (matematikai, természettudományos és digitális) gondolkodás fejlesztése*” pályázat keretében, mely program magában foglalt iskolán belüli foglalkozásokat, és a résztvevők jutalma egy három napos tábor volt. Ebben a programban két osztály, de három csapat vett részt: 10 fő a 10.A osztályból, valamint 5 fő a 10.N-ből. Tanáraink, Pálovicsné Tuszány Katalin, Pálovics Róbert, valamint Kiss Zsolt dolgoztak velünk a matematika, fizika és informatika szakkörök alkalmával, melyek 2016 februárjában és márciusában zajlottak. A foglalkozások lényege az volt, hogy tudásunk komplexségét fejlesszük, ezzel megkönnyítve későbbi munkánkat, tanulmányainkat. Leginkább persze mindenki a három napos táborra volt kíváncsi, amelyre 2016. április 15–17-én került sor. Helye a Dötki Ökológiai és Vidékfejlesztési Tájékoztató volt, ahol tanáraink és a 10.N-esek már jól kiismerték maguk, számukra nem volt idegen a hely, hiszen nem először jártak már ott.

15-én, pénteken az első három tanítási órán vettünk részt, majd kisbusszal és autókkal hagytuk el az iskola udvarát, és vettük célba Dötköt, a körülbelül 30 fős falut. Megérkezésünk után elfoglaltuk a szállást, körbenéztünk, megebédeltünk, majd neki is láttunk a munkának. Mindhárom napon összevonva vettünk részt a foglalkozásokon. Mindegyik foglalkozás körülbelül 1,5 óra hosszát tartott, és napi kettőn vettünk részt. Első nap a 10.N-esek tartottak nekünk előadást az általuk kiválasztott informatikához és matematikához köthető témákban. Az első előadók közül Mózsai Ábel tartott alapos beszámolót a backtrackről, vagyis a visszalépéses keresésről, ami párunknak teljesen új volt, de előadónk mindent alaposan elmagyarázott. Előzőleg sokat készültek az N-esek az előadásokra, melyek közül egy foglalkozás alkalmával kettőt, pontosabban kettő és felet hallhattunk. Ezek után Pálovics Róbert tanár úr tartott előadást a fizika témáiból válogatva, érdekes kísérletekkel színesítve, pl. a rézsúszöggel vagy a láthatatlan golyókkal, melyek működésére magyarázatot is kaptunk. Első este a három lány által szervezett, kisebb vetélkedővel zárult, melyen feladataink tudást és ügyességet kívántak, bár activity és a vaktérkép terén jókat derültünk a megoldásokon, amelyek néha közel sem voltak helyesek. Ezek után jött a pihenés.

Pálovics tanár úr kísérletet mutat be

Második napunkon a foglalkozásokat Pálovicsné Tuszány Katalin tanárnő és Pálovics Róbert tanár úr tartották. A tanárnő jóvoltából érdekes matematika felada-

A tábor résztvevői

tokat oldottunk meg, segítettünk megtalálni a szárnak a legrövidebb utat a patakhoz és az árnyékhoz, és újabb érdekes kísérleteket is láthattunk, például, hogy hogyan eshet mindig talpára a macska. Ezt sajnálatunkra mi személyesen nem teszteltük, csak videón láthattuk, pedig a környéken nem volt hiány kísérleti alanyból. Ezek után a csapat egy elég hosszú túrán vett részt. Több mint 10 km gyaloglás után a pakodi hegyen vártak minket vacsorával, nagyon finom bablevessel, melyet mindenki fáradtan, de annál nagyobb örömmel fogyasztott. Még pár információt is megtudhattunk a környék borvidékéről és a borkészítés technikájáról. Szerencsénkre az idő is nekünk kedvezett, eső nem volt napközben, és még a szél is csak annyira fűjt, hogy éppen kellemesnek mondható volt. Visszaérkezésünk után még egy kis sportra is volt energiánk, amíg be nem sötétedett lehetőségünk volt kint maradni. A túra közben megsodálhattuk a vidéket, és a falu melletti állatokkal is megismerkedhettünk. Persze állatokból szállásunkon sem volt hiány, hiszen állandó vendégünk volt a fogadónk kutyája és mint említettem sok macska is, amelyek néha fel-feltűntek a környéken. Az estét filmezéssel töltöttük, amihez elengedhetetlen a pattogatott kukorica, melynek elkészítése még a tűzjelzőt is megszólaltatta, így valószínűleg sikerült a közel 30 fős falu minden lakosának figyelmét magunkra fordítani. Szerencsénkre sikerült azért megoldani a helyzetet, így nem történt semmi baj. Egy ilyen szellemileg és fizikailag is kimerítő nap után mindenki várta a jól megérdemelt pihenést, hiszen a tábor még nem ért véget, egy fél nap még hátra volt.

Vasárnap a csapat már kicsit kimerült volt, de a munka nem állhatott meg, még két foglalkozás várt ránk matematikából és informatikából, melyeknél az informatika csapatot képviselők újra remek előadásokkal készültek. Németh Ciprián például több módszerrel mutatta be a numerikus integrálás alapjait, ami számunkra szintén nagyon újnak bizonyult. Ezek végén és az ebéd után mindenki új információkkal, ismeretsegekkel, sok élménnyel és remélhetőleg komplexebb tudással távozott a tábor helyszínéről.

Erdős Anna 10.A

OperaKaland-os kalandjaink

Az operakalandon való részvételem óta nem tagadom, sokat változott a véleményem az operáról, mondhatni felvilágosodtam az emberek opera iránti szeretetével kapcsolatban, valamint most már értem miért tulajdonítanak ekkora jelentőséget ennek az eseménynek.

Soha azelőtt nem vettem részt sem operakalandon, sem semmilyen operaelőadással kapcsolatos rendezvényen. Őszintén bevallom, pozitívan csalódtam az operával kapcsolatban. Nagyon szórakoztató, színes, izgalmas történettel, valamint szerethető és változatos szereplőkkel színesített előadást láthattunk. Mintha egy mesevilágba csöppentünk volna, ahol végül természetesen a jó diadalmaskodik, a gonosz pedig elnyeri méltó büntetését. A kedvenc szereplőim Papagéna és Papagéno voltak, a két vicces és kalandvágyó egyéniség. Öröm volt nézni, ahogy végül egymásra találnak, szép, nagy családot alapítanak, és élnek boldogan az életüket, csakúgy, mint Tamino és Pamina, akik a sok megpróbáltatás dacára végül boldogan élhetnek, amíg meg nem halnak. A kellékek is csodálatosak voltak, az öltözékek, segédeszközök, valamint a háttérberendezés is nagyon ötletes volt. Az első operaelőadásom levett a lábamról és csak köszönetet mondhatok azért a kihagyhatatlan élményért, amit az opera okozott nekem. Ezek után teljesen más lett a véleményem az operával kapcsolatban, már értem mennyi munkát és időt fektetnek bele, és biztosan állítom, megéri. Nem csoda mennyi mindenki szeret operákra járni, már én sem csodálkozom, hiszen tudom, ez olyan élmény, amit az embernek át kell élnie, hogy megértse.

Biztosan állítom, életem egyik legszebb élményeként raktároztam el az emlékeimben.

Gergály Renáta 8.N

Ugyan már volt szerencsém megnézni a budapesti Operettszínházban egy csodálatos musicalt, operában még sosem volt részem, ahogy az Erkel Színházban sem jártam még, így mikor énekórán hallottam az OperaKalandról, kapva kaptam a lehetőségen.

És milyen jól tettem! Nem gondoltam volna, hogy olyan jól fogok szórakozni, főleg, mivel hallottam, hogy az előadás három óra hosszú lesz. Azonban aztán észre sem vettem, hogy milyen gyorsan elrepült az idő, máris elérkeztünk az első felvonás végére. Aztán sajnós a másodikéra is. Az egész műsor alatt libabőrös voltam, annyira gyönyörű hangon énekeltek a színészek! Néhol azonban már annyira magas hangon áriázott például az Éj Királynője, hogy már nem is érttem pontosan, hogy mit „mond”, ezért nagyon jó ötletnek tartottam, hogy az énekelt szöveget ki is vetítették, így végig nyomon követhettem a szereplők közti párbeszédet. Az pedig különösen tetszett, hogy azokat a mondatokat, melyek fontos tanulságokat fogalmaztak meg, nagy betűkkel írták ki.

Történetével és zenéjével elvarázsolt a Varázsfuvola, így életem első operával kapcsolatos élménye mindenképpen pozitív, és remélem, hogy jövőre is lesz lehetőségem egy ilyen szuper kiránduláson részt venni.

Tóth Boglárka 8.N

Ha sikerült felkeltetnünk az érdeklődésed a Varázsfuvola iránt, akkor egy különleges felvételt megnézhetsz a YouTube-on a Szín-
művészeti Egyetem hallgatóinak előadásában:
youtu.be/ML6cAzblGvQ, youtu.be/EMSL6fDuG3g
Halász Judit pedig a jellegzetes zenei részletek
bejátszásával elmeséli neked a történetet.
Keress rá! ☺

Mozdulat (Sopronyi Anna Eszter 9.A felvétele)

Rendkívüli irodalomórák a Zrínyiben

I. Závada Péter – A kulturális térfelek találkozása

„*A valósággal az a gáz hogy nincsen hozzá háttérzene...*” Gondolom, nem csak pár embernek ismerős ez a sor, akiknek viszont nem, megismerheti. Csupán pár kattintás, de ígérhetem, a videómegosztó portálon fognak ragadni, az Akkezdet Phiait hallgatva. Hiszem, hogy a mai alapműveltséghez nemcsak a korai irodalom vagy éppen a 19. század tartozik hozzá, hanem napjaink kulturális sokszínűsége, amely egyre inkább ragadja meg a tizenéveseket, és mindenképpen hasonlítható a korábbi korszakokhoz. Csak hogy interjúalanyunkat, Závada Pétert idézzem: „*Miért is ne lehetne a Talpra magyar slam poetry? Előadásra szánták, társadalomkritikát fogalmaz meg, tömegek ismerik és kántálják.*”

Ezen irányzat jeles képviselője Závada Péter, akivel március hetedikén egy nagyszerű, két órás kanapébeszélgetés után válhattunk pár szót.

– Mint tudjuk, az Akkezdet Phiai nevű slam poetry csapat alapító tagja vagy. Tudni lehet valamit az új albumotokról?

– Öhmm... Igazából a rendes nagy albumra még várni kell, mert Márk, a társam – ismertebb nevén Said – Indiában van. Azonban nemsokára megjelenik egy szólólemezem, körülbelül hat számmal.

– Te, mint művész, humán vagy reál alkatnak definiálnád magad?

– Nem értek igazán a természettudományokhoz, inkább messziről csodálom őket, de nem, nem vagyok egy természettudományos alkat, közgázra jártam ugyan egy-két éve, és tanultam matekot ugye előtte jó sokat, hogy felvegyenek, azt nagyon szerettem, meg egyébként a kémiát is szerettem, szóval ezek úgy érdekelték, de... szóval a hétköznapiakban most már nem foglalkozok természettudományokkal, sokkal inkább a humán alkat vagyok.

– A hírességed ebben a szakaszában kiléptél-e már a Závada Pál fia szerepből?

– Azt hiszem, ennek már így vége van, ennek az időszaknak. Már nagyon sok dolgot csináltam anyai, saját jogon, és nem nagyon merül az már föl, persze néhány kérdés elhangzik, hogy akkor az apámhoz milyen a kapcsolatom. Nem hiszem, hogy az ő árnyékában lennék.

– És ő ezekre a sikerekre hogy tekint?

Nagyon büszke. Az elején a zenekarral még hadilábon állt, nem tudta, mit gondoljon róla, de aztán azt is megkedvelte. A versek pedig egyértelműen tetszettek neki.

– Bírálja ezeket a verseidet?

– Bírálja? Nem, mi nem szoktunk egymás szövegeivel kapcsolatban ilyen konkrét megjegyzéseket tenni, mert azt gondolom, hogy túl elfoglaltak vagyunk, közel vagyunk egymáshoz, úgyhogy inkább külső embereket vonunk be ebbe.

– A költők társasága mennyire fogadja el a szövegeidet?

– Egyrészt, a költők nagyon lazák, tehát azért a mai kortárs költészetnek a nyelve az elég laza, megenged szokatlanak tűnő kifejezéseket. Másrészt abban igazad van, hogy mint zenészt vagy előadót nehezebben fogadtak be a költők, szóval a költészet elég zárt világ. Sokan már fiatal koruk óta táborokba is járnak. Én nem jártam, én tizenévesen még

nem foglalkoztam költészettel, szóval ezért engem nehezebb volt betörni ebbe a világba, főleg azért mert egy rappert nem igazán szeretnek befogadni, de úgy tűnik, már megoldódott.

Karáth Anita

II. A dal dolga a valóságteremtés

Beck Zoltánnal, a népszerű 30Y együttes frontemberével, egy rendhagyó irodalomóra után beszélgettünk a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium klubjában.

– Mesélj gyerekkorod legfelejthetlenebb emlékéiről!

– A gyerekkor történetekké válik, nem emlékekké, hanem történetekké. Ha megnézed magad egy fényképen, ahol mondjuk 5 éves vagy, azt gondold, biztosan ez a fiú vagyok én. És ha egy másik gyerekre böknének a szüleid, nézd, ott szaladsz, mondják, akkor te abból gyúrnál történetet magadról. Szóval a múlt az történet, a jövő meg lehetséges történetek sokasága, csak az aktuális jelen felejthetetlen.

– Milyen az élet zenészként és adjunktusként egyszerre?

– Elsőként is: rengeteg idő, amiben nem az egyik vagy a másik emészt fel igazán időt és energiát, hanem az átjárás egyikből a másikba. Mert alapvetően különböző attitűdökre van szükséged mondjuk egy tanulmány megírásához és ahhoz, hogy jó koncertet játssz egy klubban vagy egy fesztiválon. Ráadásul a tudományos munka inkább magányt, a zenélés meg inkább társas együttlétet feltételez.

– Mit jelent a zenélés nektek?

– Nyílt alkotó munkát. Zenélni, dalt írni, próbálni, koncertezni azt jelenti, hogy pár másik fickóval együtt gondolkodsz, egybeesel. Nincsenek benne manírok, megjátszások, a valóságod legmélyebb megtapasztalása az együttenzenélés.

– Milyen apropóból, hol találkoztak a bandatagok?

– A Zazával együtt nőttünk fel, egy szobában. Ádika egy hirdetést szakított le az egyetem egyik faliújságjáról, felhívott – ennek már 16 éve –, azóta együtt zenélünk, Papa meg, miután átvette zongoraművészként a diplomáját, átköltözött Pécsre, és csatlakozott hozzánk. Ez is jó régen volt már.

– Ki és/vagy mi inspirál?

– Minden és mindenki. Olykor zenék, de többször filmek, könyvek, egy kép vagy bármilyen apró történés körülöttem vagy éppen velem. A végén a dal dolga megteremteti a maga valóságát.

– Milyen nyár vár a zenekarra?

– Egész nyáron játszunk, júniustól szeptemberig gyakorlatilag az összes fesztiválon koncertezünk, hozzátok közel, az Alterában például. És közben írjuk és rögzítjük az új lemez dalait, amivel ősszel jelenünk meg.

Horváth Alice Zelmira 9.A/NY, Szelényi Anna 9. B/NY

Élménybeszámoló az Öveges-versenyről

Sok fizikaszakkör és még több fizikafeladat után lehetőséget kaptam két osztálytársammal (Veres Kristóf és Békési Péter), hogy részt vegyek Győrben, az Öveges József Kárpát-medencei fizikaverseny országos döntőjén.

Inkább nem sorolom fel az utunkba eső településeket Sótontól Ostffyasszonyfáig, elég hozzá annyi is, hogy szerencsésen megérkeztünk. A regisztráció, a szállás elfoglalása és az ebéd után következett a Városháza dísztermében a verseny ünnepélyes megnyitója. Majd körülnéztünk Győrben. A belváros épületeinél és a székesegyháznál volt a fizikához közelebbi látnivaló is: a Jedlik-kiállítás. Itt megcsodálhattuk Jedlik találmányait, például a villanydelejes forgonyt... Hogy mi az a „villanydelejes forgony”? Azt hiszem megfeledeztem arról, hogy a kedves olvasó bizonyosan nem ásta bele magát annyira a fizika kultúrtörténetbe, mint amennyire ezt a verseny nekünk szükségessé tette. Szóval, a fent említett szerkezet a mai egyenáramú villanymotor őseinek tekinthető.

De végtére is ez egy élménybeszámoló, tehát térjünk vissza az aznapi eseményekhez. A vacsora után a zsinagógában kulturális programon vehettünk részt, majd dr. Szalai Tamás tartott előadást a Mars-utazásról és a bolygó általános jellemzőiről. Megtudtuk például, hogy nem kell elmennünk a Marsra ahhoz, hogy ott legyünk. Lehet, hogy ez egy kicsit furcsán hangzik, de a mai VR (virtual reality = virtuális valóság) technológiával elég lenne egy robotot elküldeni a megfelelő felszereléssel és a Földről irányítani. Ezzel a programmal véget is ért a pénteki nap. Az utazás és a városnézés fáradalmi mellett a fizikatörténet utolsó átnézése is segített abban, hogy könnyen álomba szenderüljünk.

Másnap a reggeli után kezdődött a verseny első része: a kísérletelemzés, a számítási feladatok és a mérés. Az ebéd után a teszt és a fizikatörténeti feladatok megoldása következett. A versenyt letudva a fizika szórakoztató oldalával is találkozhattunk. A győri MOBILIS-ben kísérleti bemutatót tartottak. Az itteni kísérletek többnyire a hatás-ellenhatás törvényére épültek, amit rakéta-elvnek is neveznek. A „rakéta” lehet, hogy sok embernek

felkelti az érdeklődését. Arra, hogy a PET-palack a pezsgőtabletták doboza, a szárazjég, a folyékony nitrogén és ezek kombinációjának felhasználásával mennyi érdekes és látványos kísérletet lehet bemutatni, nem sokan számítottunk. A látottak közül két rakétát nekünk is lehetőségünk volt kipróbálni. Végül megtekintettük (kipróbáltuk) az ott található interaktív kiállítást is.

A kollégiumba visszaérve a vacsora után Pál Zoltán tanár úr tartott újabb kísérleti bemutatót. Megtapasztalhattuk mire képes a külső légnyomás egy hordó ellenében, a villanymotor, és a dinamó sok változatát is megismerhettük. Az előadás legvégén három olyan kísérletet láthattunk, amit maga Öveges József is bemutatott. Azonban – sajnálattunkra – Heki, a rezonanciakutya, nem működött. Ha valaki nem hallott volna róla, Heki a Professzor valószínűleg leghíresebb kísérlete volt. Ha jól szóltunk neki, kijött a házából a bent található okos áramkör miatt. Ezzel a programmal véget is ért a szombati nap.

Másnap reggel a Városháza dísztermében sor került a verseny ünnepélyes zárására és az eredményhirdetésre, majd hazafelé vettük az irányt. A fent említett színes programok emlékének és a szép eredmény örömeinek büszke tulajdonosaként; jó okkal állíthatom azt, hogy aki fizikát tanul, az nem pazarolja az idejét... ☺

Pácsonyi Péter 8.N

Fotó: Pálovicsné Tusnády Katalin

Illusztráció: Tőke Fruzsina 5.N

Erdély 2016 – két kirándulás emlékei

A megérdemelt pihenés

Nem ismerek olyan diákot, aki ne várná a verseny után a jól megérdemelt jutalmat. Amikor kis csapatunk elindult Budapestre el sem akartuk hinni, hogy ilyen gyorsan elrepült az idő.

Március 3-a volt az a nap, amikor a Gloria Victis verseny első 5 csapata, és a Rákóczi Szövetség esszéíró pályázatának dobogósai elindultak Erdélybe. Ízes magyar beszéd, más kultúrák, új barátok és rengeteg program. Utazásunk első megállója Torockó volt. A tulipános ládától kezdve, a népdalból jól ismert rámás csizmán át a tordai hasadékig minden látnivalóban részesülhettünk. Következő állomásunk Nagyenyeden volt. Itt megismerkedhettünk a Bethlen Gábor Kollégium diákjainak vendégszeretetével. Aznap utazásunk Gyulafehérváron végződött. A helyi református lelkész és családjának élvezhettük társaságát, akik „befogadták kis csapatunkat” egy éjszakára.

Másnap reggel már a társaság is jobban összeismerkedett. Most már nem idegenként tekintettünk egymásra, hanem egy közösséggé kovácsolódtunk. Az út során csoportvezetőnk rengeteg információt közölt a helyhez kötődően. Többek között elmondta (ami mindenki számára új információ volt), hogy Hunyadi János, Hunyadi László, Bethlen Gábor, Bocskai István és Fráter György mind a gyulafehérvári érseki székesegyházban vannak eltemetve. Sírhelyeiket természetesen meg is koszorúztuk.

Kinek jutna eszébe az, hogy egy olyan hely, mint a radnóti Rákóczi-kastély felé még csak nem is kacsingatnak. Törött cserepek, omladozó falak, és rengeteg gaz. Siralmas volt egy ilyen emlékművet ilyen állapotban látni. Nem is időztünk sokat, buszunk robogott tovább Marosvásárhelyre. Belépést nyerhettünk a Bibliotheca Telekianaba, azaz a Teleki könyvtárba, megismerhettünk pár új embert, és megkaptuk kirándulásunk első szabadi-dejét. Ilyenkor gondolnánk, hogy mindenki valamilyen ruhaboltba vagy a legközelebbi plázába szeretett volna menni, de mi nem így tettünk. Mi a legközelebbi éttermet, vagy cukrászdát kerestük, ahol ihattunk egy kis kávé és ehattunk is valamit.

A nap vége felé, pedig megérkeztünk következő szálláshelyünkre, Farkaslakára. Itt helyi székely családoknál helyeztek el minket, akik rendkívüli kedvességgel fogadtak minket. A nagy csapat szétszórása két család között még csak jobban összehozott minket. Másnap reggel meglátogattuk Tamási Áron szülőházát, ahol maga, az író unokaöccse vezetett körbe minket és mesélt el érdekes információkat nagybátyáról. E településen még megismerkedhettünk Erdély jellegzetességeinek egyikével, a székelykapukkal. Ahány ház, annyi különböző mintázatú faragás. Lenyűgözőek voltak.

Idővel megérkeztünk Csíksomlyóra is. A helyi katolikus templom, és maga a település, mely magyarok és katolikusok ezreit vonzza a környékre. Egy dolog a programtervből, amit nem hagyhattunk ki akkor sem, ha nagyon szűkölködtünk az idővel. Ez pedig a régi, Nagy-Magyarország határa. Érdekes érzés volt itt, hogy lakhelyeinktől több 100 kilométerre vagyunk, mégis meg tudjuk magunkat érteti magyarul is.

Farkaslakáról távolodva rájöttünk, hogy nemsokára vége közös együttlétünknek. Előtte, azonban még benéztünk többek között Székelyudvarhelyre, Korondra és Kolozsvárra is, ahol megkoszorúztuk Koós Károly, Reményik Sándor és Dsida Jenő sírját is a Házsongárdi temetőben.

Március 3-án 5 külön csapatban indultunk el felfedezni az új vidékeket, három nappal később azonban már egy nagy, összetartó közösségként léptük újra át országunk határát. A búcsúzkodás nehéz volt, hiszen tudtuk, nem fogunk tudni gyakran összejárni, de nem hagynánk ki alkalmat, hogy összefussunk újra, nem csak versenyek keretein belül. Révkomárom, Pozsony, Eger, Ipolyság és Zalaegerszeg. Hiába a nagy távolság, a barátságok, amelyek kötődtek örökre szólnak.

Holányi Ákos 10.N, Lakatos Szilárd 10.C, Nagy Eszter 10.C

Két hét, két ország, két iskola, közös élmények

Az idei tanév meghatározó volt az osztályunk számára, ugyanis végre eljött a mi időnk. Mint előttünk oly sok N-es osztály, most mi is bebarangolhattuk Erdély gyönyörű, vadregényes tájait. Külön öröm, hogy a Határtalanul! programnak köszönhetően a zalaegerszegi és a marosvásárhelyi csapat is szinte ingyen utazhatott. Május 1-jén reggel elindultunk, hogy részt vegyünk életünk eddigi egyik legjobb osztálykirándulásán. A kiutazás gyorsan eltelt, mert már nagyon izgatottak voltunk, hogy vajon mi is fog majd várni ránk az elkövetkezendő egy hét során. A vendégeink 23-án érkeztek és 28-ig maradtak.

Az első éjszakát Nagyváradon töltöttük, ahol a házigazdánk nagyon lelkes volt. Másnap egy 4 órás idegenvezetés keretében felfedezhettük vele a város nevezetességeit és elfeledtnek hitt látványosságait. Délután elindultunk Marosvásárhelyre, ahol a hét hátralévő részében a főhadiszállásunk volt. Útközben még megcsodáltuk a Király-hágó festői szépségét. Este érkezünk meg a fogadó családokhoz, akik már vártak minket. Vendéglátóink nagyon kedvesek voltak, és szinte rég nem látott rokonokként bántak velünk. Kirándulásunk alatt a busz szinte a második otthonunkká vált, ugyanis a vásárhelyiek régiójuk minden egyes látnivalóját meg akarták mutatni nekünk, ezért rengeteget utaztunk. Kedvenc állomásaink közé tartozott a hihetetlenül szép tordai sóbánya, Tamási Áron szülőháza, Korond, ahonnan senki nem térhetett haza szuvenír nélkül, a Gyilkos-tó és a Békás-szoros és természetesen Marosvásárhely. Ellátogattunk olyan helyekre, melyek fontosak a magyarság számára. Voltunk többek közt Nagyszalontán, Torockón, Kolozsváron, a Sóvidéken, Aradon és még sorolhatnánk. Jó volt látni, hogy a kinti magyarság mennyire ragaszkodik az identitásához, kultúrájához és történelméhez. Az Unirea Nemzeti Kollégium diákjai, vendéglátóink végig lesték a kívánságainkat, programokat szerveztek nekünk és szórakoztattak minket.

Hazaérkezésünk után rögtön szervezkedni kezdtünk, és számoltuk a napokat újdonsült barátaink érkezéséig, mert szerettük volna viszonzni a sok kedvességet, amit kaptunk. Az ittlétük során ők is rengeteg helyen jártak, és a nap végén boldogan mesélték élményeiket Sopronról, Keszthelyről vagy épp Tapolcáról. Próbáltuk városunk történelmén kívül a kulturális sokszínűségünket is megmutatni, ezért egy táncházzal is kedveskedtünk nekik, ahol a vendégeink is bemutathatták tehetségüket. Nagyon jólesett hallgatni az el-

Utoljára együtt a két csapat

ismerő szavaikat, ugyanis áradoztak iskolánk és városunk szépségéről, a közvetlenségünkről.

Egy érdekességet kiemelnénk. A beszédstílusok különbözősége és az accentus miatt rengeteg vicces helyzetbe kerültünk, viszont a két hét alatt mindkét osztály átvett egy kicsit a másik beszédstílusából. (Azóta néha akaratlanul is „s”-t mondunk „és” helyett. ☺)

Nem akartuk, hogy véget érjen ez az időszak. A hét végére annyira összekovácsolódtunk, és megtaláltuk a közös hangot, hogy olyanok lettünk, mint egy nagy család. Elképzelhetetlennek tűnt az elválás, ezért a búcsú könnyesre sikeredett. Szerencsére a mai világban párszáz kilométer és az országhatár áthidalása már nem akadály, ezért erdélyi barátainkkal továbbra is tartjuk a kapcsolatot, és már javában szervezzük a következő találkozót. Megígértük egymásnak, hogy még találkozni fogunk, mert ez itt, így nem érhet véget. Elutaztak, ezzel a pillanattal lezárult a Zrínyi Miklós Gimnázium–Unirea Nemzeti Kollégium 19. alkalommal megszervezett cserekapcsolata. Az egész osztályunk és az erdélyiek nevében is bátran mondhatjuk, hogy hálásak vagyunk osztályfőnökünknek és tanárainknak az előzetes felkészítő órákért és beszélgetésekért, az erdélyi pedagógusoknak, akik végig nagyon segítőkészek voltak. Köszönjük nekik és a Határtalanul pályázatnak, hogy támogatásukkal biztosítottak számunkra ezt az utazást és részesei lehettünk ennek a felejthetetlen élménynek.

Benke Bianka, Kovács Petra, Nagy Laura, Szakonyi Anna 10.N

Egy barátság kezdete

Szeptember óta mindannyian a zalaegerszegi testvériskola-kapcsolatra készültünk. Bár az elején a sok papírmunkát a pokolba kívántuk, teljes bizonyossággal állíthatjuk, hogy mindent megért, amikor végre személyesen is találkozhattunk a fogadott diákokkal. Sokan csak egy fotó alapján próbálták azonosítani kiválasztott személyeiket, ezért mindenki nagyon izgult, nehogy összekeverjük az illetőket. Ez a probléma már nem állt fenn, amikor mi érkeztünk meg Zalaegerszegre.

Ahogy ők is, mi is csodálatos élményekkel gazdagodtunk, amikor részt vettünk a számunkra gondosan megszervezett kirándulásokon, melyeken olyan helyeket látogattunk meg, mint például a Göcseji Múzeum, a Fertő-tó, Sopron, Keszthely, Tapolca, és a sümegi vár. Utolsó nap döbrentünk rá, hogy két hét is elég arra, hogy megismerj valakit, összebarátkozz vele, és rengeteg közös emléket szerezz. Éppen ezért esett nehezünkre a búcsú. Egyesek tartják a kapcsolatot, mások már nem, de az biztos, hogy a kirándulás nélkül szegényebbek lennénk olyan emlékekkel, mint a hajókázás, a barlangi csónakázás, a bobozás, a gumicukorevő halak, a városnézések, egy igazi lovagi torna, és nem utolsó sorban a családi nap, annak minden izgalmával. Mindent köszönünk a tanároknak, a zalaegerszegi „családunknak”, és természetesen új barátainknak, akik nélkül valószínűleg sosem léptünk volna ki a komfortzónánkból, ennyi új értéket szerevezve, amelyek örökre velünk maradnak.

Simonfi Alexandra, Chereches Anna, Moldovan Artúr 10.B

És mi mindent nem tudtunk még?

Kiben merülne fel az a kérdés, hogy nem tud eleget népünk eredetéről? Vagy ki az a László Gyula? Kétféle honfoglalás-elmélet is létezik? Miért neveztek minket türköknek Ezeken a kérdéseken elgondolkodva rájöhettünk arra, nem is tudunk annyit származásunkról, mint amennyit gondolunk.

A Rákóczi Szövetség idén is megrendezte Gloria Victis nevű történelmi vetélkedőjét, melynek témája idén, „A magyar őstörténet, a honfoglalás és az államalapítás” volt. A versenyre összesen 211 csapat adta le nevezését, ebből hatvanan jutottunk el Budapestre, a középdöntőbe. Ahogyan azt sejteni lehetett a felkészülés nem a legegyszerűbb feladatok közé tartozott. Rengeteg könyv, új ismeretek és persze a megtalált leletek képeinek átnézése. Olvasás és tanulás közben az az egy dolog tudott minket vigasztalni, ha most bele-mélyedünk a témába, alapórán (illetve fakultáción) már csak könnyebb lesz. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat abból a szempontból is, hogy Beckné tanárnő segítette a forrásokat elolvasni, kijegyzetelni, és Stárics tanár úrral együtt nagyon sok időt szenteltek felkészítésünkre, tudásuk és jegyzeteik alapján. Mindegyikőnknek tudtak olyan információkkal szolgálni, amiket a felkészülésre szánt anyagok nem tartalmaztak.

Októberben elérkezett az idő, hogy elinduljunk a versenyre. Sajnálatos módon felkészítő tanáraink nem tudtak elkísérni minket, ezért Trencsényi Péter utazott fel velünk Pestre. A hotelbe érkezés késő délután történt. Fáradtak voltunk, de szerettünk volna időt szentelni arra, hogy átnézzük az anyagot még egyszer, de ezt a Szövetség szervezői nem tették lehetővé, ugyanis a Nemzeti Színházba kellett mennünk, ahol a János vitézt adták elő. Egy szóval időnk és kedvünk se volt már átnézni a jegyzeteket a verseny előtt. Mindent a véletlenre bízunk. Ha azt mondom a középdöntőben kitöltött feladatlapot egy témazáróként is megírhattuk volna, akkor szerintem nem túlzok. Hiába tűnt könnyűnek, mégis 50 csapat esett ki ebben a fordulóban.

Másnap érdeklődve, szinte lemondóan vártuk a részeredmény-hirdetést, ahol kiderült, benne vagyunk-e a legjobb tízben vagy sem. A megszokottól eltérően az első helytől mondták a helyezéseket. A harmadikként bejutónál azonban azt vettük észre, hogy a mi neveinket sorolják fel. Ákos, Eszti és az én adrenalin szintem is hirtelen megugrott, hiszen egyikőnk sem gondolta azt, hogy ilyen jól szerepeltünk eddig. Itt már nem mondhatom azt, hogy egyszerűek voltak a feladatok, sőt inkább nehezek. Ákos szereplése, ahogy előadta, miért neki (azaz Koppánynak) kellene a trónra kerülnie István helyett, a zsűrit, az ellenfélcsapatokat és szerintem mindenkit lenyűgözött. Igaz, néha történtek veszekedések, de mindig meg tudtuk beszélni a feladatokat. Aztán eljött a verseny vége. Megkönnyeb-bülés és az izgalom következett. Természetesen nem az elejétől mondták a helyezéseket, hanem hátulról előre. A második hely... Leírhatatlan az az érzés, ami akkor átjárhatta mindannyiunkat. Könyvek és tavasszal egy teljes hét a tanítási időből Erdélyben. Teljesen korrekt nyereség, sok volt a felkészülés, de megérte.

Ezúttal szeretnénk köszönetet mondani dr. Beckné Sallay Anikó tanárnőnek és Stárics Roland tanár úrnak, akik nélkül idáig el sem juthattunk volna. Ezzel a versennyel egy fe-lejthetetlen élményben volt (és reméljük lesz is) részünk, illetve népünk eredetéről is a lehető legtöbbet tudtunk meg.

Lakatos Szilárd 10.C

Osztálykirándulás a Zrínyiek és a Cilleiek földjén

A Határtalanul pályázat keretében idén nekünk, a 7.N osztály tanulóinak, nyílt lehetőségünk osztálykirándulásunkat Magyarországon kívül tölteni. Három nap alatt eljuthattunk az egykori Nagy-Magyarország délnyugati részére, a mostani Horvátország és Szlovénia legszebb városaiba. Az első nap a pláza parkolójából egyenesen Csáktornyára, a Zrínyi-család ősi fészkébe utaztunk. Itt Zrínyi Miklós emlékszobrának megkoszorúzása után megtekinthettük a ferences templomot és a várat, ahol egykor iskolánk névadója és családja élt. Ezután újra buszra szálltunk, és mentünk is tovább Varasdra, ahol a Cillei–Erdődi kastélyt jártuk végig, és kipróbáltuk magunkat a vársánc megmászásában is. Ezután egy kicsit elszakadhattunk a múzeumoktól és a váraktól és egy óra szabadidő keretében megtudhattuk milyen jól boldogulunk egy idegen ország városában. Miután letelt a városnézési idő útra keltünk Lepoglava felé, ahol megtekinthettük Hunyadi Mátyás hányatott sorsú fiának, Corvin Jánosnak a sírját, és ezzel véget is ért az utazásunk Horvátországban. A nap végén érkezünk meg a szlovéniai Mariborba, a szállásunkra. A szobák elosztása után kezdődött is a kirándulás azon része, amit talán a legjobban élveztünk, a pihenés.

A második nap első állomása a gyönyörű Szűz Mária kegytemplommal rendelkező Ptujška Gora volt. Itt egy kicsit gyalogolni kellett felfelé, de megérte, mert a kilátás csodálatos volt. Sajna nem maradhattunk sokáig, mert mennünk kellett tovább Celjére, a Cilleiek híres városába. Itt a vár múzeumban tölthettük el az időnket, ahol kipróbálhattuk milyen lúdtollal írni, és még páncélba is beöltözhettünk. Ám, ami (persze nem mindenki számára) a leglenyűgözőbb volt, az a Cillei-család tagjainak, főként Cillei Ulriknak a koponyája, amelyeket szintén láthattunk a kiállítás keretében. Celjén megint kaptunk egy kis szabadidőt, melyet főként arra használtunk, hogy találjunk egy helyet, ahol megebédelhetünk. Miután ez többé-kevésbé sikerült, és arról is meggyőződünk, hogy mindenki megvan, visszatértünk Mariborba, hogy végigjárjuk kicsit a várost. Megnéztük a 400 éves szőlőtőkét, és a Dráva partján is sétálhattunk. Ezek után egyedül is körülnézhettünk egy kicsit, mielőtt visszatértünk a szállásra.

Másnap, osztálykirándulásunk utolsó napján Muraszombatot látogattuk meg először. Itt a Szapáry-kastélyban kialakított helytörténeti múzeumot és egy I. világháborús emlékkiállítást tekinthettük meg. Innen Nagytótlakra mentünk tovább, ahol egy Árpád-kori körtemplomot láthattunk, csodás, bár kissé kopott freskók, díszítették. Ezután elérkeztünk utunk utolsó állomására Lendvára. Ebben a városban először a színház- és hangversenytermet tekinthettük meg, majd egy kis szabadidő után a Bánffy-család várát is megnéztük.

Mindent egybevetve az osztálykirándulás hatalmas élmény volt, és sok érdekes dolgot is hallhattunk idegenvezetőnkől, Berni nénitől, aki készséggel mesélt nekünk minden város minden egyes nevezetességéről. Köszönjük szépen előkészítő óras tanáraink és kísérőtanáraink áldozatos munkáját, akik segítettek bennünket új ismeretek szerzésében és világlátásunk szélesítésében. Végül pedig gratulálni szeretnénk az idei 6.N osztálynak, akik jövőre szintén részesei lesznek ennek az utazásnak, és kívánjuk, hogy nekik kicsit jobb idejük legyen, mint nekünk volt, fogjatok ki napsütésesebb időjárást!

Mészáros Sára, Laposa Hédi 7.N

Internationale Deutscholympiade

Az Internationale Deutscholympiade egy nemzetközi németverseny. Ennek magyarországi selejtezője április 21-én került megrendezésre a Goethe Intézet szervezésében Budapesten. A Goethe Intézet a Német Szövetségi Köztársaság világszerte tevékeny kulturális intézete. Célja, hogy elősegítse a német nyelv elsajátítását és a nemzetközi kulturális együttműködést.

Az Internationale Deutscholympiade magyarországi fordulója remek lehetőség volt az ország különböző pontjairól érkező diákoknak, hogy összemérjék nyelvtudásukat. Összesen 30 tanulópár vehetett részt a megmérettetésen. A célja mindenkinek ugyanaz volt: megnyerni a hazai fordulót, s ezzel a lehetőséget kapni egy berlini utazásra. A győztes páros ugyanis a német fővárosban képviselheti hazánkat a nemzetközi döntőben. Ott már 65 ország legjobb párosai szállnak versenybe egymás ellen az első helyért. Természetesen mi is harcoltunk a célért, elvégre az ilyen versenyek nagyon jó lehetőséget adnak arra, hogy új élményeket gyűjtsünk, és hogy erősítsük német nyelvtudásunkat.

Lássuk csak, hogyan is küzdött 30 tanulópár a legjobbaknak járó dicsőségért! A verseny hazai fordulója három részből állt, az egyes feladatrészeket a pároknak közösen, együttes erővel kellett teljesíteni. Az első részben hét feladatot kellett viszonylag rövid, 5 perces időtartamon belül megoldanunk. Ezek a feladatok sokféle témában való jártasságot igényeltek: a szlengektől kezdve, a közmondásokon át, egészen a német receptekig. A második részben két olvasott szövegértési és két hallott szövegértési feladatot oldottunk meg. A harmadik feladat projektmunka volt. Az egészséges életmódról készítettünk plakátot, és annak segítségével beszélünk a zsűrinek és a többi résztvevőnek a témáról. A plakát elkészítéséhez 30 perc állt rendelkezésünkre, majd minden csapat 3-5 percet kapott, hogy bemutassa a témával kapcsolatos tudását, szókincsét. Érdekes volt hallani, hogy minden csapat máshogy közelítette meg a témát. Volt, aki verset írt, egy páros párbeszéd-ből építkezett.

Nem sikerült ugyan kijutnunk Berlinbe a verseny döntőjére, ennek ellenére cseppet sem keseredtünk el. Nagyon meg voltunk elégedve az eredményünkkel, elvégre először dolgoztunk együtt csapatban. Sok-sok élménnyel gazdagodva tértünk haza. Ez a verseny megerősítette bennünk a tudatot: mindenképpen érdemes németet tanulni!

Bérczesi Nóra 9.A, Sárosi Norberta Vanessza 10.B

A Goethe Intézet 2016. évi Internationale Deutscholympiade hazai válogatóján 7. helyezést értek el. Felkészítő tanáruk: József Attila

Egy világbajnok zrinyis

A szalagavatók egyik fénypontjának számít a végzős diákok nyitótánc a tornateremben. Csillogó báli ruhák, fényes tekintetek, néha kissé esetlen mozdulatok kísérik az ünnepi pillanatokat. Az idei rendezvényen a 12.B osztály kiemelkedő produkciót mutatott be, amely sokáig emlékezetes marad a nézők számára. Nem véletlenül, ugyanis a koreográfia tervezője és a lépések betanítója egy igazi tánc-világbajnok osztálytársuk, Peresztegi Dóra volt.

Ha csak az elmúlt egy évet tekintjük, akkor is tekintélyes listát alkotnak Dóri eredményei:

- IDF Látványtánc világbajnokság (Bellaria, Olaszország)
portoricói salsa felnőtt kategória: **1. hely**
- WADF Tánc világbajnokság (Liberec, Csehország)
latin és standard 3 tánc kategória: **1. és 2. hely**
„Caribbean” felnőtt kategória: **3. hely**
koreografált show „All styles” felnőtt kategória: **4. hely**
- WADF Látványtánc Európa-bajnokság (Moszkva, Oroszország)
koreografált show felnőtt kategória: **3. hely**
bachata, illetve salsa páros improvizáció felnőtt kategória: **4. hely**
- WADF Nemzetközi nyílt táncverseny (Temesvár, Románia)
koreografált show „Caribbean” felnőtt kategória: **2. hely**
angol- és bécsi keringő látványtánc felnőtt kategória: **2. és 3. hely**

Peresztegi Dórival osztálytársa, Joós Nikolett készített interjút.

Niki: Mikor és hogyan kezdtél el táncolni?

Dóri: A tánc, mint hobbi, 4 éves korom óta része az életemnek. Eleinte a jazz balett alapjait sajátítottam el az Albatrosz táncgyűttesben Kokas Andrea, majd Bata Ildikó növendékeként. Másodikos kisiskolás koromban elkezdtem érdeklődni a társastánc iránt. Ekkor édesanyám beíratott a Helikon táncklubba, ahol Ibolya néni (Gallai Gáborné) bevezetett a latin-amerikai és a standard táncok rejtelseibe. 2014 májusa óta a Press Dance TSE tagja vagyok. Itt megismerkedtem a karibi táncokkal, melyek azóta a szenvedélyemmé váltak.

Niki: Mít jelent pontosan az eredményeid felsorolásában szereplő látványtánc kifejezés?

Dóri: Ahogy egy kedves, táncos barátnőm mondta egyszer: „*Ez az a stílus, amelyben a lépések tökéletességén és technikai pontosságán túl kifejezheted az érzelmeidet. Ha te mosolyogsz, a közönség visszamosolyog, ha te szenvedsz, harcolsz, vagy éppen meghalsz a színpadon, a nézők ereiben éppúgy lüktet a vér, ahogy a tieidben.*” Ennél jobban talán én sem tudnám megfogalmazni.

Niki: Azt hiszem, inkább érzem, mint értem a válaszod. Úgy látszik, ez nem matematika, hogy pontosan lehetne definiálni a fogalmat. ☺ De lépünk tovább! Miért a látványtáncot választottad, és nem például a néptáncot?

Dóri: Ennek többek közt a férfi és nő közti kapcsolat a fő oka. A társastáncban épp úgy, ahogy a néptáncban, a férfi irányít. Ennek módja azonban a két műfajban egészen

más. A mi világunkban a nő az impulzust a férfival való testi (kéz a kézben) és szemkontaktusból kapja. Ez a fajta közlés gyengédebb, bensőségebb. Ahhoz pedig, hogy ez a kommunikáció létrejöhessen, hatalmas bizalomra van szükség a pár két tagja között.

Niki: A látványtáncban belül vannak további kategóriák? A salsával lettél világbajnok, de táncolsz más stílust is?

Dóri: Talán azt mondanám, minden stílust lehet úgy táncolni, hogy az látványtánc legyen. Az „artistic dance” vagy a „koreografált show” műfajokban szintén van standard, latin-amerikai és karibi táncokra vonatkozó kategória. Ez röviden abban különbözik a normál versenytáncától, hogy itt nincs kötött figurakatalógus, valamint a szabályzat nem tiltja az akrobatikus elemeket a parketten. Az értékelésnél például az előadás közel ugyanannyit nyom a latban, mint a lépések technikai pontossága.

Niki: Húha, ez elég bonyolult hangzik. Nem gondoltam volna, mi mindenre kell közben figyelni a lépéseken kívül. A látványtánc mellett más műfajokban is versenyeztetek?

Dóri: Természetesen nem csak a látványtáncsal foglalkozunk. Partneremmel tagjai vagyunk a Magyar Táncsport Szakszövetségnek, ezért a versenytánc éppoly fontos a számunkra, mint a már többször említett látványtánc. Mi mindkét műfajba belekóstoltunk egy kicsit. Versenytáncban a legjobb eredményünk a Nyugat-Magyarországi Területi Bajnokságon elért 4. hely.

Niki: Maradjunk a látványtáncnál! Hogyan lesz valakiből világbajnok?

Dóri: Hatalmas áldozatot hoztam/hoztunk ezért a címért. Az alapmozdulatok és lépések elsajátítása, majd a koreográfia összeállítása után rengeteg gyakorlással növeljük az emelések biztonságát. A kitaró munka befejezéseként tökéletesíteni kell az előadásmódot, hogy azt ne csak mi, táncosok, hanem a közönség is élvezhesse.

Niki: Mit jelentett a számodra a világbajnoki cím elérése, milyen érzés felállni a dobogó legfelső fokára?

Dóri: Életem legszebb, legfelemelőbb, legörömtelibb napja volt. Még emlékszem az eredményhirdetés minden pillanatára. Amikor kimondták a nevünket, amit az olasz ak-

*Tomi és Dóri a IV. Press Dance táncversenyen,
Zalaegerszegen (Kincses Fotó)*

centus miatt alig értettünk, a párom az ölébe kapott, és örömeiben elkezdett ugrálni. Amikor megszólalt a magyar himnusz, elszorult a szívem. Ahogy a bejátszás véget ért, az apukákból álló szurkolótábor a magyar zászlókat lengetve üvöltöni kezdte: RIA, RIA, HUNGÁRIA. Fantasztikus érzést éltem át! Bizonyára nem mi vagyunk a világon a legjobb táncosok, de akkor éppen jobbak voltunk az ellenfeleinknél. Büszke lehetek arra, hogy mindössze 9 hónap után sikerült elérnünk a párommal ezt a sikert.

Niki: Mit gondolsz, mennyire befolyásolja a jó párválasztás az eredményeket? Már-mint a táncospárra gondolk. ☺

Dóri: A társastánc mindig két emberről szól. Amit elértem az utóbbi 2 év alatt, azt nagymértékben társamnak, Végh Tamásnak köszönhetem. Amikor elkezdtünk az első salsa kőrön dolgozni, alig pár hónapja ismertük egymást. A mi erősségünk a rengeteg emelés tánc közben. Ezt azonban csak akkor lehet megvalósítani, ha tökéletesen megbízom a páromban. Mikor a levegőben vagyok, el kell hinnem, hogy el fog kapni. Nincs más választásom. ☺ Nem tudnék még egy olyan embert mondani, akiben ennyire megbíznék..., ilyen módon például apukámmal sem táncolnék. (Apa, ne sértődj meg, azért szeretlek! ☺)

Niki: Térjünk rá egy kicsit az „anyagjakra”. Különleges ruhákat látunk rajtad a versenyekről készült fotókon. Hány öltözéket viszel magaddal, és mennyibe kerülnek?

Dóri: A nagy versenyeken (például a fent felsorolt WADF, IDF) sok kategóriában indulunk. Legutóbb, Temesváron a 15 nevezésünkkel saját rekordot döntöttünk. Természetesen, ha nem is minden táncunkhoz, de minden stílushoz új külsőt öltök, ami rengeteg macerával jár. Szekrényem jelenleg 8 ruhakölteménytől roskadozik. És igen, jól sejtetted, a tánc nem olcsó sport. Egy ruhám átlagosan 25-30 ezer forintba kerül, melynek nagy részét a díszítéshez használt csillogó Swarovski-strasszok teszik ki. Az első fotón látható ruhámon például közel 3000 ilyen kő ékeskedik, amelyeket egyesével ragasztottam fel.

Niki: Ki fedezi az utazások költségeit?

Dóri: Az egyesületünk a nyári fellépések, illetve a saját szervezésű versenyek alkalmával gyűjtött pénzből egy bizonyos összeggel tudja támogatni a versenyzőket. Ez azonban a költségeknek csak egy részét fedezi. A többit a szüleink állják. Itt szeretném megköszönni nekik, hogy biztosították az anyagi hátteret, és támogattak, bíztattak, lelkesítettek ezen az úton. Anya, apa, köszönöm!

Niki: Az jár a fejemben, vajon mennyi elfoglaltságot jelent ilyen aktívan táncolni?

Dóri: Edzéseket hetente két alkalommal tartunk, melyeken az egész csoport részt vesz. Ez azonban nem elég a versenyeken való sikeres szerepléshez. Rendszeresen járunk különórákra, ahol az edzőnk, Meretei-Simon Beáta csak kettőnkkel foglalkozik. Közösén javítjuk hibáinkat, tökéletesítjük mozdulatainkat, illetve készítjük új koreográfiáinkat. Az utóbbi évben az érettségire való felkészülés és az edzések, versenyek mellett szinte nem is maradt szabadidőm. De úgy érzem, sikerült megoldanom minden rám háruló feladatot.

Niki: A nagyszerű eredményeken kívül mit köszönhetsz a táncnak?

Dóri: A sok-sok év alatt rengeteg csodálatos emberrel találkozhattam. Olyan emberekkel, akik azóta is példaképként állnak előttem. Mindezek mellett a táncnak köszönhetem, hogy megismertem azt a fiút, akiben mindenkinél jobban megbízom, hiszen mindössze 2 perc leforgása alatt akár 15-ször megmenti az életem. ☺ Vele már nem csak a parketten alkotunk egy párt. ☺

Niki: Mit mondanál azoknak, akiket szeretnél rábeszélni, hogy hasonló utat járjanak be?

Dóri: Véleményem szerint a tánc az alapműveltség részét képezi, mellette azonban önfegyelemre, kitartásra nevel. Érdekes ezért már fiatal korban elkezdni. Akinek megfordul a fejében, legyen az kisdíák, egyetemista, dolgozó felnőtt vagy akár lelkes nyugdíjas, ne habozzon! Sosem késik le róla. A tánc olyan életforma, amit bármilyen szinten csinál az ember, profitál belőle.

Niki: Nem csak versenyeredményeiddel szerzettél hírnevet a Zrínyinek. Aktív szereplője voltál az iskolai ünnepélyeknek, te mondtad a szalagavatón a beszédet. Kevesebben tudják, de rendszeresen szerepeltél az alapítványi bálokon. Osztálytitkárként te voltál az osztályfőnök „oldalbordája”, mi, diákok pedig mindig számíthattunk arra, hogy bátran képviseled érdekeinket. Azt tapasztaltuk, tanáraink is figyelembe vették komoly, megfontolt véleményed. Mindezek mellett kitűnően érettségiztél. Hogyan bírtad mindezt, hogyan jutott időd és energiád milderre?

Dóri: A tanulás, a szalagavatóra való készülés és a tudat, hogy közeleg az érettségi, hatalmas terhet rakott rám. Én pedig mindig, mindenkinek, minden területen meg akartam felelni. Ez persze nem ment. Kapaszkodót kerestem, és a táncban megtaláltam. Olykor egy hosszú, nehéz, „faktos” nap után egy 2 órás, kemény edzés maga volt a felfrissülés. Miközben táncolok, az élet problémái megszűnnek a számomra.

Niki: Az évkönyv olvasói nevében köszönöm a beszélgetést. További sok sikert kívánunk mind a táncban, mind a tanulásban, mind pedig egész életedben (ez utóbbit persze magamnak is kívánom ☺).

*A salsa kűr utolsó nagy emelésének végpontja
(Kincses Fotó)*

Joós Nikolett 12.B

Ha kíváncsi vagy Dóri szerepléseire, nézd meg például az alábbi videókat:

<https://youtu.be/GyafpT3zZuo>

<https://youtu.be/y3x7DuvYJ8o>

Kalandozás a pénz világában

*Mind arany – Nomen est omen
A nyolcadikos csapat Rinfel tanárnővel
a díjkiosztón*

reklámfilmel kellett eljátszanunk, melyben mi egy házaspár dialógusát adtuk elő. A győzelem számunkra hatalmas lendületet adott, és ettől kezdve nem volt megállás. A tanárnővel a szerda közös napunkká vált, és ilyenkor együtt, játékosan gyakoroltunk. Egyik ilyen alkalommal a tavalyi nyertes csapattal, a Profitparányokkal is találkoztunk, akik megosztották velünk tapasztalataikat. Természetesen otthon is rengeteget készültünk. A pénzügyi ismeretek tanulása nem volt fárasztó, mert a tanárnő segítségével könnyen és egyszerűen sajátítottuk el a tudnivalókat. Ahogy közeledett a döntő időpontja, egyre felkészültebbnek éreztük magunkat.

Június 7-én Budapestre utaztunk, hogy részt vegyünk a végső megmérettetésen. Az utazás során egymást kérdegettük, és próbáltunk nemcsak agyban, hanem lelkiükben is felkészülni az országos döntőre. Az ötödikes zrínyis csapat eredményhirdetésére értünk a helyszínre, ahol az ötödik–hatodikos kategóriában iskolánk csapata, a Pén(s)ztárgép (Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos, Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor) megnyerte a vetélkedőt. Ezt szerencsés előjelnek vettük, most már rajtunk volt a sor.

A csapatunk erőssége mindenképpen az volt, hogy alapos felkészültségünk miatt nagyon gyorsan és magabiztosan tudtunk reagálni a feltett kérdésekre, s emiatt már az első feladat során jelentős előnyre tettünk szert. Sokat gyakoroltunk matekból is, ebben Benke Barbara tanárnő segített, így a döntőn a matematikatudást igénylő feladatot is sikeresen megoldottuk: egy operálótagolás költségvetését kellett elkészítenünk a költséghatékony-ságot szem előtt tartva. A vetélkedő utolsó feladatában megtapasztalhattuk, hogy milyen az, ha saját vállalkozásunk van, ugyanis ebben a feladatban az általunk gyártott síkido-

A 2015/16-os tanév elején neveztünk be a K&H bank általános iskolásoknak szóló *Vigyázz, kész, pénz!* pénzügyi vetélkedőjére *Mind arany* nevű csapatunkkal. Kezdetben nem fűztünk nagy reményeket a sikerhez, de mikor a két online forduló után bejutottunk a középdöntőbe, elkezdtük nagyon komolyan venni a felkészülést. A legnagyobb segítséget Rinfel Mónika tanárnő nyújtotta, de a K&H zalaegerszegi bankfiókjában tett látogatás is hasznos volt, hiszen betekintést nyerhettünk az ott folyó munkába, megtapasztalhattuk, hogyan is működik egy bank.

Április 1-jén Zalaegerszezen részt vettünk a területi döntőn, ahol megszerztük az előkelő első helyet. Az egyik feladat különösen szórakoztató volt: egy otthoneremítő hitelt népszerűsítő

mokat kellett eladni, s a létrehozáshoz szükséges eszközöket is nekünk kellett megvásárolni. A játék felénél a bevételünket is lekötöttük, így kamatot is kaptunk.

Az eredményhirdetésen egymás kezét szorongatva vártuk az eredményt, ahol végül utolsónak mondták ki a csapatunk nevét, így mi is megnyertük a fődíjat, fejenként egy-egy tabletet és operajegyet, illetve iskolánknak egy nagy értékű ajándékutalványt, amely számítástechnikai eszköz vásárlására fordítható. Határozottan állíthatjuk, hogy csapatban az ember biztosabb magában, hiszen a csapattársakból is erőt meríthet. A verseny során sok pénzügyi ismerettel gazdagodtunk. Tudjuk például, hogy milyen feltételekkel nyújt hitelt egy bank, mihez kezdhetünk megtakarításainkkal, miért hasznos biztosítást kötni stb. Mindezeknek a jövőben sok hasznát tudjuk majd venni. A legtöbbet felkészítő tanárunknak, Rinfel Mónikának köszönhetjük, aki rengeteget segített nekünk, és ezúton is szeretnénk neki mindent megköszönni.

**Bodrogi Bianka, Fregán Doroti, Molnár Bence,
Peterka Flóra Anna, Sejpes Júlia 8.N**
Illusztráció: **Takács Enikő 9.N**

Kovács Péter Tamás (11.N) ebben a tanévben kiemelkedő versenyeredményeket ért el fizikából. Az OKTV 1. helyezése mellett kivívta magának a jogot, hogy részt vegyen rangos, nemzetközi versenyeken is. Az Európai Unió természettudományos diákolimpiáján és a 47. nemzetközi fizikai diákolimpián ezüstérmét szerzett, míg a XIX. román–magyar előlimpián bronzérmes lett.

További országos versenyeredményei között meg kell említenünk a matematika OKTV 2. helyezését, a Szilárd Leó fizikaverseny 1. helyét, illetve az ECL Nyelvvizsgarendszer országos nyelvi versenyén német nyelvből elért 1. helyezését.

Beszámoló a diákolimpiákról

EUSO 2016, Tartu

Az Európai Unió természettudományos diákolimpiája (European Union Science Olympiad – EUSO) olyan természettudományos témájú csapatverseny, melyre az uniós tagországok két-két csapatot nevezhetnek, csapatonként egy biológia, egy kémia, illetve egy fizika „szakértővel”.

A versenyzők kiválasztása országonként eltérő módon történik. Magyarországon az egyes tantárgyak versenyein kiemelkedő helyezést elérő diákok számára válogatót rendeznek. Fizikából a tanév elején kapják meg meghívóikat a „potenciális” csapattagok.

A fizika válogató első része otthoni mérésekből állt, melyekhez jegyzőkönyvet kellett készíteni. Az ősszel, két fordulóban összesen négy mérést végeztem el, és küldtem róluk jegyzőkönyvet a válogatóverseny szervezőjének. A jegyzőkönyvek, valamint a korábbi versenyeredmények alapján a legjobb öt diák Budapesten vehetett részt a válogató utolsó fordulójában. Én itt első helyezést elérve az A csapatba kerültem.

Kiutazásunk előtt még egy budapesti találkozón ismerhettük meg egymást csapattársainkkal, valamint további hasznos információkat kaptunk a kísérőtanároktól.

A verseny – melyet idén Észtország rendezett – május 7-től 14-ig tartott. Az idő nagy részét az ország keleti határához közeli Tartuban töltöttük. Itt a két versenynap alatt mé-

részekből álló feladatokat oldottunk meg. Az első nap tejjel végeztünk különböző méréseket, a második nap pedig egyszerű (háztartási) alapanyagokból elemet építettünk, majd ezt felhasználva oldottuk meg a további feladatokat.

A versenynapok közti pihenőnapon, illetve a verseny után számos programon ismerhettük meg Észtország tájait, tölthettük kellemesen az időnket. A program zárására Tallinban ke-

*Munka közben az első versenynapon
(fotó: Jaanus Uibu, forrás: www.euso2016.ee)*

rült sor. Először megnéztük a középkori óvárost, majd elérkezett az eredményhirdetés. A magyar delegáció *A* és *B* csapata rendre a 7. és a 8. helyezést érte el, ezzel ezüstérmet szerezve. A búcsúvacsora után másnap, frankfurti átszállással érkezünk vissza Magyarországra.

IPhO 2016, Zürich

A nemzetközi fizika diákolimpia (International Physics Olympiad – IPhO) idén Svájcban, Zürichben került megrendezésre. Az egyéni versenyen a résztvevőknek egy elméleti és egy kísérleti forduló feladatait kellett megoldaniuk.

A magyar résztvevők válogatása részben a korábbi versenyeredmények, de főleg a Kunfalvi Rezső olimpiai válogatóversenyen elért eredmények alapján történik. A csapattagok edzésként, hagyományosan részt vesznek a román–magyar előolimpián is, ahol az IPhO-hoz hasonló stílusú feladatokkal találkozhatnak.

A zürichi olimpia július 11-től 17-ig tartott, de már 10-én délelőtt elutaztunk Svájcba. Az elkövetkező napokon nemcsak fizikával foglalkoztunk, hanem megcsodálhattuk Svájc tájait, Liechtensteint, megismertünk számos svájci (nép)szokást, meglátogattuk a svájci–francia határon lévő, óriási részecskegyorsítót (CERN), és nem utolsósorban megismerhettük más országok tehetséges fiataljait.

Az utolsó napon került sor a díjkiosztóra. A magyarok egy arany-, három ezüst- és egy bronzérmet szereztek. Az ezt követő búcsúebéd után számos élménnyel gazdagodva tértünk haza.

Kovács Péter Tamás 11.N

Látogatás a CERN-ben (fotó: Roman Ernst, forrás: www.ipho2016.org)

A fotók közzlésének engedélyezéséért köszönet illeti Karin Hellatot (EUSO Director) és Andrea Schneidert (IPhO General Manager).

Az évkönyv olvasói ismerhetik a 12.B osztályt, hiszen hasznos tanácsokkal szolgáltak a diákok számára az előző kötetekben (2013: hogyan kapjunk ötöst informatikából, 2015: hogyan lehet egy érdekes kísérlettel elhúzni a fizikaórát). A fizikaórák iránt kivételes érdeklődést mutató csapat híre most eljutott Paksra is, ahonnan meghívást kaptak egy atomerőmű-látogatásra. Paks II. közel 4 ezer (!) milliárd Ft-os árából jutott a költségekre (busz, ebéd), így a 12.B-sek már részesültek az új beruházás előnyeiből. ☺ Lelkesedésüket mutatja, hogy a kirándulásra az érettségijük után (!) került sor, egyszerűen nem bírták ki még egy utolsó fizikaóra nélkül. ☺ Az alábbi beszámoló hazafelé, a buszon született, és mindenki hozzájárult néhány mondattal. A cikk stílusa megpróbálja visszaadni a túra ragyogó hangulatát. Sajnos néhány célzást csak a résztvevők értenek belőle, de nem engedélyezték a szöveg módosítását. ☺

Rendhagyó fizikaóra – az atomerőműben

Június 28-án nagyon korán keltünk. Mosdás, reggeli, pakolás az útra, fogmosás, aztán irány a Zrínyi mögötti parkoló. Tibi¹ szigorúan megszabta, hogy pontosan 7-kor indulunk, nem várunk senkire! Így aztán a megrögzött késők is (ideiglenesen) felhagytak ezzel a szokásukkal. A buszon a megszokott rend szerint ültünk le (centrum, periféria). Ennek következtében a megfelelő lelkiállapotban indultunk útnak. ☺

A 3 és fél órás buszozás viszonylag nyugodtan telt, mivel a csapat legnagyobb része utazás közben az éjszaka, illetve a korán kelés fáradalmait pihente ki.

Paksra érkezve mintegy 20 csoportképet készítettünk az erőmű előtt. Ám egyik sem lett olyan, amely mindenkinek tetszene, ezért sorsolással döntöttük el, melyik szerepeljen az évkönyvben. ☺

A programot a Tájékoztató és Látogató Központban kezdtük. Itt megrohantuk az emlékérem-készítő automatát, amely sajnos elromlott. Ilyen megbízhatatlanul működik az atomerőmű is? – gondoltuk magunkban. Emlékérmek hiányában kifosztottuk az urán-pasztilla-maketteket tartalmazó üvegtartályt. A szemfülesek az erőmű logójával díszített tollat kaptak ráadásként, de csak akkor, ha aláírták az alma maternek címzett, a látogatósunkat igazoló képeslapot. A postaköltséget szintén az erőmű állta (jutott rá a 4 ezer milliárdból ☺).

A látogatóközpontban egy nagyon jó humorú, fess fiatalember vezetett körbe. Üdvözölt bennünket, a Kanizsáról érkezett diákokat, így mindjárt átvettük az irányítást, és néhány keresetlen szóval tájékoztattuk a történelmi Zalaegerszeg–Nagykanizsa viszonyról. ☺

A kiállítás megtekintése során kiderült, hogy a MALÉV Nagykanizsán, bocsánat – véletlenül mi is összekevertünk városokat – Pakson még működik. Legalább is, egy helyből felszálló repülőgépmakett formájában, melynek segítségével bemutatták a személyzetet és az utasokat érő radioaktív dózis mértékét a különböző magasságokban. Leendő pilóták, utaskísérők figyelem! A sugárzás szempontjából ezek a foglalkozások veszélyesebbek, mint az atomerőműben dolgozni! (Továbbá a légi katasztrófák szempontjából is. Hallottál már egy atomerőműben bekövetkezett légi katasztrófáról? Na, ugye! ☺)

¹ A csapat legkevesbé fiatal, ám a többiekkel egyenrangú tagjának beceneve, de csak a sz...sztestvérek hívhatják így. ☺

A (volt) 12.B Tibivel az atomerőmű előtt

A különböző háztartási eszközök energiaigényét egy villamos energiát termelő ke-rekppárral szemléltették. Közfelkiáltással megszavaztuk, hogy sutyerákunk üljön fel a bi-ciklire. (Dorka szerint a szó jelentése [nem a biciklié!]: kedves, okos, szemrevaló, jóképű, fiatalos, humoros és még mindenféle hasonló! Mi pedig hiszünk Dorkának. ☺) Az említett személy nagyon ügyes volt, pedáltekeréssel sikerült működésbe hoznia a mobiltelefont, a táblagépet, a villanyborotvát meg a laptopot. A porszívóval azonban nem tudott meg-birkózni, az bizony nem kezdett el porszívni. Tanulság: a porszívó nem férfiembernek való eszköz. ☺

A látogatóközpont bejárása során két titokzatos női egyedre lettünk figyelmesek, akik rendületlenül követték a csapatot. Hamarosan kiderült, hogy a paksi Energetikai Szak-középfiskola diákjai, akik cikket írnak rólunk az atomerőmű újságjába (lásd: www.atom-eromu.hu/hu/Sajtoszoba). Később interjút is készítettek Tibivel² és néhány diákkal.

Következett a látogatás legizgalmasabb része, az üzemi terület megtekintése. Ide csak nagyon szigorú rendszabályok betartásával, személy szerinti ellenőrzéssel, *egyesével* lép-hettünk be. Ehhez *hármásával* kellett felsorakozni, amit nem nagyon értettünk, pedig az osztály érettségi átlaga matematikából $5,0 \pm 0,55$ volt (éppen a hibahatáron belül) ☺.

Fémdetektoros kapun keresztül jutottunk a védett zónába. A kapu Petránál elkezdett csipogni. Szerencsére Petra nem ijedt meg, sőt, nagyon tetszett neki, mert a csipogás kö-

² Ismételten felhívjuk a figyelmet arra, hogy a becenév csak a sz...sztestvérek számra van engedé-lyezve! ☺

*Így néz ki egy védőcsőblokk (a háttérben)
– persze, ha neked a sugárzó lányok jobban tetszenek...*

vetkeztében egy másik, nagyon jó humorú, fess fiatalember végigvizsgálta egy kézi dektorral. ☺

Az üzemi területen szigorúan tilos fényképezni. Ha kíváncsi vagy az elénk táruló látványra, akkor keress rá a weben a *reaktorcsarnok*, a *turbinacsarnok* és a *vezérlőterem* képeire!

Megilletődve szemléltük a reaktorcsarnokban a jellegzetes, piros fedőlemezt, amely egy működő atomreaktort rejtett. Meglepő volt a számunkra, hogy a személyzet egyetlen tagja sem tartózkodott a gigantikus méretű teremben. Ennek bizonyára a sugárveszély az oka (?), így mi is gyorsan továbbálltunk.

A turbinacsarnok megtekintéséhez védősisakot, meg fül dugót kaptunk. A fül dugót emlékül hazahozhattuk. A hatalmas turbinák, generátorok és egyéb izék mellett úgy éreztük magunkat, mint Gulliver az óriások szigetén. Jegyezd meg: a kondenzátorok vizet kondenzálnak! Így majd helyesen tudsz válaszolni a nagyon jó humorú, fess kísérő kérdésére, ha arra jársz. A helyes válaszáért ugyanis jutalom jár (nekünk például ebéd ☺).

A vezérlőterem viszont némi csalódást okozott. Az erőmű irányítását végző operátorok között ugyanis nem láttunk jó humorú, fess fiatalemberket, sőt! (Mondjuk, a hangjukat az üvegfalon keresztül nem hallottuk, így a jó humor hiányát pusztán a látvány alapján feltételeztük. ☺) Azt is furcsának tartottuk, hogy ehhez a munkához nincs előírva egyetemi végzettség (bár nem jelent hátrányt a megléte). Igaz, csak 10 évi tanulás után juthatsz be a vezérlőterembe.

Kifelé mindenkinek át kellett haladnia egy sugárszintmérő kapun. A fémdetektorral ellentétben, ez már az összes lánynál szaporán csipogott, annak jeleként, hogy sugárzó(an szép) lányok vannak a csapatban. ☺

Következett az ebéd, amely egyeseknek nagyon ízlett, másoknak pedig nem (szokás szerint). Az ebédjegyeket egy újabb jó humorú, fess fiatalember osztotta ki, akinek említett tulajdonságain kívül még a hátsó fertálya is megragadta a nőnemű csapattagok tetszését. ☺ Réka – minden varázserejét bevetve – megpróbálta nála elcsérelni az A-menüs ebédjegyét B-menüre, de azt a tömör választ kapta, hogy: „NEM”. ☺

Ebéd után átmentünk a Karbantartó Gyakorló Központba (KGYK). Először egy „rendhagyó” fizikaórán pihentük ki magunkat (vagyis ugyanúgy bóbiskoltunk, mint ahogy a „nem rendhagyó” fizikaórákon szoktunk ☺). Majd következett a látogatás legérdekesebb

része, melynek során megnézhetjük, megtapogathatjuk a reaktortartály, a gőzfejlesztő, a keringtető szivattyúk, illetve egyéb berendezések élethű és életnagyságú mását, amelyek a karbantartók kiképzését szolgálják. Gyakorlatot szerevezve már sokkal gyorsabban tudják elvégezni az igazi egységeken a munkát. Két bátor sorstársunk be is bújta a gőzfejlesztőbe. Úgy kellett őket kihúzni onnan. ☺

A gőzfejlesztőben – szerencsére nem váltunk gőzzé

Gőz helyett most Dóri tart kifelé a gőzfejlesztőből

Fess fiatalember, sugárzó lány

A gőzfejlesztő alsó tranziens hegesztési varratát modellező, vizsgálatminősítési próbatest állapotának mérése fázisvezérelt ultrahangos technikával

A KGYK anyagvizsgáló laboratóriumában – külön a mi tiszteletünkre – bemutatták nekünk a fázisvezérelt ultrahangos technikát, melynek segítségével megmértük (vegyünk nagy levegőt!) a gőzfejlesztő alsó tranziens hegesztési varratát modellező, vizsgálatminősítési próbatest állapotát. ☺ Ugye, milyen okosakat tudunk mondani? A roncsolásmentes anyagvizsgálási módszert nagyon érdekesnek tartottuk, bár nem igazán értettük ☺. Talán mégis jobb lett volna egy kicsivel többet készülni a fizikaórákra?

Nagyon eltelt az idő, indulnunk kellett haza. Útközben azért még megálltunk Zamárdiban a strandon, ahol összegeztük a nap tapasztalatait. Búcsúzásként egy rendkívül izgalmas beszélgetésre került sor, melynek során sok titkot tudtunk meg. A titok azonban a Wikiszótár szerint olyan „*rejtett ismeret, amelyről senki, vagy csak kevés ember (például a 12.B) tud, és amelynek mások tudomására jutása vagy juttatása bizonyos okokból nem kívánatos, illetve tilos*”. Ezért mi sem tesszük közzé az elhangzottakat. Ugye mennyire bánod, hogy nem voltál az osztályunk tagja? ☺

Némi kalandok után – melyeket rejtjen a feledés jótékony homálya – a sofőrünk jóindulatának köszönhetően MINDNYÁJAN szerencsésen hazaértünk.

Ha sikerült felkeltenünk az érdeklődésedet egy hasonló látogatás iránt, akkor egy legalább 10 fős csoporttal és előzetes bejelentkezés alapján te is végignézhetsz az erőműben (majdnem) mindent, amit mi láttunk. Az ingyenes látogatásról a

www.atomeromu.hu/hu/Latogatoknak

weblapon tájékozódhatsz. A szervezésnél feltétlenül jelezd, hogy a csoportvezetést egy jó humorú, fess fiatalemberre bízák! ☺

Utóirat: ottjártunk után egy héttel meghibásodott az egyik generátor az erőműben. Becs szó, nem mi rosszkodtunk. ☺ Két héttel később pedig leállt az egész 1-es blokk, pedig nem hoztunk el a reaktort (bár akadt köztünk olyan, aki ezzel a céllal indult útnak). Úgy látszik, nem tesz jót az atomerőműnek, ha (volt) zrinyis diákok meglátogatják. ☺

A Balaton partján összegeztük a tapasztalatokat

Az erőmű alábbi munkatársainak szeretnénk megköszönni a meghívást és a program szervezését, illetve a látogatás lebonyolítását:

Czibula Mihály, a MIG C15 Kiemelt Projekt vezetője³,
Dr. Nemes Imre, a Reaktorfizikai Osztály osztályvezetője,
Dr. Kovács Antal, kommunikációs igazgató,
Szabó Dénes, az Anyagvizsgálati Osztály osztályvezetője,
Zsoldos Ferenc, a Technológiai Oktatási Osztály (egyben a KGYK) vezetője,
Beliczai Botond reaktorfizikus,
Borsodi Barna mérnök, Technológiai Oktatási Osztály (KGYK),
Dohóczki Csaba, a Tájékoztató és Látogató Központ csoportvezetője,
Tóth Zoltán Róbert és Végh Dóra, a Tájékoztató és Látogató Központ munkatársai.

A kiránduláson részt vettek, és cikk mondatait összehozták (bár nem teljesen ugyanabban a sorrendben)

a sugárzó lányok: Anti Reni, Dankó Anna, Hegedüs Fanni, Horváth Petra, Ihász Dorka, Kámán Fruzsni, Kerese Zsófi, Koller Virág (alvás közben ☺), Kőrös Titanilla, Kulcsár Evelin, Lillik Vera, Major Rita, Méhes Vivien, Nyári Laura, Peresztegi Dóri, Porpáczy Fanni, Rohonczy Dóri, Szlávecz Réka, Takács Ildi, Varga Stefí, Vissi Vera 12.B;

a nejlonzacskós ☺ fiúk: Nagy Dávid, Nagy Philipp, Pungor Márk, Takács Attila 12.B;
továbbá Dankó Tamás 11.B, Tóth Márk 11.N, Zalavári Marci 12.A, illetve a titokzatos „sutyerák” ☺

Fotók: Ihász Dorka, Kulcsár Evelin, Lillik Vera, Tóth Márk, Zalavári Marci

³ A kiemelt projekt keretében teremtették meg annak a lehetőségét, hogy 12 hónap helyett 15 hónaponként kerüljön sor az elhasznált fűtőelemek cseréjére, így megnövelték az atomerőmű kihasználtságának a mértékét.

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszíniú cikkek a sokszíniú világról

„Más a képzelet, és más a képzelődés, ahogy más a beszéd, és más a fecsegés. A képzelődés az élet törvénye szerint működik, és az éhen maradt vágyakat köddel eteti; a képzelet a lét törvénye szerint működik, és amit megteremt, műalkotást, tettet, gondolatot: valódi és igaz.” (Esterházy Péter)

Miért felejtettem el?

Tölgyesné Kovács Katalin tanárnőnek van egy kedves szokása. Ha valamelyik nebuló elfelejti visszahozni a szülők által aláírt dolgozatot, jön a büntifogalmazás. Valami magyarázatot ki kell találni! A magyartanárok hálás szívvel köszönik a segítséget. ☺

Minden egy december 6-ai estén kezdődött. Sötét volt az égbolt ragyogó csillagokkal díszítve. Kipucoltam a csizmámat és kitettem a kályha mellé, és már izgatottan vártam a Télapót. Elmentem egy percre a nappaliból, s mire visszajöttem, már ott virult a piros csomag a cipőmben. Valahogy megtudta a Mikulás, hogy szeretem a RÉPÁT! Kibontottam a kis ajándécsomagomat, és amikor belenéztem, megláttam, hogy a pici csomagban egy óriási nagy répa alakú szerkezet van. Megnéztem közelebről és az volt ráírva, hogy Átjáró. Nem teljesen értettem, ezért belekukkantottam a mellé található használati utasításba.

Ez állt benne:

- Kapcsold be az Átjárót az oldalán lévő nagy piros gombbal!
- Ha ez megtörtént, tegyél bele egy kisebb tárgyat!
- Utána nyomd meg a zöld színű START gombot!
- ... és hopp, amit beletettél már egy másik dimenzióban van!
- Felelősséget nem vállalunk. 6 éven aluliak számára nem ajánlott. A másik dimenzióból nem lehet visszahozni a bedobott tárgyat! A tájékoztatás nem teljes körű. A részleteket személyesen beszélheti meg ügyfeleinkkel az átjáró.hu weboldalon.

Nagyon tetszett az ajándék, ezért azonnal kipróbáltam. Kezembe vettem a hozzám legközelebb levő papírt. Nem is figyeltem, hogy van-e valami ráírva vagy sem, csak beletettem a szerkezetbe. A vágy annyira elfogott, hogy mire észbe kaptam a lap eltűnt, és csak akkor jöttem rá, hogy az a kémiadolgozatom volt. ☺ Nagyon kétségbe voltam esve, ezért gyorsan felmentem az interneten az átjáró.hu weboldalra, és megnéztem, hogy hányadik dimenzióban van most a dolgozatom, és annak a dimenzióknak az elérhetőségeit is szerettem volna megtudni.

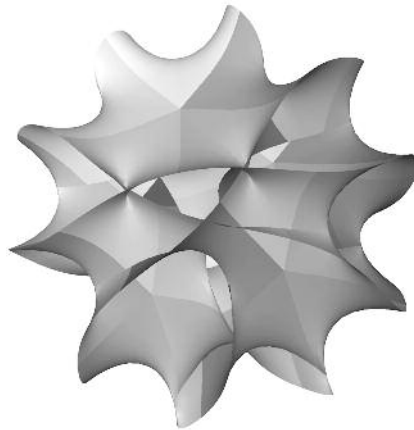
Az oldalon ez volt látható:

- Az átjáróból a 6. dimenzióba érkezik a szerkezetbe dobott tárgy vagy egyéb dolog.
- A 6. dimenzió elérhetőségei:

E-mail: 6.dimenzio@6.dimenzio.com
Skype: I'm_6.dimenzio
Fax: 103 69 / 532 0947 145
Tel.: 99 63 / 186 8674 450

A leggyorsabb megoldásnak a skype-ot találtam, ezért ott szerettem volna felkeresni a számomra idegen lényeket. Fel is hívtam hát őket (mint kiderült, többen voltak), és megkérdeztem tőlük, hogy nem látták-e a dolgozatomat. Megtudtam tőlük, hogy ott is emberek élnek, és egy fordítóprogram segítségével tudunk kommunikálni. Elárulták, hogy csak akkor tudják visszaküldeni a lapot, ha ha beszkenelik és elküldik e-mailben. De ahhoz, hogy megérkezzen a lap, két napot kell várnom, mert a dimenziók nagyon messze vannak egymástól. A kémiaóra viszont két nap múlva lesz. Így hát szomorúan mentem az iskolába, és már fel is készültem a várható fogalmazásra.

Györgyfalvai Fanni 7.N

*Egy hatdimenziós Calabi-Yau alakzat
kétdimenziós vetülete (Wikipedia)*

A szerkesztő megjegyzése: a modern fizika szerint valóban léteznek a 6. dimenzió. Három tér- és egy idődimenziós világunk minden egyes pontjában egy felcsavarodott, önmagában záródó, hatdimenziós tér található. Ezeknek az úgynevezett Calabi-Yau alakzatoknak a mérete még egy elektronnál is sokkal kisebb, így nem érzékeljük a létezésüket. Alapvető szerepet játszanak azonban a húrelméletben, amely a Világegyetem létrejöttét és működését magyarázza. Az elmélet szerint még egy további, 11. dimenzió is létezik, amely azoknak a membránoknak (bránoknak) a leírásához szükséges, melyekhez a húrok illeszkednek.

A húrelmélet izgalmas és szemléletes leírását Brian Greene: Az elegáns univerzum című könyvében olvashatod (Akkord Kiadó, 2003). A könyv alapján készült ismeretterjesztő filmet (Tökéletes világmindenség címmel) megnézheted a YouTube-on.

Házi feladat:

Demokrácia vagy autoriter rendszer? – Gondolatok a Hullám c. film kapcsán

Tanár: Hajduné Szabó Agnes

A hullám, avagy a közösség csábító ereje

A Hullám című film az autokráciáról szól, de nemcsak a hátrányait mutatja be, hanem az előnyeit, és bár nagyvonalakban, de a pszichológiáját is. Sok ilyen témájú filmnek szerintem az a hibája, hogy már rögtön az elején a tudunkra adja, hogy a diktatúra rossz, és a történelem is őket igazolja. A diktatúrának, mint szónak, nagyon rossz üzenete van, Sztálin, a náci Németország és az általuk elkövetett szörnyűségek jutnak az eszünkbe. De világunk nem ennyire fekete-fehér, ha csak a valóban működő diktatúrákra gondolunk.

Kapitalista világunkban már elképzelhetetlenek tartjuk egy ilyen rendszer létrejöttét. A film igaz történeten alapul, szóval biztosak lehetünk abban, hogy tévedünk. Elvben mindenki egyenlő, szabadsághirdető társadalmunknak is megvannak a maga hátrányai. Könnyen támasz nélkül maradhatunk, hiszen mindenki, mint egyén próbál előre jutni az életben. Egyre több ember fél a magánytól. Egyre nehezebben találunk párt magunknak, egyre több problémával kell megbirkóznunk. A kötelezettségek és elvárások között sokszor ma már nem jut idő a másokra. Gyakran lehet hallani, hogy nem az én problémám, nekem is megvannak a saját bajaim. Élünk a saját világunkban, mindennapjainkat kitölti a küzdelem. Az állandó küzdelem, hogy elismerjenek minket, hogy befogadjanak egy közösségbe, hogy ne maradjunk magányosak.

Az ember, társas lény, szüksége van a szociális kapcsolatokra, szükségünk van egymásra. Régebben az emberek jobban egymásra voltak utalva, és emiatt az egymásrautaltság miatt szoros közösségek épültek ki. Társadalmunkban már individuunként is tudunk boldogulni az életben, ma már nem létszükséglet a közösség, anélkül is lehet élni, csak az a kérdés, érdemes-e. Ha nincsenek olyan emberek körülöttünk, akik támaszt nyújtanak, akkor elveszünk az élet sodrásában. Hiszen a kapitalizmus mozgatórugója a verseny, és mint minden versenynek, vannak vesztesei. Ha nincsenek emberek, akik támogatnak minket, akkor könnyen lemaradhatunk a többiek mögött. Ilyen figura a filmben Tim, aki az autokrácia elvén alapuló közösségben találta meg a helyét, a boldogságot. Ez az otthontalanná válás a többi fiatalnál is megfigyelhető, ha nem is ekkora mértékben. Mindenki vágyik az elismerésre, hogy tartozzon valahová, arra, hogy ne hagyjuk magára, ha bajban van. Ha van egy banda, olyat tegyél vagy mondj, ami elfogadható, mert ha csak egyet is hibáztat, magadra hagynak. Egy ilyen csoport sok gondtól megszabadítja az embert, az összetartozás ereje is inspiráló, és az a tudat, hogy nem vagy egyedül, mindenképp megnyugtató.

Egy autokráciára épülő közösség attól lesz olyan erős, hogy van egy közös pont, a közös vezető, aki összefogja a csoportot. A hatalom léte már csak azért is megkönnyebülést jelenthet sokak számára, mert döntéseket hoz helyettünk. A döntés szabadsága nagy kincs, de egyben sok gondot is okozhat. Nap mint nap kerülünk döntéshelyzetek elé, ez stresszt okoz, hiszen mérlegelni, értékelnünk kell a helyzetet, és mindent megtenni, hogy helyesen cselekedjünk. Ez van, amikor nem sikerül, ami kudarc mindenki számára. Fel

kell dolgozni azt, hogy elrontottuk, hogy hibáztunk. A hatalom ettől a „tehertől” mentesít minket, és ha olyan ember a vezető, akit tisztelünk, akiben bízunk, akkor sokunk boldogan megszabadulna a döntés kényszerétől, és hagyná, hogy vezessék őket. Sok ember inkább vállalná a kööttségeket, csak hogy kevesebb legyen a nyomás, a felelősség, a stressz.

Filmünk hősei támaszt találtak ebben az autokrata közösségben. Mindenki saját képességei szerint járulhatott hozzá a nagy egészhez. Hiszen iskolarendszerünk egyik hátránya, hogy nem veszi figyelembe az egyéni képességeket, mindenkitől ugyanazt várja el. Kicsit sarkítva: az életben, mindenkinek kell értenie mindenhez, mert nincs senki, aki megcsinálná helyettünk. Jürgen Vogel tanár úr ezzel ellentétben azt mondta, hogy nyugodtan lehet egymásnak segíteni, egymásról „puskázni”, hiszen egymást támogatva vagyunk a legerősebbek. Ez a gondolat imponált a diákoknak.

De sajnos az alapvetően jó elvek a filmben és a valóságban is kifordulnak önmagukból. A legsúlyosabb probléma a tolerancia hiánya azokkal szemben, akik nem értenek velünk egyet, akik nem tagjai a csoportnak. Egy rendszer akkor kezd rosszá válni, amikor magát másokra is rá akarja kényszeríteni. Az erőszak, az önzés, a hatalomvágy mindent tönkretelhet. Ez egy diktatórikus elven alapuló közösségre fokozottan igaz, hiszen egy ember vagy egy másik csoport döntései a meghatározóak, nincs mögötte a közösség, amely megkérdőjelezné őket.

A film rávilágít arra, hogy egy rendszer sem tökéletes, a diktatórikus sem, de a kapitalista sem. A szabadság egy nemes szó és fontos, de ugyanolyan fontos az összetartozás, a közösség, egymás támogatása. E között kellene megtalálnunk az egészséges egyensúlyt, biztonságot. A szabadság olyan, mint borotvaélen táncolni: minden pillanat veszélyes, küzdelmes út. Minden pillanat kihívás az ismeretlentől. Olykor túl forró, olykor túl hideg, és nincs ott senki, hogy vigyázzon rád.

Szentirmai Anna 11.B

Illusztráció: **Schneider Anna 7.N**

A Napszemlány köszöntése Thébában

„Basztet papnőinek” előadásában az „Ozirisz földjén” című verseny országos döntőjén

Hódolat néked, Ó te dicső Lény,
Tüzes lehellet atyád üstökén.
Arcodon felragyog az ő dicső fénye,
Teljessé lesz benned tökéletessége.
Ó Ég Úrnője, anyák reménysége,
Tekints le a földre, gyarló emberekre!
Neked zenél ma az egész ország,
Táncolnak neked, akik benne élnek.

Hódolat néked, mint Ré szemének,
A rajtad keresztül áradó életerőnek.
Gyógyírt hozol a sínylődő népnek,
Értelmet adsz szikkadt életünknek.
Ó Ég Úrnője, anyák reménysége,
Tekints le a földre, gyarló emberekre!
Neked zenél ma az egész ország,
Táncolnak neked, akik benne élnek.

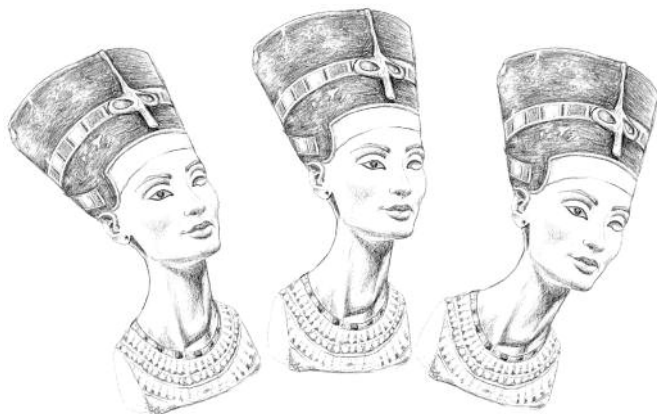
Fordítsd felénk szépséges arcodat,
Hogy a földön újra uralkodhasson Maat!
Tothtal együtt őrizzék utadat,
Mert aki jó, azzal nem tesznek rosszat.
Ó Ég Úrnője, anyák reménysége,
Tekints le a földre, gyarló emberekre!
Neked zenél ma az egész ország,
Táncolnak neked, akik benne élnek.

Óvó karjaid emeljék újra Gebet Nut alatt,
Lehelleted párájával termékenyítsd meg azt!
A virágok neked illatozzanak a nap alatt,
Pompázva dicsérik éltető pillantásodat!
Ó Ég Úrnője, anyák reménysége,
Tekints le a földre, gyarló emberekre!
Neked zenél ma az egész ország,
Táncolnak neked, akik benne élnek.

Vad oroszlán-szíved megszelídítette Thot,
Keselyüként láttad újra Egyiptomot.
Most a szépséges Tefnutot ünnepeljük benned,
Majd ureuszként Amon-Ré a fejére emelhet.
Ó Ég Úrnője, anyák reménysége,
Tekints le a földre, gyarló emberekre!
Neked zenél ma az egész ország,
Táncolnak neked, akik benne élnek.

Bubasztisz népének üdvözetét hoztuk,
Mi, akik Basztetet papnőként szolgáljuk.
Reméljük bennünket is pártfogásba vettél,
Most, hogy újra az istenek királynője lettél.
Ó Ég Úrnője, anyák reménysége,
Tekints le a földre, gyarló emberekre!
Neked zenél ma az egész ország,
Táncolnak neked, akik benne élnek.

**Hadnagy Helga Gréta, Holányi Zsófia,
Rosta Maya, Rózsa Sára Anna 8.N
Illusztráció: Henics Blanka Regina 9.N**

*Házi feladat: Írj egy állatmesét, ahol a „hősnek” három szörnyvel kell megküzdenie!
Tanár: Kollaricsné Soós Erika*

A ravasz cserebogár

Egyszer volt, hol nem volt az Óperenciás-tengeren túl, a kerek erdő szélén állt az állatok királyának palotája. Oda hívatta az oroszlán a cserebogarat, a postást és fontos megbízást adott neki. Vigye el a lánykérő levelét a tigrislánynak és a többi hivatalos iratot.

A cserebogár elindult, de útközben meglátott egy forgószelet, és odament megnézni, de a szél felkapta és elsodorta a leveleit. Mikorra nagy nehezen összeszedte, a tigrislány levelének lapjait összecserélte a többi hivatalos irattal. A tigrislány elolvasta a levelet, először keserves sírásra fakadt, majd dühösen az oroszlánhoz futott és felelősségre vonta.

– Hogy képzeled? – kiáltotta a tigrislány. Engem küldesz tyúkot lopni? Meg még a határt is én őrizzem? Még mézet is én gyűjtsek? Ahelyett, hogy elvennél feleségül?

Hiába bizonygatta az oroszlán, hogy ő lánykérő levelet küldött neki, a tigrislány nem hitte el. A csalódott és dühös oroszlán fejvesztés terhe mellett megparancsolta a cserebogárnak, hogy szerezze vissza a levelet. El is indult nagy komoran a cserebogár a háromfejű bronzrókához. Mikor visszakérte a levelet, azt mondta a róka:

– Én ezt vissza nem adom, de ha hozol nekem egy aranytojást tojó tyúkot, akkor talán mégis megkapod. Megfogott egy kavicsot a cserebogár és beszínezte aranszínűre, és átadta a rókának, hogy költse ki, de csak akkor kel ki, ha 3 napig ül rajta. Amíg a róka a kövön ült, addig a cserebogár meglépett, és ment a farkashoz. A hétfejű ezüsfarkas azt mondta:

– Ha futásban legyőzöl, nem bánom, visszaadom a lapot.

A cserebogár rámutatott egy távoli pontra:

– Az ott a cél! – kiáltotta.

Elindultak, repült a cserebogár, a farkas szorosan a nyomában. A cserebogár ravaszul átrepült két fa között, de a farkas nem tudott irányt váltani, és két feje balra ment, kettő jobbra, három pedig középre, így a farkas úgy beszorult, hogy hét napig nem tudta kihúzni a fejeit. A cserebogár tarsolyában a levél két lapjával ment a tizenkétfejű aranymedvéhez. A medve, amikor meghallotta, mit keres a cserebogár felhördült:

– Csak akkor adom vissza, ha mind a tizenkét fejem között egyenlően elosztod ezt a csupor mézet.

– Nem bánom, de csukd be a szemed! – mondta a cserebogár.

A medve így is tett, és a cserebogár ezalatt ellopta a levél harmadik részét. A medve fejei még tizenkét napig vitakoztak, hogy melyikük ette meg a mézet.

A tigrislány nagyon boldog volt, amikor kézhez kapta az igazi levelet. Egyből hozzámert az oroszlánhoz, nagy lakodalmat csaptak, és boldogan éltek, még meg nem haltak.

Kistütti Ákos 5.N

*Házi feladat: Hatalom vagy lelkiismeret? Írj egy történetet a választási lehetőségekről!
Tanár: Szűcsné Jóna Ágota*

Az utolsó könyv

A nevem Jordan, és a 2–3. században élek. A civilizáció rengeteg háborún ment keresztül és ez annak a következménye volt, hogy az ember túl sokat tudott, és ezt a tudást mások ellen fel tudta használni. A vezetőinknek megoldást kellett találni arra a problémára, hogy az emberek túl sokat tudnak. Jót és rosszat is. Megegyeztek, hogy a veszélyes tudást egy könyvbe zárják, és csak vészhelyzet esetén nyitják ki. Ennek köszönhetően nem lett több gyilkosság, nem ártott senki senkinek. A könyvet elrejtették, azonban nem tudni hová.

Mostanában pletykák kezdtek terjengeni, hogy egy milliárdos tud valamit a könyv hollétéről. Mint mindenkit, engem is nagyon érdekelt ez a tudás, mert ha birtokolhatnám, én lehetnék a világ ura, és akármit megtehetnék. Nem én lennék a szolga, hanem nekem lennének szolgálaim. Végleg megszabadulhatnék az idegesítő főnökeimtől.

Következő nap a légdeszékkel átrepültem a barátomhoz, Andráshoz a Légvárba. A Légvár egy óriási fehér úrkarcoló volt, tele luxussal. Elektronikája csúcskategóriás, külseje pedig az összes elképzelhető színben pompázott. Az ottani lakosokat robotok szolgálták ki, amelyek csettintésre teljesítették az ember minden kívánságát.

Egy Blue Bull mellett megtudtam, hogy a milliárdos neve Zénó, és mivel a barátom édesapja ismerte az urat személyesen, megadta a lakcímét. Este felkerestem a lakást, azonban meglepődtem. Nem egy puccos villát, hanem egy egyszerű házat találtam. Beléptem, de senki sehol. Ellenben azonnal megláttam a könyvet. Odafutottam és már éppen fellaپoztam volna, amikor egy idegen kéz megállított. Ő volt Zénó. Erős testfelépítése volt, ápolt szakállát holokron gyűrűvel tartotta egybe, amely valamiféle telefonnak az utódja lehetett. Modern külseje volt, ám ráncait nem tudta elrejtetni. Megkérdezte, mire használnám az Utolsó könyvben rejlő tudást. A válaszom az volt, hogy megszabadulnék az engem bosszantó és lenéző emberektől, mégha ez az életükbe is kerülne. Azt felelte, hogy az enyém lehet a könyv, ha kiállok egy próbát. Belementem.

A próba a következő volt: El kellett vennem egy tyúk életét. Odamentem a tyúkhöz, és ahogyan próbáltam megérinteni, megcsípett. Annyira dühös lettem, hogy elkezdtem szorítani az állat nyakát, és éreztem, hogy kezdi elhagyni az ereje. Valami furcsa érzés fogott el, nem tudtam folytatni. Elengedtem a nyakát, és megmondtam, hogy nem tudom elvenni az életét.

Zénó csak elmosolyodott, és ezt mondta:

– Amit érzel, az a lelkiismeret, és ez egy remek dolog. Nem mindenki rendelkezik ezzel. Amit a tyúk érzett, az a kép volt, melyet sokszor az élet elmúlása követ.

Felajánlotta a könyvet, azonban én megtaláltam az igazi tudást, és visszautasítottam. Közben a tyúk tojt egy tojást, és ekkor rájöttem a tudás igazi lényegére. Bármennyire is bosszant minket valaki, mégha annyira is, hogy legszívesebben bevernék a fejét, az orrát, nem szabad, mert minden élet fontos. Ráadásul ezek a számunkra jelentéktelennek tűnő életek, még később jót tehetnek velünk.

Hoffmann Ádám 7.N

Kocka topik

Ahogy mindennapi életünk sugározza felénk a lehetőségeket, az információt, akár mi is besorolódhatnánk abba az „embertípusba”, amiről ez a cikk ismeretterjesztést nyújt, amiért épp ezeket a szavakat, épp ebben a sorrendben vetem papírra, azaz csak vetném, azonban e-mailben kell elküldeni, ami vagy a szörnyű írásképek kibogozásától való félelem miatt van, avagy a „digitalizmus”, mint államforma létrehozásának szükségessége miatt.

Úgy gondolom, hogy ehhez a témához való hozzáállás is hasonló, mint a médiához. Lehet valaki „digitalizmuspesszimista” és akár „digitalizmusoptimista” is. Vagy akár nézőpontoktól függően folyamatosan változhat. Az optimista oldalról alakulhatott ki a kockáknak nevezett személyek összessége. Ez a szó nem egy új keletű fogalom, csupán az idő múlásával jelentése formálódott. Eleinte az úgynevezett stréberek, könyvmolyok rendelkeztek a kocka kifejezés előnyeivel, esetleg hátrányaival. Napjainkban eme „jelentés-esernyő” alá behúzódtak azok is, akik nulla-huszonegyben a számítógép–okosteleson–laptop szentháromsággal töltik idejüket. A képzeletbeli barátok sokszor töltenek be létfontosságú szerepet ilyen esetekben, de mivel rohamosan növekszik a számuk, találhatóak igazi cimborák is maguknak. Sőt, egy saját életmódot is kialakítottak ezek az emberek, saját nyelvvel együtt, amit a hétköznapi, unalmas társadalomra szabott személyek, mint jómagam, nem érthetnek.

A számítógép elterjedésével és azoknak egyre korszerűbbé válásával ma már nehezen tudunk elképzelni olyan háztartást, ahol nem található meg legalább egy számítógép vagy laptop. Ide sorolhatjuk még a táblagépeket és akár az okostelesonokat is. Ezen eszközök előtérbe kerülésével alakult ki az internetes szleng is, melynek most mindössze egy, ki-mondottan témánkhoz kapcsolódó kifejezéséről szeretnék néhány mondatban beszélni.

Kocka, kockafej. Szinte nincs olyan ember, aki nem hallotta volna már ezt a jelzöt, vagy nem használta már. No, de honnan is jön ez a szleng? Mikor használjuk, és kik is voltak az első kockafejek, kockák? A szó, mint kockafej (cube-head) eredetéről nem sokat lehet olvasni, de feltehetőleg az Amerikai Egyesült Államokban használták először. Az urbandictionary.com szerint azokat hívjuk így, akik túlságosan is sok időt töltenek abban a bizonyos, amerikai filmekből talán mindenkinek ismerős, szükös, háromnegyedig elkerített, kis irodai asztaluk és számítógépeik mögött. Az oldal még tesz utalást arra, hogy ilyenkor az irodisták feje elkezd kockává alakulni.

Az előbb említett értelmezésben hazánkban aligha használjuk ezeket a kifejezéseket. Egyrészt nem jellemzőek itthon ezek az irodatípusok, és a már munkára érett generáció szájából ritkán hallani ezeket a szavakat. Egészen mostanáig, hiszen felnött egy újabb generáció, akik már beleszülettek a technikába és ők már ismerik az internet-szlenget és könnyedén veszik ezeket a poénokat. Ha nagyon meg szeretném határozni, hogy kis hazánkban mikor is használják a felnőttek ezt a szót, akkor talán azokra gondolhatunk, akik nem csak munkahelyükön, de otthon is előszeretettel foglalataskodnak különböző számítástechnikai vívmányokkal. Ez természetesen semmi rosszat nem kell, hogy jelentsen, ha mellette igyekszik az ember egészségesen élni, mind fizikálisan és mentálisan is. Amíg

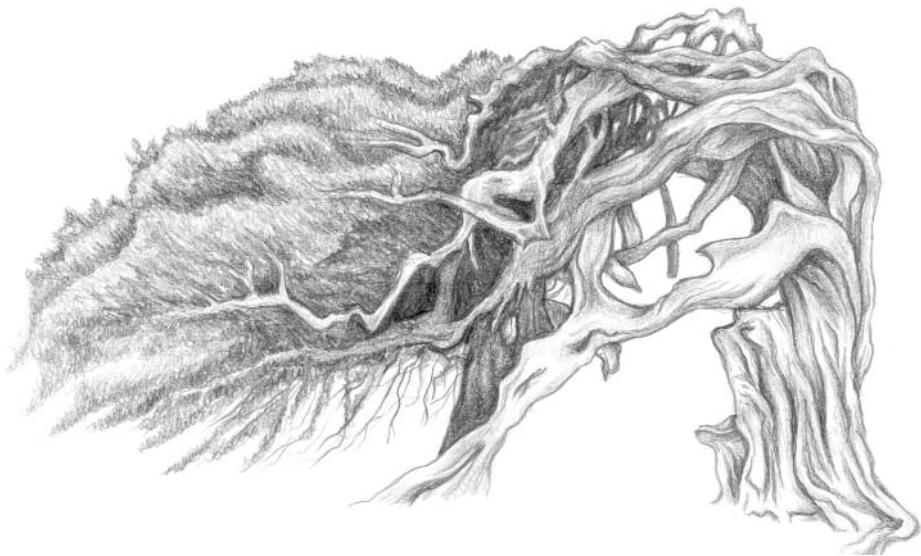
el tudja tölteni kellemesen, jól szórakozva az időt, nem gondol naphosszat a kütyüire és ki tud kapcsolódni a pixeleken túl is, addig nincs mitől félni.

A fiatalabbakat, minket is érint a kockaság. Sokunknak van okostelefonja, amit előszeretettel használunk is, rengeteg időt töltünk el számítógépes vagy éppen konzolos játékokat játszva. Sajnos a 21. században már sok olyan gyerek nő fel, akikkel sajnos a szüleik nem tudnak saját vagy önhibájukon kívül annyit foglalkozni. Ilyenkor hamar megtalálják a virtuális játékokban a barátot, hiszen vele bármikor lehet játszani. A gondok ott kezdődnek, hogy nem nő meg a gyerekek szociális igénye, így gyakran barátok nélkül találják magukat. Erre a legjobb módszer, ha online játszanak, hiszen ott mindig van valaki, akivel el lehet tölteni az időt. Tovább nem is folytatnám ezt a gondolatsort, inkább ugorjunk egyet.

Mikor váltunk kockává, mikor kellene abbahagyni a játékot? Erre nincs képlet. Személy szerint, ha valaki iskola előtt kora reggel képes játszani egy kicsit, az egyértelműen rossz. Azt az időt alvással kellene tölteni. Ugyanígy, aki fáradtan hazaér az iskolából, az ne egyből egy *meccsel* kezdje, hiszen csak még kimerültebb lesz! Ugyanez igaz a hajnalig játszadózókra is. Amikor már a mindennapi életünkre is hatással van a *gépezés*, akkor kellene az ezzel eltöltött órákból kicsit lejjebb venni. Nem mondom, hogy ne játsszon senki éjjel háromig, de azt ne naponta tegye! Avagy egy unalmas hideg, esős napon sem baj, ha valakinek nincs kedve máshoz, de azért a többi nap már ne erőltesse annyira a kétszámjegyű órákhoz tartó *kockulást*.

Végezetül annyit mondanék, hogy mindenki éljen úgy, ahogy szeretne, kockuljon annyit amennyit akar, de ne felejtse el a szeretteire és a cimboráira sem időt szakítani!

Nyári Marcell József, Rábai Barnabás Árpád 9.A

Grafika: Henics Blanka Regina 9.N

A Hanoi tornyairól szakszerűen

A játék

A Hanoi tornyai nem más, mint egy nagyon egyszerű, egyszemélyes játék, de talán még inkább egy matematikai probléma, ami kitűnő a rekurzív gondolkodásmód szemléltetésére.

A játék maga nem áll másból, mint három egymás melletti rúdból, és valamennyi különböző nagyságú közepén lyukas korongból. Kezdetben az összes korong az első rúdon helyezkedik el úgy, hogy a korongok átmérője letről felfelé szigorúan csökken. Tehát egy korong – ha nem ez a legalsó – mindig csak nálánál nagyobb korongon helyezkedhet el. A játékos célja csupán annyi, hogy áthelyezi az összes korongot az utolsó rúdra, de közben betartja azt a feltételt, hogy egy korongot, csak nálánál nagyobb korongra helyezhet, és egy időben csak egyetlenegy korongot mozgathat el a helyéről. (Valamelyik pálcáról a legfelsőt.)

A játékot 1883-ban Édouard Lucas francia matematikus találta fel. Az ötletet egy legendából kapta, ami szerint a világ megteremtésekor egy 64 korongból álló hanoi torony feladványt kezdtek el „játszani” Brahma szerzetesei. A szabályok azonosak voltak a ma ismert Hanoi torony szabályaival. A legenda szerint, amikor a szerzetesek végeznek majd a korongok átjuttatásával a harmadik rúdra, a kolostor összeomlik, és a világunk megszűnik létezni.

A feladatunk az, hogy meghatározzuk azt a legkevesebb lépésszámot, amivel n korongot a szabályok szerint az utolsó rúdra mozgathatunk. (Hiszen feltételezzük, hogy a játékos elég okos, és a legrövidebb idő alatt akar végezni a feladvánnyal.)

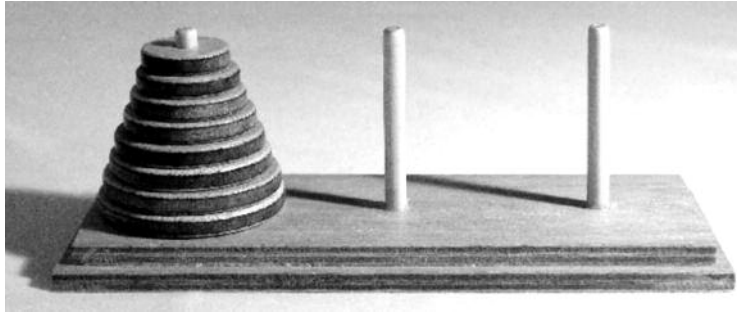
A feladat megoldása

Ha azon gondolkodunk, hogyan lehetséges, hogy a kezdetben az első rúdon halmozódó, n db korongból álló magas tornyot átpakoljuk a harmadikra, rá kell jönnünk, ez csak úgy történhet, hogy az alsó korongot is átemeljük az első rúd aljáról, az utolsó – akkor éppen üres – rúdra. Ehhez el kell érniünk ahhoz a helyzethez, amikor a legnagyobb korong kivételével mindegyik a középső rúdon foglal helyet. Ha ezt elértük, akkor már nincs más dolgunk, mint a legnagyobb korongot 1 lépésből átmozgatni, majd a maradék $n-1$ számú korongot rátenni az utolsó rúdra. Ezzel még látszólag nem egyszerűsítettünk a problémán, de ha felismerjük, hogy $n-1$ korongot a középsőre átmozgatni, vagy onnan átpakolni az utolsó rúdra pontosan annyi lépés, mintha kezdetben csak $n-1$ korongom lett volna, és ezeket mozgattam volna az első rúdtól az utolsó pálcára. Vagyis, ha n darab korongra a megoldást T_n -nel jelölöm, akkor azt visszavezethetem T_{n-1} -re. Hiszen T_{n-1} lépésben átrakom a korongokat a középső rúdra, majd 1 lépésben átrakom a legalsó korongot, majd újra T_{n-1} lépésben befejezem a feladványt.

A rekurzív képletünk így: $T_n = 2T_{n-1} + 1$

Továbbá azt is tudjuk, hogy $T_1 = 1$, hiszen egy korongra egy lépésben megoldható a feladat. Ezt kihasználva számítógéppel már gyorsan kiszámítható T_n értéke.

De most vizsgáljuk meg matematikailag a problémát!

Helyettesítsünk be minden T_i helyére $(2T_{i-1} + 1)$ -et, mindaddig, amíg el nem érünk T_1 -ig. Ekkor:

$$T_n = 2T_{n-1} + 1 = 2(2T_{n-2} + 1) + 1 = \dots = 2(2(2 \dots (2T_1 + 1) + 1) \dots + 1) + 1$$

Most bontsuk fel a zárójeleket a kapott kifejezésben! Észrevehetjük, hogy mindegyik $+1$ -et 2 -vel szoroztunk. Azt is látjuk, hogy amíg az utolsó $+1$ -est nem szoroztuk semmivel, ahogy haladunk a kifejezés belseje felé, úgy egyre több kettes szorzó következik. Így a „legbelső” 1 -est már $n-1$ -szer szoroztunk 2 -vel.

$$2(2(2 \dots (2 \cdot 1 + 1) + 1) \dots + 1) + 1 = 2^{n-1} + 2^{n-2} + 2^{n-3} + \dots + 2 + 1$$

Matematikában vagy informatikában kicsikét jártasabbak ismerhetik a következő tételt:

$$2^{n+1} - 1 = \sum 2^i, \quad i = 0\text{-től } n\text{-ig}$$

Eszerint:

$$T_n = 2^{n-1} + 2^{n-2} + 2^{n-3} + \dots + 2 + 1 = \sum 2^i = 2^n - 1$$

Meglepően egyszerű végeredményt kaptunk, miszerint n db korongra a játék leggyorsabb bevégezése $2^n - 1$ lépésig tart.

Konklúzió

Számoljunk egy kicsit utána, ez mekkora szám $n = 64$ -re. Ez bizony egészen pontosan 18 446 744 073 709 551 615. Ennek végrehajtása olyan hosszú lenne, ha 1 lépés egy másodpercig tartana, akkor több mint 580 milliárd év kéne a megoldásához. A Világegyetem kora biztosan kisebb, mint 20 milliárd év, így azt gondolom, megnyugodhatunk, hiszen a világ teremtéséhez is közelebb vagyunk, mint amire a szerzetesek ezt a játékot befejeznék. Ami azt illeti, ha a játékot nem szerzetesek, hanem a mai számítógépek végeznék, még úgy is több évbe telne, mire befejeznék a feladatot.

Zalavári Márton 12.A

(Fotó: Wikipedia)

Kovács–műhely

8 év hosszú idő, főleg ha az ember még gyerek. Mi, N-esek most járunk 8. éve a Zrínyibe, így úgy érzem joggal mondhatom, hogy életem jelentős részét éltem itt le, az iskola falai között. Kis túlzással éveim felét. Ezalatt a 8 év alatt rengeteget változtunk, fejlődünk, tanultunk egymástól és tanárainktól. Sok minden változott körülöttünk, kevés olyan van, amit állandónak mondhatunk az évek alatt. Van azonban valaki, aki mind a mai napig ott áll mellettünk, és hajt miket, aki ösztönöz és motivál, hogy a lehető legtöbbet hozzuk ki magunkból. Ő az osztályfőnökünk, Kovács Tibor.

Visszaemlékezve a kezdetekre, sok minden a feledés homályába veszett. Egy dolog azonban biztos, akkoriban nem ezen a véleményen voltam. Tisztán emlékszem a matekórai panaszkodásokra: „*Elég lesz ennyi házi!*” „*Nem tudom elolvasni mi, van a táblára írva!*” „*Nem tudtam leírni, mi van a táblán!*” Végiggondolva, hogy akkor ez volt a legnagyobb problémánk, be kell ismernünk, elég jó életünk volt. Ezt persze akkor nem tudtuk, honnan is tudhattuk volna. Akkoriban mi annyit vettünk észre, hogy újabb és újabb elvárásoknak kell megfelelnünk. Mihelyt elértünk egyet, máris jött a következő. Akkor szélmalomharcnak tűnt az egész, egy véget nem érő küzdelem, amit nem nyerhettünk meg. Évek teltek el így.

Idővel azonban a panaszkodás abbamaradt. A dac, ami bennünk volt, kezdett eltűnni. Nem tudom pontosan megmondani, miért történt mindez. Talán belefáradtunk az ellenkezésbe, talán megértettük, hogy a nyafogás nem segít, itt már nem. Fel kellett nőnünk a feladatokhoz. Nem volt más választásunk, mint alkalmazkodni. Több évnyi következetességre és szigorra volt szükség ahhoz, hogy erre rájöjjünk. Nehéz évek voltak, de úgy vélem megedzettek mindenkit, és csak értékesebbek lettünk. Ezek után bármilyen kihívással is álltunk szemben, tudtuk, hogy nem szabad feladnunk, és a maximumot kell kihozni magunkból a siker és a boldogulásunk érdekében. Mondanom sem kell, hogy így már élvezhetőbbek voltak a matematika- és fizikaórák, tudtuk, hogy az erőfeszítésünknek célja és értelme van. Azt azért nem mondom, hogy megszerettük a fizikát, féltéértés ne essék.

Nagy gimnazistaként volt alkalmunk megismerni a tanár úr egy újabb oldalát, a humoros és vicces osztályfőnököt. Őszintén szólva nagyon meglepett, hogy a mi szigorú, következetes és céltudatos osztályfőnökünknek ilyen oldala is van. Nem tudom, hogy csak akkor mutatta meg előttünk vagy csak „felnőttként” tudtuk igazán értékelni a humorát, de az biztos, hogy egy igencsak kellemes meglepetés volt számomra ez az élmény. Mindenki mély nyomot hagytak a viccei vagy a lelkesége, mikor például az abszolút érték függvény grafikonját heves karlendítésekkel „ábrázolta” (ez utóbbi miatt egy már elballagott osztály nevezte őt sasnak), néhány mondata már-már szállóigévé vált az osztályunkban. De említhetném a röpdolgozatokat, ahol az öt feladatra szereshető maximális pontszám két pont volt, vagy a matekdolgozat első feladataként le kellett írni a Szózat első két versszakát. Ezek mind-mind olyan apró, de kellemes emlékek, amelyekre jó érzés visszagondolni. Az ilyen apró örömök teszik széppé és emlékezetessé a múltat.

És eltelt az a bizonyos 8 év is, gyorsabban, mint ahogy azt az ember gondolta. Nyár végére szétszéledünk, talán csak évek múlva látjuk egymást ismét. Sok minden változhat

addig, de egy dolog biztosan nem. Örökké hálásak maradunk a szép emlékekért, és mindazért a belénk fektetett energiáért és hitért, amely tovább és tovább hajtott minket, óráról-óra, napról-napra, évről-évre.

**Kiss Kíra Regina, Szabó Rebeka Aletta,
Varga Flórián, Völgyes Flórián 12.N**

Elgondolkodtunk-e már?

Elgondolkodtunk-e már azon,
Miért vagyunk jelen e világon?
Miért látunk, miért ízlelünk,
Miért hallunk s miért nevetünk?
Miért akarjuk egymást semmibe venni?
Észre se venni, hozzá se szólni?
Vagy, netán, olykor miért kedveskedünk?
Miért ölelünk és miért szeretünk?
Miért teszünk olyat, ami helytelen?
Miért bánkódunk, mikor nem éri meg?
S máskor miért akarunk kitűnőek lenni?
Töméntelen szabályt a lelkünkre venni?
Miért érdekel minket, mi a másik baja?
Miért fáradunk annyit, s majd miért kezdjük újra?
Miért tesszük a sok-sok értelmetlen dolgot?
Folyton-folyvást mindig új köröket rovunk...
Miért tesszük ezt? Mire jó a
Sok ostoba s tán otromba hiba?
S mégis, miért vagyunk ott mindenki mellett,
Mikor úgy nem oldódik meg semmi galiba?
Túl sok a kérdés, s a válasz különös,
Tán nem egyértelmű, bájos, s lehet, különös,
De mégis: miért is élünk?
Majd ha egyszer minden emberélet kimúl,
S hogyha majdan ezer tünde csillag lehull,
S nem száll a napsugár, s nem kékell az ég,
Mikor sötétség jó a fény helyére...
Mikor utolér minket a Vég,
S hamvadó porainkon ül majd a csöndesség,
Lelkünk tán bejár egy távoli világot,
Távol a szenvedélyek véges hazájától,
A bánattól, az örömtől, a valóságtól,
Emlékeink oda szállnak tova.

Harmath Enikő Eszter 7.N

A cikk először a 12.N osztály által készített iskolaiújságban jelent meg.

Unalmas órák – a színpalak mögött

Kedves Olvasóink! Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy cikkünket iskolát végzett személyek csak diák felügyelete mellett olvashatják. Írásunk csupán statisztikai és szórakoztatási célt szolgál, az innen vett ötletekért felelősséget nem vállalunk, és reklamációt nem fogadunk el. Megértésüket köszönjük!

Valljuk be szinte mindenkivel előfordult már, hogy egy-egy órán elkapta az unalom. Kérdőívünket kitöltők, több mint kilencvennégy százaléka is ezt a választ adta. Így csakugyan biztosak lehetünk benne, hogy nap, mint nap megtörténik. Bár az is normális, hogyha ez nem fordul elő. Senkinek sem kell rémüldöznie. (A tanároknak sem.)

A diáknak számtalan, néha meg nem nevezett, „fontosabb” oka is lehet. Sokszor előfordul, hogy állításunk szerint az óra tényleg unalmas, ami előfordulhat, de valljuk be, kedves diáktársaink, bennünk is lehet a hiba. (Tényleg lehet.) Nincs szükségünk a tantárgyra, vagy csak egyszerűen nem érdekel, ezek a legáltalánosabb válaszok, ahogy felmérésünk is bizonyította.

Lássuk csak, milyen tevékenységeket is űzünk, amikor nem tetszik nekünk, ami az órán történik. A leggyakoribb válaszok között feltűnt a *beszélgetés*, amikor is akarva-akaratlan nemcsak mi mulatunk jobban, mint ahogy addig, hanem a közelünkben ülő szerencséseket, vagy szerencsétleneket is szórakoztatjuk. De ez persze teljesen normális, hiszen mikor lenne időnk megbeszélni az osztálytársainkkal, hogy mi történt velünk tegnap délután, ha nem óra közben. Hiszen szünetben mindig elfoglaltak vagyunk.

Csak egy hajszálnyival maradt le a versenyben a *készülés más órákra*. Ez voltaképpen dicséretes. Szép, hogy a diákok tudnak előre gondolkodni és készülni a jövőjükre. Tehát ebből tulajdonképpen a diákok előrelátása tűnik ki. A tanároknak is mindössze az a problémája, hogy azt szeretnék, ha még egy kicsit előrelátóbbak lennének (legalább fél nappal) már ilyen korban is.

Gyakori még a *mélázás*, a *szunyókálás* is, általában ekkor szoktuk megkapni, hogy aludhatnánk egy kicsit többet, ami valószínűleg igaz is. Hiszen manapság eléggé sok dolgot végzünk mi diákok, aztán hát a reggeli korán kelést mikor pihennénk ki, ha nem az iskolában? Hajnalok hajnalán kelni mindennap mindenki számára megerőltető, pláne ha előtte este még sürgős szocializációs elfoglaltsága van. Szóval ez összességében érthető.

És természetesen, ha már itt vagyunk, említsük meg mindenképp a jó diákokat, akik minden órán figyelnek. Azt gondolom, hogy a többi diáktársammal együtt megemeljük a kalapunkat előttük. Nem semmi, ha valakinek ilyen önkontrollja van. Mi nektek szurkolunk! Tartsatok ki, őrizzétek meg ezt a hozzáállást, hogy ha valaki nektek készül, nektek mond valamit, akkor rá figyeltek! Ez dicséretre méltó és szerfelett érett gondolkodásra vall. Ti vagytok a Zrínyi hősei.

De azért a diákok mellett is szól egy dolog. Azért még sokan elég szabálykövetők. Legalábbis a kérdőívünk szerint, a diákok nagy része maximum a szabályokig hajlandó elmenni azért, hogy megszüntesse az unalmát. Az persze megint más kérdés, hogy mit tekintenek szabálynak.

Most pedig említsünk meg egy-két esetet, amikor a diákok valami egészen különleges dolgot műveltek egy-egy unalmas órán. Ezek a megoldások a diákok kreativitását dicsérik. Természetesen ezek nem nálunk történtek, hanem valahol egy messzi-messzi galaxisban. Elvileg megtörtént esetek, de ha nem is, akkor is felettébb érdekes megoldások a következők. Egyszer, amikor helyettesítés volt, és a helyettesítő tanár elfordult, akkor az osztály el kezdett táncolni. Nem egy szokványos ötlet, de az biztos, hogy a diákok kicsit fölpörögnek tőle.

Az is eléggé megszokott, hogy a diákok órákon cetlikkel üzengetnek egymásnak. De amikor ezt az ablakon keresztül teszik, az már egy komoly művelet lehet. Nem tudom pontosan, hogyan hajtották ezt végre, de mindenesetre kreatív gondolat.

Végül ismerjük be, hogy a diákokkal se lehet mindig bírni. Időnként annyira kezelhetetlenek, hogy a tanár is bekapcsolódik egy-egy „érdekes” témába, amiről a diákok beszélgetni szeretnének. Valami ilyen történhetett, amikor az órán arról esett szó, hogy a H₂O sorozatban a szülők vajon, hogy nem vették észre, hogy a gyerekeik sellők voltak. Nem tudom, hogy kerülhetett szóba, de érdekes unaloműző eszköz az egyszer bizonyos.

Marx János 12.N

Grafika: Főző Lili 9.B

EZ SIKERÜLT

„Minden nyelvnek, minden népnek, minden civilizációnak van egy domináns Én-je, amely a világot regisztrálja, uralja és ábrázolja is. Olyan alany ez az állandóan munkálkodó kollektív Én, amellyel egy nagy közösség – nemzet, nép, kultúra – több-kevesebb sikerrel, de általában véve azonosítani tudja magát.” (Kertész Imre)

Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi

Tamási Áron: Szerencsés Gyurka
Szövegalkotás, egy mű értelmezése

Minden nemzet, nép létében jelentős szerepet tölt be annak mesekincse. A közösség-építő alkotások erősítik a társadalmon belüli összetartozás érzését. Sőt ezen, szinte mindenki által ismert művek, képesek összekötni az embereket mind egymással, mind a múlt századokkal, déd-, sőt ükszüleink életét megidézve. A múltban a népmesék többnyire a felnőtteknek szóltak, hiszen az ő érzéseiket (szerelem, gyász, aggodalom, útkeresés) jelenítették meg, reményt adva a boldog és mindig igazságos befejezéssel. Azon felül, hogy e mesék szájhagyomány útján fennmaradtak, számos irodalmi műre és alkotóra is hatottak. Tamási Áron, az Ábel trilógia szerzője, a határon túli modern irodalom kiemelkedő alkotója, erdélyi származású, így kiváltképp jól ismerte a székelység életét, szóhasználatát és világlátását. Ezt kamatoztatja Szerencsés Gyurka című elbeszélésében is, melyben ötvözi az ismert valóságot a népmesék megszokott és újraértelmezett elemeivel.

A cím jelzős szerkezete tartalmazza a főszereplő, Gyurka nevét, ami eltér a népmesék általános megnevezéseitől (királyfi, a legkisebb fiú, stb.). A pozitív tartalmú „szerencsés” jelző a legény életének mikéntjére vonatkozik. Annak ellenére, hogy „a dolgot nem szerette” a történet végére megtalálta a legjobb helyét a földön, ahol semmit sem kell tennie. A cím másik értelmezése lehet a mű végén lévő kifejezés, miszerint „magára húzva takarónak a szerencsét”. Mivel csupán a szerencsének köszönheti, hogy rátalált a leányra.

A főszereplő egy fiatal legény, aki – a népmesék tipikus fordulataként – vándorlásra adja a fejét. Útja során Gyurka, a mesékhez hasonlóan, próbákkal találja szembe magát. Azonban ahelyett, hogy kiállná azokat, mindig az apától örökölt lustasága kerekedik felül rajta, így folytatja útját. Az első próba alkalmával Gyurka szolgálnak áll, azonban a még beszélni is lusta legény csak „szájjal szánt”. A csalás kiderül, de Gyurka inkább folytatja az útját, minthogy dolgozna. Ezután kitaláló, hal, majd nyúl lesz belőle. Azonban lustasága ekkor a boldogulás útjába áll. A népmesékbeli vándorláshoz hasonlóan Gyurka is találkozik segítő szereplőkkel. Ám a legényen nem tudnak (igazán) segíteni.

Tamási Áron elbeszélésében szinte minden népmesei kellék megtalálható. A tipikus mesekezdet és zárás, a bizonytalan tér- (egy falu) és időmegjelölés (egyszer) elidegeníti

a befogadót, általánosabbá teszi a cselekményt. A műben a meseszámoknak (7, 9, 3) is fontos szerepük van. Gyurka 7 esztendőn át alszik, 9 napon át megy, és 3 napig csalta el a munkát. Az éveken át tartó alvás visszatérő mozzanata a történetnek. Segítségével a szerző érzékeltetni tudja Gyurka lustaságát, és valószínűtlené is teszi az elbeszélést ezzel. A túlzás nem csak a hosszúra nyúlt alvásban jelenik meg. A mű egyik szervező eleme, hiszen a főszereplő eltúlzott lustasága a cselekmény központi eleme. Így a megszokott mesei fordulatok (vándorlás, próbák, boldog befejezés) mellett a szerző a főszereplő főhőssé válását is újraértelmezte. Gyurka megragad kezdeti, egyszerű mivoltában, és ugyanolyan lusta ellenszenves karakter marad. Fontos megemlíteni, hogy a történet folytonosságát, az eltérő események kapcsolatát a mesei kifejezések biztosítják (például volt egyszer, mendegélt, egyszer aztán).

Az eredeti, szokatlan megoldások teszik modern látásmódúvá Tamási Áron művét. Ezen tartalom- és szerkezetbeli eljárásoknak köszönhetően válik Gyurka története izgalmassá. A szerző kiválóságát példázza az a tudatos szerkesztés, mellyel a történetet írta. A próbákat sorra véve és elvonatkoztatva általános, mindenkire és bárkire igaz történetté válik a mű. A főszereplő nem tud helytállni sehol. Először az emberi világ két szintjén vall kudarcot. A kétkezi munka, majd az értelmiségi gondolkodás és elmélkedés is kifog rajta. Ezután az állatok világában próbál szerencsét: földön (nyúl), vízen (hal) és levegőben (fecske). Végül aztán megtalálta helyét a világban, ám csak a leány (a szerelem megtestesítője) segítségével.

Úgy gondolom, az elbeszélés útkeresése minden kor központi témája. Azonban Tamási Áron korában az I. majd a II. világháború, valamint a trianoni békeszerződés árnyékában ez a téma is új megvilágításba került. Az emberek nem találták a helyüket a világban. A szerző azonban egy reményt adó történet helyett Szerencsés Gyurkáról írt. A befogadó a kor ismeretében könnyen átérezheti az író és az olvasók elkeseredettségét. Hiszen az elbeszélésben nem a jó nyeri el jutalmát és a rossz a méltó büntetését. Így a befejezést igazságtalannak érezzük, hiszen az ellenszenves szereplő nem érdemli meg a boldog véget.

A mű szerkezete is szokatlan. Annak ellenére, hogy az események időrendben követik egymást, a nagy időbeli kihagyások miatt szaggatottá válik az elbeszélés menete.

Úgy gondolom, a mű legérdekesebb megoldásai azon konkrét szereplők és események, melyeket elvontan is értelmezhetünk. Így érthetjük meg, hogy miért csak mádként találhatta meg a helyét a főhős, a fecske szabad, kötöttségek nélkül szárnyalhat. Ezen felül a leány karakteréről kell szót ejteni, aki a szerelem, a mű egyetlen értékes érzésének megtestesítője. A romantika óta a művészetben a szerelem egy ember felett álló, idilli létformaként volt jelen. A művészek úgy gondolták, hogy az igaz, tiszta szerelem a kulcs egy nemesebb szinthez. Így az elbeszélésben is csak az eszményi érzelem által nyerhette el a boldogságot és a nyugalmat a címszereplő. A leány nyújt neki menedéket, vele találja meg a helyét. Így láthatjuk, hogy a modern irodalomban nemcsak a tökéletes alakok, de az emberekhez hasonló hibákkal rendelkező szereplő is boldoggá válhat. Gyurka történetét olvasva azon kaphatja magát az olvasó, hogy magára ismer a próbákat önhibájából nem teljesítő legényben. Nem csoda, hisz ahogy Tamási Áron is rámutat, a XX. századtól kezdve egyre nehezebb mindig tisztességesen teljesíteni az előttünk álló akadályokat.

Napjainkban a népmesék reneszánszukat élik. Számos könyvet adnak ki telis-tele népmesékkal, nem csak gyermekeknek. Sőt, a pszichológia külön szakiránya a meseterápia, mely segít a kisgyermeknek kifejezni önmagukat, egy-egy szereplő bőrébe bújva. A mesék segítenek a társadalmi szerepek, férfi és nő különbségének megértésében, valamint a jó és a rossz megkülönböztetésében is. Ezen felül a meseolvasás gazdagítja szókincsünket, javítja képzelőerőnket.

Kiss Kíra Regina 12.N

Tanára: Hajduné Szabó Ágnes

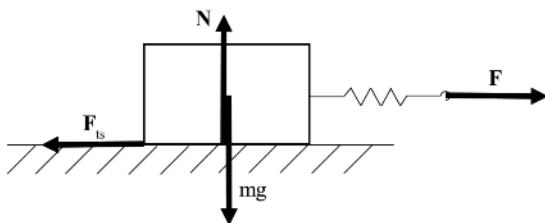
Grafika: Török Anna Zsófia 5.N

Emelt szintű fizika érettségi

Súrlódás, közegellenállás

Részlet

Vizsgáljuk meg a tapadási súrlódást! Egy fahasábhöz rögzítsünk egy rugós erőmérőt, majd kezdjük ennél fogva húzni a hasábot vízszintes síkban (a vízszintes asztalon) addig, amíg az mozgásba nem jön! Azt tapasztaljuk, hogy az elindulás csak egy kritikus F_{max} húzóerőnél következik be. Amíg ezt el nem érjük addig az asztallap egy az általunk kifejtett ellentétes irányú és azonos nagyságú erőt fejt ki a hasábra az F erőt ellensúlyozva. Több különböző tömeg hasábra helyezése mellett is elvégezve a mérést azt tapasztaljuk, hogy a kritikus húzóerő a felületeket összenyomó erővel ($N = mg$) egyenesen arányos, az arányossági tényező pedig szintén felület minőségétől függ. Utóbbit μ_0 -al jelöljük, és tapadási súrlódási együtthatónak nevezzük: $F_{ts, max} = \mu_0 \cdot N$

Ebben a konkrét esetben μ_0 értékét megkaphatjuk, ha F_{max} -ot N függvényében grafikonon ábrázoljuk, majd a kapott egyenes meredekségét leolvassuk (μ_0 értéke megegyezik a meredekséggel).

A tapadási súrlódás esetén is előfordulhat, hogy az adott testre ható erők eredője megegyezik a tapadási erővel, a test pedig gyorsul. Példa erre egy egyenesen gyorsuló autó, melynek kerekei a talajon tisztán gördülnek.

Ha egy tetszőleges méretű és alakú testet folyadékban vagy gázban egyenes sebességgel mozgatunk, erre a sebességtől, a test alakjától, annak homlokfelületétől, illetve a folyadék vagy gáz sűrűségétől függő nagyságú erőt kell kifejtenünk, vagyis a közeg erőt fejt ki a testre. Ennek során az általunk kifejtett erő kompenzálja a közeghez viszonyított relatív sebességgel ellentétes irányú erőt, melyet a közeg fejt ki a testre. Ezt nevezzük közegellenállási erőnek. Ennek nagysága egyenesen arányos a közegben mozgó test homlokfelületével (a sebességre merőleges felülettel), a közeg sűrűségével és a közeghez viszonyított sebességnek valamely hatványával, a sebesség nagyságától függően. Az arányossági tényező a test alakjára jellemző alaki tényező (c) fele: $F_k = \frac{1}{2}c\rho Av^2$

A közegellenállás gyakorlati szempontból is fontos jelenség. Az ejtőernyőnél célszerűen mind az alaki tényező, mind a homlokfelület nagy érték, hiszen ez biztosítja a közegellenállási erő megfelelő nagyságát. A földi közlekedési eszközök esetén inkább csökkenteni gazdaságos a közegellenállási erőt. Ezt leginkább az alaki tényező áramvonalas kialakításával oldják meg.

A közegellenállásra egy másik gyakorlati példa az esőcseppek mozgása. Az ezekre ható közegellenállási erő a nehézségi erővel ellentétes irányú, a sebesség átmeneti növekedéséig pedig egyre növekvő nagyságú mindaddig, amíg a sebességük állandósul.

Büki Máté István 12.A

Tanára: Pálovics Róbert

Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi

Szabad-e kérdezni?

Szövegalkotás, érvelés

Nem is gondolnánk, hogy a modalitás milyen fontos szerepet tölt be az életünkben. Mennyire más benyomást kelt egy óhajtó, egy felszólító vagy egy kérdő mondat. Szavaink kifejezik gondolatainkat, belső vágyainkat, megmutatják személyiségünk egy kicsiny darabját a külvilág számára. Egyfajta mediátorként működhetnek, melyek nagymértékben befolyásolják a környezetünk rólunk alkotott képét. Sokan a kérdésekhez negatív jelentést társítanak, így kimondható, hogy azok megítélése igen pejoratív. Szabad-e kérdezni? Igaz, az utóbbi mondat kissé paradox hangzású, hiszen önreflexív módon visszautal saját magára, ám érdekes témát vezet fel, melyet érdemes alaposabban kibontani, megvizsgálni.

A kérdés számtalan funkcióval rendelkezik. A kommunikáció, ismerkedés alappilléreinek tekinthető. Általa tudunk társalogni, másokat válaszra ösztönözni. Megállapítható, hogy az emberi kapcsolatok kezdete szinte csak ezen alapszik. Az új, az ismeretlen, az idegen felfedezését, mélyebb megismerését segítik. Ezzel párhuzamosan saját, olykor magunk előtt is rejtegetett énjéhez is közelebb tudunk kerülni, mely csak gyarapítja létünk értékét.

Aki járt már pszichológusnál, esetleg átesett hasonló kivizsgáláson, az tudja, hogy a terápiák során számtalan kérdés vetődik fel. Érdekes, hogy az emberek saját kételyeikkel fordulnak szakemberhez, de a várva várt választ nem kapják meg.

Pont ellenkezőleg, újabb kérdések hadát sorakoztatják fel előttük, amelyek arra ösztönzik őket, hogy önmaguk oldják meg a problémáikat. A pszichológus csak segítő, aki a háttérben lelki támaszt tud nyújtani. Ha belegondolok, milyen jó érzés tölt el akkor, ha meglelek egy választ vagy megoldást, már megérte az erőfeszítés.

A filozófia az élet alapvető kérdéseivel foglalkozik. Az ókorban a lét materiális vagy immateriális mivolta, a modern világban annak értelme, illetve a boldogság magtálalásához vezető különféle utak voltak a fő témái. A tudós vesz egy gondolatot, azt megpróbálja minden oldalról körüljárni, ám rá kell döbennie, hogy ő is csak emberből van, így a teljes egész választ homály fogja fedni mindörökre. Bármit állítunk, azt meg lehet cáfolni. Lehet, hogy nem azonnal, de az idő múlásával biztosan. Példaként hozható fel az Einstein-féle relativitáselmélet, melyet a legújabb felfedezések már megkérdőjeleznek. Kétkedni szabad és egyben jó is. Nem a saját gyengeségünket fejezzük ki általa, hanem azt, hogy van véleményünk, szilárd elképzelésünk egyes dolgokról, így azok átfarmálásához a másik félnek erős érveket kell felhoznia.

Az irodalmi művekben gyakran találkozhatunk költői kérdésekkel. Van, hogy az alkotásban tételmondatként van jelen, így a művész azt fejt ki alaposan. Ennek ellenpontjaként meg kell említeni az olyan verseket, ahol a záró sor(ok) foglalja magába a kérdést. A költő ezáltal arra ösztönzi a befogadót, hogy maga adja meg a választ rá. Nem mondja meg azt mintegy kinyilatkoztatásként. Az utóbbi Ady Endre első költői korszakára volt jellemző. Az is előfordul, hogy a mű másodlagos jelentéstartalma vet fel kérdéseket az olvasóban. Babits Mihálytól a Csak posta voltál című vers elindította a költőben azt a gondolatot, hogy mit hagyok hátra magam után. Fontossá vált, hogy úgy éljek, hogy ne

romboljak, hanem építsek. Miként fognak emlékezni rám az utódaim? A feledés homályába merülök, vagy anekdota születik rólam? Nem tudhatom, de tehetek érte.

Madách Imre drámája, Az ember tragédiája, az emberiség sorsát helyezi középpontba. Az egyes történelmi korok képszerű megjelenítése tanulságként szolgál, ám a jövőt nyitva hagyja előttünk. Miként kellene élni, hogy az mindenkinek jó legyen? Szabad-e engedni a csábításnak? A válaszok itt is egyéntől függőek, kifejezetten szubjektívek.

Kosztolányitól több művet is említhetnénk, de számomra az Édes Anna volt emlékezetes. A regényben a főszereplő saját igényeit és személyiségét visszafojtja, alárendeli azokat a gazdái (Vizyék) akaratának. A történet tragédiába torkollik. A kérdés ebben az esetben az, hogy melyik az a pont, ameddig hátulütő nélkül igazodhatunk a másikhöz. Természetesen ezt is nagyban befolyásolja az adott individuum.

Csányi Sándor kiválóan összefoglalja a véleményemet. Ahogy írja, a kérdőjel a „legdemokratikusabb” írásjel. A kérdező kooperációra ösztönzi a másikat, számít annak aktív részvételére. Buzdít, ösztönöz, hajtja a munkát előre. A kérdés továbbá tökéletes „szomjoltó” kíváncsiság esetén. Ahogy az író is említi a „hídpadló” metaforával, kapocsként szolgál múlt, jelen és jövő között.

Sokan mindezekkel ellentétben a kérdést a tudás hiányaként fogják fel. Az érdeklődőt tájékozatlannak, műveletlennek tartják. Úgy gondolják, hogy a rákérdezés, a korábban már elhangzott információ megismétlésének kérése lassú észjárását tükröz. Ők viszont nem veszik figyelembe, hogy mint minden másnak, ennek is több oldala van. Számításba kell venni a külső, zavaró tényezőket (pl.: zaj, hanghatások), továbbá azt is, hogy az embereknek más és más az érdeklődési körük. Lehet, hogy a kérdést felhozó egy csiszolatban gyémánt az adott témában aki szeretné ismereteit bővíteni. Az intelligenciáról a kérdés minősége és relevanciája egyaránt árulkodhat.

A kételkedés, a kérdezés tehát kell, fontos, létszükséges. Még ha akarnánk se tudnánk nélkülük élni. Azok a gondolataink elindító rugói, a tudás, információszerzés eszközei, a szocializáció kulcsai. A kérdések és az azokra keresett válaszok viszik tovább az élet linearitását, folytonosságát. Ahogy Csóri Sándor is írja, a kérdőjelek mögött, mindig ott rejtőzik az „örökös hiányérzet, mely szabadságvágyat szül, és sóvárgásból építkeznek”. A sóvárgás nem más, mint az út a teljesség felé, a mindenre kiterjedő tudás megszerzése, mely bármilyen közelinek is tűnik, éppen olyan távol van tőlünk.

Tömpe Eszter 12.B

Tanára: Bajnóczy Zoltán

Grafika: Csontos Hanna 9.A

Emelt szintű történelem érettségi

A világgazdasági válság hatásai

Hosszú esszé

Az 1929-ben a New York-i tőzsdén bekövetkezett „fekete péntekkel” megkezdődött a 20. század legsúlyosabb gazdasági válsága.

Magyarországon ez elsősorban agrárválság formájában ellehetetlenítette a jobb minőségű, de egyben drágább magyar gabona exportját. A mezőgazdaságban túlermelés következett be az eladhatatlan áruk miatt. Felvevőpiac hiányában nem tudtak bevételt termelni az üzemek, így tömeges elbocsátások kezdődtek. Az emberek a pengő gyengülésével tömegesen vették ki kötvényeiket, pénzüket a bankokból. Ennek következtében a bankok már nem tudtak hitelezni a vállalatoknak, ami több bank, vállalat tönkremeneteléhez vezetett. Kinyílt az agrárrolló, mivel az ipari termékek aránya jóval lassabban csökkent, mint a mezőgazdaságiaké. Ebben a helyzetben rendelt el bankzárlatot a Bethlen István vezette kormány. 1930-ban sor került az évtized legnagyobb tüntetésére, ahol a szocdemek vezetésével százezer munkás tiltakozott a munkanélküliség és az alacsony bérek miatt. A Független Kisgazdapárt programjában a falufejlesztéssel egybekötött földreform, a bajba jutott gazdák állami megsegítése, a közszolgáltatások olcsóbbá tétele és a kisipar védelme szerepelt. Javasolták, hogy közbeszállítási megrendelésekkel támogassák a bajba jutott gazdákat. A válság, a tömegtüntetések és a szociáldemokraták által követelt titkos szavazás miatt 1931-ben Bethlen István lemondott, és átadta a hatalmat gróf Károlyi Gyulának. Károlyinak sem sikerült úrrá lennie a válságon, így Horthy Gömbös Gyulát nevezte ki miniszterelnöknek.

Gömbös miniszterelnöksége a folyamatos elégedetlenség miatti jobbratulódásnak is volt eredménye. Felütötte fejét a zsidók elleni erőszak, az antiszemitizmus, mivel a nép szemében a zsidók a vagyonos réteget jelképezték. Erre volt példa a szegedi egyetemen létrejött Turul Szövetség, mely diszkriminálta az egyetem zsidó hallgatóit.

Gömbös 1932-ben adta ki 95 pontos Nemzeti Munkatervét, mely minden társadalmi réteg számára tartalmazott ígéreteket: gazdaság modernizálása, földreform, választójog kiszélesítése. Egy olyan nemzeti állam kiépítését tűzte, ki célul, ahol a társadalmi rétegek közötti összefogás segíti az országot a helyreállításban. Megpróbált az olasz korporációk mintájára olyan szövetkezeteket létrehozni, melyben egyesülnek a munkások és munkáltatók érdekei, de ez nem járt sikerrel. Felvevőpiacot keresett a magyar gabonának, így 1933-ban kereskedelmi egyezményt kötött Németországgal, először az európai politikások közül, kiutazott Hitlerhez, valamint 1934-ben aláírta a magyar–olasz–osztrák vámunió tervét is.

Gömbös vezetésével ugyan az ország kilábalta a gazdasági válságból, ugyanakkor a diktatúra kiépítésére tett kísérletei miatt bukott politikusként halt meg 1936-ban.

Gyutai Zalán 12.N

Tanárai: Monok Zoltán, dr. Beckné Sallay Anikó

Magyarország és Kelet-Közép-Európa országainak változó helyzete a nemzetközi társadalmi, gazdasági fejlettségi ranglistákon

Részlet a földrajz OKTV győztesének dolgozatából

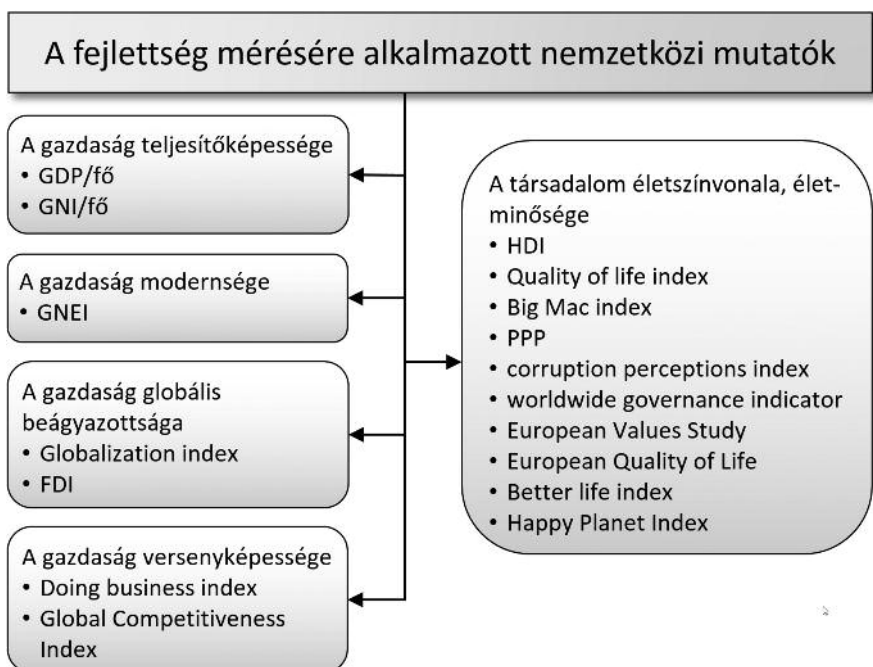
Ahhoz, hogy egy ország lakosai elégedettek legyenek, szükségük van munkahelyekre, hogy biztosíthassák a maguk és a családjuk szükségleteit. Magyarországon is megfigyelhető, hogy elsősorban azok a régiók fejlődnek, azok a térségek rendelkeznek vonzerővel a lakosság szemében, ahová transznacionális vállalatok beruházásai érkeztek, és így munkahely-lehetőségeket tudnak nyújtani. Azonban azt, hogy ezek a cégek milyen vidékekre, milyen országokba fektetnek be, a vezetők alaposan átgondolják. Sok szempontot mérlegelnek: előreláthatóan hogyan bővül majd a piac az adott területen; milyen a munkaerő minősége, a szabályozási környezet, az infrastruktúra; megfelelő-e a társadalmi, a politikai biztonság. A kulcsszavak: költségminimalizálás és profitmaximalizálás (Bernek Á.–Sárfalvi B. 1997). Döntéseik meghozatalában fontos szerepet játszanak a különböző fejlettségi indexek és társadalmi–gazdasági ranglisták, hiszen ezek segítségével kaphatnak reális és összehasonlításra alkalmas képet a beruházásra kiszemelt térség jellemzőiről, illetve a befektetés miatt egymással versengő államok politikai, gazdasági, társadalmi viszonyairól. Éppen ezért az a fejlődni és felzárkózni szándékozó országok érdeke, hogy minél előkelőbb rangsorpozíciót szerezzenek. Így tudják könnyen és tartósan bevonítani a befektetőket, amivel átfogó és széles fejlődést generálnak. A fejlődés pedig további javulást eredményez, tulajdonképpen „a fejlődés további fejlődést szül”. A verseny a jobb és jobb pozíciókért, a vállalatok igénye a minél sokrétebb információk iránt eredményezi az újabb és újabb nemzetközi rangsorok létrejöttét.

A társadalmi–gazdasági fejlettség mérésének sokáig nem tulajdonítottak különösebb jelentőséget. Először az 1960-as években kezdtek el komolyabban foglalkozni vele (Gáspár T. 2013). A NASA például szerette volna megvizsgálni, űrkutatási programja milyen hatást gyakorol az emberekre, és az ENSZ-ben is igény támadt a szociális fejlődés számszerű mérésére. Ezen kívül az akkori bipoláris világban újabb és újabb társadalmi problémák merültek fel (például az ún. harmadik világban bekövetkező népességgrobbanás), és ezek miatt is egyre több kutatás folyt.

Az effajta méréseket alapvetően két csoportba sorolhatjuk: lehetnek objektívek, illetve szubjektívek. Az objektív mérések gazdasági és társadalmi statisztikai adatokkal dolgoznak, míg a szubjektív mérések inkább az emberek érzésein alapulnak.

A gazdasági teljesítménymérésnek (és általában az objektív mérések) alapja sok esetben a GDP (Gross Domestic Product, bruttó hazai termék). A GDP-t egyre többször kifogásolják, mivel több hiányossága is van (Csath M. 2013, Gáspár T. 2013, Harcsa I. 2011, Nagy G. 2014, Pomázi I. 2014, Szabó P.–Farkas M. 2012):

- pénzalapú gazdasági tevékenységekre koncentrálnak, élettelen tárgyak gyarapítását helyezi a középpontba;
- félrevezető lehet: például természeti katasztrófák, balesetek esetén az újjáépítésekre költött kiadások emelik az értékét;
- növekedését idézi elő a környezetszennyezések utáni tisztítás is, sőt előbbi pozitív változásként jelenik meg;

A fejlettség mérésének mutatói

- nem veszi figyelembe a jövedelemkülönbségeket, kimarad belőle a szürke- és a fekete gazdaság, nem jelzi a házi munka értékét.

Ezért van a méréseknek olyan változata, ahol a GDP-t kiegészítették társadalmi vagy környezeti vonatkozásokkal (például az egészségügy, az oktatás területéről). Korábban így jött létre a *nettó gazdasági érték* (Net Economic Welfare, NEW) és a *valódi fejlődés indikátor* (Genuine Progress Indicator, GPI) (Dabóczi K. 1998, Gáspár T. 2013). Ezekkel azonban ma ritkábban találkozunk, helyettük sok más, újabb mutató használatos.

Az egyik legismertebb a HDI, a Human Development Index (humán fejlettségi mutató), melyet az ENSZ vezetett be (Szilágyi Gy. 2001). Három komponensből álló összetett mutatószám. Összetevői a vásárlóerő-paritáson számolt egy főre jutó bruttó hazai termék értéke (GDP index), a születéskor várható élettartam (egészségügyi index) valamint az iskolázottság, írni-olvasni tudás és a képzettség (oktatási index).

A GDP PPP ötletéhez hasonlít a Big Mac Index. A The Economist magazin 1986-ban hozta létre. Akkoriban még csak közérthetőbbé szerették volna vele tenni az átváltási ráták rendszerét, de mára egy általánosan elfogadott mutatóvá vált. Tulajdonképpen a különböző valuták értékét lehet vele összehasonlítani, aszerint, hogy az egyes országokban mennyit érne egy Big Mac hamburger.

Valódi szubjektív mérésre példa az *európai életminőségi vizsgálat* (European Quality of Life). Háztartással, foglalkozással kapcsolatos kérdések ugyanúgy szerepeltek a felmérésben, mint a bevándorlás témája (Gáspár T. 2013). Hasonló a Bhutánban megjelent Gross National Happiness (GNH), azaz a *bruttó nemzeti boldogság* mutató.

Egészen új, már a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe vevő mutató a New Economics Foundation boldog bolygó-indexe (Happy Planet Index). Azt vizsgálja, hogy az országok milyen mértékben képesek boldog és egyúttal fenntartható életet biztosítani a lakóiknak. A kutatók a WWF, az ENSZ és a saját kérdőíveik adatait használják fel.

Összességében megállapítható, hogy nagyon sok szervezet nagyon változatos méréseket végez, melyek segítségével az országok a legkülönbözőbb területeken összehasonlíthatóvá válnak. A legtöbb vizsgálat a gazdasági teljesítménnyel van összefüggésben: hiszen ez érdekli leginkább a gazdasági és a politikai élet szereplőit is (lásd az ábrát az előző oldalon). A társadalomkutatásokat kevésbé használják fel.

Több szemszögből, más és más oldalakról megvilágítva érthetőbbé vált, hol helyezkedik el Magyarország a világban:

- Kelet-Közép-Európában a rangsorokban általában Lengyelországhoz hasonlóan Csehország és Szlovákia mögött található, Romániát pedig többnyire megelőzi;
- Európában az EU belső peremén van;
- a világban a félperiférián helyezkedik el; fejlett, követő ország.

Bár a médiában gyakran hangoztatnak egy-egy adatot, ezek önmagukban kiragadva nem ugyanazt jelentik, mint más mutatókkal együtt. Ezért szükséges többféle indexeket felhasználni. Ily módon könnyebben elérhető a kormányok alapvető törekvése: az ország fejlesztése, a lakosság igényeinek (lehetőség szerinti) kielégítése.

Varga Stefánia 12.B

Felkészítő tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland

Fotó: Turós Ákos Zoltán 9.A

A Léthe partján

Sötét volt. Sűrű és fojtogató, a párás hideg körül vett. Rámászott a bőrömrre és ott ragadt. Nem tudtam levakarni magamról bármennyire is igyekeztem. Hosszú körmeimmel végig simítottam a felkaromat, csúszós nyálkás ragacs tapadt hozzá. Az arcomat is ez borította és a nyakamat is. A szaga olyan volt, mint ősszel az erdőnek. A levelek és az ágak egybeolvadása a termékeny talajjal. A rothadás szaga.

– Ki vagy? – reszelős hang szólt hozzám.

Halkan felsikoltottam, de aztán a számra tapasztottam a kezemet. Mély levegőt vettem. A szívem a torkomban dobogott, szükségem volt pár percre, amíg újra rendesen tudtam venni a levegőt. Hátrálni kezdtem el a hang irányától. Nedves, mohával tarkított kőfalba ütköztem. Leültem és a hátamat neki vettem. Hosszú percek őrijító némasága után újra megszólalt.

– Hallod ezt?

Összeszedtem minden bátorságomat.

– Ugyan mit? Csend van – nagyot nyeltem. – Egyedül vagyunk.

Szavaimat visszaverték a falak, megsokszorozva azt és új értelmet adva nekik. Olyan hallgatag volt minden, hogy sípolni kezdett a fülem. Csupán az őrijító némaság zárt be minket egy áthatolhatatlan burokba.

– Nem – halkan, kétségbeesetten felkacagott. – Ne zajforrást keres. Koncentrálj arra, amit nem hallhatsz, amit már régen nem tudsz. Amiről azt hitted, hogy elfelejtetted pedig csak elsüllyesztetted a tudatod legmélyére.

– Mire gondolsz?

Újabb szünet következett, légzésünk volt az egyetlen hang, ami olykor szertefoszlatta a csend néma szavait. Meguntam a várakozást. Felálltam és járkálni kezdtem az apró helyiségben. Meztelen talpam a kőpadlónak csapódott minden lépésemnél.

– Mit mondtál ki vagy?

Egyre bátrabb és bátrabb lettem. Ha bántani akarna, akkor már megtette volna.

– Senki sem vagyok. Ki akarja tudni?

– Akkor hát miért vagy itt? – a kérdésemre újabb kérdéssel válaszolt.

Gondolkodás nélkül a következőt feleltem: Ez a hely biztonságos.

– Ezt kik mondták? – Suttogásból ordítássá erősödött a vékonyka reszelős hang.

Az üres térben még követelőzőbb, még megfoghatatlanabb lett. Gumilabdaként pattantak vissza a falakról a szavak. Felsértették a fülemet, darabokra zúzták az agyamat, megsemmisítették a józan eszemet. Újra és újra ugyanazokat a kérdéseket vágta hozzám, de már nem voltam biztos benne, hogy ő vagy a visszhang gyúrja át újra és új értelmet adva a mondatoknak. Kezdeti magabiztosságom semmivé foszlott. Áthatolhatatlan kábulat lett úrrá az agyamon.

– Nem tudom – ordítottam vissza torkom szakadtából.

Minden megszűnt körülöttem. Az állandó zaj, ami már percek óta uralta a teret újra tökéletes, harmonikus csenddé szelődült.

– Hagyj békén – suttogtam az üres légbe, leginkább a saját megnyugtatásom miatt.

Szédülni kezdtem. Becsuktam s szememet és egy biztos pontot kerestem, nem is a külvilágban inkább a gondolataim között.

Hallottam a saját velótrázó sikolyomat. Nem tudtam abba hagyni. Addig folytattam, amíg a lélegzetem utolsó morzsája is elhagyta a tüdőmet. A földre rogytam. Halk puffanással estem a padlóra. Megnyugtatott az ismerős érzés, ahogy a csupasz lábam és a tenyerem elgémberedik és zsibbad a jeges érzéstől. Sajogni kezdett a szám. A vér jellegzetes fémes ízét éreztem a fogaimon. Biztos elharaptam, ahogy elestem. Végre eltompultam, nem gondolkodtam, nem éreztem semmit. A fejem furcsán könnyű és üres volt.

– Kezdhettek? – most türelmes volt és gyöngéd.

– Mit? – csak ennyit tudtam kipróbálni magamból. Minden más szó a némasággal forrt össze.

– Emlékezned kell, hogy felejthess. Minden életedben itt buksz el és ugyanott kötsz ki.

Nem tudtam miről beszél, vagy mit akar tőlem. Fáradt voltam és erőtlen. Már azt sem tudtam mióta vagyok itt. Szédültem és hányingerem volt. Forró könny áztatta az arcomat. Próbáltam nem sírni, de nem csillapodott. A kis patakok hömpölygő folyammá változtak. Végig folytak a kövek réseibe, a hasadékaikba. Leszivárogtak egészen az anyaföldig.

Észre sem vettem mikor változott meg körülöttem minden. A tenyeremet zsenge fűszálak cirógatták. Nedves föld illatát éreztem, az újjászületését, a megújulását. Függenyszerű köd ölelt körbe, nem találtam már a négy falat, ami eddig körbevett. A köd sűrűsödni kezdett és gomolyogni nem messze előttem. Emberi formát vett fel: egy kislányét és egy férfiét, az apámét. Apa szájából cigaretta lógott, mint azóta mindig, de ezt a szálát nem gyújtotta meg. A megszokások rabja csakúgy, mint én. Emlékszem, hogy a kora tavaszi időjárás ellenére is különösen hideg volt. Leguggolt elé és felhúzta a narancssárga kabátom cipzárját. A szemében szeretet és törődés csillogott, amiből később a büszkeség született. Felemelő érzés volt, hogy rám büszke nem pedig másra. Az évek múlásával ez a szerep megfordult és én voltam, aki vigyázott rá, nyakig begomboltam a kabátját a hidegben, hogy meg ne fázzon.

Majd egy lány fuvallat elsodorta a képet, de jött a következő. Most egy nő és egy tízéves forma lány alakjában állt elé a köd. Az ágyamon ültem anya pedig mögöttem. A hajamat fonta be, mint minden reggel. A mosoly, ami akkor ült ki az arcára, amikor kész lett a remekművel felbecsülhetetlen volt és ragadós, ilyenkor én is mindig mosolyra fakadtam. Pár év múlva már én voltam az, aki fésűt ragadva hajkölteményekkel ejtettem ámulatba őt.

Én lettem ők és ők váltak azzá, aki voltam.

– Felejts, hogy később emlékezni tudj!

Nem! Lehetetlen, hogy minden apró gesztusukat, kedvességüket elfelejtsem. Nem létezik, hogy egyszer csak már nem ismerem fel őket az utcán, ha elmennek mellettem. A legrosszabb az lenne, ha a szüleim nem ismernének fel. Minden örömet azért élhettem meg, mert ők támogattak. A szeretetet, amit kaptam egy mosollyal, egy érintéssel, egy mozdulattal önszántukból adták kérem sem kellett. Ha felejtennem kell, akkor elfelejtek mindenki mást ha kell, de őket nem.

A semmiből egy pohár víz jelent meg. A pohár falán gyöngyözött a hús folyadék, csak csordogált le az üveg felületen, le egészen oda ahova nem rég a könnyeim is.

– Idd meg!

Ennyi volt, két rövid szó és a világom, amit eddig ismertem megszűnt létezni. A jég-hideg víznek furcsa íze volt. Keserű és egyszerre édes. A fejfájásom és a rosszullétem is megszűnt. Kimerültség uralta az elmémet és a testemet egyaránt. Már nem bírtam tovább nyitva tartani a szememet, lassan lefeküdtem a földre és elaludtam.

Lendvai Petra 10.C

a Tömörkény István Alkotói Pályázat bronzdíjasa

Cogito ergo HUN

A Kárpátok öleltek, ha hazavágytam,
a Mecsekre ért takaróm minden este,
a Kékes is terítette már az ágyam,
ormán hajolt rám hajnali bársony-leple.

Nekem ez a medenceközi miliő
az, melybe menekülni vágyok szépen vissza,
melyben, ha egy vagyok vagy épp a millió,
őrláng bennem a hazaszeretet tiszta

mása, ezt úgy mondanám, hogy identitás,
mely idegen érzéseket ölni képes,
bár otthon, nálunk mindenkitől mindenki más.
Differenciánk ténye fájásban édes:

felkarollak, enyéimhez hasonló vagy,
miattad Angliáig már el se megyek,
hasonlít rám benned a rengeteg szótag,
összecsengünk a nemzetről tanúhegyek

lopott árnyékain. Gomblyukunk a kétely
barázdált felszínébe van vájva,
testeden élni állandóan van elég hely,
a támpontunk külföldi erő ha vágja.

Reggeli mező (Schulcz Ferenc 12.A felvétele)

Mássalhangzóim a rozsdás, vaskos fémek,
mik közt friss magánhangzók elve
maradtam:
ha a nyelvem serceg, anyám hangján élek,
apám felbuzog minden tiport szavamban.

Magamba forrasztok ízes szót és nyelvet,
amellyel a falvakban bebugyolálom
azt, amit minden nép gazul tőlem elvett:
törökök által szabott önmegvallásom.

A földig hajolok, létünk e barna kabát,
hol Kölcseyk álmával áll helyén a tengely,
hol Ady-ódák termelik az éjszakát,
amely minden kapavágást zúgva elnyel.

Édes Hazám! Hozzád érek egyre vissza,
hagyjalak el milliószor és ezerszer,
bennem szereteted édes, meleg, tiszta,
fogadj be mindig, hisz lányoddá nevelsz fel,
amikor őseim finnugor szavával szeretlek.

Dezső Katalin 12.C

*A „Fegyvert s vitézt éneklek”
irodalmi pályázat nyertes verse*

Örökségünk '48

Képzelt politikai vita a nemzetiségi kérdésről 1849 júniusában

Az „Örökségünk '48” című verseny országos döntőjében 5. helyen végzett 12.A osztályos tanulók előadásában

Szereplők:

KOSSUTH LAJOS kormányzó elnök

Péter Krisztina

SZEMERE BERTALAN miniszterelnök, belügyminiszter

Nérel Eleonóra

BATTHYÁNY KÁZMÉR külügyminiszter

Balogh Lilla Szilvia

KOSSUTH: Uraim! Jó és rossz híreim is vannak. Jó hír, hogy Buda május 21-én felszabadult, az osztrák sereg visszavonult Bécs felé. A rossz hír, hogy Jellačić Komárom alól egyenesen a Délvidékre indult, ahol a szerbek, keleten pedig a románok kötik le erőinket.

BATTHYÁNY: Emlékezzetek, mit üzent Teleki László Párizsból: „...adatok nekik mindent, mit csak lehet, a Magyarhont a konföderáció bázisán rekonstruáljuk.”

KOSSUTH: Egy politikai nemzet van, és ez a magyar, a polgárjogot már egyénileg az áprilisi törvényekben mindenkinek biztosítottuk, de kollektív jogokról szó sem lehet! Mi lesz a magyar területi egységgel?

SZEMERE: Az orosz cár és osztrák császár megegyezett a harcunk leverésére, sürget az idő. A rendkívüli helyzet rendkívüli intézkedéseket követel.

BATTHYÁNY: Területi autonómiát kellene adni a horvátoknak, románoknak, szerbeknek, és garantálni kellene nyelvi, kulturális jogaik biztosítását.

SZEMERE: Tárgyalni kellene a románokkal. Joan Dragos képviselő vegye fel a kapcsolatot Avram Jancuval! Az olaszok oktrojált alkotmány nemcsak nekünk, de nekik is arculcsapást jelentett. Ők azt kapták jutalmul, amit mi büntetésül.

KOSSUTH: Azzal egyetértek, hogy a „...nyelvét minden népség nemcsak a magánéletben, de egyházában, iskoláiban, községeiben szabadon használhassa, de szuverén kantonokra felosztani egy országot, ha egy test akar lenni, azt nem érthetem. Főleg azért nem, mert vegyesen, keverve laknak együtt. Kinek jutna eszébe a kis Moldvában lakó nagyszámú csángó magyarok számára külön politikai nemzetiséget követelni? Senkinek.”

BATTHYÁNY: De a rendkívüli hadi helyzet sürget!

KOSSUTH: „Az egy és oszthatatlan Magyarországból külön magyar, tót, német, román, szerb tartományokat alkossunk, az annyit tesz, mintha az országot feldarabolnánk, megszüntetnénk. Soha! Közös törvény, közös jog, közös szabadság, csak ezt adhatjuk nekik.” Ezt üzenem Balcescu román vezetőnek is.

SZEMERE: Nem akarok Cassandra lenni, de félek, hogy már így is késő lesz a megállapodás és a nemzetiségi törvény, amit a Tisztelt Háznak is el kell fogadnia. És ne feledjétek, Cassandrának igaza volt!

Felkészítő tanár: dr. Beckné Sallay Anikó

Erdélyország

Az Erdélyország vetélkedő országos döntőjén

az 1. helyezett csapat által előadott 2 perces jelenet

Játszódik 1904 őszén, Shakespeare Rómeó és Júlia című darabjának előadását követően a Nemzeti Színházban.

Szereplők:

JÁSZAI MARI ünnepelt színésznő

Mózsa Ábel 10.N

ENDRÓDI SÁNDOR elismert költő

Holányi Ákos 10.N

ENDRÓDI BÉLA Endrődi Sándor fia, tehetségesnek mutatkozó író Ács Barnabás 9.B/Ny

ENDRÓDI SÁNDOR: Jó estét művésznő! Köszönöm, hogy fogadott bennünket egy ilyen hosszú és fárasztó előadás után.

JÁSZAI MARI: Megtisztel, Sándor, de jöjjenek csak beljebb, foglaljanak helyet!

ENDRÓDI SÁNDOR: Engedje meg, hogy gratuláljunk a mai előadáshoz, és hogy kifejezzük hódolatunkat ezzel a szerény csokor virággal.

ENDRÓDI BÉLA: Csak csatlakozni tudok édesapámhoz. Bár ifjúi szívemhez Júlia szerepe állhatna közelebb, mégis úgy gondolom, hogy két nő főszereplője volt a mai darabnak: az egyik Júlia, a másik pedig a dajka az Ön felejthetetlen alakításában.

JÁSZAI MARI: Megtisztelő ez a figyelmességük uraim, de azt hiszem, egy kicsit túloznak. Drága Sándor, a fia ugyanolyan jóképű, sármos és bókhintő mint Ön volt 20 évvel ezelőtt.

ENDRÓDI SÁNDOR: Köszönöm a fiam nevében is. Nekem már csak ő maradt, büszke is vagyok rá nagyon. A bölcsészkaron tanul jeles eredménnyel, és az írásban sem tehetéstelen. Barátjával, Juhász Gyulával egy lapot is indítottak nemrég Virágfakadás címmel.

JÁSZAI MARI: Gratulálok fiatalember, remélem, még sok szépet olvashatunk Öntől.

ENDRÓDI SÁNDOR: Mi pedig reméljük, hogy a művésznő újra teljesen egészséges. Nagyon aggódtunk a múlt hónapban, amikor betegsége miatt sorra maradtak el az előadások!

JÁSZAI MARI: Az orvosok szerint már jól vagyok, de azt tanácsolták, hogy nyáron feltétlenül szükségem lenne egy kis levegőváltásra.

ENDRÓDI SÁNDOR: Ha megengedi, javasolnánk egy szodaszép üdülőhelyet, ahol mi is az idén jártunk először Béla fiammal. Az erdélyi Szováta fürdőn a természet hihetetlen csodái, a naptól felmelegedő vízű sóstavak várják a pihenni vágyókat. A Görgényi-havasok nyugati lábánál festői szép környezetben található a fürdőtelep legszebb tava, a Medve-tó, melynek meleg vize nemcsak fürdőzésre alkalmas, de sok betegséget is gyógyít az alhasi panaszoktól a reumáig.

JÁSZAI MARI: És milyen szálláslehetőség van, mert a pihenés szempontjából az is fontos?

ENDRÓDI SÁNDOR: Számos gyönyörű szálló épült a tó partján, mi a Hunyadiban laktunk teljes megleléssel.

JÁSZAI MARI: Nem fárasztó az út odáig?

ENDRÓDI SÁNDOR: Marosvásárhelyig kiépített vasútvonal van, onnan pedig fiákerek viszik a vendégeket.

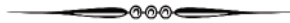
JÁSZAI MARI: És mondja kedves Sándor, nem unatkoztak ott?

ENDRÓDI SÁNDOR: A szórakozást a fürdőtelepen elsősorban a fürdőzés biztosította, de nem hiányoztak a különböző előadások, bálok, székely népi mulatságok, a tutajozás, csónakázás, szandolinok sem.

ENDRÓDI BÉLA: A legegyszerűbb mulatság volt az utazás Afrikába, azaz a tó átúszása a túlsó partvidékre, ahol aki fekete sárral bekente magát, olyan négerré változott, hogy Abissziniában is számot tehetett volna. A fürdőkabinunk falán egy alkalmi versike meg is örökítette a nyaralást, melyet a fürdőközönség az esti tutajozás közben a Bob-herceg dallamára énekelt valahogy így:

„Szovátán hej, van három sós-tó
És mindenikben víz elég,
A tóban úszkál sok bájos nőcske
S a férfi szíve majd elég,
Gömbölyű vállak, formás lábak
Keltének forró, édes vágyat...
Hát még a mit elrejt a tó
A bűvös-bájos Medve-tó!”

JÁSZAI MARI: Hát ez tényleg bájos. Uraim, sikerült felcsigázniuk a kíváncsiságomat, úgy-hogy jövő nyáron találkozunk Szovátán! Köszönöm a látogatásukat.

*Az Erdélyország vetélkedő országos döntőjén
a 4. helyezett csapat által előadott 2 perces jelenet*

Játszódik valamikor az 1900-as évek elején, Székelyudvarhelyen, egy orvosi rendelőben.
Szereplők:

EMESE, az asszisztens	Henics Blanka Regina 9.N
ORVOS	Seres Gergő 9.N
GYULA BÁCSI, zalai gazda	Varga Vencel 9.N

– Kérem a következőt!

– Jó napot kívánok. Az ország másik végéről, Zalaegerszegről jöttem Önhöz doktor úr, mert azt hallottam, hogy itt olyan csoda vizek vannak, amikkel biztosan ki tudnak gyógyítani a sokféle nyavalyámból.

– A legjobb helyen jár kedves bátyám. Nálunk Székelyföldön több mint 2000 gyógyforrás van. No, de mi a panasz?

– Hát egy kicsit vérszegény vagyok, legalábbis a feleségem szerint.

– Erre a homoródi vizek közül a Gyárfás-forrás vagy a Mikó-forrás vizét ajánlom, ami kitűnő élvezeti ital és páratlan hatású gyógyvíz. Bámulatos hatásúnak bizonyultak az általános testi gyengeség esetében, vérszegénységben, vesebajokban. Élénkítik és előmozdítják az emésztést, a légzés szerveinek működését.

– No hiszen ott is van egy kis baj, merthogy szeretek pipázni. Aztán meg utána rám tör a köhögés, sokszor alig tudom abbahagyni.

– A korondi forrás vizének hatása tüdő- és légzési bajokban a csodával határos. A vízben vasbikarbonáton kívül lényeges alkotórészek: a szabad szénsav, a nátrium- és magné-

Utcazenész (fotó: Nagy Sára 9.A)

zium-bikarbonát. Ráadásul a vas- és többi bikarbonátnak egymáshoz való viszonya olyan, hogy a vérszegénységben és más bajokban szenvedők is bátran fogyaszthatják, vagyis kend is.

- Hej, a rézangyalát ennek a sok bika-bónának, ebből nem sokat értettem!
- Gyula bátyám, én inkább azt javaslom, hogy akassza szögre a pipáját!
- Azt már nem! Még akkor is mindig velem van, ha takarni vagy szénát forgatni megyek a mezőre. Pedig de messze van az! Hét dombon és három szegen is túl. Csak hát a lábaimmal is valami baj van, már nem iparkodnak úgy, mint régen.
- Erre is van megoldás nálunk. A borszéki savanyúvíz izom-, idegedző, erősítő hatása páratlan. Fürdés után a legnagyobb erőfeszítésre képes az ember, mintha a szervezet, mintha a végtagok megkönnyebbültek volna. A víz a lábizmoknak bámulatos könnyűséget, ruganyosságot, acélosságot, fűrgeséget kölcsönöz. Játszva tesz majd meg olyan hegyi utakat, amilyenek megtételére azelőtt képtelennek érezte magát.
- Ha jól értem doktor úr, a borszéki vizet külsőleg, a korondi és a homoródi vizet pedig belsőleg kell alkalmazni.
- Pontosan. Meglátja Gyula bátyám, a mi borvizeink meggyógyítják majd.
- De furcsa neve van ennek a maguk gyógyvizének, borvíz?
- A borvizek onnan kapták a nevüket, hogy egyes fajtaiknak, ásványi anyag tartalmuktól függően, enyhén savanykás borizük van.
- De hiszen ezt a csodaszert én is ismerem, sőt rendszeresen alkalmazom is, de mifelénk spriccernek mondják.

Felkészítő tanár: dr. Beckné Sallay Anikó

MEGTUDTUK

„Semmi sem olyan értékes, mint ami te vagy másokban, és a többiek tebenned.”

Esterházy Péter

Búcsúztató

Kedves Edit!

Tudtuk. Az eszünkkel tudtuk, hogy előbb-utóbb, mint kolégától el kell tőled köszönnünk, de mindannyian bízunk abban, hogy erre csak később kerül sor. Szinte mindenki tudja rólad, hogy Nagyrákoson születtél, hiszen nagyon sokat jártál haza, törődtél szüleiddel, később pedig a szülői házat is felújítottad, mert úgy gondoltad, a nyaraidat ott fogod tölteni.

Azok közé tartozol, akik nem a Zrínyiben végeztek, hiszen a gimnáziumi tanulmányaidat még Őriszentpéteren kezdted el, majd a gimnázium megszűnése miatt a körmenti Kölcsey Ferenc Gimnáziumban fejezted be. 1977-ben szereztél matematika–fizika szakos középiskolai tanári diplomát a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán. Végzésed után azonnal a Zrínyibe kerültél, 1977 augusztusa óta vagy a gimnázium tanára, ahol mindkét szaktárgyadat folyamatosan tanítottad. Ez idő alatt 23 évig voltál megszakításokkal osztályfőnök, 8 évig a levelező tagozat vezetőjeként is dolgoztál. Közben úgy gondolom, igazi zrínyissé váltál.

Tanári munkádat nagyfokú szakmai tudásod mellett következetesség, alaposág, pontosság, igényesség, fegyelem jellemezte. Pályakezddésed egybeesett a fakultációs rendszer kidolgozásával, ebben a munkában tevékenyen vettél részt. Gimnáziumunkban 30 évvel ezelőtt indult a speciális matematika tagozat, már az induló osztály egyik matematikatanára voltál, azóta is folyamatosan tanítottál ilyen típusú osztályokban.

A tehetséggondozás kezdetektől fogva kiemelt szerepet kapott munkádban, melynek eredményeként tanítványaid rendszeresen helyezéseket értek el a megyei szintű versenyeken, és több tanítványod jutott el a matematika és a fizika OKTV, az Arany Dániel matematikaverseny, a Mikola Sándor fizikaverseny döntőjébe, jól szerepeltek a nemzetközi Kenguru matematikaversenyen. Tehetséggondozó munkádat nemcsak iskolánk tanulói élvezhették, felkérésre rendszeresen tartottál megyei szintű csúcscsakköröket, matematikából és fizikából is.

2000 és 2004 között a Zala Megyei Önkormányzat Pedagógiai Intézetének középiskolai matematika szaktanácsadói feladatát is elláttad. Szaktanácsadóként kiemelt feladatodnak a matematika tantárgy tartalmi változásainak és az új módszertani eljárásoknak a

nyomon követése, illetve közvetítése a kollégák felé, szakmai továbbképzések szervezése volt. Szaktanácsadóként elérted, hogy a megyei középiskolai matematikaverseny feladatai és megoldásvázlatai kiadvány formájában is megjelenjenek.

A naprakészség nemcsak azt jelentette számodra, hogy minden órára lelkiismeretesen felkészültél, hanem azt is, hogy szakmai fejlődésed érdekében rendszeresen képezd magad. Az intenzív matematika továbbképzés mellett számos tanfolyamon vettél részt, az itt szerzett ismereteidet beépítetted az óráidba és felhasználtad a napi munkádban is.

Iskolánkban 1997-ben indult nyolcosztályos képzés, ebben a munkában 2000-től folyamatosan részt vettél matematika–fizika tanárként. Ennek kapcsán kezdtél el oktató-programokat készíteni 5., 6., 7. és 8. osztályosok számára matematikából, melyek az iskola honlapján jelenleg is elérhetők.

A „kisgimnazistákkal” való foglalkozás készítetted arra, hogy a MATEGYE alapítvány által évről-évre kiírt pályázatokra feladatokat készíts a Zrínyi Ilona matematikaversenyre. Munkádat minden évben díjazták.

A gimnázium történetének meghatározó tanáregyeniségévé váltál, magas színvonalú munkádért az alábbi elismerésekben részesültél:

- 1983: miniszteri dicséret;
- 2006: „Móra János Emlékgyűrű”;
- 2008: „Ericsson a fizika tehetségeinek gondozásáért” díj;
- 2008: tanácsosi cím;
- 2011: Elismerő Oklevél (Nemzeti Erőforrás Minisztérium);
- 2014: Németh László-díj.

A leírtak azt bizonyítják, hogy tevékeny, aktív, megújulásra képes pedagógusi pálya áll mögötted, de a rólad alkotott kép nem lenne teljes, ha nem beszélénk arról, hogy mennyire szerettek és tiszteltek osztályaid, tanítványaid. Mindig is szigorú, következetes, igazságos tanár voltál, ennek ellenére (vagy éppen ezért?) vívtad ki tanítványaid szeretetét, elég csak az utolsó osztályodra, vagy éppen az idén végzett 12.A osztályra gondolnunk!

Kollégáid számára nemcsak a kimagaslóan eredményes munkád példaértékű, hanem az a kiállásod, amellyel véleményedet, gondolataidat, kritikai észrevételeidet egy-egy értekezleten vagy összejöveten megfogalmaztad.

Kedves Edit, bízom abban, hogy a kimerítő évek után az erőd visszatér, hiszen Te sohasem adod fel! Kívánom, hogy a megálmodott nagyrákosi pihenésből minél több valóra váljon! Jó egészséget, nyugalmasabb éveket kívánok. Tanácsaidra, véleményedre, humorodra a továbbiakban is számítunk, visszavárunk! Szegényebbek leszünk nélküled. Ne hidd el, hogy senki sem pótolhatatlan, a pótlások mindig mások. Nem rosszabbak, nem jobbak, egyszerűen nem Orbán Editek.

Pálovicsné Tusnád Katalin

A „tanárok tanára”

Dombi József

A ma 96 éves Dombi József kísérleti fizikus, címzetes egyetemi tanár Szegeden él. 1920-ban született Nagylengyelben, gimnáziumunkban érettségizett 1938-ban, Boleratzky Lóránd osztálytársa volt. Felvételt nyert a szegedi egyetemre, ahol matematikát és fizikát tanult. Már egyetemistaként gyakornokként dolgozott a kísérleti fizika tanszéken. 1944-ben behívták katonának, a háború végén amerikai hadifogságba került Hamburg környékén. Hazatérve Pakson tanított, majd Szegeden a kereskedelmi iskolában. Később 1950-től a szegedi egyetemen oktatott a kísérleti fizika tanszéken. 1976-ban ment nyugdíjba. De ma is – 96 évesen – tart mérési gyakorlatokat. 1947-ben nősült, zalai lány lett a felesége, házasságukból 4 fiú született, közülük egy fiatalon meghalt. Ma 3 fiú, 11 unoka és nemsokára 6 dédunoka gyűlik össze a családi összejöveteleken, közülük néhány külföldön él, de mindnek köze van a matematikához.

Dombi József „a tanárok tanára” zenét hallgat, olvas, tarokkozik, címzetes egyetemi tanár. Arany-, Gyémánt-, Vas- és Rubinoklevél tulajdonosa.

Tanulmányok

1926–30 Zalaegerszeg, elemi iskola

1930–38 Zalaegerszeg, Deák Ferenc Reál Gimnázium (ma: Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium)

1938–43 Szegedi Ferenc József Tudományegyetem TTK matematika–fizika tanárszak

Munkahelyek, kutatói és tanítási tapasztalat

1941 február: egyetemi díjtalan gyakornok a Szegedi Ferenc József Tudományegyetemen

1942–44 Szeged: Szent István Kereskedelmi Középiskola, segédtanár

1946 októbertől 1948 júniusig: Paks, Kereskedelmi Középiskola, matematika–fizika szakos tanár, tanított még közgazdaságtant és testnevelést

1948–49: Szegedi Szent István Kereskedelmi Középiskola, matematika–fizika szakos tanár, gyors és gépírást is tanított

1949–50: Baross Gábor Gyakorló Gimnázium Szeged, matematika–fizika szakos tanár, földrajzot is tanított

1950 szeptembertől: Szegedi Tudományegyetem, Kísérleti Fizika Tanszék, adjunktus

1968-tól: Szegedi Tudományegyetem, Kísérleti Fizika Tanszék, docens

1985-ben hivatalosan nyugdíjba ment, de 2016 júniusig óraadóként folytatta az egyetemi munkásságát az Optikai és Kvantumelektronikai Tanszéken. 1985–88: előadó, azután gyakorlatvezető

Tudományos elismerések, díjak, tagságok

1970 Kiváló Munkáért elismerés

1970 arany diploma

1975 gyémánt diploma

- 1986 József Attila emléklakett
- 1987 Eötvös Lóránd Társulat Kitüntetése
- 1998 Felsőoktatásért Emléklakett
- 2009 vasdiploma
- 2010 Szeged város a Szegedért emlékérmét adományozta
- 2014 Marx György Felsőoktatásért emlékérem
- 2016 A Fizikai Társulat ezüst emlékérmé felterjesztés

Fontosabb publikációk

- A. Budo, J. Dombi, L. Szöllösy: Über die Bestimmung der absoluten Quantenausbeute fluoreszierender Lösungen, 1956, Acta Phys. Chem., Szeged
- J. Dombi, R. Horvai: Über die Konzentrationabhängigkeit der der spektralen Wirkung der Sekundärfluoreszenz, 1956, Acta Phys. Chem., Szeged
- A. Budó, J. Dombi, R. Horvai: Beiträge zur Frage der spektralen Wirkung der Sekundärfluoreszenz, 1957, Acta Phys. Chem., Szeged
- I. Ketskeméty, J. Dombi, R. Horvai: The connection of the absorption and fluorescence spectra of solutions, 1960, Acta Physica Academiae Scientiarum
- I. Ketskeméty, J. Dombi, R. Horvai: Fluoreszenzemission, absorption und temperaturstrahlung von lösungen, 1961, Annalen der Physik
- I. Ketskeméty, J. Dombi, R. Horvai, J. Hevesi, L. Kozma: Experimentale Prüfung des Wawilowschen Gesetzes im Falle fluoreszierender Lösungen, 1961, Acta Phys. Chem., Szeged
- I. Ketskeméty, J. Dombi, R. Horvai, J. Hevesi, L. Kozma: Bestimmung der fluoreszenzausbeute und des fluoreszenzspektrums mittels erregungslichtquellen mit kontinuierlichem spektrum, 1961, Acta Phys. Chem., Szeged
- J. Dombi: Energy transfer processes in luminescent mixed solutions, 1968, Acta Physica Academiae Scientiarum Hungaricae
- J. Dombi: Some remarks on corrections concerning energy transfer processes in luminescent mixed solutions, 1970, Acta physica Academiae Scientiarum Hungaricae

ÖNÉLETRAJZ

1920. február 5-én Nagylengyelben születtem, ahol édesapám csendőrtiszt helyettesként szolgált. Az 1924-es nyugdíjazása után költöztünk Zalaegerszegre. Édesapám a nyugdíj mellett egy sör-nagykereskedőnél és egy gabona-nagykereskedőnél vállalt munkát. Egy nővérem és egy bátyám volt. Édesanyám, Wiener Julianna az öt tagú család háztartását vezette. A bátyám sajnos korán, 1927-ben meghalt.

A házuk az akkori város szélén volt, onnan jártam a kb. 1 km távolságra lévő óvodába, majd elemi iskolába. Akkoriban a mai szép rózsaliget csak egy elhanyagolt nádas volt. Az elemi iskola befejezése után a zalaegerszegi gimnáziumban folytattam tanulmányaimat. Az 1930-as években tanárhiány volt, így a matematikát az első három évben a rajztanár tanította, majd egy idős matematika–fizika szakos tanár. A 6. osztályban egy fiatal, jó matematika–fizika tanárt kaptunk, aki matematika szakkört is szervezett. Nála szerettem meg a matematikát és a fizikát. Gimnáziumi tanulmányaim alatt tagja voltam

a Zrínyi-cserkészcsapatnak, az önképzőkörnek, sportkörnek, és a Mária-kongregációnak. Felsőskoromban a latintanárom, Csiky György megbízott az ifjúsági könyvtár kezelésével.

1937-ben egy cserkészcsapat által szervezett műsoros esten szerepeltem egy tánc-csoport tagjaként, amelyben a partnerem egy ötödikes gimnazista leány, Német Katalin volt. A vele való ismeretség lassan elmélyült, és amikor szeptemberben Szegedre költöztem, megígértük egymásnak, hogy megvárjuk egymást.

1938 júniusában, az érettségi után, amikor az ifjúsági könyvtár feladatait leadtam, az iskolai hirdetőtáblán olvastam, hogy a szegedi Báró Eötvös Loránd Kollégium felvételt hirdet matematika–fizika–kémia szakos képzésre havi 30 pengő ösztöndíjjal. 25 pengőt kellett fizetni a teljes kollégiumi ellátásért. Ezt a költséget szüleim vállalták, és így jelentkeztem az egyetemre. 1938. július 2-ára hívtak be, amely során a fiatal Kalmár László adjunktus és a kollégium igazgatója Nárai Szabó István beszélgettek el velem 1–1 órát matematikáról és fizikáról. Ezután ők javasolták, hogy adjam be a felvételi kérelmemet, ami sikeres volt. Így kezdődött a szegedi életem.

Az egyetemi órák mellett (heti kb. 37) voltak még kollégiumi órák is (heti 2 óra matematika, 2 óra fizika, 2 óra német, 2 óra francia). A kollégiumban összesen kilencen voltunk. Én voltam az egyedüli elsőéves. Minden félév végén az egyetemi indexet a kollégium igazgatójának be kellett mutatni, aki nagyon elégedetlen volt, ha jelesnél rosszabb érdemjegyet látott.

A harmadik félév végén, a mechanikavizsgám után, Gombás Pál behívott az Elméleti Fizika Tanszékre, ahol a kalcium atommag kötési energiájával kapcsolatos számolásokat végeztem. Év végén Gombás visszatért a Kolozsvári Egyetemre, de az Eötvös Kollégium miatt én maradtam Szegeden.

1941 februárjában Fröhlich Pál a Kísérleti Fizikai Tanszékre hívott. Itt dolgoztam először díjtalan, majd díjazott gyakornokként. 1942-ben megkaptam a Horthy-ösztöndíjat. A szakvizsgám letétele után kezdtem meg a gyakorlótanári évemet, de ez mindössze három hétig tartott, mert Furbás Oszkár, a gyakorlógimnázium igazgatója javasolt egy tanári állás betöltésére. Így még a diplomám kézhezvétele előtt megkezdtem a helyettes tanári működésemet a Szegedi Kereskedelmi Iskolában.

1944. januárban, a szénszünet ideje alatt, a középiskolai tanári oklevél megszerzése érdekében a Budapesti Közgazdasági Egyetem által szervezett egy hónapos tanfolyamon vettem részt.

A tanári kinevezésem után, 1944. július 23-ára kitűztük az eljegyzést Katalinnal. Mivel 1944 októberében a katonaság közbeszólt, a házasságunkra csak a háború befejezése után került sor, 1947. februárjában. 1948-ban született meg az első gyermekünk József, majd 1949-ben, 1950-ben és 1952-ben további 3 fiunk.

1944 októberében elrendelték Szeged kiürítését, Kaposvárra kellett szolgálattételre jelentkezni, de én Zalaegerszegre mentem. Ott ért az október 15-i Horthy-féle proklamáció, melyet néhány óra múlva követett a Szálasi-féle hatalomátvétel. Néhány nap múlva falragaszok hirdették, hogy a katonaképes férfiaknak a hadkiegészítő parancsnokságon kell jelentkezni nyilvántartásba vétel végett. November 1-jén Nagykanizsára kellett bevonulnom, ahonnan Érsekújvárra kerültem. Itt kezdődött a katonai kiképzésem. Az orosz csapatok közeledtével, december végén az egész zászlóaljat Németországba költöztették, először Nürnberg mellé, majd Stettinbe, ahol folytatódott a katonai kiképzés.

1945 március 15-én Lingen-Ems-be helyeztek át bennünket, ahonnan húsvét hétfő reggelén az angol csapatok közeledése miatt gyalogmenetben indultunk északra. Kuckshafennél teherhajóval a Vilmos császár csatorna északi végére szállítottak, hogy majd Dániába jussunk. Itt ért május 9., a német kapituláció napja. Az angoloktól azt az utasítást kaptuk, hogy Hamburgig gyalog menjünk, majd onnan hazaszállítanak bennünket. Három napig meneteltünk, de a zászlóalj nem követett bennünket, szálláscsinálókat. Ott rekedtünk tizenketten egy német faluban, és másfél esztendeig maradtunk. Közben felvettük a Hamburg-Alsterdorfi magyar hadifogolytáborral a kapcsolatot, hogy ha megindul a hazaszállítás, akkor csatlakozhassunk hozzájuk.

1946 szeptemberében a tábort Pockingba szállították, ahová mi is követtük, majd októberben hazakerültünk. Megérkezésem után jelentkeztem szolgálattételre a szegedi iskolámnál, de már be volt töltve az állásom, és ezért a Pakson meginduló új iskolához helyeztek át. Ott együtt tanítottam a velem körülbelül egyidős Tarisznyás Györgyivel, akit később a Rajk-perrel kapcsolatban 12 évre elítéltek. Pakson a matematika és fizika tantárgyakon kívül tanítottam közgazdaságtant, valamint a koedukált iskola fiú tanulóinak testnevelést. 1948-ban visszakerültem a szegedi kereskedelmi középiskolába, ahonnan 1949-ben a gyakorló gimnáziumba mentem tanítani, majd 1950-ben a Szegedi Tudományegyetem Kísérleti Fizikai Intézetébe kerültem. Itt először a biológus hallgatók száz fős csoportjának, majd a következő évben a gyógyszerészeknek tartottam a fizikaelőadást, azután pedig a vegyészek számára az alkalmazott fizika kollégiumot. 1969-ben, Budó Ágoston halála után, a II. és III. éves fizika alapkollégiumot tartottam. A II. éveseknek még nyugdíjazásom után 3 éven keresztül én tartottam az előadást, de az azt követő években már csak a laboratóriumi gyakorlatokat vezettem a 2014-es tanév végéig.

Szegedre való visszatérésem után folytattam a még háború előtt megkezdett doktori fokozat megszerzéséhez szükséges kutatásokat, és 1950-ben megszereztem az egyetemi doktori címet. Az intézetben az oktatási feladatok mellett a tanszékvezető helyettesi pozíciót is elláttam a Budó Ágoston által vezetett tanszéken. Ezek mellett a Budó Ágoston által vezetett kutatócsoportban végeztem lumineszcencia vizsgálatokat, majd 1968-ban a keverékdatok fluoreszcenciájával foglalkozó kandidátusi értekezésemet is elkészítettem. A fokozatot 1968-ban kaptam meg. Együtt dolgoztam Kecskeméti Istvánnal (aki Budó Ágoston után tanszékvezetői pozíciót töltött be), Szőlősi Lászlóval, Horvai Rezsővel.

Egyetemi tanulmányaim alatt kísérleti fizikából Fröhlich Pál, elméleti fizikából Gombás Pál, majd Széll Kálmán, matematikából Riesz Frigyes, Kalmár László, Lipka István, Szőkefalvi Nagy Gyula, Szőkefalvi Nagy Béla tanítottak. Egyetemi évfolyamtársaim közül sokan maradtak az egyetemi oktatásban, mint például Kónya Albert, Jeszenszky Béla, Gyulai Zoltán, Hun Péter, Berencz Ferenc, Szalai László, Bor Pál.

Számos tanítványom szintén neves kutatóvá, illetve oktatóvá vált, csak néhányat említve: Pálinkás József, Szabó Gábor (SZTE rektora), Ormos Pál (Szegedi Biológiai Központ igazgatója).

Írta és összeállította: **id. Dombi József és ifj. Dombi József**

„Földi tartózkodásunk átmeneti jellegű”

Tóth Imre

Tóth Imre költő 2016-ban lesz 50 éves. 1966-ban Zalaegerszegen született, általános iskolai tanulmányait is itt végezte, és a Zrínyi Miklós Gimnáziumban érettségizett 1985-ben. Sorsa a gimnáziumi könyvtár fakultációján pecsételődött meg. Előbb a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, majd a József Attila Tudományegyetemen könyvtáros diplomát szerzett.

Első publikációja 1983-ban jelent meg. 1988 óta a zalaegerszegi Deák Ferenc Megyei Könyvtár munkatársa. A Zalai Írók Egyesülete zalaegerszegi tagozatának vezetője volt 1999–2009 között. 2003 óta a Zalai Írók Egyesülete jogutódjának, a Pannon Írók Társasága titkára. 2003 óta a Pannon Tükör folyóirat munkatársa, 2006-tól vers-rovatvezetője.

Önálló kötetei:

- Nostradamus menyezgője (verseskötet), Zalai Írók Egyesülete, 2004
- A lélek nulla foka (verseskötet), Parnasszus, 2009
- A kert és más novellák, Pannon Írók Társasága, 2015
- Exit (verseskötet), Pannon Tükör Könyvek, 2016

Ez utóbbi kötetét a bemutatókor egykori gimnáziumának dedikálta, melyet az iskolai könyvtárban helyeztünk el.

Elismerései:

- Zalai Prima Díj, 2011
- A Magyar Írószövetség és a Canon Digitális Könyvnyomtatási Pályázat díja, 2015

Tagja a Magyar Írószövetségnek és a Szépirok Társaságának. A csendes, szerény, egykori diák vallja, hogy a „*az ókor óta mindenkinek a saját kora a legszörnyűbb*”, de ezzel együtt is szereti az életet, nem pesszimista, még ha verseiben fel-feltűnnek a negatív élet-érzések.

Vajda Lászlóné

Emlékeim a huszadik századból

A huszadik század nyolcvanas éveiben kezdtem el gimnáziumi tanulmányaimat a Zrínyi Miklós Gimnáziumban. Ezt a korszakot ma szokás „puha diktatúrának” is nevezni, de nekem csak a „boldog” nyolcvanas évek.

Életem első zrínyis irodalomóráján Kis Kádi tanár úr 45 perc alatt lenyűgöző előadást tartott, amelyben összefoglalta a világ- és a magyar irodalom történetét. Ezt nevezik, azt hiszem, erős kezdésnek. Később Ács Gáborné lett az osztályfőnököm és magyartanárom. Neki is nagyon sokat köszönhetek. Ebben az időszakban kapcsolódtam be, egy irodalmi pályázat nyomán, a Zalaegerszegi Írókör munkájába. Az írókör vezetője Bán Zsuzsa író nő volt, de a korszak szinte összes meghatározó zalai írója megfordult ott: Pécsi Gabriella, Pék Pál, Lackner László, Orsós Jakab, és még sorolhatnám a neveket. A József Attila Városi Könyvtár befogadta az írócsoport rendezvényeit. Ebben az időben kezdtek megjelenni az Egerszegi Füzetek számai, amely periodika – folyóirat híján – jelentős szerepet töltött

Tóth Imre:
Fikciók

Semmi nem jött létre. Semmi nem vált valóra.
Kardinálisok tartják tenyerükön az időt.
Apámmal állok egy állomáson, ami már soha nem
épül fel újra. Tömeges eltűnések.
Az utolsó idők szentjei már az utcán vannak.
A bombázás után. A karhatalom fenntartja a rendet.

Két kínai nő ül mellettem a vonaton. Én apámra gondolkodom.
Aki már húsz éve halott. Húsz év múlva lehet, hogy én is.
Azt mondják, a katonák parancsot teljesítenek.
De mi mit teszünk mind? Tesszük, amit mások mondanak.
Egymástól függünk, de nem
vesszük észre.
Mert a parancs, az parancs.

A Kardinális az ablakhoz lép. Lassan elhúzza a függönyt.
Az asztalon kávécsésze.
Az utcán egy hajléktalan kabátban
ül a padon. Hűvös volt az éj.
Hálója és toalettje a park.
Kutyák futnak a fűvön.
Egy álcázott rádióállomás elkezd sugározni
a miniszterelnök utolsó beszédét.

be a zalai irodalmi életben. Ennek a sorozatnak első, és második számában jelentek meg első verseim. Közben meghívást kaptam a Sárváron megrendezett Diákköltők–diákirók fesztiválra, két alkalommal is.

Egy alkalommal, azt hiszem, Keresztury Dezső születésnapja volt, saját verseimet kellett felolvasnom a Mester előtt. Nehéz feladat volt, de Dezső bácsi jól fogadta. Ha jól emlékszem, valami olyasmit mondott, hogy fogok én még jó verseket is írni.

Fővárosi irodalmi folyóiratban először 1985-ben publikáltam, nevezetesen a Mozgó Világban. Ezt hosszabb szünet követte. Az 1990-ben megjelent Lüktetés című antológia után a frissen induló Pannon Tükör folyóiratban jelent meg néhány versem. A folyóiratnak később munkatársa is lettem.

Azóta négy kötetem jelent meg. Tagja lettem a Magyar Írószövetségnek, a Szépirok Társaságának és a Magyar PEN Clubnak. Amikor időnként elmegyek az alma mater előtt, eszembe jut a távoli kezdet, amely idáig vezetett.

Tóth Imre

30 év matematika

30 éve indult a speciális matematika tagozat
Orbán Edit tanárnő és tanítványai emlékeznek

Dr. Vajda István (akkori igazgatóhelyettes) kezdeményezésére és előkészítésével 1986 szeptemberében indult ez az osztálytípus. Az első osztályt ő (analízis, geometria, ábrázoló geometria) és én (algebra, lineáris algebra, komplex számok, csoportelmélet, számelmélet, matematikai logika, kombinatorika, valószínűség számítás) tanítottuk, csoportbontásban. Azóta minden évben tanítottam matematikát a speciális matematika tagozat elnevezésű osztályokban 1986–2002 között, emelt szintű matematika néven futó osztályban, a 2002–2006-os években négyévfolyamos, 2006-tól pedig ötévfolyamos képzés keretében.

Ezek voltak azok az osztálytípusok, amelyeket „nekem találtak ki”, ők jelentették a szakmai kihívást, itt tanítványaimat sok esetben problémamegoldó partnereimnek tekinthettem. Nemegyszer szemben találtam magam nálam okosabb tanítvánnyal, akivel csak úgy tudtam elfogadtatni magam, ha érezte a felkészültségemet, háttértudásomat. Azért is jó volt ebben az osztálytípusban tanítani, mert nem kellett őket motiválni, szerették a tárgyat (többségüket már a 7–8. osztályosoknak tartott szakkörön megismertem). Érdekes volt tapasztalni, hogyan hatottam rájuk, egy-egy érettségi-, felvételi- vagy versenyfeladatnál hasonlóan nyúltak a probléma megoldásához, mint én tettem volna. Ezért is tartottam mindig nagyon szerencsésnek, hogy ezeket az osztályokat két matematikatanár tanította és néha egy harmadik fizikatanár, mert így a problémák többféle megközelítésével, megoldásával találkozhattak. Az én matekos párom nyolc évig dr. Vajda István, utána négy évig Pálovicsné Tusnady Katalin és Pethő Attila, végül az utolsó három osztályban Pálovics Róbert volt.

Az első négy osztály még heti 8 órában tanulta a tárgyat, nagyon sok középiskolai tananyagot túlmutató ismerettel. Ez – valljuk meg – nem biztos, hogy igazán szerencsés volt, és ha még azt is hozzátesszük, hogy a budapesti Fazekas Mihály Gimnáziummal egy kategóriában versenyeztünk, nem sok babért arattunk le. Szerencsére később kicsit szelídült a dolog, az óraszám hatra csökkent, a tananyag úgy változott, hogy már csak annyira haladta meg a középiskolai szintet, amennyiben a felsőfokú tanulmányok első évét könnyebbé tettele megkövetelte.

Ahol én matekosokat tanítottam, azok mind rendes osztályok voltak, jó fejek és nem „kockafejek”. Szép emlékeim vannak róluk. 2002-ig osztályfőnöki feladatot nem kaptam matekos osztályban, de ezután egy négy- és egy ötévfolyamos osztálynak már osztályfőnöke lehettem, és mellette matematikára tanítottam őket. Fizikát is tanítottam ebben az osztálytípusban, de egy osztályban sohasem tanítottam mindkét tárgyat. Az én matekos osztályaimban túlsúlyban voltak a fiúk, akik jellemzően passzivitásba vonultak, ha valamilyen feladatvállalásról van szó. Ez a fiú túlsúly viszont jó volt olyan szempontból, hogy ők jobban kijöttek egymással, a sok lány között – tapasztalatom szerint – sokkal inkább felüti fejét a rivalizálás, féltékenység, klikkek alakulnak ki. A második osztályomnál inkább olyan probléma volt, hogy a kevés lányban kisebbségi érzés alakult ki a sok „másóval” szemben.

Felkértem – a 30 év alatt tanított némelyik osztályból – egy-egy tanulót, hogy visszaemlékezésével mutasson rá, mit kapott ebben az osztálytípusban, amit a későbbiekben hasznosítani tudott. Álljon itt két volt tanítvány visszaemlékezésének kivonata!

Orbán Edit

Az általános iskolai matematikatanárom terelgetett ebbe az osztálytípusba, amiért nagyon hálás vagyok neki.

Mit köszönhetek ennek a négy évnek? A férjemet, a barátaimat és a hivatásomat is. Orbán Edit és Pethő Attila, matematikatanáraink és Németh Veronika, kémiaatanárom átadták nekem azt a tudást, a tanári szakma iránti szeretetet, amivel megalapozták a továbbtanulásomat és elkötelezettségemet a tanári hivatás mellett.

Alma materemtől nem csak tudást kaptam, hanem gyönyörű és felejthetetlen diákéveket is. Osztályunk igazi közösségé Kovácsolódott a gólyaavatók, az iskolanapok, a kosár- és focimeccsek által, közben pedig életre szóló barátságok és szerelmek alakultak ki.

A gimnáziumi évek után a szegedi József Attila Tudományegyetemen végeztem el a matematika–kémia szakot. A középiskolai matematikaórák magas heti óraszámja lehetővé tette a magas szintű tudás megszerzését, ami előnyömmre vált az egyetemi évek során.

Visszatérve szülővárosomba, Zalaegerszegre, öt és fél évig az Apáczai Csere János Gimnáziumban tanítottam, majd a szülési szabadság után a Kőlcsey Ferenc Gimnázium matematika–kémia tanáraként helyezkedtem el, ahol jelenleg is dolgozom.

Összességében elmondhatom, hogy a volt középiskolai tanáraink oktatási és nevelési módszerei olyan mélyen belém ivódtak, hogy még 20-25 év távlatában is felismerem magamon ezek hatását és nagyon kellemes emlékeket őrzök a gimnáziumi éveimről.

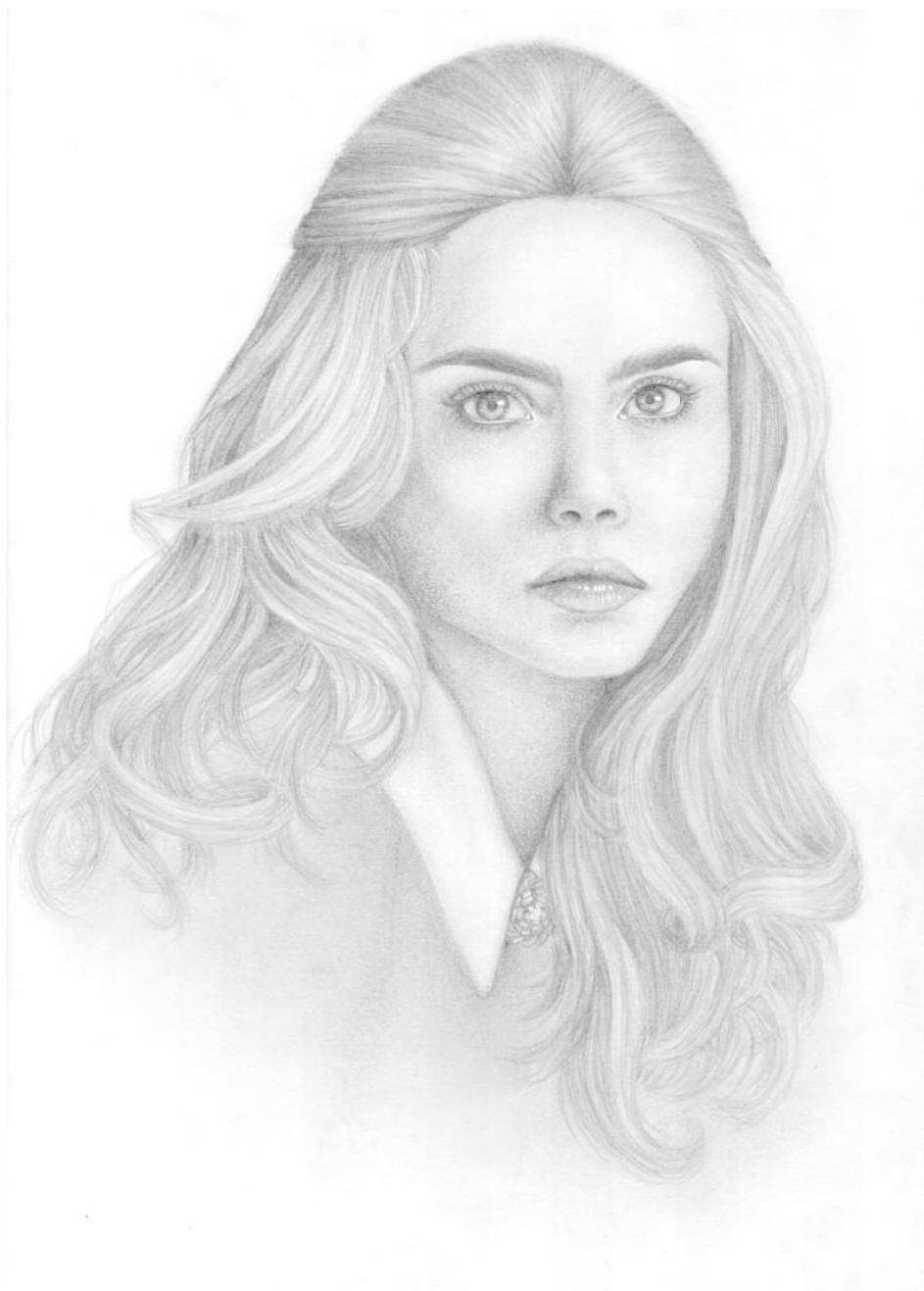
Dömök Szilvia (1990–94)

Nagy szeretettel és hálával gondolok a gimnáziumi éveimre. A Zrínyi Miklós Gimnázium speciális matematika osztályában dr. Vajda István és Orbán Edit személyében kitűnő matematikatanáraink voltak. Nagyon szerettem Vajda tanár úr kristálytisza és világos óráit, Orbán tanárnő tömör magyarázatait, a versenyfeladatokon való, néha napokig tartó gondolkodást. De nemcsak matematikából, hanem fizikából és kémiából is nagyszerű és elhivatott pedagógusok tanítottak bennünket. Sok szép emlékem fűződik Pálovics tanár úr „kötelező” fizikaszakköreikhez, a kémiaszertárban Kati nénivel (Tölgyesné Kovács Katalin) és Halmi tanár úrral töltött izgalmas délutánokhoz, a sok-sok versenyhez.

A gimnáziumi évek után az ELTE vegyész szakán folytattam tanulmányaimat, majd kvantumkémiaiából doktoráltam. Matematikus férjemmel jelenleg Svájcban élünk, született három gyermekünk. A helyi iskolarendszer sajátosságai miatt jelenleg nem dolgozom, „szakmai” életemet pillanatnyilag a helyi magyar gyerekeknek tartott matematika szakkör jelenti.

Felnőttként visszatekintve még jobban értékelem és becsülöm azt a szemléletmódot, világképet, gondolkodásmódot, amit itt kaptunk. Büszke és hálás vagyok, hogy a Zrínyi Miklós Gimnázium speciális matematika tagozatának diákja lehettem. Remélem, ennek a gazdag útravalónak egy részét a gyermekeimnek is tovább tudom adni.

Kőhalmi Dóra (1994–98)

Grafika: Csonotos Hanna 9.A

„Egy picivel jobb világ”

Túl fiatal vagyok, hogy visszaemlékezést írjak, de túl öreg, hogy ne írjak, ha megkérnek rá, különösen, ha Csiszár Mária tanárnő kér meg egyetemi tanári kinevezésem kapcsán.

Meglepődtem, amikor pár éve az országos rangsorban feltűnt, hogy a Zrínyi Gimnázium a negyedik helyen szerepel (Jé, én elitgimnáziumba jártam?!). Hallom budapesti elitben végzett kollégáimtól, hogy ők folyton tanultak a gimnáziumban, még szünetben is tanultak, és este is tanultak, és eszükbe sem jutott élni. Szerencsére mi nem tudtuk, hogy elitbe járunk. Olyan normálisnak tűnt, normális elvárásokkal, gyakran normátlan diákokkal.

A sok bölcsesség helyett most is a vicces momentumok jutnak eszembe, a hangulatos OTDK vándortúrák Halmi tanár úrral, akivel soha nem tévedtünk el, mindig csak megnéztünk egy további erdőrészt. A fizikai kísérlet, amelyben a mérés eredménye nem az előírt 1000 körüli érték lett, hanem csak 400, de piszkos volt a kémcső és oxidálódott a nátrium, és még így is 40%-os pontossággal megközelítettük az eredményt. Ki tudná felejtetni a földrajzórái amóbázásokat Choma Gabival, és az ennek következményeként begyűjtött föciegyeseket? Eszembe jut a május 1-jei felvonulás és a botrányos felirat a faliújságon, miszerint „semmi nem változik gyorsabban, mint a változatlan múlt.” 1985-öt írtunk akkor.

Az általános iskolai matekszakkörből vezetett az utam a Zrínyibe, ahol kicsinek éreztem magam a kiliánosokhoz és a hamburgeresekhez képest. Jó tanuló voltam ugyan, de nem eminens. A készségi tárgyakkal mérsékelten, a nyelvekkel erősen, a földrajzzal és biológiával különösen erősen küszködtem, amihez nem kis mértékben járul hozzá ezen tárgyak tanulási igényessége. Hálával, de még több lelkiismeret-furdalással gondolok Csiszár Mária tanárnőre, aki oly sok energiát és odafigyelést fordított ránk, az én esetemben teljesen feleslegesen. Akkoriban el sem tudtam képzelni, hogy a matematika tanulható és gyakorlással fejleszhető. Nem is igen értettem, miért kapunk otthonra KÖMAL és nyári gyakorló feladatokat. A matekfeladatra valaki ránéz és vagy tudja, vagy nem, nem igaz? Mindenesetre nem oldottam meg ezeket, annak ellenére sem, hogy a tanárnő még otthon is meglátogatott, és mindig igen intenzíven kampányolt a szorgalom jelesem ellen. Az egyetemig kellett várnom, hogy rádöbbenjek, bizony a matek is tanulható, és ha nem, akkor nem szépen görbe, hanem csúnyán görbe lehet az eredmény. Talán máshogy alakul pályám, ha erre időben rádöbbenek. A matek mellett a magyar volt a kedvencem, Ácsné Marika tanárnő tartotta, és ha akkoriban lett volna magyar–matekpárosítás, biztos, hogy azzal tanulok tovább.

A gimnázium után a közgazdra mentem, ami inkább édesanyám döntése volt, én erdőmérnök szerettem volna lenni, mint ő. A bőrömből persze kibújni nem tudtam, így környezetvédelmi kérdésekkel kezdtem el foglalkozni, meg persze a lengyel gazdasági helyzettel, mert első szerelmem egy lengyel fiú volt. Jelentkeztem, és felvettek a Rajk László Szakkollégiumba, ahol két másik zrínyisbe botlottam, Bocsák Barnába és Vass Erzsibe. A kollégium elvileg szakmai szervezet volt, ahol izgalmas és olykor lázító szakmai előadásokat hallgattunk, és abban az időszakban azzal is küszködött, hogy mennyire őrizze meg szakmaiságát a forrongó politikai légkörben. 1985 és 1989 között egyszerűen

nem lehetett nem politizálni, aki csak előadásokra járt, tüntetésekre nem, csak könyvviteltant olvasott, szamizdatot, illegális és tiltott sokszorosításban terjedő műveket nem, az sok mindenből kimaradt. Hihetetlen hangulata volt akkor az egyetemnek, a vérünkben éreztük, hogy ami körülöttünk folyik, az maga a történelem, és mi is részesei vagyunk.

A Rajk László Szakkollégiumban akkor nem volt más, akit a környezetvédelem érdekelt volna, kivéve az akkor már nevelőtanár Kaderják Pétert, így a vezetése alatt egy személyes kurzus voltam. Szakszemináriumot szintén környezetvédelmi témában vettem fel, az akkori vezetőm, Kerekes professzor később a főnököm lett. A félénk, önbizalomhiányos lányt inkább exportálta a Műszaki Egyetemre, annak akkor alakuló Környezetgazdaságtani Tanszékére. A Műegyetemen ismertem meg későbbi, azóta is állhatatosan kitarató jólelkű férjemet, akinek két gyereket is köszönhetek. Három év után korábbi professzorom visszahívott, és én visszamentem a közgázra, de nagyon kellemes emlékeim élnek a Műegyetemről is.

Az első külföldi konferenciámon, amelyen a 90-es évek elején vettem részt, még gyatrán beszéltem angolul, és annyira más világban éltünk, hogy nehéz volt megérteni, milyen problémák izgatják nyugati kollégáinkat. Az első konferenciavacsorán, Hollandiában még beszélgetni sem mertem, belebújtam az indonéziai stílusú vacsorába, elfogyasztottam mindent, amit a tányéron láttam, és csak a vacsora után néztem körbe, és láttam, hogy mások tányérján héjak és magok sorakoznak, olyan egzotikus gyümölcsöké, amelyeket ott láttam először. Én mindent megettem.

Szakmailag különösen sokat köszönhetek az amerikaiaknak. 1993-ban három hónapot töltöttem a Dartmouth Egyetemen, egy tanszéken Donella Meadow-val, a Római Club szellemi anyjával, később az ottani kutatásból jelent meg az első nemzetközi cikkem az MIT folyóiratában. 1996-ban PhD kutatásomon dolgozhattam Bostonban, a Tufts-on. 1998–99-ben kilenc hónapot töltöttem Rochester Institute of Technology-n. Itt egy environmental accounting című tárgy kidolgozása volt a feladatom, amit ott is tanítottam két féléven át, majd online oktatás formájában még Magyarországról is 2003-ig, első gyerekem születéséig. Akkor választás elé állítottak, eltelt 5 év, vagy kimegyek és átdolgozom a tárgyat, újra veszik a videókat is, vagy megkérnek mást. Minthogy terhes voltam, és joggal sem dolgozhattam az online oktatáson a baba mellett az akkori szabály szerint, inkább elengedtem ezt a történetet.

Az amerikai életforma európaiak számára csak távolról vonzó. Az évi 10 nap szabadságot általában ügyintézésre fordítják, aktív időszakuk alatt nemigen mennek el egy egész hetes nyaralásra. Kisbaba születésekor 3 hónap fizetés nélküli szabadság jár, amibe már ez a 10 nap is beszámít, aztán választani kell a munka és gyerek között. Nyugdíjas korukban kezdenek szabadok lenni, világkörüli útra menni, élni. Most hogy ezt a cikket írom, éppen az egyik ottani kollégám látogatását várom, akivel holnap találkozom, nyugdíjas, utazgat. Mikor az RIT-ről hazatértem éreztem, hogy egy kissé más szemmel néznek rám. Lehetsz bármilyen okos, Magyarországon nem ismernek el addig, amíg külföldön nem bizonyítottál. Addigra már elértem azt a kort is, hogy nemzetközi konferenciákat rendezhettem főszerzőként, nemzetközi projekteken vehettem részt, hirtelen olyan könnyűnek tűnt minden, ami azelőtt elérhetetlennek látszott. Annyira, hogy úgy éreztem szakmailag már nem hiányzik semmi az életemből, csak a gyerekek. Ők valahogy nem akartak jönni, de aztán némi orvosi rábeszélés hatására megérkezett Jocó, majd 4 évvel később Bandus is.

Második gyermekem születése után, 2009-ben mentem vissza dolgozni, és azt éreztem, hogy remegnek körülöttem az egyetem falai. Szó volt róla, hogy szétszedik, megszüntetik. Ha nem szüntetik meg, akkor is leépítések várhatóak, amelyek meg is történtek, és hogy nincs szükség olyan improduktív területek fenntartására, mint egy fenntarthatósággal és környezetvédelemmel foglalkozó tanszék. Hét évig akörül forogtak a gondolataim, hogy lesz-e állásom a következő évben. 40-eseknek, nőknek, kisgyerekeseknek nem jók a munkahelyi kilátásaik, és én egyszerre voltam mind a három.

Szerencsére ezek az évek szakmailag különösen érdekesek és produktívak voltak. 2009-ben koordinátora lettem egy fenntartható fogyasztással foglalkozó nemzetközi projektnek, amelyből sikerült kollégáimmal együtt cikkeket publikálnunk jó nevű nemzetközi lapokban. Az egyetemünkön is ritkaság, ha valaki nemzetközi szinten számon tartott kutatást végez, ettől vártam a megoldást. Tudtam, hogy kutatásban vagyok a legjobb, és hogy kevesen hajlandóak annyi időt áldozni erre, amennyi kell ahhoz, hogy komoly eredmények szülessenek. Márpedig az egyetemek nemzetközi akkreditációja ebbe az irányba tolja az intézményeket. Gyűjtöttem a hivatkozásokat is, amelyek a habilitációhoz kellettek, bújtam az internetet, amíg váratlanul rábukkantam a European Commission Science for Environmental Policy híradására, amely az én cikkemből közölt egyoldalas kivonatot (*). Meglepődtem, majd leestem a székről. Az én magyar adatbázison végzett vizsgálataimban magukra ismertek európai kollégáim? Rá pár hétre aztán a New York Times Online közölt egy cikket „Individual Actions Just Don't Add Up to Environmental Change” címmel, amely még ma is elérhető, és amelynek kétkkel kiemelt behavior-impact-gap címszavára kattintva betölt az általam írt cikk. Úgy tűnik, az amerikaiak is magukra ismertek. És a meglepetések folytatódtak, amikor kutatásaimat ismertette a területünkön prominens „State of the World 2013” kötet, vagy amikor tavaly felfedeztem kötelező irodalomként a Yale Egyetem fenntarthatósággal foglalkozó kurzusán. A sikerek jökor jöttek, olyankor, amikor úgy éreztem, az életemet mentették meg. Felfogni, megemészteni nehéz volt, a New York Times cikkéről hónapokig említést sem tudtam tenni senkinek. Mondhatnám keményen megdolgoztam, megérdemeltem. Sokan dolgoznak keményen, megérdemelnék. Ezek egyszerűen olyan sikerek, amelyek nem kalkulálhatóak bele az életbe. Hálás vagyok ezért mindenekelőtt a jó Istennek, hogy megtörtént és így történt.

A cikkeknél köszönhetően bekerültem az egyetemen vezető kutatóként számon tartott maréknyi csapatába. Kutatási díjat, projekteket nyertem, s felkértek az alapkutató-sok finanszírozásáról szakmailag döntő közgazdasági–jogi–statisztikai zsűri elnökének is. Nyilván ennek köszönhetem azt is, hogy 2015 novemberében megkaptam egyetemi professzori kinevezésemet. A nők persze soha nem lesznek igazán professzorok, míg a férfiak Szabó professzor, Fehér professzor, válnak, mi mindig maradunk Kriszták, Marikák és Erzsébetek. A legfontosabb azonban, hogy olyasmivel foglalkozom, amit nem a pénzért, hanem a jóézésért érdemes csinálni, hogy értelme van, hogy talán egy picivel jobb lesz tőle a világ, és ráadásul még élvezem is.

Csutora Mária (1981-85)

(*) http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/292na6_en.pdf

Illusztráció: Munkácsi Lili 6.N

A 2015/2016. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Az idő nem folytonos. Nem folyik, nem is csordogál vagy zubog, hanem le-lecsap az emberre, mint egy vérszomjas antilop.” (Esterházy Péter)

2015. augusztus

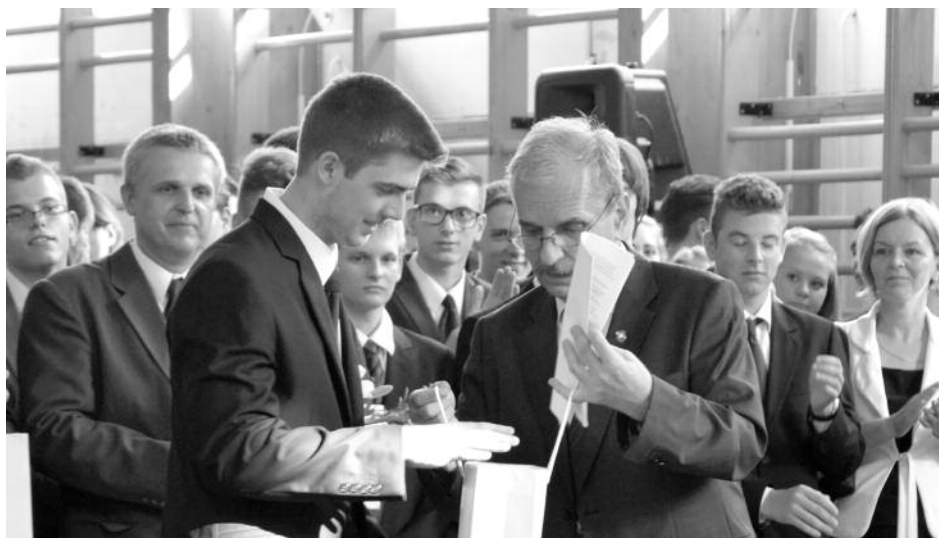
24. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét.
- 24–25. A tanulók javító-, különbözeti és osztályozóvizsgáira került sor.
- 25–27. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
28. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.
31. Megtartottuk a 121. tanévnyitó ünnepséget. A műsort iskolánk vegyeskara adta, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Bicsák Réka 10.A osztályos tanuló szavalta el *Weöres Sándor Ars poetica* című versét. A műsorközlő szerepét Takács Attila László 12.B osztályos tanuló vállalta magára. A műsor összeállítója, a szereplők felkészítője Bajnóczy Zoltán tanár úr és Bokányi Tiborné tanárnő volt.
A Móra János-emlékgyűrűt Szilvás Izabella tanárnő vehette át.
„A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet Kovács Tibor tanár úr nyerte el.

2015. szeptember

1. Az első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket. Ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
4. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. 14 órakor megkoszorúztuk Keresztury Dezső Kossuth téren álló szobrát. Iskolánkat a 9.A/Ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Peresztegi Zsófia Míra 9.B és a 7. osztály fiúközösköze.
8. Szülői értekezlet az 5.N osztályban.
12. A Zala Megyei Közgyűlés AZ ÉV ZALAI DIÁKJA díjat adományozta Szabó Tímea (2014/15. tanév 12.A) tanulóknak kimagasló tanulmányi- és versenyeredményeiért, valamint példamutató közösségi munkájáért.
15. A rajzsakkör tavaly készült alkotásaiból nyílt kiállítás a Borbás György Folyosógalérián. A kiállítást megnyitotta Dienes Gyula tanár úr.
17. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó, előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalom, illetve matematika tantárgyból.

2015. október

1. A 2015/16-os tanévben a 11.N osztály rendezte a Zrínyi-túrát. Reggel 8 órától 21 osztály indult útnak, hogy teljesítse a 9 km-es távot a teskándi sportpályáig.

Tanévnyitó – egy tanítvány köszönti Mesterét

A 13 állomás közül a legnagyobb sikere a betűhalászatnak és a filmcímek elmutogatásának volt. Az osztályfőnök, Hajduné Szabó Ágnes a legnagyobb segítséget Csapó Dánieltől és Varga Virágtól kapta. Köszönjük ezt a szép napot 11.N.

2. Az AJTP országos tanévnyitó konferenciája Tatán.
- 2–3. ECL nyelvvizsga.
6. Hangosbemondón keresztül emlékeztünk meg az aradi vértanúkról. A főbejáratnál kis kiállítás, mécses, virág és egy kivetítő fogadta a tanulókat. A Stárics Roland tanár úr által összeállított bemutató korabeli rajzok segítségével elevenítette fel a magyar Golgota áldozatainak emlékét. A kiállítás rendezője, a műsor megszervezője Bokányi Tiborné tanárnő és Dienes Gyula tanár úr volt. „*Jogod van hozzá*” programon vett részt a 9.N.
A tantestületi értekezlet után szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök. Zalaegerszeg városa a Csány László téren emlékezett meg az aradi vértanúkról. A műsort az iskolánk diákjai adták: Bakó Bálint (11.B), Balázs Regina (9.B), Karakai Máté (10.A), Kristó Anna Boróka (9.B) és Stomfai Anna Borbála (10.B). Bajnóczy Zoltán tanár úr készítette fel őket. Az iskola nevében koszorút helyezett el Stárics Roland tanár úr, Takács Nikolett (11.B) és Kövesi Csaba (11.C).
7. „*Jogod van hozzá*” programon vett részt a 9.A osztály.
9. „*Büszkeségeink*”, a tavalyi tanév legjobb versenyeredményeit elérő 48 diák, jutalomkiránduláson vett részt. Dienes Gyula és Stárics Roland tanár urak kíséretében az Erkel Színházban jártak, ahol megtekintették Leonard Bernstein: *West Side Story* c. művét.
10. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő ismét megszervezte, hogy iskolánk tanulói bekapcsolódhassanak a Magyar Állami Operaház *OperaKaland* elnevezésű

A 11.A emlékezett október 23-ra

programjába. 40 diák utazott Budapestre, az Erkel Színház előadására. A csapatot elkíserte Bokányi Tiborné tanárnő is.

12. A Zalaegerszegi Zenebarátok Klubjának évadnyitó előadásának címe „*Világstárok magyarul*”. Dr. Szigethy István összeállítása.
13. A Borbás György Folyosógalérián megnyílt a tavalyi osztálykirándulások emlékét felelevenítő tablóiállítás. A gyűjteményt a Zrínyi-túrára készült legszebb menetlevelekkel egészítettük ki. A kiállítást szervezte és megnyitotta Dienes Gyula tanár úr.
16. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat a 9.B/Ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Ács Barnabás (9.B/Ny), Berta Csongor (11.A), Boda Mihály (12.N), Nagy Barnabás (9.A) és iskolánk vegyeskara. A felkészítés Gyutaniné Kiss Gabriella, Juhász Ildikó és Karáth Anita tanárnők érdeme.
20. Az iskolai szülői munkaközösségének választmányi ülése.
21. *Veszélyvágta* a 9.A/Ny, a 9.B/Ny és a 9.N osztály részvételével.
22. A 11.A egy Gárdos Bíbor Zsófia által megírt és rendezett szöveggönyv alapján emlékezett meg október 23-a hőseiről és mártírjairól. Sok segítséget kaptak osztályfőnöktől, Szőke Károly tanár úrtól, továbbá Gyimesi Márton tanár úrtól és Gyutaniné Kiss Gabriella és Rinfel Mónika tanárnőtől.
Horváth Elek, az erdélyi Vajdaszentivány 80 éves népzene-sze, rendkívüli ének-órát tartott a 8.N és a 12.C osztálynak. A diákok ízelítőt kaptak az autentikus népi hangszerekből és dallamokból.
József Attila tanár úr és a 9.A osztály, a tavalyi győzelem jogán, gólyaavatót szervezett az újonnan érkezetteknek. A vidám vetélkedőn a 9.A/NY, dr. Bóbits

Gólyaavató

Lilla tanárnő osztálya végzett az első helyen. Így jövőre övük a rendezés feladata. A napot gólyabál zárta, és utána a diákok és tanárok nagy örömeire kitört az őszi szünet.

- 20–22. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 9.B osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.

2015. november

2. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
3. Tantestületi értekezlet.
Fogadónap az 5., 7., 9., 11. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
4. Az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére és az évekig tartó megtorlássorozatra emlékeztünk. Az iskolai videós, életutakat bemutató kiállítást Dienes Gyula és Stárics Roland tanár urak szervezték.
A délutáni órákban gimnáziumunk tanulói adták a városi gyásznapi műsort, melyen Dezső Katalin (12.C), Karakai Máté (10.A) verset, Durgó Fanni (11.B) pedig megemlékező beszédet mondott. Az iskola diákönkormányzatának képviselői virágot és mécseset helyeztek el.
5. Fogadónap a 6., 8., 10., 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
9. Zalaegerszegi Zenebarátok Klubja – Dr. Szigethy István: Világstárok magyarul, 2. rész
- 12–13. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó 8. osztályos gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő–oktató munkáról.

Pálovicsné Tusnány Katalin és a GeoGebra

- 13–14. 24. Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny.
- 17–19. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat keretében Tóth László, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanára, illetve a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar Liszt Ferenc művészetét mutatta be diákjainknak.
A Borbás György Folyosógalérián megnyílt Papp Miklós művésztanár kiállítása. A festő műveiről Dienes Gyula tanár úr beszélt, Peresztegi Dóra (12.B) pedig Dukai Georgina *Festeni jó* c. versét olvasta fel.
18. Városi ünnepségen emlékeztünk meg Zrínyi Miklós halálának évfordulójáról. Az ünnepi műsort iskolánk tanulói adták, Stomfai Anna Borbála (10.B) Kosztolányi Dezső *Zrínyi, a költő* című versét szavalta, míg Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő felkészítésében Holányi Ákos (10.N) zalai katonadalokat énekelt. A költő és hadvezér szobránál Horváth Attila igazgató úr, Gál Gréta (11.B), Kincses Imre Róbert (9.C), Kövesi Csaba (11.C) és Takács Nikolett (11.B) koszorút helyezett el. A műsor egyik szervezője Stárics Roland tanár úr volt.
19. A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
20. Városi gólyaavató verseny. Iskolánkat dr. Bóbits Lilla tanárnő 9.A/Ny osztálya képviselte. A nyertesek a Csány László Szakközépiskola kilencedikesei voltak, akik tőlünk vehették át a kupát. Jövőre visszaszerezzük. ☺

2015. december

4. A Hageni Távegyetem budapesti központjának igazgatónője, dr. Germán Györgyi előadást tartott az egyetemen folyó képzésről, a német felsőoktatási képzésről, a külföldi továbbtanulási lehetőségekről.
- 4–5. ECL nyelvvizsga.

A 11.B karácsonyvárása

9. Bemutató órát tartott Pálovicsné Tusnány Katalin, ahol megismertette tanártársaival és diákjaival a GeoGebra alkalmazását.
11. Másfél óra szépség és béke. Iskolánk diákjai karácsonyi koncertet adtak a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben. A koncerten közreműködtek hangszeres és énekes szólistáink, a gimnázium vegyeskara, a kisgimnazisták kórusa. Ady Endre versét Nagy Barnabás 9.A osztályos tanuló mondta el. A műsor-közlő Kiss Kíra Regina 12.N osztályos tanuló volt. A szólistákat Bécs Tímea, Győrffyné Könczöl Tímea tanárnő, Berkes Dániel és Tóth László tanár úr kísérte. Valamennyien a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanárai. A műsort összeállította, a szereplőket felkészítette Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő.
15. Tantestületi értekezlet.
18. Karácsonyi műsor a 11.B osztály előadásában. Műsoruk elején a narrátor úgy vezette be a történetet, mintha egy másik világon lenne. Majd egy repülőtéren folytatódtak az események. A körülményeket az alakította, hogy a havazás miatt a reptéren ragadtak. A több szálon bonyolódó előadásban szerepelt egy gazdag apuka lányával, három öreg néni, anyuka, apuka és gyermekeik, egy kórus és egy katona. Mindenki mérgelődött a késés miatt, de végül próbálták kihozni a legjobbat a helyzetből. A stewardess elmondott egy alkalomhoz illő verset, az apuka felolvasott egy karácsonyi mesét gyermekeinek, a végén pedig közösen énekelték el egy jól ismert Piramis-dalt. A forgatókönyvet Szentirmai Anna írta, a rendezést Bakó Bálint vállalta magára. A dalokat Szalontai Anna és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőt tanította be. A zenei kíséretet Nyári Marcell szolgáltatta. Juhász Ildikó tanárnő ötleteivel gazdagította a műsort. Horváth Attila igazgató úr átadta a díjazott tanulóknak a megyei matematika-verseny helyezéseiről szóló okleveleket.
22. A téli szünet kezdete.

A megyei matematikaverseny díjazottjai

2016. január

4. A téli szünet utáni első tanítási nap.
5. Tantestületi értekezlet.
11. Zalaegerszegi Zenebarátok Klubja – Amiről talán mindenki hallott, de amit eddig magyarul nem hallhattunk – a XVII. századi ős-Koldusopera
- 11–13. Lang Mária kosárlabda kupa.
16. Központi írásbeli felvételi vizsga a gimnáziumban.
21. Pótló írásbeli felvételi vizsga.
22. Osztályozó konferencia a 12.A, 12.B, 12.C, 12.N, 9.A/Ny, 9.B/Ny és az 5.N osztályos tanulók félévi munkájáról.
- 22–26. A sikeres félév lezárásaként iskolánk 44 tanulója testnevelőink kíséretében sítáborban vett részt az ausztriai Gerlitzén Alpok sítérépén.
- 26–27. A központi írásbeli felvételi dolgozatok megtekintése.

2016. február

- 2–5. A gimnázium Szépirodalmi Műhelye a Keresztury Dezső VMK-ban mutatta be legújabb előadását, Nyikolaj Erdman *Az öngyilkos* című darabját.
- 5–6. ECL nyelvvizsga.
6. A gimnázium tantestületének és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítványának a 24. bálja. Még soha nem volt ennyi vendégünk. 387 ember szórakoztatásáért kellett felelnie Pethő Attila tanár úrnak, a bál főrendezőjének. Persze voltak segítői. A bált Vigh László országgyűlési képviselő nyitotta meg. A műsort az iskola tanuló adták. Először Pozvai Bálint (9.A) szaxofonjátékában gyönyörködhattünk, majd színpadra lépett Merics Nikolett énekesnő és Bedő Jenő harmonikaművész. Előadásukban az *Egy esős vasárnap délután* és a *Rózsaszín élet* című dalok hangzottak el. A Press Dance Táncsport Egyesület 3 produkciót

Sítábor

mutatott be, köztük Peresztegi Dóra (12.B) és Végh Tamás salsa kűrjét. Felkészítőjük és koreográfusuk Meretei Simon Beáta volt. A műsor első részét az Edith Piaf szerzeményét, a *Nem bánok semmit* című sanzont éneklő Merics Nikolett zárta. 21 órakor megérkezett a Gála Táncegyüttes, sor került a Kuzma Péter által koreografált nyitótánagra. Az alapítvány bevételeinek jelentős részét a Dienes Gyula művésztanár, Németh János művész úr, Szabolcs Péter művész úr és Szényi Zoltán művész úr által felajánlott 1–1 műalkotás kisorsolásának köszönhette. Az est házigazdái Horváth Gyula és Karáth Anita voltak.

8. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.
9. Szülői értekezlet.
16. Tantestületi értekezlet az új elektronikus naplóról.
17. Megkezdődtek az általános iskolai szóbeli meghallgatások.
19. Szalagavató ünnepség és bál. A négy végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében Szekér Gábor tanár úr a 12.C osztályfőnöke mondott köszöntő beszédet. A diákok nevében Peresztegi Dóra 12.B osztályos tanuló szólt. A gondolatokat osztálytársa, Kámán Fruzsina Koller Virág ötleteinek felhasználásával fűzte egybe. Az esemény házigazdái Kelemen Éva (12.C) és Tar Dávid (12.A) voltak. A műsorban közreműködött Dezső Katalin (12.C), Dominkó Dániel (12.A), Gönczöl Csenge (12.N), Kelemen Éva (12.C), Kiss Kíra Regina (12.N), Kránicz Vivien (12.C), Pető Dóra (12.C), Schulcz Ferenc (12.A), Szűcs Márton Tamás (12.A), Tóth Emese (12.N) és Tóth Lídia Liliána (12.C). A műsort Bokányi Tiborné, Gyutainé Kiss Gabriella, Hajduné Szabó Ágnes, Juhász Ildikó tanárnő és Bajnóczy Zoltán tanár úr állította össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és szalagavatói bál követte.

Az öngyilkos

25. A kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja. Az ember- és közösségellenes korszak mindennapjait és sajátosságait plakátkiállítással, valamint digitális szakmai bemutatóval elevenítettük fel. A gyásznapi műtídezésben Dienes Gyula, Monok Zoltán és Stárics Roland tanár urak működtek közre. Stárics Roland a Zalaegerszegi Televízió *Egerszegi esték* című műsorának vendégeként is segítette a téma alaposabb megismerését.
26. Az Ifjúsági Hangversenybérlet második előadása. A Szélkiáltó együttes az Ady moziban lépett fel.

2016. március

7. Rendkívüli irodalomóra keretében Závada Péter író látogatott el iskolánkba.
11. Az 1848-as forradalom és szabadságharc eseményeit a 11. és a 10. C osztály közös produkciójának segítségével idéztük fel. A műsor keretjétekaként a gyermek Kosztolányi Dezső nagyapja, a 48-as honvéd Kosztolányi Ágoston segítségével elevenítette fel a történeteket. Ennek során ellátogathattunk a Pilvax kávéházba, hallhattuk a 12 pontot, láthattuk honvédek toborzását és fegyveres mozdulatait, majd a részesei lehettünk a fegyverletétel szomorú eseményének, mindezt pedig dalok, tánc és versmondás tette érdekletesebbé. A teljesség igénye nélkül: a főszerepben, nagyapaként Kulcsár Lionelt láthattuk, Kovács Klaudia, Horváth Andrea és Lakatos Alexandra szólóénekét hallhattuk. Pethő Attila tanár úr nemcsak katonai tanácsaival, hanem szereplőként is segítette az előadás létrejöttét. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő a dalok megtanulásában, Dienes Gyula tanár úr pedig a szép díszletek elkészítésével és elrendezésével

‘48-ra emlékeznek az „aranyosok”

segítette a produkciót. A műsort a diákok ötleteit követve Bertók Éva tanárnő írta és rendezte. Az előadás a visszajelzések alapján láthatóan sok örömet okozott mind a játszóknak, mind a jelenlevő ünneplő közönségnek.

- 17–18. Az Ifjúsági Hangversenybérlet 3. előadása a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben.
- 24–29. Tavaszi szünet.
- 29. A ZMG Szépirodalmi Műhely négy tagja, Dezső Katalin (12.C), Gönczöl Csenge (12.N), Bakó Bálint (11.B) és Molnár Kristóf (12.B) az Egerszegi Páholly elnevezésű programsorozat bemutatkozó estjén Rudolf Péter Kossuth-díjas színművésszel léphetett színpadra. Az ismert művész és a színjátszósok félórás előadás során rögtönzésekkel szórakoztatták a közönséget. A bemutató előtt Karáth Anita tanárnő beszélgetett Rudolf Péterrel és feleségével, Nagy-Kálózy Eszterrel.

2016. április

- 8–9. ECL nyelvvizsga.
- 11. Az Ifjúsági hangversenybérlet 4. előadása az Ady moziban. Egy szaxofon quartett mutatkozott be.
- 12. Tantestületi értekezlet.
Fogadónap az 5–11. évfolyamosok szülei számára.
- 13–15. A városi diáknapi keretében Zalaegerszeg város dísztermében ünnepi diák-közygyűlésre, a Polgármesteri Hivatalban pedig jelképes tanulói hatalomátvél-

Ballagás 12.N, 12. A

telre került sor. A rendezvénysorozat városi középiskolák közötti diákversenyyel zárult a Városi Sportcsarnokban, amelyen gimnáziumunk csapata a 3. helyet szerezte meg.

- 15–17. A természettudományos gondolkodás fejlesztése a Zrínyi Miklós Gimnáziumban az NTP–MTTD-15A jelű pályázat keretében Dötkön táboroztak a matematika, a fizika és az informatika tantárgy iránt érdeklődő tanulók.
16. Digitális szakmai bemutatóval és plakátkiállítással emlékeztünk meg a II. világháború idején végrehajtott zsidó népiirtás magyarországi áldozatairól. A levetített történelmi prezentációt Stárics Roland tanár úr állította össze, míg a fotóanyag kihelyezésében Dienes Gyula és Monok Zoltán tanár urak működtek közre.
- 21–23. Helikoni Ünnepek Keszthelyen. Iskolánkat 78 tanuló és négy kísérő tanár képviselte a művészeti bemutatón. 15 kategóriában indultak diákjaink, 5 arany, 3 ezüst és 3 bronz minősítést szereztek. Két kategóriában különdíjat kaptunk.
- 25–27. A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.
26. Polgáravató.
A tantestület értekezleten döntött a végzős diákok számára kiosztható díjakról.
28. Osztályozó konferencia a végzős osztályoknak.
29. Az utolsó tanítási nap a végzősök számára.
Digitális szakmai bemutatóval emlékeztünk meg gimnáziumunk névadójáról, Zrínyi Miklós költő–hadvezérről, Zala és Somogy vármegyék örökös főispánjáról. A levetített történelmi prezentációt Stárics Roland tanár úr állította össze. Az iskolai diákönkormányzat vezetősége a tanulók nevében emlékező koszorút helyezett el az intézmény udvarán lévő Zrínyi-mellszobornál és a belvárosi Zrínyi-lovasszobornál.

Ballagás 12.B, 12.C

30. Az idei tanévben négy osztálytól búcsúztunk el. Egy kicsit szegényebbek leszünk a 12.A, a 12.B, a 12.C és a 12.N nélkül. Az időjárás kegyeibe fogadta a végzősöket. A szikrázó napsütés, a fújdogáló szél kellemessé tette számukra a napot. Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes asszony beszéde után Marx Tamás (12.N) köszönt el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében Gárdos Bíbor Zsófia (11.N) egy filozofikus, nagyon mély gondolatokat megfogalmazó beszéddel búcsúzott. A műsorban közreműködött Nagy Barnabás (9.A) és az iskola kórusa.

2016. május

- 1–7. A 10.N osztály erdélyi kiránduláson vett részt Oláhné Szigyártó Mária tanárnő, Kollaricsné Soós Erika tanárnő és Szőke Károly tanár úr kíséretében. Az eseményt a Határtalanul program támogatta.
- 2–5. Érettségi szünet.
 6. Az osztályok kirándulási napja.
- 3–5. A Határtalanul program keretében a 7.N osztály Horvátországban és Szlovéniában járt.
 13. Kiegészítő mérés a 8. évfolyamon.
- 2–20. Írásbeli érettségi vizsgák.
 18. Idegen nyelvi mérés a 6. és 8. évfolyamon.
 19. Iskolánk képviselőjében Pálovicsné Tusnád Katalin tanárnő a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen átvette a gimnázium által elnyert Elismert Tehetségforrás Iskola kitüntető címet. Iskolánk ezt az elismerést azért kapta, mert hosszú évek óta számos diákunk felvételizett sikeresen a műegyetemre, és egyetemi tanulmányaik alatt is a legjobbak közé tartoztak.

M Ű E G Y E T E M 1 7 8 2

A

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

az

Zrínyi Miklós Gimnázium

részére az

ELISMERT TEHETSÉGFORRÁS ISKOLA

kitüntető elismerést

adományozza.

Budapest, 2016. május hó 19.

Sportágválasztó

Rendkívüli irodalomóra keretében Beck Zoltán, a 30Y rockegyüttes alapítója, valamint énekes–gitáros látogatott el iskolánkba.

- 23–28. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.
25. Országos kompetenciamérés.
27. Tanulóink a központi OKTV-díjkiosztó ünnepségen Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkártól vehették át elismeréseiket. A rendezvényen Varga Stefánia a Magyar Földrajzi Társaság Ifjú Geográfus díját is elnyerte, míg Stárics Roland tanár úr az EMMI és a Nemzeti Tehetség Program „Kiváló Tehetséggondozó” díjában részesült a földrajz OKTV versenybizottságának felterjesztése alapján.

2016. június

1. A 11. évfolyamos tanulóknak a munkába állás lehetőségeiről, formai követelményeiről, az ügyfélkapu működéséről tartottak tájékoztatót a NAV és a Munkaügyi Hivatal előadói.
2. Diáknap. Az osztályok 8.00–8.30 között a tornateremben a nemzeti összetartozás napjáról emlékeztek meg. A műsort Stárics Roland tanár úr állította össze, közreműködtek a 7.N osztály tanulói. 8.30–10.00 óra között különböző programok közül választhattak a diákok. Volt számítástechnikai játék, filmvetítés, biciklis közlekedési bemutató, pókerparti, csocsóverseny, drámajáték, küzdősport bemutató (Szőke Károly), streetball bajnokság, diákok Beugrója (Bajnóczy Zoltán), irodalmi olvasókör (Bokányi Tiborné), élménybeszámoló Pakisztánról (Pethő Attila), kémiai kísérletek (Tölgyesné Kovács Katalin). 10.00–13.30-ig tartott az éneklő osztályok versenye, illetve a leg-leg-leg szavazás eredményhirdetése. A nagyok közül a 11.B énekelt a legszebben, a kisgimnazisták versenyét a 6.N nyerte. Délután sportrendezvényekre került sor. A diáknap főszervezői Karvalits Levente és Stárics Roland tanár urak voltak.
- 2–9. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.

5. Pálovics Róbert és Stárics Roland tanár úr Elismerő Oklevélben részesült az Emberi Erőforrások Minisztériumától kiemelkedő szakmai tevékenységéért.
6. Gyuk Zsolt a szülői munkaközösség elnöke megköszönte iskolánk tanárainak az egész évi áldozatos munkát. A diákok nevében Takács Nikolett (11.B) mondott köszönetet.
- 10–11. ECL nyelvvizsga.
14. Az AJTP 11.C osztálya Dienes Gyula tanár úr kíséretében angliai utazásra indult.
15. Az utolsó tanítási napon a Nemzeti Tehetség Program és az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával sportágválasztó napot tartottunk. A sporthét lezárásaként hangulatos túra keretében osztályaink élmény dús sportbemutatókon vettek aktívan részt teke, crossfitt, tájfutás, B33, kosárlabda, röplabda, strandröpi, kézilabda, atlétika, kickbox, kerékpár, labdarúgás, asztalitenisz, showtánc, tenisz sportágakban.
Délután a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyéről.
- 17.,20. Bizonyítványosztás osztályszintű ünnepségek keretében.
- 15–22. A középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
23. Beiratkozás.
27. Tanévzáró értekezlet. 9–12 óráig a tantestület az iskolában értékelte az egész évi munkát, majd a nem pedagógus dolgozókkal, a nyugdíjasokkal, a GYES-en lévőkkel kiegészülve, Szentkozmadombján búcsúztatta el a 2015/16-os tanévet.
Dankó Anna (12.B) a Naprendszeren kívül felfedezett bolygókról írt cikkével 1. helyezést ért el a Vega Csillagászati Egyesület ifjúsági csillagászati cikkírói pályázatán. A cikket az egyesület lapjában, majd később a weben is elolvashatjuk (<http://vcse.hu/vega-lista/>).
28. Az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. meghívására 28 diák (közülük 25-en a 12.B-ből, érettségi után!) Juhász Tibor tanár úr kíséretében meglátogatta az atomerőművet. A kirándulás részleteiről, élményeiről külön cikkben számolnak be a résztvevők.
29. Ügyeleti nap az iskolában.

2016. július–augusztus

Szerdánként ügyeleti nap az iskolában.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„A zseni csírája minden emberben megvan. De nem minden ember képes rá, hogy életét a saját életévé tegye. Visszahozhatatlan és megnevezhetetlen élményt rejtenek e pillanatok. Ha újraélhetném őket, elmondhatnám, hogy legyőztem az időt, legyőztem az életet.”

(Kertész Imre)

Díjazott tanáraink

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2015/2016. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára
elismerést eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Stárics Roland

tanár úr kapja.

Stárics tanár úr elnyerte a Nemzeti Tehetség Program
keretében alapított **Kiváló Versenyfelkészítő Díjat** is.

Kitüntetéseihez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2015/2016. tanévben

a **Móra János-emlékgyűrűt**
az iskolában végzett több évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Kollaricsné Soós Erika

tanárnőnek adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának
elismerő oklevelét kapta:
Pálóvics Róbert és Stárics Roland

A matematika tehetséggondozás
terén végzett kiemelkedő
munkája elismeréseként
Pólya György-díjat kapott:
Horváth Attila

Díjazott diákjaink

A 2015/2016-os tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat

Zrínyi-emlékérem:	Zalavári Márton 12.A
Dr. Buzády Tibor Közösségvezetői Díj:	Schulcz Ferenc 12.A
Farkas Gyula Idegen Nyelvi Díj:	Hegedüs Fanni 12.B
Izsák Imre Gyula Természettudományi Díj:	Marx János 12.N
Horváth Imre Díj:	Varga Stefánia 12.B
Keresztury Dezső Irodalmi Díj:	Fehér Csenge 12.B
Kovács Lajos Díj:	Schulcz Ferenc 12.A
Rozsnyói Sándor Sportdíj:	Kalamár Judit 12.C
Susztér Oszkár Irodalmi Díj:	Gönczöl Csenge 12.N
Vida Sándor Filozófiai Díj:	Szabó Dániel 12.A
Winterl József Jakab Természettudományi Díj:	Büki Máté István 12.A
Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsga bajnoka:	Molnár Kristóf 12.B
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Díja:	Péter Anna 12.A
	Nagy Dávid 12.B
	Dezső Katalin 12.C
	Pető Dóra 12.C
	Kintli Zsuzsanna 12.N
	Nagy Eszter 12.N

Tanulmányi versenyek eredményei

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek (OKTV) eredményei

A verseny döntőjén

biológiából (I. kat.):	14. helyezett: Nagy Dávid 12.B (tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)
fizikából (I. kat.):	1. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N (tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert) 6. helyezett: Nagy Botond 11.A (tanára: Pálovics Róbert) 14. helyezett: Tóth Márk Andor 11.N (tanára: Juhász Tibor)
fizikából (II. kat.):	14. helyezett: Zalavári Márton 12.A (tanára: Pálovics Róbert)
földrajzból:	1. helyezett: Varga Stefánia 12.B (tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland)
francia nyelvből (I. kat.):	37. helyezett: Kintli Zsuzsanna 12.N (tanára: Gombás Szilvia)
informatikából (I. kat.):	12. helyezett: Tóth Márk Andor 11.N (tanára: Juhász Tibor) 21. helyezett: Nagy Botond 11.A (tanára: Ipcsics Csilla) 31. helyezett: Zalavári Márton 12.A (tanára: Juhász Tibor) 48. helyezett: Kovács Ábel 11.N (tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor) 49. helyezett: Takács Ildikó 12.B (tanára: Juhász Tibor)
informatikából (II. kat.):	9. helyezett: Zalavári Márton 12.A 47. helyezett: Marx János 12.N (tanáruk: Juhász Tibor)
kémiából (II. kat.):	27. helyezett: Büki Máté István 12.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
magyar irodalomból:	13. helyezett: Doffkay Réka 11.N (tanára: Hajduné Szabó Ágnes)
matematikából (II. kat.):	2. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N (tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin) 11. helyezett: Marx János 12.N (tanára: Kovács Tibor) 16. helyezett: Nagy Botond 11.A (tanárai: Németh László, Pálovics Róbert) 36. helyezett: Marogna Péter Renzo 12.N (tanára: Kovács Tibor)

Péter Anna
12.A

Büki Máté István
12.A

Schulcz Ferenc
12.A

38. helyezett: Zalavári Márton 12.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
42. helyezett: Nagy Eszter 12.N
(tanára: Kovács Tibor)
49. helyezett: Nérel Eleonóra 12.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
német nyelvből (II. kat.): 23. helyezett: Péter Anna 12.A
(tanára: Beviz Zsófia)
25. helyezett: Hegedüs Fanni 12.B
(tanára: Lőrincz István)
történelemből: 21. helyezett: Szentirmai Anna 11.B
(tanára: Monok Zoltán)

Az OKTV második fordulójába jutottak

angol nyelvből (I. kat.): Tóth Adrienn 12.N
Tóth Emese 12.N
(tanáruk: Knausz-Tuboly Tímea)
fizikából (II. kat.): Büki Máté István 12.A
Schulcz Ferenc 12.A
(tanáruk: Pálovics Róbert)
francia nyelvből (I. kat.): Tóth Emese 12.N
(tanára: Gombás Szilvia)
informatikából (I. kat.): Kulman Mirtill 11.A
Kustán Brunó Kálmán 11.A
(tanáruk: Ipecics Csilla)
Egyed Tamás Barnabás 12.N
(tanára: Juhász Tibor)
kémiából (II. kat.): Nagy Dávid 12.B
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Szabó Dániel
12.A

Fehér Csenge
12.B

Zalavári Márton
12.A

matematikából (II. kat.):

Németh Gábor 11.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
Büki Máté István 12.A
Tar Dávid 12.A
Schulcz Ferenc 12.A
(tanáraik: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
Kintli Zsuzsanna 12.N
(tanára: Kovács Tibor)

német nyelvből (I. kat.):

Hári Anna Teréz 11.A
(tanára: Néz Károly)
Kovács Péter Tamás 11.N
(tanára: Lőrincz István)
Peresztegi Dóra 12.B
(tanára: Beviz Zsófia, Lőrincz István))

német nyelvből (II. kat.):

Góth Máté 12.A
Szabó Míra Dorina 12.A
(tanáruk: Beviz Zsófia)
Dankó Anna 12.B
Lillik Veronika 12.B
(tanáruk: Lőrincz István)

2. A nemzetközi versenyek eredményei

A XLVII. nemzetközi fizikai diákolimpián (IPhO)

ezüstérem:

Kovács Péter Tamás 11.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

Az Európai Unió természettudományos diákolimpiáján (EUSO)

ezüstérem:

Kovács Péter Tamás 11.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

Hegedüs Fanni
12.B

Molnár Kristóf
12.B

Nagy Dávid
12.B

A XIX. román–magyar fizikai előolimpián

bronzérem: Kovács Péter Tamás 11.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

3. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyének eredményei

Az országos angol tanulmányi verseny döntőjében

1. helyezett: Boronyák Nóra 9.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

döntőbe jutott: Berke Martin 10.B, Németh Ciprián 10.N
(tanáruk: dr. Bóbits Lilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaversenyen

24. helyezett: Joós Petra 10.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
29. helyezett: Németh Ciprián 10.N
(tanárai: Halmi László, Szőke Károly)

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

2. korcsoportban
12. helyezett: Flander Ádám 10.A
(tanára: Ipcsics Csilla)
16. helyezett: Joós Petra 10.A
(tanára: Juhász Tibor)
18. helyezett: Schandl Yvette Mária 9.B
27. helyezett: Fodor Márton 9.A
(tanáruk: Ipcsics Csilla)

döntőbe jutottak: Belső Bence 9.A, Farkas Vivien 10.B, Móser Lili Marleen 9.B,
Őri Viktória 9.B, Pintér Nikolett Ágnes 10.C, Somogyi Veronika 9.B, Spilák Lili
Edit 9.N, Vaspöri Dóra 10.B (tanáraik: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

Varga Stefánia
12.B

Dezső Katalin
12.C

Takács Ildikó
12.B

Programozás kategóriában

döntőbe jutottak: Gergály Anna, Mészáros Péter, Trombitás Péter 9.N, Veres Károly 10.A (tanáruk: Juhász Tibor), Dávid Dorián, Németh Ciprián, Mózsai Ábel 10.N (tanáruk: Kiss Zsolt)

Az Arany Dániel matematikaversenyen

döntőbe jutott: Trombitás Péter 9.N
(tanára: Péteri Szabolcs)

4. A kisgimnazisták országos versenyeinek eredményei

Az Öveges József Kárpát-medencei fizikaverseny országos döntőjében

1. helyezett: Pácsonyi Péter 8.N
23. helyezett (III. díj): Veres Kristóf 8.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny döntőjében

9. helyezett: Harmath Enikő Eszter 7.N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

A Bendegúz tudásbajnokság országos döntőjében

magyar irodalom

11. helyezett: Erdélyi Hanga Milla 5.N
(tanára: Kollaricsné Soós Erika)

anyanyelv

2. helyezett: Haszilló Sára 6.N
(tanára: Gombás Szilvia)

angol nyelv haladó

6. helyezett: Haszilló Sára 6.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

természetismeret

8. helyezett: Végh Valentin 6.N
(tanárai: Stárics Roland, Szőke Károly)

Kalamár Judit
12.C

Pető Dóra
12.C

Gönczöl Csenge
12.N

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

1. korcsoportban

12. helyezett: Horváth Petra 8.N
(tanára: Juhász Tibor)

Programozás kategóriában

1. korcsoportban

15. helyezett: Pácsónyi Péter 8.N
19. helyezett: Veres Kristóf 8.N
döntőbe jutott: Czett Mátyás 8.N
(tanáruk: Ipsics Csilla)

A Varga Tamás matematikaversenyen

döntőbe jutott: Fekete Levente Máté, Schneider Anna,
Tompos Anna 7.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)
Czett Mátyás, Veres Kristóf 8.N
(tanáruk: Benke Barbara)

A Bolyai csapatverseny országos döntőjében matematikából

5. évfolyamon

7. helyezett: Györgyfalvai Ádám, Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

6. évfolyamon

22. helyezett: Pete Zétény Dominik, Simon Dániel, Szalay Réka, Török Dorka
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

7. évfolyamon

11. helyezett: Fekete Levente Máté, Hoffmann Ádám, Sümegi Géza,
Vitkovics Patrik
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

Nagy Eszter
12.N

Marx János
12.N

Kintli Zsuzsanna
12.N

8. évfolyamon

15. helyezett: Békési Péter, Rudolf Benedek Csaba, Szalai Bence, Veres Kristóf
(tanáruk: Benke Barbara)

A Curie matematika emlékversenyen

5. évfolyamon

9. helyezett:

Schneider Dávid 5.N

12. helyezett:

Varga Bálint 5.N

(tanáruk: Kulesárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

2. helyezett:

Schneider Anna 7.N

10. helyezett:

Kósa Gergely 7.N

(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

8. évfolyamon

7. helyezett:

Szalai Bence 8.N

(tanára: Benke Barbara)

A IV. Kecse Kupa csapatversenyen

8. évfolyamon

2. helyezett csapat: Czett Mátyás, Rudolf Benedek Csaba, Szalai Bence,
Zumbók Benedek 8.N

(tanáruk: Benke Barbara)

Az Abacus matematikai lapok 2015/2016. tanévi eredményei

A matematika pontversenyen

6. évfolyamon

4. helyezett:

Haszilló Sára 6.N

(tanára: Kulesárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

5. helyezett:

Bertók Dániel 7.N

(tanára: Novákné Bosits Csilla)

Szentirmai Anna
11.B

Nagy Botond
11.A

Dudar Kata
11.B

A fizika feladatmegoldó pontversenyen

7. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Anna 7.N
Sümegei Géza 7.N
(tanáruk: Kovács Tibor)

8. évfolyamon

1. helyezett: Pácsonyi Péter 8.N
4. helyezett: Czett Mátyás 8.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A fizika mérés pontversenyén

7. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Anna 7.N
(tanára: Kovács Tibor)

8. évfolyamon

4. helyezett: Czett Mátyás 8.N
6. helyezett: Pácsonyi Péter 8.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny döntőjében

7–8. évfolyamon

13. helyezett: Ferenczi Sebestyén 7.N
(tanára: Bokányi Tiborné)

A K&H Vigyázz, Kész, Pénz! pénzügyi vetélkedő országos döntőjében

a 7–8. osztályos kategóriában

1. helyezett a Mind arany nevű csapat: Bodrogi Bianka, Fregán Doroti,
Molnár Bence, Peterka Flóra Anna, Sejpes Júlia 8.N

az 5–6. osztályos kategóriában

1. helyezett a Pén(s)ztárgép nevű csapat: Györgyfalvai Ádám, Kistüttősi Ákos,
Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor 5.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

Kovács Péter Tamás
11.N

Doffkay Réka
11.N

Kovács Ábel
11.N

Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

7. helyezett: Kőrös Titanilla Anna 12.B
(tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)
13. helyezett: Szijártó Rozália 12.A
28. helyezett: Boda Mihály Levente 12.N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

A Fodor József országos biológiaverseny döntőjében

8. helyezett: Kőrös Titanilla Anna 12.B
(tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)
11. helyezett: Péter Krisztina 12.A
14. helyezett: Boda Mihály Levente 12.N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

A Semmelweis egészségverseny országos döntőjében

2. helyezett csapat: Benke Bianka, Kovács Kristóf, Kovács Petra,
Schrettner Anna, Székér Bonita 10.N
(tanáraik: Egyedné Krizmanics Ildikó, Szőke Károly)

Az Eötvös-versenyen

- dicséretben részesült: Kovács Péter Tamás 11.N (7–20. helyezett)
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

A Kunfalvi Rezső fizikaversenyen

2. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

Az országos Szilárd Leó fizikaversenyen

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)
14. helyezett: Bükki Máté István 12.A
(tanára: Pálovics Róbert)

Németh Gábor
11.N

Tóth Márk Andor
11.N

Hujber Sándor
10.A

A Jakucs László nemzetközi középiskolai földrajzversenyen

20. helyezett csapat: Belső Bence 9.A, Horváth Bálint 9.B
(tanáraik: Stárics Roland, Oláhné Szigyártó Mária)

A Less Nándor földrajzversenyen

8. évfolyamon
3. helyezett: Molnár Bence 8.N
10–12. évfolyamon
12. helyezett: Nemes Laura 10.B
(tanáruk: Stárics Roland)

A Teleki Pál országos földrajz–földtan verseny döntőjében

8. évfolyamon
3. helyezett: Molnár Bence 8.N
(tanára: Stárics Roland)

A Hungarian Geographical Contest angol nyelvű földrajzi tanulmányi verseny országos döntőjében

23. helyezett: Nemes Laura 10.B
(tanára: Stárics Roland)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

III. kategóriában
2. helyezett: Veres Kristóf 8.N
7. helyezett: Czett Mátyás 8.N
12. helyezett: Pácsonyi Péter 8.N
IV. kategóriában
1. helyezett: Mészáros Péter 9.N
6. helyezett: Trombitás Péter 9.N
10. helyezett: Dávid Dorián 10.N
(tanáruk: Ipcsics Csilla)

Stancsics Máté
10.A

Farsang Regina
10.B

Berke Martin
10.B

A 13. Arany János országos informatikaversenyen

7. helyezett csapat: Lakatos Szilárd, Szloszjár Dávid 10.C
(tanáruk: Ipesics Csilla)

A Curie kémia emlékverseny döntőjében

4. helyezett: Schneider Anna 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

5. helyezett: Büki Máté István 12.A

10. helyezett: Nagy Dávid 12.B

14. helyezett: Schulcz Ferenc 12.A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

23. helyezett: Pintér Kristóf 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Hevesy György kémiaverseny országos döntőjében

3. helyezett: Schneider Anna 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Schneider Anna elnyerte a legjobb szóbeliért járó különdíjat is.

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjében

1. helyezett csapat: Kovács Kristóf, Kovács Petra, Szakonyi Anna 10.N

3. helyezett csapat: Békési Péter, Holányi Zsófia, Rosta Maya 8.N

10. helyezett csapat: Tornyos Viola, Vaspöri Noémi, Vígh Dóra Zsuzsanna 11.B
(tanáruk: Szőke Károly)

11. helyezett csapat: Péter Krisztina 12.A, Kőrös Titanilla Anna, Takács Ildikó 12.B
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

Az AJTP „Aranytoll” országos helyesírási versenyének döntőjében

2. helyezett: Cserép Vivien 10.C
(tanára: Bertók Éva)

6. helyezett: Varga Virág 9.C
(tanára: Karáth Anita)

Vincze Virág
10.B

Dávid Dorián
10.N

Cserép Vivien
10.C

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny döntőjében

döntőbe jutot: Cserép Vivien 10.C
(tanára: Bertók Éva)

Az AJTP tanulók Tömörkény István alkotói pályázatán

vers és novella kategóriában
bronz minősítést kapott: Lendvai Petra 10.C
(tanára : Bertók Éva)

A nemzetközi magyar matematikaversenyen

10. évfolyamon
dicséret (10. helyezett): Németh Ciprián 10.N
(tanára: Kiss Zsolt)

11. évfolyamon
III. díj (11. helyezett): Nagy Botond 11.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

12. évfolyamon
dicséret (23. helyezett): Zalavári Márton 12.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

A nemzetközi Kenguru matematikaversenyen

5. évfolyamon
1. helyezett: Tompos Gábor 5.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

9. (nyelvi előkészítő) évfolyamon
7. helyezett: Szabó Péter 9.A/Ny
15. helyezett: Kósa Panna 9.A/Ny
(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)

9. évfolyamon
6. helyezett: Szalay Gergő 9.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

Holányi Ákos
10.N

Sopronyi Anna Eszter
9.A

Németh Ciprián
10.N

11. évfolyamon

4. helyezett:

7. helyezett:

10. helyezett:

12. évfolyamon

11. helyezett:

Kovács Péter Tamás 11.N

Németh Gábor 11.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

Nagy Botond 11.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

Zalavári Márton 12.A

(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

6. évfolyamon

21. helyezett:

Pete Zétény Dominik 6.N

(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

10. évfolyamon

23. helyezett:

Németh Ciprián 10.N

(tanára: Kiss Zsolt)

11. évfolyamon

17. helyezett:

Nagy Botond 11.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

döntőbe jutottak:

Tompos Anna 7.N (tanára: Novákné Bosits Csilla)

Czett Mátyás 8.N (tanára: Benke Barbara)

A 4 megye matematikaversenyén

11. évfolyamon

1–2. helyezett:

4. helyezett:

Kovács Péter Tamás 11.N

Németh Gábor 11.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

11. helyezett:

Nagy Botond 11.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

17–18. helyezett:

Tóth Márk Andor 11.N

(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

Moser Lili Marleen
9.B

Szalay Gergő
9.A

Peresztegi Míra
Zsófia 9.B

12. évfolyamon

2. helyezett:

8. helyezett:

14. helyezett:

Marx János 12.N

(tanára: Kovács Tibor)

Zalavári Márton 12.A

(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

Büki Máté István 12.A

(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

**A Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok 2014/2015. tanévi
versenyeredményei**

a fizika elméleti feladatok versenyén

10. évfolyamon

2. helyezett:

18. helyezett:

11. évfolyamon

11. helyezett:

Kovács Péter Tamás 11.N

(tanára: Juhász Tibor)

Nagy Botond 11.A

(tanára: Pálovics Róbert)

Büki Máté István 12.A

(tanára: Pálovics Róbert)

a fizika mérési feladatok versenyén

7. helyezett:

az I-jelű informatikai gyakorlatok versenyén

12. helyezett:

az S-jelű informatika feladatok versenyén

5. helyezett:

Kovács Péter Tamás 11.N

(tanára: Juhász Tibor)

Németh Gábor 11.N

(tanára: Juhász Tibor)

Zalavári Márton 12.A

(tanára: Juhász Tibor)

Varga Virág
9.C

Darabos Vince
9.N

Boronyák Nóra
9.N

A 24. Izsák Imre Gyula komplex természettudományi versenyen

1. kategóriában (matematika, fizika, programozás)
 2. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N
 3. helyezett: Zalavári Márton 12.A
- (tanáraik: Orbán Edit, Pálovicsné Tusnady Katalin, Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen csapatversenyben

6. helyezett csapat: Szalay Gergő 9.A, Gergály Anna 9.N,
Landor Viktor 10.A, Németh Ciprián 10.N

az egyéni összetett versenyben

19. helyezett: Szalay Gergő 9.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

a fizika egyéni versenyben

11. helyezett: Szalay Gergő 9.A
(tanára: Kovács Tibor)

a matematika egyéni versenyben

23. helyezett: Németh Ciprián 10.N
(tanára: Kiss Zsolt)

A Nyelvtudással az Egységes Európaért Alapítvány és az ECL Nyelvvizsgarendszer országos nyelvvizsga versenyén

angol nyelv B2 szint (középfok) kategóriában

1. helyezett: Dudar Kata 11.B
(tanára: Kocsisné Németh Erika)

4. helyezett: Farsang Regina 10.B
(tanára: Bajnóczy Zoltán)

angol nyelv C1 szint (felsőfok) kategóriában

4. helyezett: Kovács Ábel 11.N
(tanára: Németh Szilvia)

Mészáros Péter
9.N

**Németh Zalán
Barnabás 9.N**

Trombitás Péter
9.N

német nyelv B2 szint (középfok) kategóriában

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N
(tanára: Lőrincz István)
3. helyezett: Vincze Virág 10.B
(tanára: József Attila)
5. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 9.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
7. helyezett: Hujber Sándor 10.A, Berke Martin 10.B
(tanáraik: Néz Károly, József Attila)

német nyelv C1 szint (felsőfok) kategóriában

6. helyezett: Stancsics Máté 10.A
(tanára: Néz Károly)

A Goethe Intézet 2016. évi Internationale Deutscholympiade hazai válogatóján

7. helyezett: Bérczesi Nóra 9.A, Sárosi Norberta Vanessza 10.B
(tanáruk: József Attila)

A Löwenzahn online országismereti levelezőversenyen

A2 kategóriában

5. helyezett (megosztott): Bérczesi Nóra 9.A, Turós Ákos Zoltán 9.A
6. helyezett (megosztott): Csordás Marina Rovéna 8.N,
Major Fanni Napsugár 8.N, Tornyo Karolina 9.A
7. helyezett: Rózsa Sára Anna 8.N
(tanáruk: József Attila)

B2 kategóriában

1. helyezett (megosztott): Máthé Bence 11.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
3. helyezett: Sárosi Norberta Vanessza 10.B
5. helyezett: Balázs Bence Ferenc 10.B
6. helyezett: Vincze Virág 10.B
7. helyezett: Horváth Zsófia 10.B

Szabó Péter
9.A/Ny

9. helyezett:
11. helyezett:

Czett Mátyás
8.N

Farsang Regina 10.B
Berke Martin 10.B
(tanáruk: József Attila)

Molnár Bence
8.N

A Gloria Victis Kárpát-medencei történelemverseny országos döntőjén

2. helyezett csapat: Lakatos Szilárd, Nagy Eszter 10.C, Holányi Ákos 10.N
(tanáraik: dr. Beckné Sallay Anikó, Stárics Roland)

A SZAKE „Örökségünk ‘48” történelmi és állampolgári vetélkedő döntőjében

5. helyezett csapat: Balogh Lilla Szilvia, Nérel Eleonóra, Péter Krisztina 12.A
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A SZAKE által kiírt „Erdélyország” országos középiskolai komplex versenyen

1. helyezett csapat: Ács Barnabás 9.B/Ny, Holányi Ákos, Mózsa Ábel 10.N
4. helyezett csapat: Henics Blanka Regina, Seres Gergő, Varga Vencel 9.N
8. helyezett csapat: Gergály Anna, Horváth Bálint Attila, Spilák Lili Edit 9.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Savaria országos történelem tanulmányi verseny döntőjében

10. helyezett: Holányi Ákos 10.N
15. helyezett: Jakab Dávid 10.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A SZAKE Magyarok Európában vetélkedő országos döntőjében

13. helyezett csapat: Czinege Ádám, Lapat Krisztián, Rába László Dominik 10.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A SZAKE Magyarország az én hazám komplex honismereti versenyen

3. helyezett csapat: Arat Selina, Kelemen Erik, Varga Roland 9.C
4. helyezett csapat: Cseke Adél, Sándor Nóra Virág, Turós Ákos Zoltán 9.A
(tanáruk: Stárics Roland)

A SZAKE „Fegyvert s vitézt éneklek” irodalmi pályázatán

nyertes és díjazott munka: Dezső Katalin Cogito ergo HUN című verse 12.C
(tanárai: Bertók Éva, Stárics Roland)

Pácsonyi Péter
8.N

Szalai Bence
8.N

Veres Kristóf
8.N

A Szépművészeti Múzeum által „Ozirisz földjén” címmel kiírt országos komplex történelmi, irodalmi, képzőművészeti verseny országos döntőjében

4. helyezett csapat: Hadnagy Helga Gréta, Holányi Zsófia, Rosta Maya,
Rózsa Sára Anna 8.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Szépművészeti Múzeum által „H/Arcképek” címmel kiírt, a görög–perzsa háborúkat felölelő országos levelezős ókortörténeti versenyen

7. helyezett csapat: Horváth Petra, Molnár Bence, Rosta Maya, Szabó Gergő 8.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Az Egri Szilágyi Erzsébet Gimnázium nemzeti összetartozás-napi történelemversenyének Kárpát-medencei döntőjében

döntőbe jutott: Cserép Vivien, Lakatos Szilárd 10.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A keszthelyi Helikoni Ünnepek művészeti kategóriáiban

arany minősítést kaptak

irodalmi színpad kategóriában

Szépirodalmi Műhely
(tanáruk: Bajnóczy Zoltán)

komolyzene – hangszerszóló kategóriában

Doffkay Réka 11.N
Moser Lili Marleen 9.B

komolyzene–kamara kategóriában

Doffkay Réka 11.N és Moser Lili Marleen 9.B

mozgásművészet–modern tánc kategóriában

Gála–Zrínyi
(felkészítőjük: Kuzma Péter)

Harmath Enikő Eszter
7.N

Kósa Gergely
7.N

Schneider Anna
7.N

ezüst minősítést kaptak
vegyeskar kategóriában

iskolai vegyeskar
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

kamarakórus kategóriában

iskolai kamarakórus
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

vizuális művészetek kategóriában

Sopronyi Anna Eszter 9.A
(tanára: Karvalits Levente)

bronz minősítést kaptak

vers- és prózamondás kategóriában

Peresztegi Dóra 12.B
(tanára: Bajnóczy Zoltán)

néptánc szóló kategóriában

Holányi Ákos 10.N

egyéb kategóriában

Peresztegi Dóra 12.B, Végh Tamás (Mindszenty József
Általános Iskola, Gimnázium)

különdíjat kaptak

film és video kategóriában

Filinger Ferenc Marcell, Kustán Brunó Kálmán,
Nagy Kornél Antal, Remete Bálint 11.A
(tanáruk: Karvalits Levente)

komolyzene – hangszerszóló kategóriában

Moser Lili Marleen 9.B
Doffkay Réka 11.N

Schneider Dávid
5.N

Tompos Gábor
5.N

A Pénzszár verseny regionális fordulóján

2. helyezett Zrínyi_1 csapat: Koronczi Fanni 10.A, Veres Károly 10.A,
Balázs Bence 10.B, Németh Gábor 11.N
(tanáruk: Monok Zoltán)

A „Siker kulcsa” közgazdasági–pénzügyi vetélkedő országos döntőjében

6. helyezett csapat: Kiss Kíra Regina, Máhr András, Szabó Rebeka Aletta 12.N
7. helyezett csapat: Koronczi Fanni, Zsirai Réka 10.A, Németh Gábor 11.N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Monok Zoltán)

6. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

A megyei angol nyelvi versenyen

9. évfolyamon

1. helyezett: Gergály Anna 9.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)
2. helyezett: Németh Ákos 9.B/Ny
(tanárai: Molnár-Csík Enikő, Geiszler Ágnes)
3. helyezett: Mészáros Péter 9.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

10. évfolyamon

1. helyezett: Bogdán Rebeka 9.B
2. helyezett: Moser Lili Marleen 9.B
(tanáruk: Szilvás Izabella)

A megyei biológiai versenyen

G.II. kategóriában

2. helyezett: Nagy Dávid 12.B
(tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)

**Péter Krisztina, Nérel Eleonóra 12.A,
dr. Beckné Sallay Anikó,
Balogh Lilla Szilvia 12.A**

**Vaspöri Noémi, TornyosViola,
Vígh Dóra Zsuzsanna 11.B**

A „Szép Zalában születtem...” népdaléneklési verseny megyei döntőjén

arany minősítést kapott

szóló kategóriában:

Szakonyi Franciska 5.N
Munkácsi Lili 6.N
Nérel Larissza Anna 6.N
Gárdos Borbála Bernadett 7.N
Tompos Anna 7.N

ezüst minősítést kapott

kisegyüttes kategóriában:

Margaréták: Erdélyi Hanga Milla, Schein Kata Szilvia, Szakonyi Franciska 5.N
Quintett: Munkácsi Lili 6.N, Farkas Eszter, Gárdos Borbála Bernadett, Pintér Krisztóf, Sümegi Géza 7.N

bronz minősítést kapott

énekegyüttes kategóriában:

Zalai muzsikuskok: Munkácsi Lili 6.N, Gárdos Borbála Bernadett, Györgyfalvai Fanni, Farkas Eszter, Harmath Enikő Eszter, Horváth Hanna, Pintér Kristóf, Rózsa Veronika, Sümegi Géza, Sziládi Noémi, Tompos Anna 7.N
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A 7. osztályos tanulók részére rendezett megyei fizikaversenyen

1. helyezett: Fekete Levente Máté 7.N
2. helyezett: Laposa Hédi 7.N
3. helyezett: Györgyfalvai Fanni 7.N
(tanáruk: Kovács Tibor)

A megyei középiskolai fizikaversenyen

9. évfolyamon

3. helyezett: Kálóczi Kornél Zoltán 9.A
(tanára: Kovács Tibor)

10. évfolyamon

3. helyezett: Németh Ciprián 10.N
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

**Nagy Kornél Antal, Filinger Ferenc Marcell,
Kustán Brunó Kálmán 11.A**

**Sárosi Norberta Vanessza 10.B
Bérczesi Nóra 9.A**

11. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 11.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)
2. helyezett: Nagy Botond 11.A
(tanára: Pálovics Róbert)

12. évfolyamon

2. helyezett: Schulcz Ferenc 12.A
Büki Máté István 12.A
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Teleki Pál országos földrajz–földtan verseny megyei fordulójában

8. évfolyamon

1. helyezett: Molnár Bence 8.N
(tanára: Stárics Roland)

A megyei festészetversenyen

2. helyezett: Sziládi Noémi 7.N
(tanára: Dienes Gyula)

**A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny
megyei fordulójában**

Alkalmazás kategóriában

1. korcsoport
2. helyezett: Horváth Petra 8.N
(tanára: Juhász Tibor)
2. korcsoport
1. helyezett: Flander Ádám 10.A
2. helyezett: Fodor Márton 9.A
3. helyezett: Móser Lili Marleen 9.B
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
3. korcsoport
1. helyezett: Tóth Márk Andor 11.N
(tanára: Juhász Tibor)
3. helyezett: Nagy Botond 11.A
(tanára: Ipcsics Csilla)

Lakatos Szilárd, SzloszjárDávid 10.C

Mózsa Ábel, Holányi Ákos 10.N,
Ács Barnabás 9B/Ny

Programozás kategóriában

1. korcsoport

2. helyezett:

Veres Kristóf 8.N

3. helyezett:

Pácsonyi Péter 8.N

(tanáruk: Ipcsics Csilla)

3. korcsoport

2. helyezett:

Zalavári Márton 12.A

3. helyezett:

Marx János 12.N

(tanáruk: Juhász Tibor)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulójában

IV. korcsoportban

2. helyezett:

Mészáros Péter 9.N

(tanára: Ipcsics Csilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulójában

I. A kategóriában

2. helyezett:

Soós Áron Roland 9.N

(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László)

3. helyezett:

Belső Bence 9.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

II. A kategóriában

1. helyezett:

Németh Ciprián 10.N

(tanárai: Szőke Károly, Halmi László)

2. helyezett:

Joós Petra 10.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Curie környezetvédelmi emlékverseny területi döntőjében

7–8. évfolyamon

1. helyezett csapat: Békési Péter, Holányi Zsófia, Rosta Maya

(tanáruk: Szőke Károly)

2. helyezett csapat: Major Fanni, Molnár Bence, Szabó Gergő

(tanáruk: Szőke Károly)

9–10. évfolyamon

1. helyezett csapat: Kovács Kristóf, Kovács Petra, Szakonyi Anna,

(tanáruk: Szőke Károly)

**Lakatos Szilárd, Nagy Eszter 10.C
Holányi Ákos 10.N**

**Schrettner Anna, Szekér Bonita,
Kovács Kristóf, Benke Bianka,
Kovács Petra 10.N**

2–3. helyezett csapat: Németh Zalán Barnabás, Peresztegi Míra Zsófia,
Somogyi Laura

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

2–3.helyezett csapat: Farkas Vivien, Hollós Boglárka, Vaspöri Dóra

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

11–12.évfolyamon

1. helyezett csapat: Tornynos Viola, Vaspöri Noémi, Víg Dóra

(tanáruk: Szőke Károly)

2. helyezett csapat: Borsos Vivien, Németh Fanni, Pais Panna

(tanáruk: Szőke Károly)

3. helyezett csapat: Kőrös Titanilla Anna, Péter Krisztina, Takács Ildikó

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

A Hód napja Zala megyei környezetvédelmi, természetjáró és turisztikai versenyen

általános iskolai kategóriában

1. helyezett csapat: Holányi Zsófia, Molnár Bence, Rosta Maya 8.N

középiskolai kategóriában

2. helyezett csapat: Cseke Adél, Sándor Nóra Virág, Turós Ákos Zoltán 9.A

(tanáruk: Stárics Roland)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulójában

1–2. helyezett: Cserép Vivien 10.C

(tanára: Bertók Éva)

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulójában

2. helyezett: Harmath Enikő Eszter 7.N

(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny területi fordulójában (Vas/Zala körzet)

a 6. osztályos gimnáziumi kategóriában

2. helyezett csapat: Deák Eszter, Foki Hanna, Haszilló Sára, Török Dorka 6.N

(tanáruk: Gombás Szilvia)

**Szakonyi Anna, Kovács Kristóf,
Kovács Petra 10.N**

**Cseke Adél, Sándor Nóra Virág,
Turós Ákos Zoltán 9.A**

a 7. osztályos gimnáziumi kategóriában

2. helyezett csapat: Fekete Levente Máté, Hoffmann Ádám, Sümegi Géza,
Vitkovics Patrik 7.N

(tanáraik: Juhász Ildikó, Szűcsné Jóna Ágota)

a 8. osztályos gimnáziumi kategóriában

3. helyezett csapat: Major Fanni Napsugár, Horváth Petra, Rosta Maya,
Sefner Rebeka Zsófia 8.N

(tanáruk: Juhász Ildikó)

A megyei matematikaversenyen

9. évfolyamon

2. helyezett:

Szalay Gergő 9.A

(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

11. évfolyamon

1. helyezett:

Kovács Péter Tamás 11.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

2. helyezett:

Nagy Botond 11.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

3. helyezett:

Németh Gábor 11.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

12. évfolyamon

1. helyezett:

Zalavári Márton 12.A

(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulójában

6. évfolyamon

1. helyezett:

Pete Zétény Dominik 6.N

2. helyezett:

Török Dorka 6.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnady Katalin)

7. évfolyamon

1. helyezett:

Tompos Anna 7.N

2. helyezett:

Vitkovics Patrik 7.N

3. helyezett:

Mészáros Sára 7.N

(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

**Varga Roland, Arat Selina,
Kelemen Erik 9.C**

**Gergály Anna, Horváth Bálint Attila,
Spilák Lili Edit 9.N**

8. évfolyamon

1. helyezett: Czett Mátyás 8.N
2. helyezett: Veres Kristóf 8.N
(tanáruk: Benke Barbara)

9. évfolyamon

2. helyezett: Szalay Gergő 9.A
3. helyezett: Pozvai Bálint 9.A
(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

10. évfolyamon

- 2.helyezett: Németh Ciprián 10.N
(tanára: Kiss Zsolt)

11. évfolyamon

1. helyezett: Nagy Botond 11.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)
2. helyezett: Németh Gábor 11.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

12. évfolyamon

1. helyezett: Zalavári Márton 12.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

Csapatversenyen 1. helyezést ért el a 6., 7., 8., 9., 10., 11. és a 12. évfolyam csapata.

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulójában

7. évfolyamon

2. helyezett: Schneider Anna 7.N

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulójában

5. évfolyamon

2. helyezett: Tompos Gábor 5.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

6. évfolyamon

3. helyezett: Török Dorka 6.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

7. évfolyamon

2. helyezett: Schneider Anna 7.N

**Varga Vencel, Henics Blanka Regina,
Seres Gergő 9.N**

**Dömötör Petra 9.N,
Varga Tünde Dorka 9.N,
Ujhelyi Fanni 9.A/Ny,
Horváth Fanni Nikolett 9.N**

3. helyezett: Sümegi Géza 7.N
Tompos Anna 7.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

8. évfolyamon

2. helyezett: Veres Kristóf 8.N
(tanára: Benke Barbara)

A Bolyai csapatverseny megyei fordulójában matematikából

5. évfolyamon

1. helyezett csapat: Györgyfalvai Ádám, Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

6. évfolyamon

1. helyezett csapat: Pete Zétény Dominik, Simon Dániel, Szalay Réka, Török Dorka
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

7. évfolyamon

1. helyezett csapat: Fekete Levente Máté, Hoffmann Ádám, Sümegi Géza,
Vítkovics Patrik

2. helyezett csapat: Györgyfalvai Fanni, Mészáros Sára, Rózsa Veronika,
Tompos Anna

3. helyezett csapat: Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek

(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

8. évfolyamon

1. helyezett csapat: Békési Péter, Rudolf Benedek Csaba, Szalai Bence,
Veres Kristóf

3. helyezett csapat: Czett Mátyás, Major Fanni Napsugár, Pácsonyi Péter,
Zumbók Benedek

(tanáruk: Benke Barbara)

**Holányi Zsófia, Békési Péter,
Rosta Maya 8.N**

**Holányi Zsófia, Hadnagy Helga Gréta,
Rosta Maya, Rózsa Sára Anna 8.N**

9. évfolyamon

2. helyezett csapat: Pozvai Bálint, Szalay Gergő, Tornyos Karolina,
Tirpák Péter 9.A

(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

10. évfolyamon

3. helyezett csapat: Landor Viktor, Tóth Máté, Varga Krisztián, Veres Károly 10.A
(tanáraik: Pálovicsné Tusnády Katalin,
Péteri Szabolcs)

11. évfolyamon

2. helyezett csapat: Doffkay Réka, Filinger Rozanna Mária, Németh Gábor,
Tibola Dániel 11.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Curie matematika emlékverseny területi döntőjében

5. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Dávid 5.N

2. helyezett: Varga Bálint 5.N

(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

3. helyezett: Kósa Gergely 7.N

(tanára: Novákné Bosits Csilla)

döntőbe jutott: Schneider Anna 7.N (tanára: Novákné Bosits Csilla)

Szalai Bence 8.N (tanára: Benke Barbara)

A Csokonai alapműveleti versenyen

5. évfolyamon

1. helyezett: Tompos Gábor 5.N

(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

Az országos általános iskolai tanulmányi verseny német nyelvből megyei fordulóján

1. helyezett: Zumbók Benedek 8.N

(tanára: József Attila)

**Molnár Bence, Horváth Petra,
Rosta Maya, Szabó Gergő 8.N**

**Sejpes Júlia, Molnár Bence,
Bodrogi Bianka, Peterka Flóra Anna,
Fregán Doroti 8.N**

A megyei német nyelvi versenyen

9/I. kategóriában

1. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 9.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

9/II. kategóriában

1. helyezett: Ács Barnabás 9.B/Ny
(tanárai: Lőrincz István, Néz Károly)
3. helyezett: Babolicsay Barbara 9.A/Ny
(tanárai: József Attila, Néz Károly)

10/I. kategóriában

1. helyezett: Szakonyi Anna 10.N
(tanára: Beviz Zsófia)
3. helyezett: Tornyos Karolina 9.A
(tanára: József Attila)

10/II. kategóriában

1. helyezett: Bérczesi Nóra 9.A
(tanára: József Attila)
2. helyezett: Büki Fanni 9.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

A Savaria országos történelem tantárgyi verseny megyei fordulójában

1. helyezett: Holányi Ákos 10.N
2. helyezett: Jakab Dávid 10.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)
3. helyezett: Tóth Máté 10.A
(tanára: Monok Zoltán)

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei fordulóján

7–8. évfolyamon

1. helyezett: Ferenczi Sebestyén 7.N
(tanára: Bokányi Tiborné)

**Szalai Bence, Rudof Benedek Csaba
Zumbó Benedek, Czett Mátyás 8.N**

**Pál Máté, Tompos Gábor,
Kistüttői Ákos, Schneider Dávid,
Györgyfalvai Ádám 5.N**

A K&H Vigyázz, Kész, Pénz vetélkedőjének középdöntőjében

a 7–8. osztályos kategóriában

1. helyezett a Mind arany nevű csapat: Bodrogi Bianka, Fregán Doroti,
Molnár Bence, Peterka Flóra Anna, Sejpes Júlia 8.N

az 5–6. osztályos kategóriában

1. helyezett a Pén(s)ztárgép nevű csapat: Györgyfalvai Ádám, Kistüttői Ákos,
Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor 5.N

(tanáruk: Rinfel Mónika)

A Pénzstár verseny megyei fordulóján

1. helyezett a Zrínyi_1 csapat:

Koronczai Fanni, Veres Károly 10.A,
Balázs Bence Ferenc 10.B, Németh
Gábor 11.N

(tanáruk: Monok Zoltán)

2. helyezett a Zrínyi_2 csapat:

Holányi Ákos 10.N, Schreiner Gábor
Jenő 11.A, Boncz Barnabás, Kovács
Ábel 11.N

(tanáruk: Stárics Roland)

Összeállította: **Kiss Zsolt**

A képek készítésében közreműködött
a Kincses, a Varga és a Zóka Fotó.

Grafika:
Horváth Jázmin Réka 10.B

Sportversenyek eredményei

Az atlétika diákolimpia országos döntőjében

V. korcsoportban

diszkoszvetés 1. helyezett: Takács Dóra 10.B
súlylökés 2. helyezett: Takács Dóra 10.B

VI. korcsoportban

800 m-es síkfutás 1. helyezett: Ott Benjamin 9.A
1500 m-es síkfutás 1. helyezett: Ott Benjamin 9.A

Az amatőr kosárlabda diákolimpia országos döntőjében

V–VI. korcsoportban

6. helyezett csapat: Csiszár Dávid, Dávid Dorián, Farsang Bálint Mátyás, Földesi Tamás József, Szekeres Kornél 10.N, Dóra Dávid Alex, Horváth Kenéz, Gombos Bence, Németh Bálint, Radics Márton, Vincze Ádám 11.A, Ujj Péter 11.N, Fehér Márk, Gyutai Zalán, Herbert Martin, Tornynos Kornél 12.N

(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

A B33 kosárlabda diákolimpia országos döntőjében

IV. korcsoportban

5–8. helyezett csapat: Dömötör Petra 8.N, Ujhelyi Fanni 9.A/Ny, Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 9.N

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

Az amatőr kézilabda diákolimpia országos döntőjében

V–VI. korcsoportban

5. helyezett csapat: Horváth Petra 8.N, Sopronyi Anna Eszter 9.A, Perjési Anna Katinka 10.C, Kulman Mirtill 11.A, Csiszár Regina Panna 11.B, Péter Krisztina 12.A, Kőrös Titanilla Anna, Major Rita, Vissi Veronika 12.B, Kalamár Judit, Tóth Lídia Liliána 12.C

(felkészítő tanáruk: Gyimesi Márton)

Az MLSZ amatőr országos labdarúgó-bajnokságán (Fair Play Cup)

6. helyezett csapat: Epelley Bálint 10.A, Dominkó Dániel, Epelley Mátyás, Góth Máté, Horváth Bálint, Jámber András, Jung Martin, Kiss Kornél, Putics Bence, Szűcs Márton Tamás, Tar Dávid 12.A

(szakvezetőjük: Mánfai Milán 12.A)

AZ AJTP országos röplabdatornán

4. helyezett csapat: Hertelendi Viktória, Horváth Andrea, Horváth Dóra, Kovács Dóra, Lakatos Alexandra, Szikora Viktória 11.C

(felkészítő tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

A sakk diákolimpia országos döntőjében

VI. korcsoportban

6. helyezett: Szabó Krisztián 11.N

Takács Dóra
10.B

Ott Benjamin
9.A

A tájfutó diákolimpia országos döntőjében

VI. korcsoportban

rövid táv

9. helyezett: Kiss Kornél 12.A

A tenisz diákolimpia országos döntőjében

4. helyezett csapat:

Nagy Janka 6.N, Toplak Boglárka 7.N

A vívó diákolimpia országos döntőjében

V. korcsoportban

6. helyezett:

Darabos Vince 9.N

7. helyezett:

Németh Zalán 9.N

VI. korcsoportban

2. helyezett:

Németh Zalán 9.N

3. helyezett:

Darabos Vince 9.N

Területi versenyek

A kosárlabda diákolimpia területi döntőjében

IV. korcsoportban

3. helyezett csapat: Bajnóczy Sára, Deák Eszter Nóra, Jandó Flóra, Rösler Heléna Regina, Török Dorka, Trombitás Blanka 6.N, Németh Imola 7.N, Dömötör Petra, Sefner Rebeka Zsófia 8.N, Ujhelyi Fanni 9.A/Ny, Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 9.N

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

A B33 kosárlabda diákolimpia regionális döntőjében

IV. korcsoportban

2. helyezett csapat: Dömötör Petra 8.N, Ujhelyi Fanni 9.A/Ny, Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 9.N

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

VI. korcsoportban

2. helyezett csapat: Dömötör Dorina 9.B, Csarankó Viktória, Lang Veronika 10.B, Németh Fanni 11.N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A fiú kosárlabdacsapat

Az MLSZ amatőr országos labdarúgó-bajnokság területi döntőjében

1. helyezett csapat: Epelley Bálint 10.A, Dominkó Dániel, Epelley Mátyás, Góth Máté, Horváth Bálint, Jámbor András, Jung Martin, Kiss Kornél, Putics Bence, Szűcs Márton Tamás, Tar Dávid 12.A

(szakvezetőjük: Mánfai Milán 12.A)

Megyei versenyek

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjében

V. korcsoportban

diszkoszvetés

1. helyezett: Takács Dóra 10.B

súlylökés

1. helyezett: Takács Dóra 10.B

magasugrás

3. helyezett: Koczka Barnabás 10.A

VI. korcsoportban

800 m-es síkfutás

2. helyezett: Ott Benjamin 9.A

1500 m-es síkfutás

1. helyezett: Ott Benjamin 9.A

Az amatőr kézilabda diákolimpia megyei döntőjében

V–VI. korcsoportban

2. helyezett csapat: Horváth Petra 8.N, Varga Noémi 9.A/Ny, Sopronyi Anna Eszter 9.A, Joós Petra 10.A, Perjési Anna Katinka 10.C, Szili Dóra 10.N, Kulman Mirtill 11.A, Kovács Júlia 11.B, Péter Krisztina 12.A, Joós Nikolett, Major Rita, Vissi Veronika 12.B, Kalamár Judit, Rákos Dóra, Tóth Lília Liliána 12.C

(felkészítő tanár: Gyimesi Márton)

A lány kézilabdacsapat

A kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

3. helyezett csapat: Bajnóczy Sára, Deák Eszter Nóra, Jandó Flóra, Rösler Heléna Regina, Török Dorka, Trombitás Blanka 6.N, Németh Imola 7.N, Dömötör Petra, Seőner Rebeka 8.N, Ujhelyi Fanni 9.A/Ny, Horváth Fanni, Varga Tünde 9.N

(felkészítő tanárunk: Mészáros Richárd)

A B33 kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Dömötör Petra 8.N, Ujhelyi Fanni 9.A/Ny, Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 9.N

(felkészítő tanárunk: Mészáros Richárd)

Az MLSZ amatőr országos labdarúgó-bajnokság megyei döntőjében

1. helyezett csapat: Epelley Bálint 10.A, Dominkó Dániel, Epelley Mátyás, Góth Máté, Horváth Bálint, Jámbor András, Jung Martin, Kiss Kornél, Putics Bence, Szűcs Márton Tamás, Tar Dávid 12.A

(szakvezetőjük: Mánfai Milán 12.A)

A sakk diákolimpia megyei döntőjében

egyéni amatőr kategóriában

II. korcsoportban

1. helyezett: Györgyfalvai Ádám 5.N

III. korcsoportban

2. helyezett: Pete Zétény Dominik 6.N

IV. korcsoportban	
2. helyezett:	Györe János 7.N
VI. korcsoportban	
1. helyezett:	Szabó Krisztián 11.N
III. korcsoportban	
2-4. helyezett:	Hoffmann Annamária 6.N
IV. korcsoportban	
1. helyezett:	Györgyfalvai Fanni 7.N

A tájfutó diákolimpia megyei döntőjében

II. korcsoportban	
1. helyezett:	Török Anna 5.N
III. korcsoportban	
2. helyezett:	Fülöp Álmos Huba 7.N
III. korcsoportban	
3. helyezett:	Tőke Fruzsina 5.N
VI. korcsoportban	
1. helyezett:	Kiss Kornél 12.A
V. korcsoportban	
1. helyezett:	Csiszár Barnabás 10.N
2. helyezett:	Fekete Sámuel 9.A/Ny
3. helyezett:	Takács Ticián 9.A/Ny
Az iskolai pontversenyben	
1. helyezett:	Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium

Az úszó diákolimpia megyei döntőjében

II. korcsoportban	
50 m mellúszás	
2. helyezett:	Horváth Iván 5.N
III. korcsoportban (amatőr)	
50 m mellúszás	
3. helyezett:	Vitkovics Patrik 7.N
IV. korcsoportban (amatőr)	
100 m mellúszás	
2. helyezett:	Pácsonyi Péter 8.N
4x50 m gyorsváltó	
3. helyezett csapat:	Hoffmann Ádám, Sümegi Géza 7.N, Pácsonyi Péter 8.N, Novák Marcell 9.N

(kísérő tanár: Novákné Bosits Csilla)

Összeállította: **Kiss Zsolt**

Fotó: Seres Bendegúz 12.A

Fotó: Kovács Petra 10.N

A tantestület névjegyzéke a 2015/2016-os tanévben

Sorszám	A tanár neve, beosztása	Szaktárgyai	Szolgálati év összesen	ennél az in- tézménynél
1.	Horváth Attila igazgató	mat.–fiz.–számítástechnika	35	35
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes	magyar–történelem	32	27
3.	Kiss Zsolt igazgatóhelyettes	mat.–fiz.–számítástechnika	27	27
4.	Adroviczné Tüske Ágnes	angol	12	12
5.	Bajnóczy Zoltán	magyar–angol	10	10
6.	Benke Barbara 8.N osztályfőnöke	matematika–fizika	22	5
7.	Dr. Beckné Sallay Anikó 9.N osztályfőnöke osztályfőnöki munkaköz. vez.	történelem–orosz	29	6
8.	Bella-Kálmán Eszter jelenleg gyesen	testnevelés	11	5
9.	Bertók Éva	magyar–latin–német	25	25
10.	Beviz Zsófia 12.A osztályfőnöke	német	13	9
11.	Dr. Bóbits Lilla 9.A/Ny osztályfőnöke	fizika–kémia	12	2
12.	Bokányi Tiborné könyvtáros	matematika–könyvtár	23	13
13.	Czinder Enikő Katalin jelenleg gyesen	testnevelés	4	4
14.	Dienes Gyula 11.C osztályfőnöke	rajz	21	6
15.	Egyedné Krizmanics Ildikó 9.B/Ny osztályfőnöke	biológia–kémia	35	30
16.	Geiszler Ágnes angol nyelvi munkaköz. vez.	magyar–angol	35	3
17.	Gombás Szilvia 6.N osztályfőnöke	magyar–francia	25	25
18.	Gyimesi Márton 10.B osztályfőnöke	történelem	13	12

19.	Gyutainé Kiss Gabriella	ének–zene	27	7
20.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. 11.N osztályfőnöke	magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	31	31
21.	Halász Mária	orosz–angol	35	31
22.	Halmi László nyugdíjas	matematika–kémia	44	39
23.	Hóbár Hajnalka jelenleg gyesen	angol–német	13	10
24.	Ipcsics Csilla	informatika–mat.–fiz.	28	8
25.	József Attila 9.A osztályfőnöke	angol–német	15	3
26.	Juhász Ildikó 9.B osztályfőnöke	magyar–könyvtár	33	14
27.	Juhász Tibor	mat.–fiz.–informatika, csillagász	35	31
28.	Karáth Anita	magyar	12	12
29.	Karvalits Levente testnevelés–média munkaköz. vez.	testnevelés–művelődésszervező	24	19
30.	Knausz-Tuboly Tímea	angol–olasz	13	3
31.	Kocsisné Németh Erika 11.B osztályfőnöke (1. félévben)	angol–történelem–orosz	28	13
32.	Kovács Tibor 12.N osztályfőnöke	matematika–fizika	22	10
33.	Kulcsárné Jordán Ildikó 5.N osztályfőnöke	matematika–fizika	23	2
34.	Lőrincz István 12.B osztályfőnöke	német–orosz	34	26
35.	Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna német nyelvi munkaköz. vez.	magyar–német	38	38
36.	Mészáros Richárd	testnevelés	8	2
37.	Molnár-Csík Enikő jelenleg gyesen	angol	13	12
38.	Monok Zoltán történelem munkaköz. vez.	történelem–angol	25	23
39.	Németh László nyugdíjas	mat.–fiz.–ábr. geometria	41	41
40.	Németh Szilvia	angol–német	8	8
41.	Néz Károly 11.B osztályfőnöke	matematika–orosz–német	40	28
42.	Novákné Bosits Csilla 9.C/AJTP osztályfőnöke	matematika–testnevelés	25	3
43.	Oláhné Szigyártó Mária 10.N osztályfőnöke	orosz–földrajz–angol	36	29
44.	Orbán Edit nyugdíjas	matematika–fizika	39	39

45. Pálovicsné Tusnádý Katalin	mat.–fiz.–számítástechnika	30	27
10.A osztályfőnöke			
mat.–inform. munkaköz. vez.			
46. Pálovics Róbert	matematika–fizika	30	30
fiz. munkaköz. vez.			
47. Péteri Szabolcs	matematika–fizika	19	7
48. Pethő Attila	matematika–fizika	27	26
AJTP programfelelős			
10.C osztályfőnöke			
49. Rinfél Mónika	magyar–német	20	20
50. Stárics Roland	földrajz–történelem	5	4
7.N osztályfőnöke			
51. Szekér Gábor	testnevelés–matematika	23	23
12.C osztályfőnöke			
52. Szilvás Izabella	magyar–orosz–angol–könyvtár	38	27
53. Szőke Károly	biológia–kémia	13	13
11.A osztályfőnöke			
54. Szűcsné Jóna Ágota	magyar–német	34	34
55. Tóth Ildikó	testnevelés	1	1
56. Tölgyesné Kovács Katalin	biológia–kémia	36	36
reál munkaköz. vez.			
57. Vesztróczy Judit	angol	17	11
jelenleg gyesen			

Óraadóink

Dormán-Németh Petra, Kustányné Szakmeiszter Katalin,
Nagyné Ferenczi Csilla, Nagy Orsolya, Pethőné Choma Anita, Szili Barbara
Hittanár: Kis Kornél ofm.

Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan, hosszú idő óta végzik oktató–nevelő munkájukat:

25 év szolgálat: Bertók Éva, Gombás Szilvia, Monok Zoltán, Novákné Bosits Csilla

30 év szolgálat: Pálovicsné Tusnádý Katalin, Pálovics Róbert

40 év szolgálat: Néz Károly

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az intézményi tanács elnöke:	dr. Kocsis Gyula
tagjai:	Balaicz Zoltán Böjte Sándor Zsolt Darabos Géza Gyuk Zsolt Tóth János Kiss Zsolt Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Tölgyesné Kovács Katalin
Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettese:	dr. Vajda István
tagjai:	Horváth Attila Gyuk Zsolt Kiss Gábor Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Néz Károly Rác Sándor Rosta Róbert Gál Gréta 11.B Kövesi Csaba 11.C Takács Nikolett 11.B
A szülői munkaközösség elnöke:	Gyuk Zsolt
A diákönkormányzat elnöke:	Takács Nikolett 11.B
alelnöke:	Kövesi Csaba 11.C

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
		<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1. Varga Zsuzsanna	iskolatitkár	22	2
2. Beczőkné Molnár Ildikó	adminisztrátor	19	19
3. Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	29	17
4. Simon Endre	oktatástechnikus	17	17
5. Takács Tünde	laboráns (részmunkaidős)	3	2
6. Trencsényi Péter	laboráns (részmunkaidős)	2	2

A tanulók névjegyzéke

5.N osztály

Osztályfőnök: Kulcsárné Jordán Ildikó

Pótosztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika

Bagonyai Botond Mátyás

Balázs Zalán

Banitz Rajmund

Bogár Gergő István

Borbély Balázs

Bujtor Zoltán

Csordás Dániel Ernő

Erdélyi Hanga Milla

Györgyfalvai Ádám

Háry Barnabás

Hoffmann Liliána

Horváth Alexandra

Horváth Csongor

Horváth Iván

Horváth Jázmin

Kistüttösi Ákos

Kovács Sára

Kováts Dorottya

Pajor Máté

Pál Máté

Papp Csongor

Salamon Dávid

Salamon Péter Huba

Schein Kata Szilvia

Schneider Dávid

Soós Dávid Olivér

Szakonyi Franciska

Tiboly Benedek

Tompos Gábor

Tőke Fruzsina

Török Anna Zsófia

Turopoli Tibor

Varga Babett Panna

Varga Bálint

Vizy Benedek

Zarándok Zília Napsugár

6.N osztály**Osztályfőnök: Gombás Szilvia**

Antal Katalin

Bajnóczi Sára

Bakonyi Dóra

Boda Benedek János

Bubics Gergely Dániel

Cseh Rebeka

Deák Eszter Nóra

Fébert Tamás

Foki Hanna

Gyutai Csanád Keve

Haszilló Sára

Hoffmann Annamária

Huynh-Tran Da Huong

Jandó Flóra

Kisunyomi Patrik Zsombor**Munkácsi Lili**

Nagy Janka

Nérel Larissza Anna

Novák Márton

Péntek Ciprián

Pete Zétény Dominik

Polgár Bendegúz János

Puskás Attila

Rösler Heléna Regina

Salamon Tamás Koppány

Serman Benedek

Simon Dániel

Szabó Vanda Regina

Szalay Réka

Szelestey Szilárd

Tóth Dorina Patrícia**Török Dorka**

Trombitás Blanka

Végh Valentin

Vissi András

Wagner Dominik

7.N osztály

Osztályfőnök: Stárics Roland

Pótosztályfőnök: Novákné Bosits Csilla

Bábel Ádám
 Bertók Dániel
 Darabos Lili
 Farkas Eszter
Fekete Levente Máté
 Ferenczi Sebestyén
 Fülöp Álmos Huba
 Gárdos Borbála Bernadett
 Goldfinger Adél
 Györe János
Györgyfalvai Fanni
 Harmath Enikő Eszter

Hoffmann Ádám
 Horváth Hanna
 Koltai Luca
 Kósa Gergely
 Kósa Gergely
 Kósa Kata Patrícia
 Kustán Petra
Laposza Hédi
Mészáros Sára
 Molnár Fanni
 Molnár Luca Zsuzsanna
 Németh Imola

Németh Kinga Judit
 Pintér Kristóf
 Porpáczy Bendegúz
 Rózsa Veronika
Schneider Anna
 Sümegi Géza
 Sziládi Noémi
 Tompos Anna
 Toplak Boglárka
 Tóth Panna
 Vitkovics Patrik
 Wohner Benedek

8.N osztály

Osztályfőnök: Benke Barbara

Pótosztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin

Bálint Barnabás

Békési Péter

Bodrogi Bianka

Boncz Bence

Czett Mátyás

Csordás Marina Rovéna

Dormán Gergő

Dömötör Petra

Fregán Doroti

Gellén Virág Veronika

Gergály Renáta

Gyenge Dániel

Hadnagy Helga Gréta

Holányi Zsófia

Horváth Krisztián Márk

Horváth Petra

Iván Hanna

Kollarics Rebeka

Major Fanni Napsugár

Molnár Bence

Nagy Kristóf Mátyás

Németh Valér István

Novák Szabolcs

Pácsonyi Péter

Peterka Flóra Anna

Rigó Zsolt

Rosta Maya

Rózsa Sára Anna

Rudolf Benedek Csaba

Schmidt Marcell

Sefner Rebeka Zsófia

Sejpes Júlia

Szabó Gergő

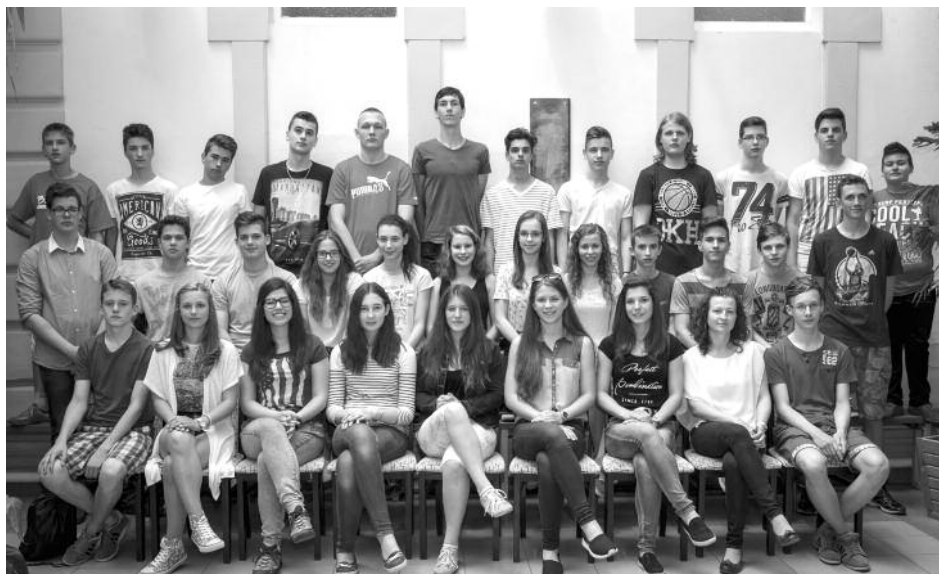
Szalai Bence

Szekér Sára

Tóth Boglárka

Veres Kristóf

Zumbók Benedek

9.A/Ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: dr. Bóbits Lilla

Abóczki Richárd Noel

Adorján Donát

Babolcsay Barbara

Berta Borbála

Cseke Tibor

Farkas Attila

Fekete Sámuel

Földvári Ádám

Hársfa Lídia Virág

Hegy Benedek Tamás

Hoffmann Gréta

Horváth Aliz

Iványi Nikolett

Jakabfi Bence

Kalmár Péter

Klinger Csaba Dávid

Kocsmár Martin

Kósa Panna

Kulesár Kata Lilla

Lukács Máté

Markó István

Marton Laura

Molnár Nóra

Nagy Martin

Simon Botond

Simon Máté Péter

Szabó Péter

Száraz Dániel

Takács Ticián

Tállai Gergő

Tóth Kristóf

Ujhelyi Fanni

Varga Levente

Varga Noémi

9.B/Ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Aczél Annamária

Ács Barnabás

Andor Richárd

Beczők Dóra

Berki Veronika Anna

Böleczi Lucza

Dormán Ákos

Gombos Luca

Harró Kornél

Hecker Kíra

Hegedüs Olivér Márk

Horváth Bence

Horváth Csaba Bence

Horváth Dalma

Horváth Zsófia

Józsa Nikolett

Kovács Ákos

Kowald Anna

Megyer Júlia Anna

Nagy Henrietta

Németh Ákos

Németh Márk

Regényi Dorottya Luca

Sabján Fanni

Schmaltzl Laura

Somogyi Eszter

Szelényi Anna

Szigeti Brigitta

Takács Ádám József

Tanner Rebekka Rita

Varga Dániel

Varga Réka

Varga Roland

Varju Csenge

9.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: József Attila

Pótosztályfőnök: Péteri Szabolcs

Bakon Csaba
Bali Ádám
Belső Bence
Bérczesi Nóra
Berta Örs
Büki Noel
Császár Kornél
Cseke Adél
Csontos Hanna
Fodor Márton
Gál Flórián
Gergály Dorisz

Havlik Miklós
Horváth Balázs
Horváth Tamás
Hovorka Zsófia
Kálóczi Kornél Zoltán
Landor Liliána
Mánfai Marcell
Nagy Barnabás
Nagy Sára
Nyári Marcell József
Ott Benjamin
Pozvai Bálint

Rábai Barnabás Árpád
Sándor Nóra Virág
Sebők Csanád
Sopronyi Anna Eszter
Szabó Dániel
Szalay Gergő
Tirpák Péter Barnabás
Tornyos Karolina
Turós Ákos Zoltán
Varga Bence Benedek
Zalavári Ábel

9.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Juhász Ildikó

Pótosztályfőnök: Monok Zoltán

Balázs Regina
 Baldauf Lenke
 Bános Gergő
 Bogdán Rebeka
 Büki Fanni
 Czírók Benita
 Csapó Krisztina
 Csordás Andrea
 Dömötör Dorina
 Fazakas Krisztina Noémi
 Fejér Ákos
 Főző Lili

Hadnagy Petra Gitta
Horváth Bálint
 Horváth Lili
 Kintli Emese
 Kovács Adél
 Kristó Anna Boróka
László János
 László Marcell
 Melles Klaudia
 Moser Lili Marleen
 Németh Evelin
 Németh Krisztina

Németh Zsófia Boglárka
 Őri Viktória
Peresztegi Míra Zsófia
 Püske Dorina
 Rác Eszter Veronika
 Schandl Yvette Mária
 Somogyi Veronika
 Szabó Fruzsina
 Szabó Márk Kálmán
 Tóth Ákos
Vernarelli Francesca
 Vugrinecz Réka
 Wappler Franciska

9.C osztály**Osztályfőnök: Novákné Bosits Csilla***Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Stárics Roland*

Arat Selina
Bakos Erik
Bokodi László
Csendes Alexandra
Kelemen Erik
Kincses Imre Róbert

Miklós Vivien
Monori Melitta
Nagy Attila
Nagy Boglárka Margit
Nagy Noémi
Nédó Vanessza

Pete Gréta
Szalay Vivien
Takács Vivien
Varga Roland
Varga Virág

9.N osztály

Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó

Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Boronyák Nóra

Darabos Vince

Farkas Márton

Gergály Anna

Henics Blanka Regina

Horváth Bálint Attila

Horváth Fanni Nikolett

Horváth Martin

Kiss Kira

Kocsis Kira Mirjam

Kovács Szilárd

Langer Ákos

Mészáros Péter

Molnár Dániel László

Nagy Tamás Levente

Nagy Vivien

Németh Zalán Barnabás

Nérel Leonarda

Novák Marcell

Pesti Szabolcs

Seres Gergő

Somogyi Laura

Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit

Takács Enikő

Takács Liza

Trombitás Péter

Varga Tünde Dorka

Varga Vencel

Vas Ákos Domonkos

Vigh Dorottya Zsanett

Vissi Nóra Zsófia

Zimborás Márk

10.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnady Katalin

Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bicsák Réka
Bolla Barbara
Bödöcs Richárd
Czémán Bálint
Czémán Dávid
Czipa Borbála
Epelley Bálint
Erdős Anna
Flander Ádám
Halász Gergely Elemér
Horváth Kristóf

Hujber Sándor
Jandó Ákos
Joós Petra
Karakai Máté
Koczka Barnabás
Koronczi Fanni
Landor Viktor
Léber Lilien
Lillik Jakab
Macher Dávid
Polgár Attila László

Reznekí Ábrahám
Sipos Ádám
Stancics Máté
Sulok Zsófia Hajnalka
Szilágyi Györk Máté
Takács Kitti Ninon
Tóth Máté
Varga Krisztián
Veres Károly
Zsirai Réka

10.B osztály*Emelt szintű angol–német***Osztályfőnök: Gyimesi Márton***Pótosztályfőnök: József Attila*

Áfra Melinda

Balázs Bence Ferenc

Balázs Laura

Bedő Donát

Berke Martin

Böröcz Lóránt

Czotter István

Csabai Anna Androméda

Csarankó Viktória

Elekes Péter

Farkas Vivien

Farsang Regina

Ferenczy Kata

Fersztl Barnabás László

Gyarmati Anna

Hollós Boglárka

Horváth Jázmin Réka

Horváth Zsófia

Iberpaker Eszter

Jugovits Réka

Koiss Dóra Viktória

Kovács Ákos

Lang Veronika

Mészáros Csaba Máté

Mezőfi Alexandra

Nagy Vilmos Henrik

Nemes Laura

Németh Noémi Vivien

Peti Panna

Sárosi Norberta Vanessza

Stomfai Anna Borbála

Takács Dóra

Tóth Kíra

Vaspöri Dóra

Vernarelli Laura**Vincze Virág**

10.C osztály**Osztályfőnök: Pethó Attila***Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Geizler Ágnes*

Báger Boglárka
Czinege Ádám
Cserép Vivien
Fábián Bernadett
Hosszú Viktória
Hujber Péter

Kulcsár Klaudia
Lakatos Szilárd
Lapat Krisztián
Lendvai Petra
Nagy Eszter
Nemes Tamás László
Perjési Anna Katinka

Pintér Nikolett Ágnes
Rába László Dominik
Szabó Dévid
Szeles Ádám László
Szloszjár Dávid
Trömböczki Julianna Sára

10.N osztály

Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Pótosztályfőnök: Szűcsné Jóna Ágota

Benke Bianka
 Csiszár Barnabás
 Csiszár Dávid
 Dávid Dorián
 Farsang Bálint Mátyás
 Fekete Míra Panna
 Földesi Tamás József
 Gergály Szabolcs
 Gyöngyösi Márton Zsolt
 Hencsei Bence
 Holányi Ákos
 Jakab Dávid

Kálmán Bálint
 Kiss Márk Zsolt
 Koczka Zsóka Mária
 Kondákor Márk
 Kondor Borbála
Kovács Kristóf
 Kovács Petra
 Mózsza Ábel
 Nagy Laura Anita
 Nagy Márton Tamás
 Németh Ciprián
 Németh Csaba Valentin

Rákóczi Anna
 Schmidt Benedek
 Schrettnér Anna
 Szabó Bence
 Szabó Rajmund Zsolt
Szakonyi Anna
 Szekér Bonita
 Szekeres Kornél
 Szili Dóra
 Tóth Gabriella
 Varga Dóra

11.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Szőke Károly

Berta Csongor
 Boncz Richárd Imre
 Borsos Vivien
 Cseke Mihály
 Dóra Dávid Alex
 Farkas András
 Filinger Ferenc Marcell
 Fullér Barbara Laura
 Gárdos Bíbor Zsófia
 Gerencsér Gábor
 Gidiman Réka Niké
 Gombos Bence

Gutai Augusztina Matild
 Hári Anna Teréz
 Helbert Bence
 Horváth Kenéz
 Kardos Erzsébet Dóra
 Kovács Milán
 Kulman Mirtill
 Kustán Brunó Kálmán
 Magyar Boglárka
 Márton Anett
 Molnár Dániel
 Nagy Botond

Nagy Kornél Antal
 Németh Bálint
 Németh Fanni
 Pais Panna
 Radics Márton
 Remete Bálint
 Schreiner Gábor Jenő
 Szabó Eszter Melitta
 Tóth Máté Soma
 Varga Tamás
 Vincze Ádám

11.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Kocsisné Németh Erika, Néz Károly

Pótosztályfőnök: Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna

Bakó Bálint
 Czirkli Dorottya
 Csaba Enikő
 Csiszár Regina Panna
 Dankó Tamás
 Dén Dolóresz Krisztina
 Dobos Dorina
 Dudar Kata
 Durgó Fanni
 Gál Gréta
 Gáspár Enikő

Gombos Dániel
 Horváth Rebeka
 Kovács Júlia
 Major Ágoston
 Máthé Bence
 Molnár Réka Zita
 Osbáth Dorina
 Ozsváth Dorottya Adél
 Paksa Gergely Imre
 Palkovics Emese
 Porpáczy Flóra
 Somogyi Brigitta

Stanbury Krisztina
 Szalontai Anna Judit
Szentirmai Anna
 Szőke Dóra Sarolta
 Takács Alexandra
 Takács Nikolett
 Tornynos Viola
 Vaspöri Noémi
Vass Dorina
 Vígh Dóra Zsuzsanna
 Vizardák Dorka

11.C osztály**Osztályfőnök: Dienes Gyula***Arany János Tehetséggondozó Program*

Hertelendi Viktória
Horváth Andrea
Horváth Dóra
Horváth Gergő Dániel
Kovács Dóra

Kovács Klaudia
Kövesi Csaba
Kulcsár Lionel Timót
Lakatos Alexandra
Palkovics Melinda
Pető Emese

Rác Alexandra
Ruzsics Viktória
Szakony Mórió
Szikora Viktória
Török Ádám

11.N osztály

Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Pótosztályfőnök: Gyutainé Kiss Gabriella

Bakos Barbara
 Berta Bernadett
 Bogár Bence Péter
 Boncz Barnabás
 Csapó Dániel
 Dávid Dominik
Doffkay Réka
 Filinger Rozanna Mária
 Harmath Lilla Édua
 Horváth Bánk Bendegúz
 Horváth Marcell Dániel
 Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László
 Kocsis Endre Kende
 Koltai Balázs
 Kovács Adél
Kovács Péter Tamás
 Kovács Szilárd Lóránd
 Kovács Ábel
 Krizsán Janka Boglárka
 Kulcsár Milán
 Kustán Bertalan
 Molnár Martina
 Nagy Bianka

Németh Fanni
 Németh Gábor
 Seres Sára
 Szabó Krisztián
 Szalczer Szilárd Lajos
 Szekér Boglárka
 Tibola Dániel
 Tóth Márk Andor
 Tóth Virág
 Ujj Péter
 Vadvári Judit
 Varga Virág

12.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Beviz Zsófia

Balogh Lilla Szilvia
Büki Máté István
Dominkó Dániel
Epelley Mátyás
Góth Máté
György-Mild Loránd
Horváth Bálint
Horváth Cintia
Jámbor András
Jung Martin
Kiss Kornél

Kondor-Victorisz Gábor
Kovács Gergő
Kustány Kálmán
Mánfai Milán
Nérel Eleonóra
Péter Anna
Péter Krisztina
Pilise Nikolett
Putics Bence
Salamon Bence
Schulcz Ferenc

Seres Bendegúz
Szabó Dániel
Szabó Míra Dorina
Szabó Viktória
Szekeres Mátyás Pál
Szijártó Rozália
Szűcs Márton Tamás
Tar Dávid
Timár János
Zalavári Márton

12.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Lőrincz István

Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton

Ajlan Esmail Wahbi Ahmed
 Anti Renáta
 Baldauf Sarolt
 Dankó Anna
 Dienes Márton
 Fehér Csenge
 Hegedüs Fanni
 Horváth Eszter Zsuzsanna
 Horváth Petra
 Ihász Dorottya
 Joós Nikolett
Kámán Fruzsina

Kerese Zsófia
 Koller Virág
Kóris Titanilla Anna
 Kulcsár Evelin
Lillik Veronika
 Major Rita
 Méhes Vivien
 Molnár Kristóf
Nagy Dávid
 Nagy Philipp Krisztián
 Nyári Laura
 Peresztegi Dóra

Porpáczy Fanni
 Pungor Márk Tamás
 Rohonczy Dóra
 Sebestyén Laura
 Szabados Dóra
 Szlávecz Réka
 Takács Attila László
 Takács Ildikó
Tömpe Eszter
Varga Stefánia
 Vissi Veronika

12.C osztály

Arany János Tehetséggondozó Program

Osztályfőnök: Szekér Gábor

Pótosztályfőnök: Molnár-Csik Enikő

Bazsika Norman
Bogdán Csilla
Dezső Katalin
Dormán Anna
Fagyal Márk
Halász Alexandra
Horváth Judit

Kalamár Judit
Kelemen Éva
Kósa Rita Zsófia
Kovács Bianka
Kránicz Vivien
Léglér Imre
Lukács Izabella
Pető Dóra

Rákos Dóra
Sári Klaudia Mária
Szakály Krisztián
Szakony Martina Melánia
Szeles Benjámin
Tóth Lília Liliána
Végh Tamara

12.N osztály**Osztályfőnök: Kovács Tibor***Pótosztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes*

Bocskor Beáta
Boda Mihály Levente
Cserjési Dóra Márta
Doszpoth Sándor Dávid
Egyed Tamás Barnabás
Farkas Márton
Fehér Márk
Gönczöl Csenge
Gönczöl Zoltán
Gyuk Ábrahám
Gyutai Zalán
Herbert Martin

Horváth Ádám
Kintli Zsuzsanna
Kiss Kira Regina
Máhr András
Marogna Péter Renzo
Marx János
Marx Tamás
Molnár Gábor Kevin
Nagy Eszter
Prófusz Robin Patrik
Ronga Adrienn
Rosta Evelin

Sáfár László
Szabados Flóra
Szabó Ákos Márton
Szabó Rebeka Aletta
Tornyos Kornél
Tóth Adrienn
Tóth Emese
Varga Flórián
Vaski Virág
Völgyes Flórián
Zsupanek Bence

A 2016/2017. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5.N osztály	Osztályfőnök: Szekér Gábor	
Altinger Krisztofer	Korcsmáros Emese	Salamon Jázmin Ramóna
Antal Péter	Molnár Amina	Simon Szófia
Bagosi Bendegúz	Molnár Sára	Simon Virág Boróka
Bedics-Németh Anna	Nagy Eszter	Soós Emília
Czendrei Blanka Daniella	Nagy Zoltán Dávid	Szeglet Bálint Péter
Czett Mária	Nauratyill Balázs	Szilágyi Dalma
Farkas Gréta	Németh Gellért	Tóth Lévi
Fébert Zita	Panulin Ádám	Török Kata
Horváth Eszter	Peresztegi Hanna	Tuboly Zsófia
Horváth Zsóka	Pers Benjámin	Varga-Sós Emma
Keresztes Gergő Bendegúz	Pigler Szofi Anna	Vaski Botond
Kiss Botond Attila	Rózsa Rebeka	Vizsy Fanni Zsóka

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9.A/Ny osztály	Osztályfőnök: Kovács Tibor	
<i>Emelt szintű matematika</i>		
Amamou Martin	Gál András	Kovács Bence Kálmán
Antal Virág Anna	Gombocz Péter	Kristó Dalma Zsófia
Baki Bence István	Gömbös Imola	Molnár Apollónia Kármén
Bárczai Krisztofer Márk	Gutai Frank Mór	Nagy Bálint Attila
Belső Mátyás	Hodosi Rozi	Nagy Bálint Zoltán
Boncz Dávid	Horváth Ádám	Nátrán Péter
Bödő Lajos	Horváth Tamás	Pálfi Patricia
Csizmadia Máté Zalán	Jandó Dániel	Pintér Jázmin
Csizy Gergő	Józsa Angéla	Rosta Benjamin
Dézsai Bence Dániel	Keszte Márton	Sepsi Csombor Márton
Faragó Ábel Kristóf	Király Lénárd	Szabó Patrícia Jázmin
		Vígh Réka Mária

9.B/Ny osztály*Emelt szintű angol–német***Osztályfőnök: Karvalits Levente**

Babai Márk Máté

Baksa Natália

Cséber Fanni

Dancs Márton

Dén Delila

Dienes Mátyás

Egyed Virág

Erdei Fanni

Gasparics Angelika Anna

Gyenesé Lili

Horváth Huba Bence

Jóna Rozina

Kocsis Dániel

Kovács Mihály

Léránt Kata

Mayer Ádám

Mile Flóra

Molnár Örs Levente

Oláh Zsombor

Paál Ábel Benjámin

Peterdi Regina

Pruner Lea Emília

Rövid Boglárka Beatrix

Simon Franciska

Stanbury Esztella

Szalay Dóra

Szalay Sára

Szládovics Fanni Vanessza

Takács Dóra

Temlén Máté

Tóth Bence

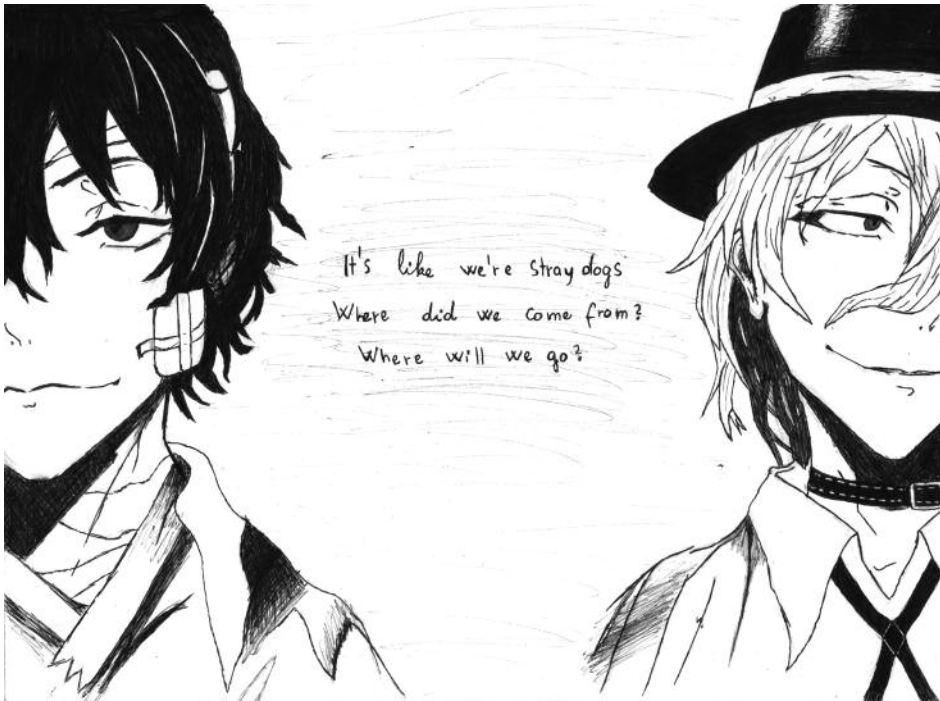
Török Anna

Varga András

Varga Klaudia

Vörös Vivien

Weinhoffer Péter Tibor

Grafika: Takács Liza 9.N

ADATOK ÉS SZÁMOK BÜVÖLETÉBEN

„Futó pillantást vetvén az 1.-nek nevezett táblázatra, szemembe ötlött egy koordináta-rendszer, és ettől teljesen megpuhultam, bár annyira primitív most sem vagyok, hogy azt gondoljam: én, az origó.” (Esterházy Péter)

1. Létszámalakulás

Évfolyam:	5.	6.	7.	8.	9/ny	9.	10.	11.	12.	Összesen:
Beiratkozott:	36	36	36	38	68	123	123	121	124	705
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	–	1/–	1/–	–	–	2/–
Tanév végi létszám:	36	36	36	38	68	122	122	121	124	703
Ebből fiú:	24	17	14	19	35	56	64	53	57	348
leány:	12	19	22	19	33	66	58	68	67	360

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,40

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,37	Földrajz:	4,39
Magyar nyelv:	4,48	Természetismeret (egészségtan):	4,78
Erkölcstan és etika:	4,58	Ének–zene:	4,68
Bevezetés a filozófiába:	3,84	Rajz és vizuális kultúra:	4,92
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,35	Testnevelés és sport:	4,93
Angol nyelv:	4,65	Informatika:	4,64
Német nyelv:	4,22	Technika és életvitel:	4,82
Francia nyelv:	4,42	Társadalomismeret:	4,89
Olasz nyelv:	4,67	Latin örökségünk:	4,85
Matematika:	3,99	Médiaismeret:	4,90
Fizika:	3,68	Művészetek:	4,78
Kémia:	3,53	Dráma és tánc:	5,00
Biológia és egészségtan:	3,72		
Bukások			
1–2 tárgyból:	6		
több tárgyból:	–		
összesen:	6		

Az érettségi vizsga eredményei 2016

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	81	32	9	1	–	123
Matematika	84	25	11	3	–	123
Történelem	98	21	4	–	–	123
Angol nyelv	89	11	5	–	–	105
Német nyelv	41	5	–	–	–	46
Francia nyelv	4	–	–	–	–	4
Biológia	15	4	1	–	–	20
Fizika	16	1	1	–	–	18
Informatika	31	3	2	–	–	36
Kémia	6	1	3	–	–	10
Földrajz	6	4	2	–	–	12
Rajz és vizuális kultúra	1	–	–	–	–	1
Testnevelés	9	–	–	–	–	9

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként emelt szinten (zárójelben a létszám)

	12.N	12.A teljesítmény (%)	12.B	12.C
Magyar nyelv és irodalom			90 (1)	
Matematika	88 (6)	84 (16)		
Történelem	78 (11)	82 (3)	78 (7)	58 (7)
Angol nyelv	80 (9)	80(3)	85 (9)	44 (1)
Német nyelv			92 (9)	70 (1)
Francia nyelv	86 (2)			
Biológia	79 (4)	77 (2)	81 (6)	
Fizika	88 (2)	80 (3)		
Informatika	76 (5)	84 (5)	83 (2)	
Kémia	69 (2)	98 (1)	73 (6)	
Földrajz			91 (1)	
Testnevelés				62 (1)
Összesen	80 (41)	84 (33)	83 (41)	58 (10)

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként középszinten

	12.N	12.A teljesítmény (%)	12.B	12.C
Magyar nyelv és irodalom	78	78	83	74
Matematika	81	93	80	68
Történelem	83	78	92	82
Angol nyelv	92	92	94	76
Német nyelv	83	93	96	73
Francia nyelv	97			
Biológia	78	57	90	78
Fizika	94	88	90	89
Informatika	85	84	87	84
Földrajz	80	86	–	63
Rajz és vizuális kultúra			92	
Testnevelés	91	88	96	91
Összesen	83	85	87	75

Kitűnően érettségizett tanulóink

12.A: Dominkó Dániel, Epelley Máttyás, Horváth Bálint, Jung Martin, Kovács Gergő, Kustány Kálmán, Nérel Eleonóra, Péter Anna, Putics Bence, Schulcz Ferenc, Szabó Dániel, Szabó Míra Dorina, Szekeres Máttyás Pál, Szijártó Rozália, Tar Dávid, Zalavári Márton

12.B: Baldauf Sarolt, Ihász Dorottya, Joós Nikolett, Kámán Fruzsina, Kerese Zsófia, Kőrös Titanilla Anna, Lillik Veronika, Méhes Vivien, Molnár Kristóf, Nagy Dávid, Nyári Laura, Peresztegi Dóra, Porpáczy Fanni, Pungor Márk Tamás, Szlávecz Réka, Takács Attila László, Takács Ildikó, Tömpe Eszter, Varga Stefánia

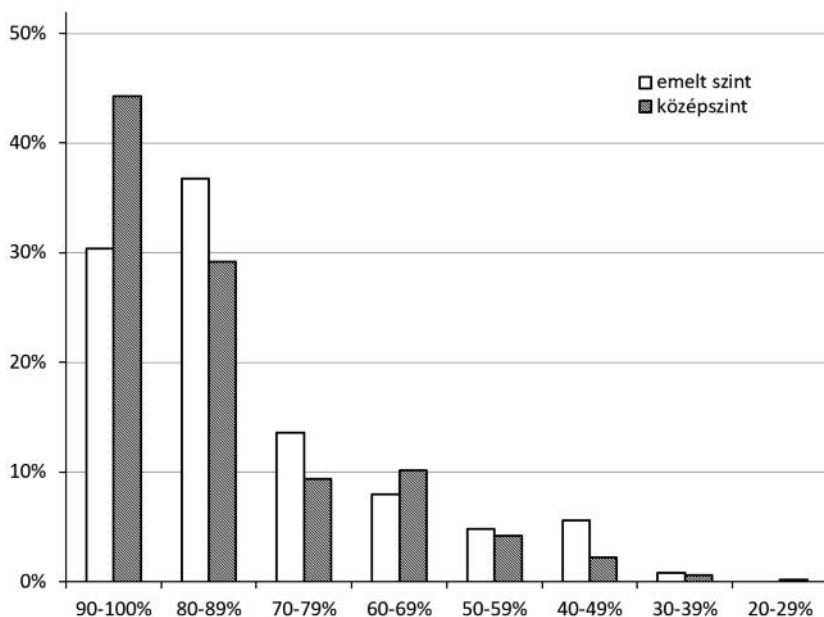
12.C: Horváth Judit, Kovács Bianka, Szeles Benjámín

12.N: Bocskor Beáta, Boda Mihály Levente, Cserjési Dóra Márta, Egyed Tamás Barnabás, Fehér Márk, Gönczöl Csenge, Gyuk Ábrahám, Kintli Zsuzsanna, Kiss Kíra Regina, Marogna Péter Renzo, Marx János, Marx Tamás, Nagy Eszter, Rosta Evelin, Szabados Flóra, Tóth Adrienn, Tóth Emese, Varga Flórián

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	90 (1)	79	Fizika	83 (5)	89
Matematika	85 (22)	80	Informatika	82 (12)	85
Történelem	74 (28)	84	Kémia	74 (9)	–
Angol nyelv	80 (22)	89	Földrajz	91 (1)	74
Német nyelv	90 (10)	91	Rajz	–	92
Francia nyelv	86 (2)	97	Testnevelés	62 (1)	91
Biológia	79 (12)	80			
Iskola összesen	80 (125)	83			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: **Horváth Attila** és **Kiss Zsolt**

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„A pályán ne a vereségből tanulj, tanulj a győzelemből, jobb híján a döntetlenből. Rosszul lehet játszani, de nem nyerni akarni nem lehet.” (Esterházy Péter)

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 15000 (tizenötezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot azoknak a 11. osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkorai lehetőségeinek figyelembevételével, legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2016. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitével azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre sarkallják a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismeréséhez.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2015/2016-os tanévben a kuratórium egyhangúlag úgy döntött, sikeres felvételi vizsgájuk esetén az alábbi tanulóknak adományoz egyetemi–főiskolai ösztöndíjat az első tanév első öt hónapjára havi 15 000 Ft-os összeggel: Horváth Judit 12.C, Kósa Rita Zsófia 12.C, Kovács Bianka 12.C, Lillik Veronika 12.B, Takács Ildikó 12.B és Varga Flórián 12.N. Felsőfokú tanulmányai első félévére havi 20 000 Ft, kiemelt ösztöndíjat adományozott az alapítvány Zalavári Márton, 12.A osztályos tanulónak.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat

a 2016/17-es tanévre

2016. október 23-án emlékezünk az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára.

A téma: 1956 emlékezete

- a) Visszaemlékezések 1956 zalai eseményeire: a forradalom még élő szemtanúinak vallomását várjuk. Ez lehet riport, emlékirat stb.
- b) 1956 emlékezete a magyar irodalomban és művészetben vers, próza, film, műalkotások témája e nemzeti katarzis.

A pályázat kiírói várják az igényes összegzéseket, melyeket versekkel, képekkel illusztrálva kérünk beküldeni.

A pályázat terjedelme 10–15 gépelt oldal, amelyet 2 példányban kérünk leadni.

Beadási határidő: 2017. április vége

A történelem munkaközösség

Dr. Vida Sándor filozófiai díj

Pályatételek a 2016/17-es tanévre

A pénz- és értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldalas terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből.

1. *„A világ vagyok – minden, ami volt, van:*

a sok nemzedék, mely egymásra tör.” (József Attila)

„...ami a kulturális fejlődés során keletkezett, éppen olyan pótolhatatlan és tiszteletre méltó, mint az, ami a törzsfejlődés során jött létre...” (Konrad Lorenz)

Milyen szerepe van a hagyományok ismeretének, átörökítésének a személyiség alakulásában?

A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom vagy egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel!

2. *„Egy kultúra nemcsak akkor pusztul el, ha Athén és Róma finom terein megjelennek csatabárdal a barbárok, hanem elpusztul akkor is, ha ugyanezek a barbárok megjelennek egy kultúra közterein és igény nélkül nagy keresletet, kínálatot és árucserét bonyolítanak le. Te válogass. Ne finnyásan és orrfintorgatva válogass, hanem szigorúan és könyörtelenül. Nem lehetsz elég igényes erkölcsiekben, szellemiekben. Nem mondhatod elég következetesen: ez nemes, ez talmi, ez érték, ez vacak. Ez a dolgod, ha ember vagy, s meg akarod tartani ezt a rangot.” (Márai Sándor)*

Létezik-e európai kulturális identitás? Ha igen, mit jelent? Hogyan lehet, kell-e megvédeni?

A pályázat benyújtási határideje: 2017. április 30.

További információkért forduljatok tanáraitokhoz!

A humán munkaközösség

Mesegomba (fotó: Schulcz Ferenc 12.A)

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium és az ECL Nyelvvizsgahelyet működtető Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány a 2016/2017. iskolai tanévben ismét pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére

A Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka 2017

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvvizsgahelyen szerzett (nyelvvizsga-eredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni 4 komplex nyelvvizsga bizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsga bizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben a pályázatot 3 ECL nyelvvizsga bizonyítvánnyal is be lehet nyújtani. Ha a pályázó az egyik nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átugorva egyből C1 szintű nyelvvizsga bizonyítványt szerzett, akkor a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljes vizsgadíj visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatai) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani.
- A pályázat benyújtásának határideje: 2017. április 15.

Der Weg nach Europa

Németh László
a kuratórium elnöke

Horváth Attila
igazgató

The way into Europe

**ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL NYELVVIZSGAHELY**

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

**Nemzetközi, Magyarországon államilag elismert, akkreditált nyelvvizsga
ECL nyelvvizsga időpontok
a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből**

Az alábbi időpontok az írásban mért készségekre vonatkoznak,
a szóbeli kommunikáció vizsga napja ettől eltérhet.

Szeptember–október

szeptember 30. B1, C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)
október 1. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: szeptember 1.

December

december 2. B1, C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 3. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: november 3.

Vizsgadíjak

Teljes vizsga: 25.000 Ft – Írásbeli vizsga: 15.000 Ft – Szóbeli vizsga: 15.000 Ft

Jelentkezés

Online jelentkezés: www.ecl.hu

Személyes jelentkezés (jelentkezési lappal): a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán

Vizsgadíjfizetés

A jelentkezési határidőig két részletben, banki utalással.

1. részlet

Utalás összege B1, B2, C1 komplex vizsga esetén: 17500 Ft

Írásbeli vagy szóbeli vizsgarész esetén: 11000 Ft

Kedvezményezett számlaszáma: 10024003-00282716-00000000

Kedvezményezett neve: Pécsi Tudományegyetem

Utalás közleménye: vizsgázói azonosító és vizsgázó neve

2. részlet

Utalás összege B1, B2, C1 komplex vizsga esetén: 7500Ft

Írásbeli vagy szóbeli vizsgarész esetén: 4000 Ft

Kedvezményezett számlaszáma: 11749008-20149334

Kedvezményezett neve: Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

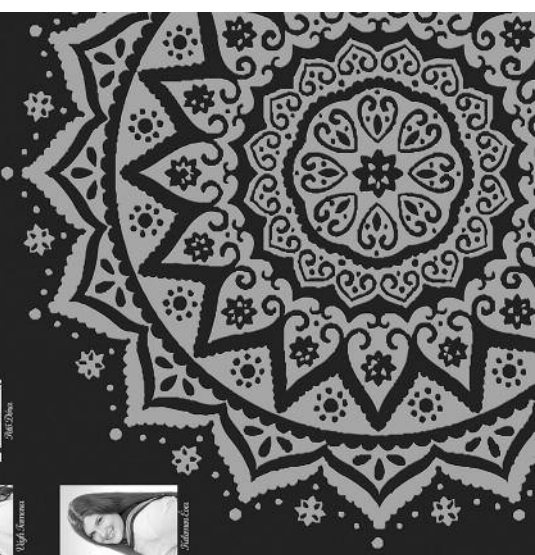
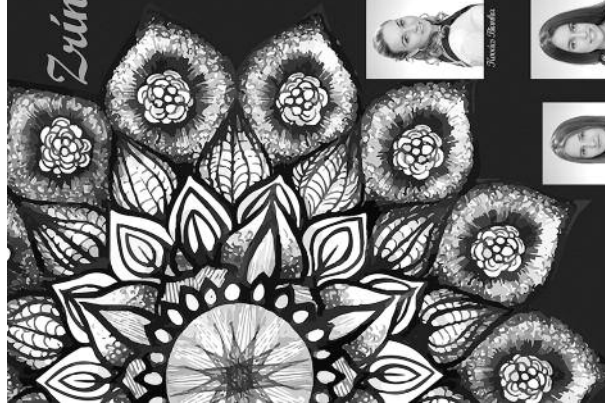
Utalás közleménye: vizsgázói azonosító és vizsgázó neve

Az igazolásokat mindkét utalásról a jelentkezési határidőig
a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán személyesen lehet bemutatni,
vagy digitálisan az ecl-zmgzeg@freemail.hu címre elküldeni.

ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY
8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Zúnyi Miklós Gimnázium 12.C

 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó
 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó
 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó
 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó
 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó	 Áron Csikó

2011-2016

Tartalom

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	5
Szalagavató – 2016	5
pipacsok a réten (Gárdos Bíbor Zsófia)	10
Ballagás – 2016	11
LAPZÁRTA UTÁN	18
Coca Cola CUP (Tornynos Kornél, Farkas Márton, Herbert Martin, Szabó Ákos)	18
Lengyelországban jártunk (Hosszú Viktória)	21
A Hód Napja	22
Angliában angolul, avagy mit ér a tudás (Sopronyi Anna Eszter, Koczka Barnabás)	24
Szakmai gyakorlat Albániában, a sasok földjén (Büki Bettina)	26
Danse macabre (Lendvai Petra)	28
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	29
A Borbás György galéria 2015/16-os kiállításai	29
Zrínyi-túra 2015/16 (Tóth Virág)	30
Diákvezetői visszatekintő a tanévre (Takács Nikolett)	31
A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákönkormányzatának 2015/16. évi programja (Stárics Roland)	32
Megemlékező beszéd november 4-én (Durgó Fanni)	34
Bemutatkozik a Tollforgató Klub (Karáth Anita, Gárdos Bíbor Zsófia, Kósa Panna, Horváth Alice Zelmira)	36
Az öngyilkos készülődik (Trencsényi Péter)	44
Színházban a Műhely (Balázs Regina)	46
Dolcsi kávé rendel! (Dén Dolóresz Krisztina)	47
Dötk, matematika, fizika és informatika – 2016 (Erdős Anna)	48
Operakaland-os kalandjaink (Gergály Renáta, Tóth Boglárka)	50
Rendkívüli irodalomórák a Zrínyiben (Karáth Anita, Horváth Alice Zelmira, Szelényi Anna)	52
Élménybeszámoló az Öveges-versenyről (Pácsonyi Péter)	54
Erdély 2016 – két kirándulás emlékei	56
És mi mindent nem tudtunk még? (Lakatos Szilárd)	60
Osztálykirándulás a Zrínyiek és a Cilleik földjén (Mészáros Sára, Laposa Hédi)	61
Internationale Deutscholympiade (Bérczesi Nóra, Sárosi Norberta Vanessza)	62
Egy világbajnok zrínyis (Joós Nikolett, Peresztegi Dóra)	64
Kalandozás a pénz világában (Bodrogi Bianka, Fregán Doroti, Molnár Bence, Peterka Flóra Anna, Sejpes Júlia)	68
Beszámoló a diákolimpiákról (Kovács Péter Tamás)	70
Rendhagyó fizikaóra – az atomerőműben (12.B)	72
ÍGY ÍRUNK MI	78
Miért felejtettem el? (Györgyfalvai Fanni)	78
A hullám, avagy a közösség csábító ereje (Szentirmai Anna)	80
A Napszemlány köszöntése Thébában (Hadnagy Helga Gréta, Holányi Zsófia, Rosta Maya, Rózsa Sára Anna)	82
A ravasz cserebogár (Kistüttősi Ákos)	84
Az utolsó könyv (Hoffmann Ádám)	85
Kocka topik (Nyári Marcell József, Rábai Barnabás Árpád)	86
A Hanoi tornyairól szakszerűen (Zalavári Márton)	88
Kovács-műhely (Kiss Kira Regina, Szabó Rebeka Aletta, Varga Flórián, Völgyes Flórián)	90
Elgondolkodtunk-e már? (Harmath Enikő Eszter)	91

Unalmas órák – a színpalak mögött (Marx János)	92
EZ SIKERÜLT	94
Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi (Kiss Kíra Regina)	94
Emelt szintű fizika érettségi (Büki Máté István)	97
Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi (Tömpe Eszter)	98
Emelt szintű történelem érettségi (Gyutai Zalán)	100
Magyarország és Kelet-Közép-Európa országainak változó helyzete a nemzetközi társadalmi, gazdasági fejlettségi ranglistákon (Varga Stefánia)	101
A Léthe partján (Lendvai Petra)	104
Cogito ergo HUN (Dezső Katalin)	106
Örökségünk '48	108
Erdélyország	109
MEGTUDDUK	112
Búcsúztató (Pálovicsné Tusnády Katalin)	112
A „tanárok tanára” (id. Dombi József, ifj. Dombi József)	114
„Földi tartózkodásunk átmeneti jellegű” (Vajda Lászlóné, Tóth Imre)	118
Fikciók (Tóth Imre)	119
30 év matematika (Orbán Edit, Dömök Szilvia, Kőhalmi Dóra)	120
„Egy picivel jobb világ” (Csutora Mária)	123
A 2015/2016. TANÉV KRÓNIKÁJA (Kollaricsné Soós Erika)	127
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK	142
Díjazott tanáraink	142
Díjazott diákjaink	143
Tanulmányi versenyek eredményei (Kiss Zsolt)	144
Sportversenyek eredmények (Kiss Zsolt)	174
A tantestület névjegyzéke a 2015/2016-os tanévben	180
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	183
Iskolán ügyviteli és technikai dolgozói	183
A tanulók névjegyzéke	184
ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN (Horváth Attila, Kiss Zsolt)	208
AZ ÚJ TANÉV ELÉ	212
Pályázati kiírások	212
Végzős osztályaink tablói	217

Illusztrációk: Csontos Hanna, Főző Lili, Henics Blanka Regina, Horváth Jázmin Réka, Munkácsi Lili, Schneider Anna, Szalai Réka, Takács Enikő, Takács Liza, Török Anna Zsófia, Wappler Franciska

Fotók: Dudar Kata, Harmincz Tímea, Ihász Dorottya, Kovács Petra, Kulcsár Evelin, Lakatos Alexandra, Lillik Veronika, Nagy Sára, Pálovicsné Tusnády Katalin, Schulcz Ferenc, Seres Bendegúz, Sopronyi Anna Eszter, Tóth Márk Andor, Turós Ákos Zoltán, Zalavári Márton

